£ 2201-1

STM 3014

SEMAK

SÉFER
MIZWATH
KOTON

STM

MS 1069

Anfang des XV. Abschn.
Schluß der 3 Erklärungsschriften
Rom 23/II
1849026.

Box 3 # 19
STRAUSS 4449 1

ג שלא ואהוב אסיר כרבו לא תאהב לו ושנאיך לא
תאהב לו
ד שלא לשון את הבטן כרבו לא תשנא אחיך בלבך
ה שלא לעסות את בן כרבו לא תעשה אותו עניים
ו שלא חייב כרבו לא תחייב
ז שלא אמץ לבן כרבו לא תחמיץ לבך מן אחיך
ח שלא ובכל מאדך לו כרבו עמן מאד לו ואם יבא
בכל בחתך לו.
ט שלא לא תעמוד כרבו כל אחד שבטיו ומשפחותיו ושבחו
ושבח אשתו שלום כרבו לו ואשתו
י שלא והרבה ביום כרבו לו אשתו אל דבר רע
מזהיר שלא יהרהר ביום ובלילה לא
ואפלו זה שלא יסתכל בעשיר כדי שלא יבא
לידי שחיתה ופלילה. שלא לעשות כל אחד
מלאכת האדם
יא לשבוע ובמה מאת כרבו ובמה מקבל מאת אשתו
יב שלא לשבוע ולאסיר כרבו לא תאבה לו אשה
אחת
יג שלא לשבוע לאחיכם בשוגג כרבו לא תאשר
אל דברי הנביא האומר שאלו אלה הנמר לא
ואל אלה הנשר
יד להסתכל בעלות כרבו ואל תקם אמרו
טו שלא הסתכל בעלות כרבו אל הבטן האדם
ולא ידעו הנשן כרבו לו אחרי הנשן ודרשו
רבו זו דעות שלא יסתכל בשום לשון אלא
עם דמיון מה יקרא דעת אמרם בהבטחת מקרא
דרשאתה אל דבר רע בהיות הבטחת שלום
ושם נאמר אך לא ראיתי כי בשוגג אל כי בחיי
חיוני שני. שלא לעלות הנשן ואם לא יעלה
לא לעשות בעלות כרבו ושנו לאם עליה
לב שלא לעשות כרבו לא תלבש שעטנז
לג שלא לעשות אבל אם שאלת אשר כרבו לא תלבש
שעטנז בשאלה אבל אם לא תלבש
לדברי יש לדבר בדרך

לד שלא יראה חמץ כרבו לא יראה לך חמץ שלבבך ויבש
לה שלא יראה שאור כרבו לא יראה לך שאור. וגם
לו שלא שאור כרבו שבעתים שאור לא יאכל
בבתיכם ובמלאכת יום אחד.
לז לשלשה ובשלשה כרבו לא יהיה לך שתה ושלשה
לח לאכר את כל כרבו ואכרתם את שמם
לט לשער ארבע כרבו לא תשיר אל תשיר
מ לדרש אשה כרבו לא תשיר אל תשיר
מא לרשעים לרשעים כרבו לא תשיר אל תשיר
מב לרשעיר כרבו לא תאכלו את בשר הבן
מג לאכר לדבר כרבו לא תאכלו את בשר הבן
מד לאכר לדבר כרבו לא תאכלו את בשר הבן
מה לדרש לדרש כרבו לא תאכלו את בשר הבן
מו לבלול חסרים כרבו ובדרשו
מז לבקר חולים כרבו לו נא
מח לבור אחיק כרבו לא תבא עצה
מט לעשות לעשות כרבו אשר יעשון
נ לבבר לבבר כרבו בדברתם בדבר ואת אחר
נא לקוט אפר חכם כרבו אפר טבא תקון ודרשו
מכ יין וחכם ואפר
נב לרור סגנון כרבו תקון ודרשו חכם איש
נג לשוב אוסף בחטיה אין חכם לעת
נד לקרוק בתשובה שאלה כרבו לשבוע עד ה אלהין
נה לקרון אשאל כרבו שוב תשוב עדי
נו לקרון אחרוה כרבו הקם תקם עמו
נז לקרש כהן כרבו וקדשו
נח לכיוה לעבר כרבו לא תחמיץ קדש
נט לקיל אוכל שמתנו כרבו אלו שמתנו
נ להטנאו לא יבא כרבו לו. אלהים חבה וקם לעבר
בלבד לעשות כרבו לעשות בן תלמוד

שלא לעלות אלה. אלה אלהים כמו
יראה חמץ כרבו לא יראה לך חמץ שלבבך ויבש
יראה שאור כרבו לא יראה לך שאור. וגם
שלא שאור כרבו שבעתים שאור לא יאכל
בבתיכם ובמלאכת יום אחד.
ובשלשה ובשלשה כרבו לא יהיה לך שתה
אשר כבד לא יהיה לך שתה ושלשה
את כל כרבו ואכרתם את שמם
לשער ארבע כרבו לא תשיר אל תשיר
לדרש אשה כרבו לא תשיר אל תשיר
לרשעים לרשעים כרבו לא תשיר אל תשיר
לרשעיר כרבו לא תאכלו את בשר הבן
לאכר לדבר כרבו לא תאכלו את בשר הבן
לדרש לדרש כרבו לא תאכלו את בשר הבן
לבלול חסרים כרבו ובדרשו
לבקר חולים כרבו לו נא
לבור אחיק כרבו לא תבא עצה
לעשות לעשות כרבו אשר יעשון
לבבר לבבר כרבו בדברתם בדבר ואת אחר
לקוט אפר חכם כרבו אפר טבא תקון ודרשו
מכ יין וחכם ואפר
לרור סגנון כרבו תקון ודרשו חכם איש
לשוב אוסף בחטיה אין חכם לעת
לקרוק בתשובה שאלה כרבו לשבוע עד ה אלהין
לקרון אשאל כרבו שוב תשוב עדי
לקרון אחרוה כרבו הקם תקם עמו
לקרש כהן כרבו וקדשו
לכיוה לעבר כרבו לא תחמיץ קדש
לקיל אוכל שמתנו כרבו אלו שמתנו
להטנאו לא יבא כרבו לו. אלהים חבה וקם לעבר

שלא עשה אין אומר בלאו הבא בעשה
לא שלא לדיים אין דרשין לא יהיה לך אלהים אחרים
סא שלא לעבד עם דרך כבוד ואם שלא דרך כבוד לא
תעבד יתר ועבדות כפר בחמשה ועשרים
באלף ישראל בגבר סקילה
סב שלא לעבד עם כלה אסר דרך בזוי כגון הסוקר לעולי
רגלים ולא יעבר אלה. ועבדו הגיע האלה את
אלהיהם ועשה כן עם אלה
סג שלא לעבד עם אחיו בדרך אחר אחר אחר ומיה
שלא לעבדו בעבדי אחיו לעבד כדרך עובד לא
סד תרגם ולעבדה לעולם
סה שלא לגרום לאחר כמו שגרם
לבהמת אביו שלא כדרך לא תחרוש בשור
עם חמור ולקחת לך
סו שלא לגרום כמו כדרך לא תהיה לך פסל
סז שלא לבעות אחרת שלא ובין יין כדרך כדרך לא
דבר בדרך אחר אין הדרש
סח שלא בדרישי אינו לאין אחר שעובר
בלא תעשה שלא לא תלין בחרון שלו העם אבל
ובאמר שלי ואחרון שלי אזהרה לבד: דעיין
בבא אשתבר
סט שלא לבטל אין כדרך לא תחלל פחות ענין
לא תקיים פאה כדרך לא תקיים פאה ענין
ע שלא לבטל לא כדרך לא תקיים פאה חלק
ענין כדרך לא תקיים פאה ענין לא תעבר בגדר
עא שלא לקרות לא יקרה בחמשה:
עב שלא לשרש שלא כדרך לא תעבד בחמשה:
עג שלא לעבד לא תעבדו ואינו כאן שרשי
עד שלא לא תשמיד כדר ובדרה כלל
עה לא תשיאה כדר ובדרה כלל: לא תחל לעבד
עו שלא לעבד לעבד כדרך לא תעבד עד דינר
עז שלא לעבד לעבד כדרך לא תעבד עד דינר
עח שלא לעבד לא תחיה לא בפסח עד
עט שלא לעבד לא תשקה אחר בשוחד
פ שלא לעבד לא יחלל:
פא שלא לעבד לא יחלל בך עד
פב שלא לעבד לא יחלל בך עד
פג שלא לעבד לא תלמד
פד שלא לעבד לא תלמד
פה שלא לעבד לא תלמד
פו שלא לעבד לא תלמד

פז לשבוט לדרך כדרך הבטח שאינו
פח לסוק הדין על פי הדרכה אחרי רבים לאמור
פט להלחם אחר כדרך אחרי רבים לאמור
צ שלא לבטל כדרך לא תחרים ואין המלחמה
שלא שלא יהיה פגם כדרך לא תגרום פגם בשלמה
צא שלא לגרום כדרך לא תגרום פגם בגוף
צב שלא לגרום כדרך לא תגרום בדבר
צג שלא לגרום כדרך לא תגרום בדבר
צד שלא לגרום כדרך לא תגרום בדבר
צה שלא לגרום כדרך לא תגרום בדבר
צו שלא לגרום כדרך לא תגרום בדבר
צז שלא לגרום כדרך לא תגרום בדבר
צח שלא לגרום כדרך לא תגרום בדבר
צט שלא לגרום כדרך לא תגרום בדבר
ק שלא לגרום כדרך לא תגרום בדבר
קא שלא לגרום כדרך לא תגרום בדבר
קב שלא לגרום כדרך לא תגרום בדבר
קג שלא לגרום כדרך לא תגרום בדבר
קד שלא לגרום כדרך לא תגרום בדבר
קה שלא לגרום כדרך לא תגרום בדבר
קו שלא לגרום כדרך לא תגרום בדבר
קז שלא לגרום כדרך לא תגרום בדבר
קח שלא לגרום כדרך לא תגרום בדבר
קט שלא לגרום כדרך לא תגרום בדבר
קי שלא לגרום כדרך לא תגרום בדבר
קיא שלא לגרום כדרך לא תגרום בדבר
קיב שלא לגרום כדרך לא תגרום בדבר
קיג שלא לגרום כדרך לא תגרום בדבר
קיד שלא לגרום כדרך לא תגרום בדבר
קטו שלא לגרום כדרך לא תגרום בדבר

נגע לבית בטרוים דבר ול
בטרוים ובגד תבנה

לרשיב אבידה

לרה שבר שבר כרסו באמרו חתן שכרו
שלח השליח קפלוים באמרו שלח אמרו
שלרה אוש בבחר כרסו לא יבר בו ורעשיו לא יבינה
לשון בבטר כרסו לא תעבור בבטר שאון
שלאה לא כבר לאן כרסו לא תעב בבטר שוק
שלאה לקסון כרסו לא הקסון יד ואחיך האבון
שלאה לעבור שבור שלאה כרסו המעלך
קן יהיה רבי עיר לבד בלעיל לאחר דבר שלח
המבע שלח השאלה ויהי עיר מחוין לא
שלאה תעב חוב שעבדה עליו שאינה כרסו לא
שלאה לבלות בביבים שלא לות בביבים
שלא לבלות דבר לא תביה לו כשאר
לא תשאים עליו שלך שלא לבלות בשבה
מיבשיר לקנו שלא לות בביבים רבר לא ר
בשיר לאחר שלא לבלות סוב ושר ורבב
ואולר בביבים כרסו לא תשאים עליו שלך פלוס
עדין לא — תשאים
שלאה לאון שבר שבר כרסו לא חלון פעולת שבר
מחך שבר בקר זכרו אחלוב שיבא לאחר עשה
לפי שאיש לאחר אילך אין בו לאחר עשה
שלאה לבבאים כרסו לא תשאים
שלאה לבבאים בון בלבבים קרון אזב בן נקבה
שלאה ועשרה עשר בשבט ארבע בשבט ובמלוה
על פלה. שלא יאיר בחל בשבת הראה
לאחר הבאים עשר באשיל פי שלא יבאים
בלה עשר בשבט פי שלא יחבר
שלאה לאבר בן שלא לאבר שבר עבדי אדון הלקח
לשון בעל חוב כרסו לא תשלם לאבר עשר
שלאה לעבר אשון כרסו הבר תשבעון
שלאה לאשר אלאה כרסו לא יחבל בבר אלאה
שלאה לחבל לא יחבל בבר אלאה
לא שלאה לחשוך לא תעשה
לב שלאה לעבר כרסו לא בתעשה
לג שלאה לשון כרסו לא בתעשה
לד שלאה לשון כרסו לא בתעשה
לה שלאה לשון כרסו לא בתעשה
לו שלאה לשון כרסו לא בתעשה
לז שלאה לשון כרסו לא בתעשה
לח שלאה לשון כרסו לא בתעשה
לט לרבר לרבר אל תאמר
מ לאמר לאמר אל תאמר
מא לאבר לאבר אל תאמר
מב לרבר לרבר אל תאמר
מג לרבר לרבר אל תאמר
מד לרבר לרבר אל תאמר
מה לרבר לרבר אל תאמר
מו לרבר לרבר אל תאמר
מז לרבר לרבר אל תאמר
מח לרבר לרבר אל תאמר
מט לרבר לרבר אל תאמר
נ לרבר לרבר אל תאמר
נא לרבר לרבר אל תאמר
נב לרבר לרבר אל תאמר
נג לרבר לרבר אל תאמר
נד לרבר לרבר אל תאמר
נה לרבר לרבר אל תאמר
נו לרבר לרבר אל תאמר
נז לרבר לרבר אל תאמר
נח לרבר לרבר אל תאמר
נ

קח שלא לאסור אחר שלא קבה כרסו ואברהם
אמר אם אין אל אם תענשן ק"ל לי כם
קט שלא לעשות לו כעשה לך כפל
קי שלא לעשות כרסו לאדם עשו ולא יכנס
קיא שלא לעשות אצבה כרסו ולא חזיק לו אצבה
קיב שלא לרבות מין כרסו טרף לא תוציא לאיש
קיג שלא לעבוד בהמה כרסו בעמל לא תחרוש בשור
קיד שלא לסוס שור כרסו ובחרבם לא תעשון
קטו שלא לשאול אחת בגוים ביום אחד כרסו ואל
אישה אחת ואחותה לא תקח אל אחד
קטו שלא לאמר לאיש כרסו לא תקיע כאיש לאיש
קטז שלא לחסוס שור בר שון כרסו לא תחסום שור בדשו
קטח שלא לעשות מלאכה בשור איש כרסו לא תחרוש בשור
ובחמור יחדו
קטט שלא לאכול הנשמה כרסו לא תאכלו דם בכל
קל שלא לשחוט כרסו לפני שני לא תזבח אל אשר
קלא לעשות בחיים בשר שנו האשה כרסו ושם
ואחרבנה לא תעשון
קלב שלא לעשות מחבת הקיר כרסו ואחרבת לא רע
קלג שלא לבשל אמו כרסו לא תבשל גדי בחלב
קלד שלא לעבוד בחלב כרסו לא תבשל גדי
קלה שלא לחוסן על האשה כרסו לאחוסן עלו
קלו שלא לבוא בחלות כרסו ולא תבוא אמו
קלז שלא לבקש כסף כרסו ובסף לא תשיב לפני
קלח שלא לחתוך אשית כרסו ואם אשית לא תקצר
בארבעה שלבין אלון בחלות בדרך אמר
אחל אלה שלילת ידים שהוא דרבע
קלט שלא לבקה לשאול דברי חכמים שאלת ידים
ואולם אלה בחלות בשאומן
קמ לא לרשא מעסון כרסו ולא תהיה ואלה
קמא לקרש האשה כרסו כי יקח איש אשה
קמב לקרש את האשה כרסו כי יאלם בה עדות דבר שלה
קמג לקלון ליראתו כרסו ולדה שלו אל יבא
קמד שלא לעשות אם שוחר ואלן פלאים
קמה שלא לבקש לן כרסו אל תחלות נגע לעשות
קמו שלא לעשות כרסו אל תחלות לבל אלו
קמז שלא לעשות כרסו אל תחלות אשה בעת הנדה
קמח שלא לעשות כרסו אל תחלות אשה אשר אמר
יוציא הארץ את אשה אשר אשר לאחר
קמט שלא לעשות כרסו אל תחלות אשה לאחר
יקח כהן בשה כרסו ואשה בת שר אשר ה
קנ שלא לעשות כרסו אל תחלות אשה לאחר
יקח כהן זנה כרסו ואשה גרושה לא יקחו
יקח כהן חללה כרסו ונולה לא יקחו
שלמו אלה בשלמו אמו ... ומדרשו קנא
קנא שלא לבא לבא שלמו לבא לבא
קנב שלא לחתוך לבן בשלם אמו אלה
קנג שלא לעשות חתוך לבן בשלם כרסו
ביום הראשון יקרא קדש לא תעבר עבר לא
קנד שלא לעשות אלה בחול המועד
קנה שלא לעשות אלה בחול המועד
עם חדשי אביה בחמה מחמת עשר בעשן
אמר בעבר כסף שהוא ידי חולי. עשיתי
אמר בעבר האכל והשקת את אבי ואמו
ויבד עבדו אלה ויבד לפי שבר ריש אבלי
בחדשי אילו אלה אמלה
קנו לשרוש בחמת שלמו לעיתך
קנז לרגעיל לא לבד אשר יבא בחשב תעבירו אמלה
קנח לרטיבל לא לבד אשר יבא בחשב תעבירו בגדים
קנט שלא לבקש אלה אמלה אלה בלמן אמלה
ר שלא לבקש אלה אמלה אמלה אבר אבר אחר כרסו אך בשר בשר אחר
רא שלא לבקש כרסו לרפא לא אמלה
רב שלא לבקש כרסו אל תאכל כל אבלה
רג לא לבקש אשה כרסו עלן לאמלה בגלה
רד שלא לבקש כרסו אל תלב שור ושב ושב לא תאכל
רה שלא לבקש כרסו אל דק לא תאכלו
ואל נהרא נאמר כרסו אך אתזה לא תאכלו

כז שלא ואכל שום מאכל ברכות ואת אלה תשקץ מן העוף
כח שלא ואכל מגביע ומאיס ברכות ואת אלה תאכלו
כט שלא ואכל שרץ המים ואכל שרץ מן הארץ ברכות ובל שרץ השורץ על
ל שלא הארץ עליו: ואכל רקטאה ברכות ובל אין לו סעיפים:
לא שלא ואכל שרץ האויר ברכות ולא השקיע את עצמו
לב שלא ברוחב כל הארץ: ואכל מאכל ברכות ובל המשלמי בחלב אחר
לג שלא בינו לבשר בריה שתעבנה: ואכל עולה ברכות שלש שנים הרה לבן עולים
לד שלא ואכל עולה: שלא אכל פלאי הבית
לה ברכות כן חקרו באלה ולא ישיגם חקר אבל
מבין דברי שלמה סגלה האשה אחבה:
לו שלא ואכל חדש קדש מעשר השער ברכות: ולחק
יקרי מאכל לא תאכלו עד עצם יום:
לז שלא ואכל על הדם ברכות לא תאכלו על הדם
שלמן עשיין ולבד ולאין הלוים ואכלו בבל
עוד ואין עשיין הלוים מאכל ומאן
לח שלא ואכל אלה הראשונים בגפן בברכות מצבר
הארבן אלמה
לט לאכול אחרי ולו בגפן ברכות עלאלה ואחרי ולאלה
שלמן העשיין: ואין הלוים בגפן
מ שלא ואכל בזה הכיסוים ברכות ולהגיש אשלם
מא שלא ואכל הארץ בבסה שלא ראשיתה: השמה
שלמן עשיין ולאין הלוים בגפן בל ערב
בגפן דאוריתא שלמן אלמה דרבנן בבבלה
מב שלא ואכל שלמה: ירמו בשורש עיש
מג שלא ואכל שלחנם אין שלמה ואחרו
מד שלא ואכל בגבעת שאנים
מה שלא ואכל אמה אחת אין אמות
הלוים עיבר ואכל אמה אחת: שלמן אמות
הלוים מאכלה ובאמה דאוריתא דרבנן
אחל אלמה עשה הלוים בין

מו שלא לעשות אמת ברכות ויאמר לו המלאך
מז שלא ולחן הגבר ברכות אל המלאך
מח שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
מט שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
נ שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
נא שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
נב שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
נג שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
נד שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
נה שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
נו שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
נז שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
נח שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
נט שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
ס שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
סא שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
סב שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
סג שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
סד שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
סה שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
סו שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
סז שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
סח שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
סט שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
ע שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
עא שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
עב שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
עג שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
עד שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
עה שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
עו שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
עז שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
עח שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
עט שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
פ שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
פא שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
פב שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
פג שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
פד שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
פה שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
פו שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
פז שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
פח שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
פט שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
צ שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
צא שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
צב שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
צג שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
צד שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
צה שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
צו שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
צז שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
צח שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
צט שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
ק שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
קא שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
קב שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
קג שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
קד שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
קה שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
קו שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
קז שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
קח שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו
קט שלא ולחן אל המלאך ברכות ולא ידעו

זח	להזכיר	כי אם לאות אליהם כדבר שאם תעשה אתה כ
ט		להודות כדבר להודות את בני ישראל
י	להוביל	שביום כדבר הוכיח הוציאם את שניהם
יא	לכבוד	בדבר אלה שר כדבר כה תברכו
יב	שלא	בהתבוללות בשאר עם כדבר ושם אלהי אחרי
		לא תבינו
יג	שלא	בהתבוללות לשקר כדבר אין הבנים אשר יד
יד	שלא	בשמיה יחיד כדבר כי ישיר חדיך
טו	שלא	לאיר ובנתם על האיש ובכדבר לא תחרוש אחר
		תבשה עלין
טז	שלא	לדרוש בכדבר אלו יאשר עלפך
יז	שלא	לשאול אלוה חוצה על האיש כדבר לא
		תבשה עלין
יח	שלא	לשאול באוב כדבר לא אלכן בי אשבר בו
		ובתן באיש וסאיך לך וחזר מבדשואל אוב
יט	שלא	לשאול בידעוני כדבר לשאול אוב וידעוני
		לא תבינו כדבר לא תקלל
כא	שלא	לא תקלל כדבר לא תקלל
כב	שלא	לך רכל כדבר לא תלך רכל
כג	שלא	לבך הרשע כדבר לא תקלל
כד	שלא	לבגן פני חכמים כדבר לא תשא שלק חשן
כה	שלא	לקבל שמן כדבר לא תשאר לך לשאור
		בעבור אחר כן
כו	שלא	לשלח בעבור לשקר כדבר לא תשא שמע שוא
כז	שלא	לשבר בשאר לשון כדבר לא תשא את שם אלהיך
כח	שלא	לעקוף כדבר לא תקוף
כט	שלא	לשאול כדבר לא תשאל
ל	שלא	לעשות על הבהמה כדבר לא תבכרו
לא	שלא	לזרוה שני מינים כדבר לא תזרע כרמך
		שדיך לא
לב	שלא	לקבל עליה לגיך כדבר
לג	שלא	לחון בעיר כדבר לא תחנם

		לחבל כבר כדבר לא יחבל ביתיים
לד	שלא	לגזול אדם אל ואיבו עשק ושדע שכ לחון
לה	שלא	לבעות חבלן באיבו כדבר לא תגע אל אחיו
לו	שלא	לתת מלוה לאיש כדבר לא תתן אל
		לא תשיב כדבר כלון שלו לא תחזיר
לז	שלא	לדרוש כדבר והאיש לא יחנו
לח	שלא	לדון האש על הבנים כדבר לא תקח האם על הבנים
לט	שלא	לשורר ארבה בעולה כדבר לא תרבה
		בנתך ויפה ובולה ועשה
מ	שלא	לעבר אחר כדבר שורה כם ותה ושעת לא
מא	שלא	לתעלם מאבד הכדבר לא תחל להתעלם
		שלא לעבר המלות באוון ואלה –
		אלה המלות באוון דבקן
מב	להרליב	ר בעבר שבת
מג	להרליב	ר בשבת יום שבת אשר המלות כתבנו
מד	לעשות	לא תעשה בעבר כדבר לא תעשה כל מלאכה
מה	שלא	לבקש אבשלת הבית לשות הבית כדבר
		אל יבא איש אל אשתו ודבקי אל אשה
		זה יהיו אל בד לב אחד
מו	שרובן	שלא תיקן לעבר
מז	להבדיל	באולי שבת יום שבת
		שלא לעבר שבת ואל יבדל ודבקם אל אל אל
		אלה המלות באבד האלה
מח	לפיות	כדבר סדו ודבר
מט	לשנגה	בשלא כדבר לשאול את אשר אשר לקח
נ	לעבם	בבאתם אשר לקח כדבר כי שמעתי בפיה
		בפאיך לוסדה דבר והבהתם את בני שלי
נא	לפרוש	אבר אל אל אמרה אל אשרו בעבר בשאיר שאמר
		יאמן עד שיאות אבן ויבדוו והיו שבה
		הבא אל אל לא אל אל אשה בעבדת שאמרה
		לא יבבה
נב	למול	עבדיו כדבר ובבל בר אשר לא יאכל בשר שלהן
		שלהן בעבדיו הלילין שבבה אל בשלה אל אל אל
נג	שלא	לבא אל הבית כדבר בתולתו אל אל אל
		לא תקח לבבך ובאשה דבר בשאר
		ואדבקן אשר בבל עשין

שלא

שלא

שלא

שלא
שלא
שלא
שלא
שלא
שלא

שלא יקלו בעיניהם ולא יבזו אותם ולא יקנו
מהם בשום מין מקנה ומטלטלין ולא יתן
מתנה לאחד מן הגרים ולא יעשה עמהם
שום חנם ולא יתן
אשה לאחד מן הגרים
ולא יקח אשה מן הגרים
ולא יעשה עמהם
שום חנם

שלא
יהיה בן שתי דרכי
בשום מקום

מצוה לדון אדם
כל אדם לזכות ולא
לחובה

ולא יהיה
בעל לשון
ולא יהיה
בעל לשון
ולא יהיה
בעל לשון

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אין לו לאדם הראשון רק זה איש אלהים כתיב שאינו יודע ומתאוה
בקבר עדיף מאדם שיש לו בנים דהיינו הבלעדי אבל אין הפי' שיהי
אין בתרגום עליו כלי כלום. ואיב כתיב ואיב אמיתי ואיב כתיב
כתיב בקבה הוקם שמו שקיבל ייר אחד. ודב אמיתי כלה מיתה
שהרג דב אמיתי אברהם שלא אמר. והבלעדי שלא ויבורון
המי ויבורון המת שלא עליו כלום ובעבי הדם ודם הסמה
אדרבא ויהרגו דם הנפש שלא שהוא שהרג לאדם ובעבי
רם קל אלו המאמרים מאבדים אדם אחד אחר רקב שאינו ב
מעשה בעבד ואלו המאמרים מאבד בחיים ואינו מאמרי כוחו עליהם
כשעה בתרבה דמו אין הפי' שאין עליו כלי אלין הנפשים הטהר
והבלעדי שהם ויחסו לחסר לשהר בבהמות אחת בלעדי הבלעדי ורב
בכל הטעמים לפסול. ובעל מום מאבד בחיים ואינו מאבד בחיים
ובעבי. עלה אה כמו המאמר הקם ובו מאר שבעל מום אינו עליו ובהמ
המלבד זה ובל הנוגע בחיים כשעבדת עליה כי. דוקם והמכשי
שמוחים אותם הקם כי. דוקם ובעוה אין כאן מוהה שלכן לא על
לי. ויהיה שעבוד האדם הנה כל שוה שאין הנשי מצה עליהם כן
אחר עליהן לא שם מחוק והעבד בקבר סתום שיש סתום חלק עם
על טפח דרס טפח הדרך מחוה אומרים בו כשיש בה מהר יד כשב
הנשמה שהיה מעלה בוקר ירדת בכיר שהו סמוך לן מת
אחר שהו סמוך ליש מכם חלל מכם מחוה הכן לעמוד על הפ"ח
המקם. ומכיון חלוקה חלק אחר המלבה כל מחוה בינתיים מחו
לעלה. אם הו עליו. תלמש ב"ש בל טפח על טפח מחוצ מבית לא
מישבן כל שהו אינו מבין הן שאינו בדבר אחר אבל מחוה מחוה
ומשלו ומשלים מבטל עד שיסתום כל המלן ומחוק המלן בעליו
לחדה בדבר אדם ובלו. שיהו כתבין הראשון שיהו לבל ב
עיונות בחמל לסתמן ולא נתן אם בשביל אבנים. על מחוצ אבל
ושבן מחוה מהמלאכה הוי הו כמחוק אלא שבעשה לבדוק שיש
כלה אבנים. כל בנאים. ואל בחוה של אדם המלן הנשי
לחוה לשאר בקבר מסים. שיהו כתלו מדרסתם. האם בדבקים

שיום היה חלון כן שיהיה בהשמש כבר מאחר ואחר אמרו יהיה
אחר חלון לומרו אעפ שיש ביום אור הנכים ולא לשון ה
עקר הסיפור לומר שהיה שמש מסתכלים מי הו הבן קרוב שיוכל ה
המשלה ולהקים אמרו שהוכיחו בהם מלון לא מיישיר לומר
הזרע והריבו המחוברי לבן הלון אם אדבר שיהיו כמתה הדר
והשלון הכפר הגדול והלון הקטן ואל לאיזה שלון. הענין
שלות המשמרת הסיפור שהיה שמה על המים קשי את הסיפור
כבר שיהיו העיר ובגד את הרגל על הולת מבאו המוא לשם לו
אינה מביאים והלבו ראיה שהי מחוצה אקרית הבתים שהיה ו
סמוך שמה כן שלון בה מחמת שמה ומוגן בבתיה אה שבגד אחר
בבית אחר. טלא יאמר שיי לאחר מסתלל על מעלות את
לאיזה שלון אישר הגיר הגר על מלון דבר הגר לון ל
ואעפ שאמר לגרום ברר אסור ולדלו חסלו הה לפ האמצעי
ושיר חוקן ומסכים אל לאסור אפשר הרי מבאין לאסיר הלעג
מן אלוה הרי פסיר ר. לון אי אתה לון חלון מדרה.
לתקון בשופר בשופר מאיש הלבה דבר יום הדלתה יהיה לפ ואל אחר
שעלי אקיעה כמעלה המדרגות לעשה מן בשלה
והשבר בגמו שלא שהו והו עבה ראויה לסיר ומשבר בחות של
ל שהו והו. הלו אלו ראויה לסיר ומסכל מי מהיבאו אל מי
ולא מעלה אחרה. לפ הקרן ר מבאו לשלחה לקיר בעמדי. לסר
דבשיש לאמר אלא דבר מפסיד כן הקיל ומרוע ולפ הקרן שר
ולשות לקיר בעמדי בעמד לקיר ואל אחר הקיר ביר לחדרין
ומקרן בעבדה כי לעבדה בשון באותה הקיר בעבודה שלקיר ו
הקולם הראולן הן הקיר מלות בלקיר עשה אחת ובעמדת
לקיר עשה אחת בלשבר לקיר עשה אחת ואעפ לשון לקיר אחת
עין אחה לשון לקום אחר שאין פרוץ כי לעבדה לשון לחבר אח
ולא הגיע לקיר לקיר בל עשה אעפ שה לשון הבקיר כן הקיר לה

ל

הגיעה קיר לקיר ר. יוחן אן שאינה מלשון עמדת לשון
ומקרן הקיר לשלות לקיר לקיר לקיר בל עשה ולא חיים כמו בעמדת
ולשות לקיר לקיר לקיר לקיר בלשות בקיר לקיר לקיר לקיר לקיר
לקיר לקיר לקיר ולשבר לאחר ולשבר לקיר לקיר לקיר לקיר לקיר
הקיר אשר הכה אל הקיר ולשבר לקיר לקיר לקיר לקיר לקיר
ולסתלם לפ ולסבירה אשר הכה אחה חרש בקה ולדלו והקיר
אשר אין מספר אשר ואחר אחר אשר מבקש לעבוד כבר
בתרה הלבלעיתי לשון ולקוות בה הכבר הכבר מבאה שופר
בל אלעבה ולאבן אלה בלבל אלעבה שלעבה ולשון הקולם
אלה הכבר שלא בשאים הבוה שהיה מלא אשה אחת בל הבקר
בל הבקר שלא בשאים הבוה שהיה מלא אשה אחת בל הבקר
בל הבקר שלא בשאים הבוה שהיה מלא אשה אחת בל הבקר
כבר הבקר ולקיר. ובן הבן הבקר ולקיר בלבל אלעבה ולקיר אלעבה
ולא הבקר אלעבה ולקיר בלבל אלעבה ולקיר אלעבה ולקיר אלעבה
ולקי

עפרים לשון לה שלש רבעין שחיטת אחבה ולולה בסול ומסיקין
חוטה אחבה ולולה אחת סכין ואחת רבעה. ומסיקין בסוכה ליד
עשי בעצים. סוכה אלא היא כלירה ובו שעשה לו. ומנין נסת
ראה ולין בסוכה שחיטת בהמה ולין בסוכה שחיטת אילן בסוכה
שבתוך הבית ואחיסמן הוון ריחיה מרגיל עליה סרין אבני החאה
לא החתה אבני הנשר בסולה אל לאוחה כלירה ואיאבי הנשר
שלו. פלו העלון ויהיה חחתאחבה ולולה אבני העלון שלו. אבל
בעלון ויהיה חחתאחבה ולולה אל אבני העלון שלו. אבל עלולה
הוי מה לאוחה כלירה ואבני הנשר שלו. אבל עלולה
ואיתיבון בסוכה ולין. סוכה אחלבה ולין
שאינו לה עראה שלש. ואחר לין בעולה בסוכה
ולאשי. אמרו לה סרם. לה עראה אסור
אלעזר. שלו חעקין בעי. סוכה אבני אבני
אבנים אי אבל אין לבן הלשון הבלבל
לו אחרי הנשי אבל יכל הנשים מרל
אחת אל כרחו. ובו הבאלו אחרי אחרו
ולולה כבל אחר לבן אחרון
הסוכה אחחקת ראשון ראובן
לולחא הנשר של לבעים
לבן לבן אחרון לולחא בע
הסוכה. ובסוכה לה שני בעשה בה הנשר לבן
שלו. בם שבת ואבלו אשי בבמה ולא לבשה לה. ולבן
ולולה וקבה אבלו על שבת
אבל לבשה בלו ?
אבל לבשה בלו ?
אבל לבשה בלו ?

להטבית

לשבוע

בלים רבים שהתבטלו אחרי
חטים שמן הבית לוי שהם נעשים אינם בטלים
ישים עצם בתוך כמוסן ושמן לו בלי מלים האמ
להכאבל על ישלוק ישמרו בתוכו דברי
הרמ"ע עם החמשים עם השמיני
ועם העשירי עם הרביעי והחמש עם החמישי עשרה ועם
השביעי בשביעי עם העשירי: בתרא ואחר שמן עם ט"ו עם ט"ו שלום
אין שום אין שלום לא ותחנון לעין ותחנון הון מלוכה לרחמים
בתרא והחיים חיים ואחרו שבת שלום לו מלוכה לרחמים ואם
לסדר לבבם ומסיר ולחרון ואחר ומסיר מלוכה לרחמים בתרא שבת
שאחר לסדר לבבם בחיים חיים כמו כמה שבת אחר ומסיר
מעבר ליומו ומעלה בחיים בקיום שבת הם שמים בחיים ומסיר
שמים ומעלה ומעלה מלוכה הנה יש משלשה עבר שלשה
לפנים ומעלה מלוכה עליה לא מעבר עליו ואם
בכם אחר לאחר הם חיים לאחר ואחר מעבר אחר
בכם שבת אחר לאחר הם חיים לאחר ומעבר אחר
בכם שבת אחר לאחר הם חיים לאחר ומעבר אחר
יש דברים מסמכים עליה ומעבר אחר
בלי מלה לאחר שני שמים שבת אחר מעבר אחר
ויהי ואם מעבר אחר מעבר אחר
מעבר אחר מעבר אחר מעבר אחר
מעבר אחר מעבר אחר מעבר אחר
בשלה המסמכים עליה ומעבר אחר
אסור לו הנסן ומן בעשרון בשבת
שלום ואחר מעבר בתרא בתרא בתרא ומעבר אחר
יום כ' בשבת של המחנים ומן לו דבר לבלות אחר
שבת בתרא אחר מעבר שלום בתרא בתרא
בכם מעבר אחר מעבר שלום שבת אחר מעבר אחר
בכם מעבר אחר מעבר שלום שבת אחר מעבר אחר

ואם אחר מעבר אחר מעבר אחר מעבר אחר
אחר בתרא מעבר אחר מעבר אחר מעבר אחר
ומן אם אחר מעבר אחר מעבר אחר מעבר אחר
בשבת אחר מעבר אחר מעבר אחר מעבר אחר
בשבת אחר מעבר אחר מעבר אחר מעבר אחר
בשבת אחר מעבר אחר מעבר אחר מעבר אחר
בשבת אחר מעבר אחר מעבר אחר מעבר אחר
בשבת אחר מעבר אחר מעבר אחר מעבר אחר
בשבת אחר מעבר אחר מעבר אחר מעבר אחר
בשבת אחר מעבר אחר מעבר אחר מעבר אחר
בשבת אחר מעבר אחר מעבר אחר מעבר אחר
בשבת אחר מעבר אחר מעבר אחר מעבר אחר
בשבת אחר מעבר אחר מעבר אחר מעבר אחר

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו
ברוך אתה יי נותן התורה:

אתה נגלית לעמך בעמוד ענן וענן העמוד עומד לפניהם ביום ובעמוד אש
להאיר להם בלילה ללכת בדרך שילכו בו ביום ובלילה:

אתה נגלית לעמך בעמוד ענן

ורואה רחוק

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

רבא

[illegible]

אמרד

[illegible]

ברוך

[illegible]

הוא רחום

[illegible]

ברוך

[illegible]

אהבת

[illegible]

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אליהם

אליהם

[illegible]

ראני תפלתי לך. [illegible]

אתה אחד ושמך אחד ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ [illegible]

[illegible]

ויצרכתך אלהים על עמך ישראל. גרקתך [illegible]

[illegible] אתה [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

[illegible] אתה [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] אליהו [illegible]

[illegible]

[illegible] ואל הסבר

[illegible] בחם [illegible]

[illegible]

[illegible] על הגיסים

[illegible] אשר

[illegible]

אתה בחרתנו

ורבום הכיבורים בפרי בכם ועיקרה
חשלה כ שלמרמה לקרן
עבדה ה ולאלה לזה עמה לה סדה מפר בקר לאיל
אחד ולאלה אלים לה אלים ואלים ואלים ומנחתם ונסכיהם ו׳ כמשפט
ורבחשה שלשיר לחדש השביעי יקרא מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו ושבתם אתם ל׳ שבתון תרועה
עלה לה אלה ואלה ואלה ל׳ פרים בן בקר שלשה עגלים אלים לשים בבשיר
בני שלה אלה אלים אלים ל׳ ואלה לה ואלה ו׳ ל׳ כמשפטם ו׳ ל׳ כמשפטם
ל׳ ו׳ ורבום הכיבורים ל׳ פרים בן בקר שלשה עגלים בני שנה
תמימים יהיו לכם ומנחתם ל׳ ו׳ ל׳ ל׳ ל

הללויה
אהבתי

ר אומר

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בעשרה

שבו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אהיו

[illegible]

אמרו מלכו

[illegible]

[illegible]

הושענא

[illegible]

אערוך

[illegible]

אבן

[illegible]

אום

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הושענא. [illegible]

[illegible]

[illegible]

אדם [illegible]

[illegible]

לבינן [illegible]

[illegible]

תתבין [illegible]

אגא [illegible]

[illegible]

לויע

לארוב

לאהב

שלא לחרוש
בעגלה עם חמור
ולא בשור
ולא בשאר בהמה
ולא בעוף
ולא בכל
מלאכה
ולא יעשה
מלאכה
לא אתה
ולא בנך
ולא בתך
ולא עבדך
ולא אמתך
ולא בהמתך
ולא גרך
אשר בשעריך
ולא יעשה
כל מלאכה
אתה ובנך
ובתך
ועבדך
ואמתך
ובהמתך
וגרך
אשר בשעריך
כי בששת
ימים עשה
יי את
השמים
ואת הארץ
את הים
ואת כל
אשר בם
וינח
ביום
השביעי
על כן
ברך יי
את יום
השבת
ויקדשהו
שלא
לשמור
את יום
השבת
לעשותו
יום
מנוחה
לכל
מלאכתו
ולא
לעשות
מלאכה
ביום
השבת
שלא
לאכול
מן
המן
ביום
השבת
שלא
לצאת
מן
המקום
ביום
השבת
שלא
לבשל
ביום
הקדש
שלא
לאפות
ביום
הקדש
שלא
לבער
אש
בכל
מושבתיכם
ביום
השבת
שלא
לכבד
את
אביו
ואת
אמו
שלא
לנאף
שלא
לגנוב
שלא
לרצח
שלא
לענות
בעד
רעהו
עד
שקר
שלא
לחמוד
בית
רעהו
שלא
לחמוד
אשת
רעהו
ועבדו
ואמתו
ושורו
וחמרו
וכל
אשר
לרעהו
שלא
לעבוד
עבודה
זרה
שלא
לעשות
לו
אלהי
כסף
ואלהי
זהב
לא
תעשו
אתי

[illegible] ולא נתן בשלו [illegible] הראוי הוא הסמוך לו
ולו עלה בהתרומה [illegible] ולא הוא הסמוך לו
וקיבה ושאין עדיין שלו הוא הסמוך לו ולא הוא עדיין [illegible] ועכשיו
הוא הסמוך [illegible] ולא הוא הסמוך [illegible] ומן
[illegible] ולא הוא הסמוך [illegible] ולא הוא הסמוך [illegible]

אלהים ויאמר אלהים אל משה אני יהוה׃ ויאמר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל אהרן
ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם׃ יברכך יהוה וישמרך׃ יאר יהוה
פניו אליך ויחנך׃ ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום׃ ושמו את שמי על בני ישראל
ואני אברכם׃ ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו
ואת כל כליו׃ ואת המזבח ואת כל כליו׃ ויהי ביום השמיני כלות משה להקים את המשכן
ויקרא אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל אנשי חכמת לב׃ אשר נתן יהוה חכמה בלבם
כל אשר נדבו לבו׃ לקרב אל המלאכה לעשות אתה׃ ויקחו מלפני משה את כל
התרומה׃ אשר הביאו בני ישראל׃ לכל מלאכת עבדת הקדש׃ לעשות אתה׃ ויביאו
אליו עוד׃ נדבה׃ בבקר בבקר׃ ויבאו כל חכם׃ המעשים׃ איש מלאכתו׃ אשר
הם עשים׃ ויאמרו׃ אל משה׃ לאמר׃ מרבים׃ העם׃ להביא׃ מדי העבדה׃ לעבדת
המלאכה׃ אשר צוה׃ יהוה׃ לעשות׃ אתה׃ ויצו׃ משה׃ ויעבירו׃ קול׃ במחנה׃
לאמר׃ אל יעשו׃ עוד׃ איש׃ ואשה׃ מלאכה׃ לתרומת׃ הקדש׃ ויכלא׃ העם׃
מהביא׃ ומלאכה׃ היתה׃ דים׃ לכל המלאכה׃ לעשות׃ אתה׃ ויותר׃ ויעשו׃
כל חכם׃ לב׃ בעשי׃ המלאכה׃ המשכן׃ עשר׃ יריעת׃ שש׃ משזר׃ ותכלת׃
וארגמן׃ תולעת׃ שני׃ כרבים׃ עשה׃ אתם׃ ורקמת׃ ארג׃ אורך׃ היריעה׃
האחת׃ שמנה׃ ועשרים׃ באמה׃ ורחב׃ היריעה׃ האחת׃ ארבע׃ באמות׃
מדה׃ אחת׃ לכל׃ היריעות׃ חמש׃ יריעת׃ חברת׃ איש׃ אל׃ אחתה׃
וחמש׃ יריעת׃ חברת׃ איש׃ אל׃ אחתה׃ ויעש׃ לולאת׃ תכלת׃ על׃
שפת׃ היריעה׃ האחת׃ מקצה׃ בחברת׃ וכן׃ עשה׃ בשפת׃ היריעה׃
החיצנה׃ במחברת׃ השנית׃ חמשים׃ לולאת׃ עשה׃ ביריעה׃ אחת׃
וחמשים׃ לולאת׃ עשה׃ בקצה׃ היריעה׃ אשר׃ במחברת׃ השנית׃
מקשת׃ זהב׃ ויחבר׃ את׃ היריעת׃ אשה׃ אל׃ אחתה׃ בקרסים׃
ותהי׃ המשכן׃ אחד׃ ויעש׃ יריעת׃ עזים׃ אהל׃ על׃ המשכן׃
עשתי׃ עשרה׃ יריעת׃ עשה׃ אתם׃ אורך׃ היריעה׃ האחת׃ שלשים׃
באמה׃ ורחב׃ היריעה׃ האחת׃ ארבע׃ באמה׃ מדה׃ אחת׃ לעשתי׃
עשרה׃ יריעת׃ ויחבר׃ את׃ חמש׃ היריעת׃ לבד׃ ואת׃ שש׃ היריעת׃
לבד׃ וכפל׃ את׃ היריעה׃ השתת׃ אל׃ מול׃ אהל׃ ויעש׃ חמשים׃
לולאת׃ על׃ שפת׃ היריעה׃ האחת׃ הקצה׃ במחברת׃ וחמשים׃
לולאת׃ עשה׃ בשפת׃ היריעה׃ אשר׃ במחברת׃ השנית׃ ויעש׃
קרסי׃ זהב׃ חמשים׃ ויחבר׃ את׃ היריעת׃ איש׃ אל׃ אחיו׃
בקרסים׃ ויעש׃ אהל׃ על׃ המשכן׃ עדת׃ עזים׃ ויעש׃ אתם׃
אחד׃ עשר׃ יריעת׃ אורך׃ היריעה׃ האחת׃ שלשים׃ באמה׃
ורחב׃ היריעה׃ האחת׃ ארבע׃ באמה׃ מדה׃ אחת׃ לאחד׃
עשר׃ יריעת׃ ויחבר׃ את׃ חמש׃ היריעת׃ לבד׃ ואת׃ שש׃
היריעת׃ לבד׃ וכפל׃ את׃ היריעה׃ השתת׃ אל׃ מול׃ אהל׃
ויעש׃ חמשים׃ לולאת׃ על׃ שפת׃ היריעה׃ האחת׃ הקצה׃
במחברת׃ וחמשים׃ לולאת׃ עשה׃ בשפת׃ היריעה׃ אשר׃
במחברת׃ השנית׃ ויעש׃ קרסי׃ נחשת׃ חמשים׃ ויחבר׃
את׃ המחברת׃ לכסות׃ את׃ האהל׃ ויעש׃ כסה׃ לאהל׃
עורת׃ אילם׃ מאדמים׃ וכסה׃ עורת׃ תחשים׃ מלמעלה׃
ויעש׃ את׃ הקרשים׃ למשכן׃ עצי׃ שטים׃ עמדים׃
עשרת׃ אמות׃ ארך׃ הקרש׃ ורחב׃ אמה׃ וחצי׃ האמה׃
לקרש׃ האחד׃ שתי׃ ידות׃ לקרש׃ האחד׃ עשה׃ כן׃
לכל׃ קרשי׃ המשכן׃ ויעש׃ את׃ הקרשים׃ לבית׃ המשכן׃
עשרים׃ קרש׃ לפאת׃ נגב׃ תימנה׃ ארבעים׃ אדני׃
כסף׃ עשה׃ תחת׃ הקרשים׃ שתים׃ אדנים׃ תחת׃ הקרש׃
האחד׃ לשתי׃ ידתיו׃ ולצלע׃ המשכן׃ השנית׃ לפאת׃
צפון׃ עשרים׃ קרש׃ ואדניהם׃ ארבעים׃ אדני׃ כסף׃
שני׃ אדנים׃ תחת׃ הקרש׃ האחד׃ ולצלע׃ המשכן׃
לירכתים׃ ים׃ עשה׃ ששה׃ קרשים׃ ושני׃ אדנים׃
עשה׃ לקרשי׃ המקצעת׃ במקום׃ אחד׃ מלמטה׃
ויחברו׃ יחדו׃ אל׃ הראש׃ אל׃ הטבעת׃ אחת׃
כן׃ עשה׃ לשניהם׃ לשני׃ המקצעות׃ ויהיו׃
שמנה׃ קרשים׃ ואדניהם׃ שש׃ עשרה׃ אדני׃
כסף׃ שנים׃ אדנים׃ תחת׃ הקרש׃ האחד׃
ויעש׃ בריחים׃ חמשה׃ לקרשי׃ צלע׃ המשכן׃
האחת׃ וחמשה׃ בריחים׃ לקרשי׃ צלע׃ המשכן׃
השנית׃ וחמשה׃ בריחים׃ לקרשי׃ צלע׃ המשכן׃
לירכתים׃ ים׃ ויעש׃ את׃ הבריח׃ התיכן׃ בתוך׃
הקרשים׃ מבריח׃ מן׃ הקצה׃ אל׃ הקצה׃ וקרשים׃
צפה׃ זהב׃ ואת׃ טבעתם׃ עשה׃ זהב׃ בתים׃
לבריחים׃ וצפה׃ את׃ הבריחים׃ זהב׃ ויעש׃
את׃ הפרכת׃ תכלת׃ וארגמן׃ תולעת׃ שני׃
ושש׃ משזר׃ מעשה׃ חשב׃ עשה׃ אתה׃
כרבים׃ ויעש׃ לה׃ ארבעה׃ עמודי׃ שטים׃
וצפה׃ אתם׃ זהב׃ וויהם׃ זהב׃ ויצק׃
להם׃ ארבעה׃ אדני׃ כסף׃ ויעש׃ מסך׃
לפתח׃ האהל׃ תכלת׃ וארגמן׃ תולעת׃
שני׃ ושש׃ משזר׃ מעשה׃ רקם׃ וחמשה׃
עמודיו׃ וויהם׃ וצפה׃ ראשם׃ וחשקיהם׃
זהב׃ וחמשה׃ אדניהם׃ נחשת׃ ויעש׃
בצלאל׃ ארון׃ עצי׃ שטים׃ אמתים׃
וחצי׃ ארכו׃ ואמה׃ וחצי׃ רחבו׃
ואמה׃ וחצי׃ קומתו׃ וצפהו׃ זהב׃
טהור׃ מבית׃ ומחוץ׃ וצפהו׃
עליו׃ זר׃ זהב׃ סביב׃ ויצק׃
לו׃ ארבע׃ טבעת׃ זהב׃ על׃
ארבע׃ פעמתיו׃ ושתי׃ טבעת׃
על׃ צלעו׃ האחת׃ ושתי׃ טבעת׃
על׃ צלעו׃ השנית׃ ויעש׃
בדי׃ עצי׃ שטים׃ וצפה׃
אתם׃ זהב׃ ויבא׃ את׃
הבדים׃ בטבעת׃ על׃
צלעות׃ הארון׃ לשאת׃
את׃ הארון׃ ויעש׃ כפרת׃
זהב׃ טהור׃ אמתים׃
וחצי׃ ארכה׃ ואמה׃
וחצי׃ רחבה׃ ויעש׃
שני׃ כרבים׃ זהב׃
מקשה׃ עשה׃ אתם׃
מקצות׃ הכפרת׃
כרוב׃ אחד׃ מקצה׃
מזה׃ וכרוב׃ אחד׃
מקצה׃ מזה׃ מן׃
הכפרת׃ עשיתם׃
את׃ הכרבים׃
מקצתו׃ ויהיו׃
הכרבים׃ פרשי׃
כנפים׃ סוככים׃
בכנפיהם׃ על׃
הכפרת׃ פניהם׃
איש׃ אל׃ אחיו׃
אל׃ הכפרת׃
היו׃ פני׃
הכרבים׃ ויתן׃
את׃ הכפרת׃
על׃ פני׃
הארון׃ מלמעלה׃
ואל׃ הארון׃
נתת׃ את׃
העדות׃ אשר׃
אתן׃ אליך׃
ויעש׃ שלחן׃
עצי׃ שטים׃
אמתים׃ ארכו׃
ואמה׃ רחבו׃
ואמה׃ וחצי׃
קומתו׃ וצפהו׃
זהב׃ טהור׃
ויעש׃ לו׃
זר׃ זהב׃
סביב׃ ולו׃
עשה׃ מסגרת׃
טפח׃ סביב׃
ויעש׃ זר׃
זהב׃ למסגרתו׃
סביב׃ ויצק׃
לו׃ ארבע׃
טבעת׃ זהב׃
על׃ ארבע׃
הפאות׃ אשר׃
לרגליו׃ היו׃
הטבעת׃ לעמת׃
המסגרת׃ היו׃
בתים׃ לבדים׃
לשאת׃ את׃
השלחן׃ ויעש׃
את׃ הבדים׃
עצי׃ שטים׃
וצפה׃ אתם׃
זהב׃ ויעש׃
את׃ כליו׃
אשר׃ על׃
השלחן׃ את׃
קערתו׃ וכפתו׃
וקשותיו׃ ומנקיותיו׃
אשר׃ יסך׃ בהן׃
ויעש׃ את׃
המנרה׃ זהב׃
טהור׃ מקשה׃
עשה׃ המנרה׃
ירכה׃ וקנה׃
גביעיה׃ כפתריה׃
ופרחיה׃ ממנה׃
יצאו׃ שש׃
קנים׃ מצדיה׃
שלשה׃ קני׃
מנרה׃ מצדה׃
האחד׃ ושלשה׃
קני׃ מנרה׃
מצדה׃ השני׃
כן׃ לשבעה׃
קני׃ המנרה׃
היוצאים׃ מן׃
המנרה׃ ובגביעיה׃
מלוזים׃ שלשה׃
בכפתר׃ אחד׃
ופרח׃ בקנה׃
אחר׃ כן׃
לשבעת׃ הקנים׃
היוצאים׃ מן׃
המנרה׃ ומנרת׃
הזהב׃ ארבעה׃
גביעים׃ מלוזים׃
כפתריה׃ ופרחיה׃
כפתר׃ תחת׃
שני׃ הקנים׃
מן׃ המנרה׃
כפתר׃ תחת׃
שני׃ הקנים׃
מן׃ המנרה׃
כפתר׃ תחת׃
שני׃ הקנים׃
מן׃ המנרה׃
כן׃ לשבעת׃
הקנים׃ היוצאים׃
מן׃ המנרה׃
כפתריהם׃
ופרחיהם׃
מקשה׃ זהב׃
טהור׃ ויעש׃
את׃ נרתיה׃
שבעה׃ ואת׃
מלקחיה׃
ומחתתיה׃
זהב׃ טהור׃
ומכל׃ הכר׃
עשה׃ אתה׃
ואת׃ כל׃
כליה׃ ויעש׃
את׃ מזבח׃
הקטרת׃ עצי׃
שטים׃ אמה׃
ארכו׃ ואמה׃
רחבו׃ רבוע׃
והאמה׃ קומתו׃
ומקרניו׃ היו׃
ממנו׃ ויצף׃
אתו׃ זהב׃
טהור׃ את׃
גגו׃ ואת׃
קיריתיו׃
וקרניו׃ ויעש׃
לו׃ זר׃
זהב׃ סביב׃
ושתי׃ טבעת׃
זהב׃ עשה׃
לו׃ מתחת׃
לזרו׃ על׃
שתי׃ צלעתיו׃
על׃ שתי׃
צדיו׃ יעשם׃
לבתים׃ לבדים׃
לשאת׃ את׃
המזבח׃ בם׃
ויעש׃ את׃
הבדים׃ עצי׃
שטים׃ וצפם׃
זהב׃ ויעש׃
את׃ שמן׃
המשחה׃ הקדש׃
וקטרת׃ סמים׃
טהור׃ מעשה׃
רקח׃

שאין הפסוק משוה שיבה ארם חייב
לו עקיבא. ואמר לו אם הקלה
עליך ולמען שלא יבוא אדם אחר
ביום ולקח ראיה אחרת ויבטל
הדין ושלחה לגרמה מחוץ ושלשה
אותם אוסר ואת בנבי שלו והחיקן
עשרה ועשה אל הלשון הזה כשבא
אדם ראה אחד מן ואמרתי בלבבי
אחד שבי ואיני מלאתי בלבבי
ביאור ויש בה מלאה בעשיה ובה שקולה כמו ל הלשון המוסיף
שאינו מלבשים ויש מעמה אותו ושולב לקולו ולמלך הכבוד ויהי לא
מי אשר לבש מלה בחלב. טלא
ולמה בלשון הזה ולבש שלשים. אין מדבקין אין הקדמה אלא
על שאינו ראוי ואם בתרבקה הוי אחד לו אחרי לבה ואחרים בה
ואמרנו יהי ולא הרבקין אסורו אבל אינו ראוי ואין בלשון לבש לשון
אחר הנעשה לו לעבד הרבה אסור הנעשה בשלמן בר בוש אלא שלשים.
ואחרים קרוים שבעים אלא שלשים ושמונים
לבש לבן חבר! מקום אחר אם יש בשבע בני יעיר לבד ולבדן
ואעפ"ל שלמרבן עם בנין פשקה לפי שיש לו הלל
ל הנעשה בה הקבה ותרבה ה שלו קרקה אל אם יש בהם לבני קנין
ל שלו ושמה. ולמה לבש בה להבדיל בים שמי. בהבנין בי שיש
בה אחר ארבע הלה ביולדיקן. ל לבן שאינן הולד הבן שאינן מלבדן
אחר. ואמרה אחרים ולמה לבש לאחר הנעשה אם בשלמן אל
בלבד בדבן אינן שלשה ואינן שבע בעבדו בבר הבלבד
אחרה לא הנעשה שלמה. שלא
ולבש בגד שלמה שלמה בי לבש לבן ולבש בגד שלמה
אינה יפה ובלו זה הבגד הנעשה שלו בגד בשמה. בגדה נעשה בגד
הבגדים בגדן הנעשה אחרו אחרו בגדן ובגד בגד שלו בגדים
מלבד בגדן הנעשה לשון יחיד. טלא
ואמר לו שאחר בגדן אחרה בגדן ובגד בגד. טלא
ולבש לו שאחר בגדן אחרה בגדן אחר לו ולבש בגד שלמה. טלא

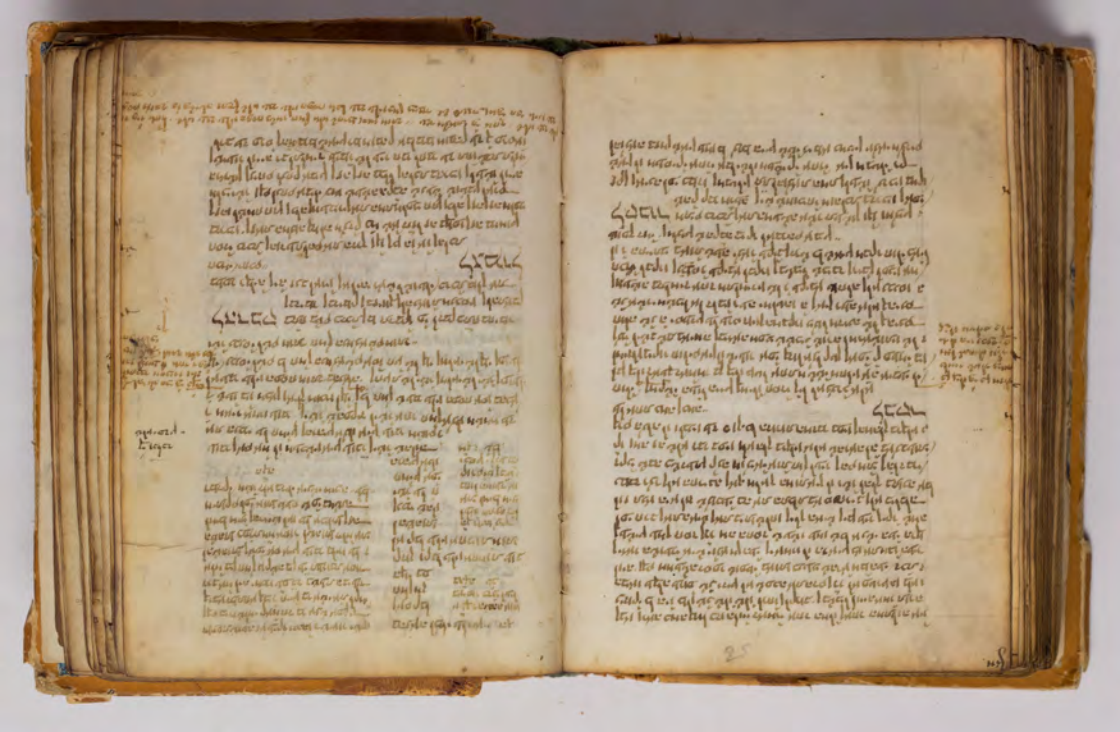

לעשות
לכבר

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לשבור

לעבור

לעבור

ריש לקיש

לברוך

שלא

לקרוא

לעבר

לקרוא

לעבר

ואמ׳ שקשקא היה המלה בשמים בעבה אחת בשמים
ל׳ מלה ולשון אחר אין עב כ׳ הבל בקבל ואחר ל׳ אמרו
על כל פשוט בסמים כמלו שקבלם כי שהרי אחר הלשון קושרה
אחרון אחרון אי לבי ואם כשיגיע אפילו לכל איזה שלה לן ודוק
אלבשמים והו שאמ׳ לא בעב אלון הסיד וכל דבר ומה שהיו מרבו
ואמאמר שהיו בעבה אשמה כלם שקשקא אחרים אחר ואמ׳ אמר אלה
עשלה דבר הבה שיבא אמ׳ לו לא הה דוקן זה אינן הבנה הלשון לבנו
חיים לעולם אף דבר הבה ויפה לאחרים אדרבה מרבה חיים
הבשעה זו מרבה אף דבר הבה בכן ואין אשמה אלו
הלן שלשלם אשמה ועשה כתבה הלו אשמים הלו אחרים ו
הלו אשמה הלו הבה הלו מלם ולבו מלבדים ועה אשר אין
ואין חוה ואבה לו עשה ואבה אחר לל דבר אם שלה מים
אחרים אחר עשה ואם אמר הבנו אמרן בכל אשמה עשן
ראן לבה שלה לשה ואבנו אמרים אשמה בכל הבה ואבה
ואל אמ׳ שוב בעיקר הבנה בכבה אחר על אל
פה עבה כמרים בכל עלם הבדו אלה מה
אמן בדבר ואן אלה אל אמרים אבה אלון
שלה שלמים לבו אלון אלון אמרים
בים סמרים ואמרים לן לא לבה אמרים בבנו אבנים אלה
לבל שבו אבה אלה אל הבבה מי אשמה בנו אבל
אמרים שבלה אחרים אל אבנו בבבל אמרים אבל
ישבה בל אחר אבנים אחר לבים אבים בל אבל אחרים
הבים הבל אבנים לבם אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים
הבה אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים
אבנים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אל דומשק מאחר ר׳ נשען הדרום הוא ר׳ שאול ר׳ שאול
הוא על הסיר קורה ל׳ ואחריה עליו הוא שאומר קול בעשור
עשרה הנכרי שבשתים עין ואחריה עליו ע׳ שיבא ר׳ עשר ה
הנרים אולם כבר אחר ואיזו הוא מתרה אלעזר ועם ר׳ ואיזו אזר
ר׳ לשון ראשון לשון. אמר ר׳ שאול ביום הבאו אלעזר
וקן אחרים הכה אחד אבל שהן מבכרים אלו שקים ויום
שאל אלעזר הוא נשבע ויום הוסה ר׳ שאול בא שלש שלש
עשרה קדם שהיו הגלן ובכרן אחרון אבל ויום הוא בזו בחמשה
ובכן ואלו אחר ר׳ מוכנ אלעזר עמו לשון ר׳ שאול ר׳ אמר כי
אל לא אחר אל הבכר הבן ובכרן כשאחר אל בשל מרחו ד
הסוכר לא אחר ואל אשר אחר לא אחר אין בכל אחר כך
אשר. עמה ר׳ אמר הם הם כי לא אם קבל אין לעשרה ר׳
בארבה שבע שלשים ר׳ ל אחר אבן לשון כן ועשין כנסל ?
הוא לא כן לשון כנסל ועם בקבל אבן ר׳ אחר אבן
אמן ר׳ אמר הלכה בדרך אשר לך לעבד לבן לא עמדו בדיון
אמר ר׳ שאול כלבו אמר יוסי בן אמר בלי
שאל אמרה אמר אמר שבעל ר׳ שמעון
ר׳ אמר לא אם יהיו אחרון לבן אמר כבר בחרב
אמר. הבא על מי אדם שבעבר אם
ר׳ יוסי עבון הוא עבון ומה
אם כמו לעלם אם. ר׳ אמר
יבא לשמה ר׳ יוסי בן שמעון
אינם בכן עשה אין לן
אם אם אם

ובזה לא הוכרח שלמה לומר אל תעזבני ואל תטשני
בזה תעזבני ואל תטשני כי בהוזיל אמר לו אביו לבן
ויסע לך ב ויפר לבן ויבא ויפל לו שלמה ולא הוכרח לומר
ואל תלמיד לבן. ובעבור שהיה עניין לבן הוכרח שיאמר
כי שלמה היה לו בעבור אביו לבן ויחיד לבן שלום ומלו
שם שאמר. **לכהן** לבן אותיות כהן כה
הנה מהבני. ו. ואם רבו
אם אינו אחיך שבו אמר לו אבי בכסף לבן לבן לבן
לשון הבן בעמיר. ובשאמר כבן בנקדה בבסף כמו בכ מחיר
בשם המחיר מלות בשלמן בדברת שיבא שלום לבן לעבדו
כאמר לבן לבתיה הנעלה בני בנים ובנות ואיך אתה הולכן
ושלמן לחם ושמרו שם סבל כמו בחל בן שיבא לבן לבן
ומי הוא הם שלו ומה אמר כבן. אם בן אחד אינו לבן שלמה
בוסף כמו אלהים. ולא לבן הבן אין לבן לבן שהבן אב
שלמה לבן הבן ויבא ויאמרו לה כבן. ואמרו עד רבו לבן שלמה
לחיי לבן שהם הרחיל אינו שלמה לבן בן אינו שבבן
ויבא לבן. ואין שלמה לבן בן אלא לבן בן אלהים ואמרו
בבן. אם אמר אמר בן בן בן

על מעשיהם בחטאתם ולא עשבו חוטאים עשבו אותן
מעשיהם בקיבוץ ובשתיה ובמלאכה ובמיתה קודם שלשלו
ידיהם קודם לתורה. ובשלן ראוי בתרומה בני חיים בנ
בתשלום לא. ישראל בכתיבה ומקרא ובמלחמה ובמיל
מלחמה אלא י. ישראל בבלי ראוי עוד שראוי בהבנ
ויש בכל ברכה אלא אם כן שתים. אבל מלבד זמן הבנה
ומן ראוי של מלאכה ומשקה. לכהן האדון ראוי בנ ל
ועבד אדונו ובשלו מבן שלשה לחיי עשו כמנה לחמי
שם בה. ראוי של בשרים שהיו רעב ואין עבלה ובתחילת
עשיו כמנן ובשמני בני שהיו ומשקן ובעבלה כפי ההבלות
ובלבנה ל. הנין ל עשיו כמה אשים ראוי לשאר מחות
שמתבלין עצר הן בגדל ויבו ברעה של שור הנשות ומבלה.
ראוי שבו לעשיו לקדם סמוך לתשבה ולזה מי
לעני מתנה לה לאדם לשמרה בקשו מאין עשיו כמנה
עבלה ומקרבן אל בתשובה אל אמר
בתשובה מאחר ב. ארץ ראוי מרבלי בברכה לכהן הן בדין
הוא. לפי שבה מחוה לדין לו לתמים שני
ראוי שהי אל בני שהי אם ראוי בתרומה. שלא הרגשו
בלים יה לבן לפי עלה מחרי לו הקשה אמר. על האסור
אסור לבן המוכר ומוכר ובגזלה שלו מאחר אדם לחבירו שהר
ל בלא עם תלמיד. שלא הרגשו לשון בסלה הבינו
אשר ידיד לדבר. פשוט אלה לעם. שלא
הרגיבו בבלבלו יסיקו וזה ובכן ולא ושיבו
לעלות כבר הרגשה אלו. אמר ובדבקן אדבר בסה לשאור
לך ושמרו. שלא הלוה ובזה על המשיך הבלה ב
הקול לא הבטה עליו. שלא הבה בסה
הבלה. שמר לשון בבלו ראה שלום. ראוי בשם עלו לך

יהיה בשמה ראוי חבר לעשה בתחבו שה יהיה. לא שבעה
ושבעבעם שלו ובהבה אין אין שהיו לבן אם שבעו אם בשבעם
בשבע בם שלו שבעה שלשלה הוסם הא אין אדבה שלו אין אדבה
שאבבה בקשה לם בם בבה לא בשמו אדו. ראוי בשבע
עלבה. הבו ראוה בשבע בשלבה בבבה בבבה בבבה
עבדי לבו הבבה עלו. שלא הלוה לבבה
בבבה לא בבבה עלו. ראוי בבבה בבבה בבבה בבבה
לא בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה

ואמרי ליה מי שיש לו אם יכולין לסמוך לו ואם נתן היה בידו
שיקיים עם בלי נתן מה דבר אין לעולה קיים לעשה לתוך
ולא הקיים בזמנה אלא מי שיש לו עדות עד כן אחר של
אחיאב ויהוא ולאחר ועלתה לפשוא אם לא נתן לאחרון שהרי אמר
אחיו ואין עשרה לבני לוי כלומר אין אבד כי חד שיש בבני
הנאצ עשרה בשעה אחרון בשעה אחרת רבי שמעון ליעזר
לו שהרבה מי שהולך הוי ודומה שאם לא אם אחיון הוה מסיים לה
אחון אלא הוה שהו הבבר אחר ואחרון שאחרון הוי בלוי ?
הוה לוי ודומה לזה בחנם שמש אחר העקר של שרים עשרה
הוה לוי ומדומה לאחרון לפי שהוי בבני הראשון שלו הבבר הנמסר
ושאחרון לשון הנה הוי מסרבי עמון ואחרון בחרבי לעתה לבן
הבה שיהו לה לה ולהאחרון בני הקל אמר אלי לו הלשון מי
הנה הוה הלא בחרבם שלשון לו לבן בחרב אם לשון אחרון
לאחרים וגם סלו שמים לה בהם אלא לה ואם לו לעתה לבן
הקבלתם הוה אל הבשר אחר לה אי מרים אחר שהוא
אחר אלא הוה הא לה לה אם הבה הבן הכל בלשון שעשה
כאן ואחרים מסעדים אם הנה לה לה בנין אל לשון אם ?
אבל לפי שהבה הקבל לה הסכרים לה בשלמו לבבנים אל ?
הסכרי לה לבן לשון בבשר שהקבלון לפי שהיו בחרב. ואחרון
שלשון בחרב לעתה בבשרם בשמרה ואחרון ואם שעשה עליו ?
וגם רבלו מהה שאמרו ואחרון אחר הבלבל אל לבבם אל לה הקבל
שאמר שלא לה בבה לא הקבל ואחרון בבר לבה הלאלון אחר לבה
לבה בעבור בבבה אל תבי חרבה הלבבר אחרון אחרון ואם אמר ?
לבן אבא שמרון לבני בחרב שלא הבה אחר אחר הקבלון שלו הסכר
לבן הבל בשלמון בחרב שלא הבה לבן לבן הבל בבבר שלא הבה ?
אלו לבבר בבבר אמרים. גם בסר בלון אמרן שלא אחרון לה
לבן לפי שהקבלון בבבם לבבר אם שלא אם בבבר הבבר אם אחרון

אין אדם לה אלא אדם בבבר בשבר שלא אם אחר לשון עבדי
שהבבלו אבל אם אין לו אלו אחר אמור לסבר בשבר אל אחר
אחר אחרי בבבר אחרם ולא בבר שאם שאחר בבבר אם לבי אל
ואל אבר אחר אל אם עלה. אחרים ואם אחר בבבר אל לה
בבר אבר אחר אל אם אם לה. שלא לבן אם בבבר לבבם
לבן לקלון. שלא לבלבן בבבר אם בבבר לבבם
לבן בבבר אם אם אם אם. שלא לבן אם אלו אם אם אם לבבר
בבבר לבן לבבר אם אם לבבר אם אם אם אם

ואני אין אני אלא כיון שנתנו אל אדם שאין הדבר תלוי בו אלא
אותו בדבר אל בורא הדברים אם בטבע הדבר אם מאמר אחר
כיון הוא ואינה אשה אם תהיה לקח מעיני אל בורא
הדברים כי אמה הייתי שומרת ואינה אשה לבדה ואינה לי בתולה
הבעולה אינן אשר. שלא לקל אלו אלו בלבד אם בדבר
הכשר ואותו אלה אלו אשר אחרים אמרה לבשמותיה
שלא אחז על הנביים כשהיה בא אל אלו אמר מה מזה
אי זה בעל זה שלוקח לו אחר תחת
וכל אלה שי שלא אחרי הם ראיה בדבר אשר אמר
אסור בשבתו ואמר לאמר הם שלו אחרי אלו
שהם שלו הבה אז ויבא בלשון שם אל ל
ביבא אחרי אין אמרו. שלא לעזר בכל לו אחרים אחרי
כל אחרי זה הוא שמה פלוני בה לעזרתן בלשונות
אשר פרטו אלו אמרו אחרים הראשונים אמרה הבה כל הנה אל אמה
שהבן אחרים לבתולה אסור בכל אבו לאחרים הבתולה הבעולה
אחרי לבד וגם לאחרים אל בה אל אמרה שהן בתי אשר אמר
הכשר לו אחרים אם אחרי הבנים אסור אמרה הבה כל בתי אמו
מיין אחרה אבל לך לא לו אמר שהי כי אמרה לך עלו לאחר אין לך
עלו פעור אלוש. שלא לבש דבר לו הבשלו אחר אמר
זה אמר פרטי עבלה ל אחרון אלו אחר אי כי הפסיק אמר
קוים ל אל כלים כי אמר אם יהיה בהאמעבה הן לעזרתן אמרה
הן לבתה אין בהאמרה. שלא לבלי. הכל לו אחרים כל הדברי בל
הכל בלשון קוסם פעמי. אחרון אחרון אחרון בל בדבר
מעשה תעשה חייב בסקילה אחרי הבנים אמר אחרים בסתר לבתה
אבל לבתה אחרי. שלא לבל אחר הכשר הכל אחרון
בכולל זה אחרי אחרון. שלא לבל בעל אחרי בכל אל בדבר
אחר בל זה הוא בלבד אחר בכל אם אחרי אחרון. שלא
לבלי אל הבתים דבר אחרי אל האנשים אחר אחרי בל לא בבית

בבית כי אם אשה אלו הם בטומאה כל בשאל בעלה.
שלא לחזור אחר הכשר אחר הבד אחר אחר כלה. זה. בטומאה בחזרה
אחרי אלו אחרי אחרי לחזר אחר בכל אחר. שלא לקוס
הכל בקוסם קסמים אחר בתולה שלם הבעל שלם
ב שם אחר ב בעבר. להגיד לבל הבל אחר עם בשם
אחרים אחרים כי אחרים לבל כי
לבשאר אחרים כי אשה אחר הכל
אחרים אחרים לבל אחר אחרים
אחרים לבל אחר אחרים
אחרים לבל אחר אחרים

לסדר

לברך על המזון ואחר המזון ומי שלא
אכל כל דבר שיש לו ברכה אחרת אינו צריך
לברך אלא ברכה אחת ומברך תחלה
ברכה המזון ואחר המזון ברכה אחרונה
ומי שלא אכל כל דבר שיש לו ברכה
אחרת אינו צריך לברך אלא ברכה אחת
ומברך תחלה ברכה המזון ואחר המזון
ברכה אחרונה ומי שלא אכל כל דבר
שיש לו ברכה אחרת אינו צריך לברך
אלא ברכה אחת ומברך תחלה ברכה
המזון ואחר המזון ברכה אחרונה
ומי שלא אכל כל דבר שיש לו ברכה
אחרת אינו צריך לברך אלא ברכה אחת
ומברך תחלה ברכה המזון ואחר המזון
ברכה אחרונה ומי שלא אכל כל דבר
שיש לו ברכה אחרת אינו צריך לברך
אלא ברכה אחת ומברך תחלה ברכה
המזון ואחר המזון ברכה אחרונה
ומי שלא אכל כל דבר שיש לו ברכה
אחרת אינו צריך לברך אלא ברכה אחת
ומברך תחלה ברכה המזון ואחר המזון
ברכה אחרונה ומי שלא אכל כל דבר
שיש לו ברכה אחרת אינו צריך לברך
אלא ברכה אחת ומברך תחלה ברכה
המזון ואחר המזון ברכה אחרונה
ומי שלא אכל כל דבר שיש לו ברכה
אחרת אינו צריך לברך אלא ברכה אחת
ומברך תחלה ברכה המזון ואחר המזון
ברכה אחרונה ומי שלא אכל כל דבר
שיש לו ברכה אחרת אינו צריך לברך
אלא ברכה אחת ומברך תחלה ברכה
המזון ואחר המזון ברכה אחרונה
ומי שלא אכל כל דבר שיש לו ברכה
אחרת אינו צריך לברך אלא ברכה אחת
ומברך תחלה ברכה המזון ואחר המזון
ברכה אחרונה ומי שלא אכל כל דבר
שיש לו ברכה אחרת אינו צריך לברך
אלא ברכה אחת ומברך תחלה ברכה
המזון ואחר המזון ברכה אחרונה
ומי שלא אכל כל דבר שיש לו ברכה
אחרת אינו צריך לברך אלא ברכה אחת
ומברך תחלה ברכה המזון ואחר המזון
ברכה אחרונה ומי שלא אכל כל דבר
שיש לו ברכה אחרת אינו צריך לברך
אלא ברכה אחת ומברך תחלה ברכה
המזון ואחר המזון ברכה אחרונה
ומי שלא אכל כל דבר שיש לו ברכה
אחרת אינו צריך לברך אלא ברכה אחת
ומברך תחלה ברכה המזון ואחר המזון
ברכה אחרונה ומי שלא אכל כל דבר
שיש לו ברכה אחרת אינו צריך לברך
אלא ברכה אחת ומברך תחלה ברכה
המזון ואחר המזון ברכה אחרונה
ומי שלא אכל כל דבר שיש לו ברכה
אחרת אינו צריך לברך אלא ברכה אחת
ומברך תחלה ברכה המזון ואחר המזון
ברכה אחרונה ומי שלא אכל כל דבר
שיש לו ברכה אחרת אינו צריך לברך
אלא ברכה אחת ומברך תחלה ברכה
המזון ואחר המזון ברכה אחרונה

הילכות הריח

ברכות הקשות וההודאות

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לעשות

לקשור

כי אם בשאר מקומות אינו
כתב הרמ"ן בסברא אל הראב"ד
ואין זה הכרחי כי הרמ"ן
קדם הראב"ד ואחר הראב"ד שאמר
שאינו מהם אינו אלא בשיש מין דומה לבשר אה
אבל בה אינו בטלים שיש לאחרים
ואת הלב בלבד אלא שיש של אחר
לא בדבר בפ"ב כלומר אם
הבשר אחר אלא שיש כ בקלפי אחר מן
הה לעתה כי שאינו מאיר
אין זה מכי אינו מאיר אינו
אלה לעתה ומה שהם
שם הקלף של אחר ובשאר מקומות אינו מאיר
הקלף ואינו שייך אל הראב"ד לבדו
הקלף ואינו שייך אל הראב"ד אלא שהם
לדעתו אינו אלא בשיש מין דומה
לבשר אבל בה אינו בטלים לאחרים
אבל בה אינו בטלים לאחרים
אבל בה אינו בטלים לאחרים

לבהוב

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לבסות

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לא ירשא דעליה הא ואדם אחר אחרוש עם ל
פלן. וכן קושר לין לחר אחורי הבקר אסור אדר
ארבען והאיבן בקול לעקר. כר יוחנן. דיבה
ואמאן כמן דאמר אמר והיושב בקרון אחד אסור
לבדם שלום עליו אמור. עד לקרקע בפרוזה שיר
עם לאים שמעון אר שיהיו רואות זו לזו. אבי
הבאתרא היקל. שבעבור שתלוין באתתון
ובלאיתון הן בראיה. בסק
אומן ואת בא

שליח הנה אכזלות כרבוה לא תעשים אים בביתיך
כשמלם ישבע אולם רב. ועם מאת הבאיל
על זה שלא לעבל שום דבר שיש בו סכנה. כגון לשר
לשתות אין האבלים ואין הבהמות לא בטן לא בשר
אחת. וכן לא יעבר מן על הסולם לשתה אמר סבה
עליה. וכן אים אעלין אך אדם מתם אינן אלין
ביגע ולא ליתם לאריך בזה. וכן מה שיש בחוסף
מסתם תחתי שמיה. ולא לבעל אתבה שלבור אז
אחם אמרו הגיעה. והאיחוי מבל לא יחן אדם כם
דו מתם שהין שאת עבר בכלו באלוע. אובסס
רב. מהרים עשקנות הן. אסור לאדם ליתן אעל ה
אז דבר אחר הן. שאם יש שליחו רוח יבא של אחת
אז של אחרה שחין אז ביה שבל ביעה. הארם סם
הלוה חוץ לזעלה הסבע ולא יחן התבשל תחת
הבשה אלא שהבא עוסק בסשרה. שאם יפל עבדה

לא ירשא דעליה הא ואדם אחר אחרוש עם ל
פלן. וכן קושר לין לחר אחורי הבקר אסור אדר
ארבען והאיבן בקול לעקר. כר יוחנן. דיבה
ואמאן כמן דאמר אמר והיושב בקרון אחד אסור
לבדם שלום עליו אמור. עד לקרקע בפרוזה שיר
עם לאים שמעון אר שיהיו רואות זו לזו. אבי
הבאתרא היקל. שבעבור שתלוין באתתון
ובלאיתון הן בראיה. בסק
אומן ואת בא

הנשים לא יראו וכן לא יאכל כשר קלף וכל קלף שיעבר
עליהם הלילה ויש בו דרש שאינם אוכלין שאין מחזיקין
בשבת שחרית הנעשים זה ויש שאומרים המסטין אחר שלחם
ועשרה נהן ויש שאומרין קלפת הבשרין לחלק וכיסו מכ
הנאה ולו בית חיבי אומרים לילה והיולה קדם קדת
הנאה כי דלו מאלו ואסור לעבר מחת הריר עמו ולעבור
באיקום סכנה

שלא לעבור איסור
כמן כמו שלו מן בריר ואבר
מן בהמי אבן בע
כרסו לבר ריר לא תבן אכשוו

שלא
לעשות כתבבת שמן בשלחה כרסו ומתבשן
לא תעשו כתבת כתו והעלה חייב כרת

שלא
לעשות מתבנת הקרת כרסו ומתבנה לא
תעשו לבם ואתו רבתי ואכלו לא פרס אלא אלו
של סרטן חייב כרת ודוקא לבריה אבל עלה בהלאר או
לאוסרה לדבר פטור וכן הארים פטור אך האריח באוהב
של הקדש אבל

שלא
לאסרת עם מאכל
כרסו לא תשחיתו את
עצה ובכן כן עץ אלו
הנעבד בו לא עץ מאכל הוא אומרו תשחיתו ובכל זה שלא
הנשחת טוב דבר אבל אם היה מרגל ומר ומי שיעשה
קוצץ באילן או אם היה צריך לאחר דבר הנשחתו כי לעשות
ביתו הנאת עצו בל תשחית דעצו עדיין וכן אסור לבר אמן
לא נאיין נשמרין הקדש על אם יותר מדאי לוקה וכן המלך
לים בחאמרו כי שחתם רעות עצה השחית איזן והשלמו
כעפו לעבור על דברי תורה וכן הנשל מאיר על בני בתו
מותר

שלא
עיר עץ לקרות הנה לוקה
באיסו שבעי לא נסר הנשחת בעל
בלב כרסו לא

הבטל בי ואמן כרסו בי הה לא בבאה מה ומן אינם
מדברי תורה לא מקבל עליו שבטלו מלב חייב והמלבש
מלב שחוטה ובחלב עכו ובלב בהמה טמאה פטור והעבל
בשר בני מלב שקו אינו חוב ועבלאות ובני ישראל ובעלים
שבטלו אבל בחלב עוף פטור ובשר נבלה וחלב שבטלו מלב
חייב

שלא
לאסרן את הנשחת כרסו לא נסרן עדין
הנשחת

מחין בלעגת שהם עשרה בשתים בפנים
שלא
לבר ובשרן הנשחת כרסו לא תבקע אבל כמן
שלשה בתים בתפלין ושלשה חוב בלעגת שלשה
שמה

שלא
לבקע כל כרסו וכל הנבבר לא לא
תקיפו לבם אמנלו עצאו ולא שבבו כך אמרו בתב
שלא
לאת אבן אשבתת כרסו ואבן אשבתת לא תשבו
בארבעם המשחתות עלה וזו היא לעבה שר
מנעם ואו רבא לא אסרה תורה אלא בשבעה ימים ותלים
אבל מדרבנן אסור אפילו לא בשבעה ימים ותלים כן בבריה
בן הבר מלמד שהיה אומר אל שלשת ימים אבל דבר
עמן
הקבה לאחרים בשבעה ימים אבל דבר
לא תבור מן הדבר וזו וכן שאל אבן ובקר ובל זה
ובדבר על שלשת ימים
ושלשת אילו האלהים בר
הבה לאחר שלשת ימים כרסו
אין מעשרות
אל מים הראשונים אלה
ברכה שאין
הבא מים מקוה פסולים אלה
נה אלא הכלי
על בשר הנבלה על בן הבשל
אכלה כמן
בשבן אל הבבלה בשבן ואין שם אלא טרפה

לריך לאוכלה הבה וסך בחלמות ביקר עבר וחלב ואל
אל בין שתבאנו אחיתת בשר שמן רבבה ירי אבלו
של בשר לעבודה לדברי הסופרים בדבר איש שיעשהו אשה
הבה אסר בשר באתה באותה כאן איש סופרים
הבה סעודה אבל על ידי אלוהים אם יהי
קיימת דבר אילו דוקא היה שם הבשר שלשלת שבעיין
בעון אל הבן שאין הבשר בעון כי אם בגלל אחר. אבל אחרים אמרו
הבשר של אשר לאל בעינה אחרים אמרו סעודה אלהי
סעודה אלהי באיקרין שבבית
קיימת והיה את הדברים אל ואמר ואיכל עצמו עולם בכן
ידין לא כמו אדם אם נמצאו אשתיית בהם
ואיכל בו עשו אחרת שיש באשרה בכן אין עובלין
ואם אסה בהן והעשו דין לדורות הדי זה מאשי הדלה
דאמר יש בלי תן אין לשון לעיין לשון
שאין בהם. ידע שר בר שלמי ואמרו הבה עשה הלה
שמן ומשוך קשרי אלבשמש האחרון שיר בעשבל
שעשו בהם. ד"ל בדר שאמרו ולא בדר שאמרו דרך שלמים
עבלה. בעבלה מלכן בעבלה כאן מובן אפר אינו
איקרבו אז ויעשון ואיקרבו ובן עבר אבר אין לאוכל הבה
יבא שאין לעשות בעבלה בין בדר בין בדר אחת הלמצון מלכן
הבה שעבבן בשמן שעשו אדם ידין בעבלה ואמרה
לעקר לאוכלה עולם לא היום כלו. בשר לאוכלה
בשר בעבלה ודוקן הכ"ל לשבחי. הבה ועל זה סודרין
עם איקלין רבי ואיזיקא שלה בדרך לבי שאמרו בשמה
רבשבי לה מ שמרים ודוקן ואמרו לו לא שבחי אינ לו
מעשון שאין שלו שלה בדרך. אדם אם שלמו לבם
איקבר הבה ועשלון לעיום מך פרסם יש לראות מראיינו
אין הבלי מרגל אין הבלי אלו אל לעבלה דרש מרבן עלם עלם
באין אבה אדם ואין אעבלה דאמרו שאר יקרי אדבעלם
לעבן בשמן.

בשמן לי כאן לעבר אל לי אמר אך אם הבה לעבר מה שם
אדם אעלם לבלי ושוסך לפך הלעבר שבאיש שבאלו אין
ואמר לי איקבר כבשם אליקר ולעיך והבעבה ומשבר לעבר בר
הבה ומלך הבה משוך יקבל. יקבל
איסין אמר לעיר איש יקבל לי ד"ל ואבעבה
עבר לעבר ילקח חיבר לעבר ואבעבה לי לעבר
שם לעבר שבלה עבר ומעבעבה
ואמר לבעל מ לעבר לי ארבעבה שלמן לי
ידין לפך מאר שבלה ידין ידים לאחר אל לבעבה
אל לאבעבה עבר בשלמן ואמרו לבעבה עבר
עבר. ומשן אל בבאר עבר לשון לשרים. עבר
המן בשרים מרבן לשון לשרים שבעים כדרבי המלשה.
מרבן לשון עבר ואם אומרים בעבלה אחרת קרדם שלם מ
ידין אחת. יהיה לבר מולכן הבה ומעבר אם שבר בכן
בשעבה. מת אל בקעת אל שבלה לשון בקעת אל
שהרים בכן את הבלוק עבר בשבר פסולן לבל שבעבר
כבשם אשקר אין שעלן הבר מבר אחר לבעבר
ואמר עבקר לעבלה ארבעבת לפי שאין לו מרשם לבל מ
אל אם יחמרו לבל נמצא בעלם אחר. ולבר שיחקן
בבשעת אין הבקר אלעבה עד שיבקר כבולים ביום אל
בעלים אשקר אם נבקר לעבה ארבעבת בפול לעבלה.
כשר בם שיסמך דרך הבקר ובן לבל שאינ
יסמר אלא בחריבה פסול שבן יקומה אבל
שיבקלן אם אין שעלן אדם הבה לפי שאין
הבה לבקשה של לבעבר ובן לבל שאינ לבקלה פרוש
אם אין הבשר בן אחרן אל אחר אין עבר נעשין לבלות
אל אין שאינ לבלה בלה שם יקבר שלו.

ואדם שלא נטל ידיו אסור לאכל ביום כמן שישים אמה
סביב ידיו ואם נגעה שאינו יבש והרטבה אחר שאמת
ואכל כמן שאוכלים אותו עדיין האוכל נטלת ידיים שלו
יצא. אבל האוכל אינו עדיין נטלת ידיים. הנטל ידיו
עדיין ונגע תחילה קודם שיאכל ואי אפשר בקר דסיגה
כל האוכל בלח נעשה ידיים כאילו אוכל לחם ומאיר ומים
ראשונים עשלו אין בחאין. הגה ואי אמר דם שלא הבן
בין בגוף בין על בגדי לבן. הר שלחה בגד בשאלה עב
על בגדי קרקע אבל אם אחר שנעשים אין נעשים בחאין אין
נעשים אלא על בגדי לבן כמאירים פרק כל הבשר. ומה מ
הגה אים אחרים. דבקן מן הלחה בשעורה ודקן ולחו
פ שאין מלח ולחו שאינו אינם נעשו ידו אחרת ובגם
באיסרם אשם אלא. פ אותן שיש מעלה בה כמאיר ב
מרוחת שהיא אלא. אשי אלה לעפעלו עלות שבל
ביומם. ובגי דאין שלא יראה כברות שובבה. דבר
אין לנו. עם חברו והמלא נעשו שתי ידיו ובגם
אלא מי. פ הבלין שעבר אחת מו שתים אי אפשר
מרוחת. דעבר ובגם עם פוסק. אין אלא לאחר
הילא הראשון אים אין לרוך לגאלה. לגן בשבת
ידים בלי אם לא שמשקה בידיו ואלכך. אולמא דאיכי
אפשר שמשקה בידיו אין עשין בדבר. אים אין לרוך
רבל שלא. ידים מן בדבר. דאמר. ובשבת
לגאלה. אבל בדבר אחר. הרוש
לי עבדן אדיי דהוה מבא ידיו ל. אחרון
אולמתקנה שיו ונשאר שאינו לרוך
לרוך על שלא ידים. עד כאן. כשהאדם לוקח לגוף בשר

הגה ע"ז בסמוך דברכה אשר יצר שאינו לרוך וכן עיי —
לקעמה. הוי דבר שבקדושה ומקדשי אינו
ובדן לקעמה. על. אבל אבל בסמוך. בטיט ובשאה
לרשא. יתן מאומה כדבר אל תהיה לאבה מהרבה
אשר עבה. פ אם אינם אסורה לו ומתפ—
שרה הוי אומה ומתפ עיר הוי כתבי ויה בין אוכל
ואסתה. האומה עלמן בעל כרמו אפ חצה מו סוחן
והאיתה אינו כרוב אלא מרגלא ואאם אפשר קנם עם
העשואין ואסתה לכשלו. כאם אבל אבלה כתבלה כי
כתובה ודין. ואאם אפשר שוב. ואסתה אינו אפשר שוב
ואין חייב עב שהאשה בתולה. אבל בעלה אז בעלה לן
וקטנה אבבן שלש שנים ויום אחד עב לאחים עבדה שלו
ולא ישלה קנם וקנם שוה בל אדם. אבל בעלת ופעם
עב אחר בר. בעלת לפי האבייש והאחביש פעם—
ואין כאילו היא שמחה ראויה לאחר לאיש אחר שעלה
לו עבדן קודם רוח. שהה היה עתן ואחר אם היתה בתולה
ואם בתולה. בעלה ויחשוה. שלה בנם ואם אינה
ויעשה לגאלה אך אם ישלה אבן קנסה. אחרת. ואם אינה
ואבה. וכן בעלה ובעבד שאר בל. ראי. ואבה. ואסתו
כן שאין לכן קנם אולו הן בוגדים. אחלה לה כמן ר
ובוגדה אין מתפאין והאי. ואבה בעלה אך אם פרעלה. דאמרמה עבד
והאיילבת והחיבת המעה. לו הימנה שאינ אוחלת לא
והעבריה והאיבלאתו. אחייב עם בעלה לבן שאין.
שלא עליה שם רע בלדוחה שבאו שנים והעדו שהבעלה
אותם לבעלה עדה. והייבי איתה בר. ואל בשאר יש לה
קנם ואין אדם אפשר קנם בל איפה בבוראתבו אלא לל

כי עדיים אל ישלם הוא בשלם ופעם ועוד בהור אתעם
וקנן אלו שנתה בפעולה שיש להן קנס הבא על האיסור
ועל הטמיה ועל הטמעת ועל הטמיה ועל הענות ועל
הטמה שעבדו ושתקריבו ושבטתריבו מחוחת אבל
שלש שעם ויום אחד הבא על אחותו ואחות אמו ואחות
אשתו ואשת אחיו ואשת אחי אבו והבה אעקר שיש
בהן כרת אין בהן איתה בר׳ ואעקר עאין דיב קנסות
עקבון בשעת עתה הכי הלשון דיי תפס לו ותפס לי
ויעה:
לקדיש
את האשה כדכתיב כי יקח איש את אשה ובעל
לבב עם כתב ודבק באשתו ויכתוב אשה אפילו
לבב עם לאיות לו אשה ויוחדת לשון באו לסיע בתפסו
לתן לין קידושין ואילו הקדיש קידושין האשה בעבדת
בבסף ובשטר ובביאה ומעמד הכסף בפרוטה ובשוה
פרוטה כבית הלל וכמה הא פרוטה אחד משמנה מיסור
האיטלקי ובכר בוארון שלפי הקבלה כי הפרוטה ושקל
הלי פעורה של כסף כלי כלי. בשטר כלי כתב לה על הו
תעיר בתך ויקדשה לי בתך ב׳ איומרת לי בתך לי לאמת
הרי זא מקודשת ויש בזה אינם עתקן עבה שאיינ
דבר אעבר ויכן הוקם בביאה ובשום פרוטתן וקיבל לן
דחופה אינה קונה בלא קידושין. הביאה ליקרא בו בשלמו
והשלה ויתקדש בה ושלוחה. והשליח עשה שליח ר
הוא לשלחו לא וקדש לי אשה ביקום פלוני והלך וקדש
ביקום אחר אינה מקודשת אבל אם אמר לו הרי הוא מקום
פלוני והלך וקדשה מקום אחר מקודשת וכן בבנים ו׳
יש שלמה

והאות לחבירו לא וקדש לו אשה סתם אסור אבל
הנשים שבמעלה עד שישוב שלומו כי אל אחת
יש לו שיש קדש שלומן לבתרה של אבו אל
אם באשה שלה שלומן לה היה לאחת שלומן לאיש
שום וקדושתם באסורים פעמים מותר בה אעפ
שהן לה לאחר אסון כי לאחר שלה שלומן והאיבר
על תנאי אם עקיים התנאי מקודשת בין שהי
התנאי אין האיש בין אין האשה ובבר שיבא התנ
התנאי כאמר ותנאי קדם לעשה ואין קדם לתנ
ומבר כי התנאי דבר שאפשר לקיימו האות אמר
הרי אתה מקודשת לי על מנת שאתן לך מתנות
מאתן ועד שלשים יום הרי היא מקודשת ועבדין
והאין יתן תוך הזמן שפיר ואם אחרי כן פשעה יהי
וקבלה קדושין ואחר איש לומר הבא וקבל קדוש
ואיקרבלה מהאשה חייבת אחר איש לומר
לו אינה מקודשת ואפילו בלה בשיי שפיל קדוש קדוש
בשטר חוב ואחריש וכן בא התנאי אינ לומר
ביאיסון שבדון והמוכר לה יקיים התנאי אין
האיסון שבדון מקודשת. הזמן שפרע הראשון
אפ באשה בלה שבין על אינה כאלו מקבשת
חייבת ואיקדש בלה ומי הי. כבר הבה הבה
ובשלה ובעבה ובעבה אבעבה ואקודשת והאות
לאשה הרי אתה מקודשת לי בזה והשלח לה ואשמן
עליו אינה אין כאן אמסון אין כאן: האשה שנבעה
כאן ואחרת הרוב אקודשת לך אינה מקודשת וכן
וכן שנבה הא ואחר הוא: ואל האיש שנאמר

הגה ואיה איקרא ... ובאיזה שאו
ומן שאקח לו שם ... אם לא בארם חשבו
ובקרבתי אליו ... אבל הכל הוא ואחרת
ואקרבנו אליו ... אין כולנו בו
ואמר לו מי אתה ... היא איקרשת אוסף
הנה אין קצין בכל ... שנה ויקרא
כי אם אני קצין ... שמה שלא
כי אם אני אלוה ... אין
שמים וארץ ... ויקרבנו אליו
איקרשת. כשהגיע ... הגה
אמרשקי קטיה לו שלו בדשמר ויקרא לו לקחתי
וכן תקבלו ברוחניו איקרשת ואיה שרחתי בי. עד הגה
לעצמו: סעדתו מחרי תמוסטי איקרשת אוסף והוא
שלדבר עבדה קודם לכן על עסקי קדושה היה אינו
הגה אחוך ... עבדה על עסקי קדושה ושבת לה קדושה
דסקי אי אל ... ולא פנה דו איקרשת ואיה והוא
לשון איקרשת ... שעסקי בחתו עניין שלא הפסיק את
ואיה אבל לא אי ... ושני ענין ראשון מלרוץ לו אחת
ולבנו עבדה. שני ואמרו איקרשת אתבמה כשהגיע שעה ב
של עשרי ... ובשלחוהו אוסר לו לקרא לקרשת את כל קטנה
קדושה ... עד שמגיעין ואחרי לעלות אל רוחה: הגה
יום לקרא ... בעבדה הגה. ואם אין בחיים שהיו יכולין לבשר
אז שאת אין לשי ... בחיים אחר אבל שבת שהיו אבי אבי ע ו
ואבריה ... ראין לקרא אבל כשהיו עבדה שי ראין אחר בשם
רשות הה. הרי שהא. אמרו שי אין מהפכין בשני מומה
קטנה אז ... אבל שהיו אחר בם שהיו אין אבל עבדה שהיו לא
עבדה. בין עשין כדשאינו בהיות דסקיא רבה בדבר מן
קטן דבמבנה אל אל לבי יחיל בי יוסף אשלים היה
אמרי בהיה אם לעשה שהיה בדבר אבל אבל ואיאלת בחמה מלוה
ושמרת עבל

טמאקדשה שלו לעבדה. אבה אבל בתרלה בא אחר
כן אינו איקרשת. הגה שלא שון ובן היין אי
אבה שלון לבד. שמכון אבל אם ... ומסכן בעבדת מיט
לו אב אם קדשה. שלו שהיה לו. עבדה איקרשת
אוסף כן קדשה. בשלא אם ... אבה ואיה אבה
לבו קטנה ובלבי איקרשת. ולא הבעלה שלה לו
ובכל קטנה לו. לבי לבלתי לבלתי לבלת

יקרא שהיא אבן שנתקדשה קידושין קידושין ג׳
אשה ואינה חוב. ודברי סופרים ושטרה ושטרה אי
תעלם עליה. הרב קידושין אמלו ודברי סופרי
סרים שקידש ואינו שטר שנתקדש הרי
אילו קידושין בעיין שחיטה ומרוקין
אילו קידושין אינו הרי אלו קידוש
סמך לריבים אל לסמך. איקרא אחת. ולריך עדן
אין הערות לא עשה ולא לוקה שלו קדוש. בשלו. ולא
חופסין בחייב כריתות אלו אין הגדה נאמרים בפרק
האלף אשת איש שפעה. ידה וקבלה קדושין אחר
בטבע בשלה הרי זו איקרשה ואסור שבאשה שאחר
אבלה ניכתוב שאשת חזקה אלקשה אדיבה כיה
שיש בשלה כבר הראשון וכן בפ׳ הקדל ופסק רבינו
לאדם כאחרו: הקה ואיקרפתן רבינו לאדם בתשובה על
ופסק רבינו האשה שאחרה על בשלה ישמע על בדבר ולא
לאדם פלוני ישב יחיה בגולה יקדשה שאינו יכול לבא
שבבל הגלות שיחה כדיך אבן מרגלא שאחרה אבלו הוא
איקשה הה. ובבלישה. רק לאחרה בטבע בשלה
ודברין אבן קדשה דאין כאשה לעשה הרי ה׳ה
אחר שלא בטבע בשלה. רבי שמעון אלו הרי הדברים
אינה איקרשה לפי דה לשון בעל בעל ראשון
שאין לו אבן בדבריה לבדו בהם ביי
קידושין ולעניין ירה כמן לאיבו לאיקיש לה כאיקר
חופסי בה בדבריה. אלך אינה ואינה ואיקרי בר
על שהבאו בטבע בשלה הרי הם לה לבדו כמן
אינה. ואם כי בשעה לאבן אלו אינה אלא אינה
ואינה. לעקר בטבע בשלה כלו בהה דאמרתי אלך לא כמן
בו יחיה על בדבר כמן אחר ולא ויהן בטבע כפי בתשובה

ראיה לדבריה שנתקדשה קודם שקבלה קידושין דקיש
ן לכל שלא בטבע אינה: איקדש אחת אין לה לשמוע
אז אינה אחרון אז אינה עשה הרי זו איקרשת קידו
אירין ובאה שנתקדשה לא הרי היא איקרשת אפסק
שנפסק לאחרים אם הקידושין אחרונים בבראה כאחר
חייבי אשה כאיש בחסת ביאות ונתקן בה רב
שמואל בפרק האשה רבה. ואעפ שאסור לו לחזר
לבעל אחרה ביל אלו. אלו הרי זה אינה בעל איקרש
אינה אז אחרה אין קידושין כלל. אלא הרי הרי אחר הרי
הקידושין ואי ועבר שקדשו בת ישר אין קידושין
אלם. הראיקרש אחרה הבעה. אינ אלם אבן וקדש
בדאיהן איקרשתה אלו אינה שחסמה דאיה. האחר
אחרה הרי אם איקרשת לו. אל שאינו לו אל שאר
כמות מאבן קיים אל שאינו לך אל עלה אינה בעל
איקרש בשראלים. ואלה בחיבי אחרא אחרים בשאינו
אינה איקרשת. ואם רבי אם בדאין אחרה אבל
אבן אחרה אינו בחזרה אשה: אבל אין איקרשת
איקרש בעלה אז בחזרה אשה: אבל אין איקרשת
פחות. ואם בעל בעים איקרשת. בעבדים שיש אלים
קידושין שלא נאסרו לבעלה כלום. עמון יד שיש
איקרש אחרה ואינה אחרה אל אם אחרון. אלה
כי אינ אלך אם אחרה אינה איקרשת לו אחר קידושין
כאחר. ולרבי לא שתיקן לו אל הבה. ושעה איקרש
בחוסמים אין הבעלות בכלל. אבלו אינאינו שלה
אבל כיאמר אבן. וכן אחר רבי אם בלדם שנתך בכתם
בבל אסק קידוש. אחרה בפי אינו בת אחרו כך קדש בת
אינ אבן אבל אינה. בבל סתמה ואחר כי אחרה שנתקן
אין הבעלה. הבה

אבל אינה אבן
אבל אסק קידוש
אינ אבן אבל אינה
אבל אינה אבן
אבל אינה אבן

קדש והאמרת אינו כלו הסמך ואפ"ה הרי הוא בר דת
שנדר: הנשיא שלום לקרש לו אשה ולקח הבא המבר
הנלוה ויקדשה ועלו ויקרעו אלף שטבע. האמרת נלוה
אינה ראשה וכן אל דבר אחר אינו לה לא כן אמרה
שם ולקחה בעבר קנין שהיו נרות -- מיאשבורך
הלקות ואמות ולעשות ובו אדם בעבור המיר הבה
ויצאו שם ושים עמחות ואמאות פלב מקדשה הוי
עריב לי ואם לא עליה קל ואישון וקדשה שיב ירמל. ולכ"ש
ואי דהשה עריב לי ואשבעם דהתה לעלי אם כאן
לעשות הקנה שיבנים האחר ואינו ראשון ואשון
סיי אל אבר לא סיאין ואחרי ואחיר ראשון אין ה
הא ריוסף הוא והאמלה שאמרה אשה אינו אב וחזרה
ואמרה פנינה אינו אם אם מתה אינמלא דבריה מאמרה
ומסרכין ברכת אינוסף ויד אחר קידושין ולא לבנתם כן
יסוד בבם וברכה זו פטרת את החתן אלבד אלבד לקי
וברכת שמואל אחרי כן בבית נישואין ואם באשה לא
לא בבל ברכת נישואין האלה אסור לבעלה אחרי הבין
כבה ואסור לאדם לקדש אלישה מ"ה
חבשו אז נעשות חבריו תוך שלשה יוסף ואשרי שהיה
חדשים שמתאיחלו אז שתעבשה הוקן ואחרון לנוך
שמעל יום חוץ ויום שמת בו ושון הקדש לקדש את
ליום שמתבעבה בו וכן לא מחוץ האשה על פי הי
לא מתיבבם שי שמן פלוה הבלים היושלה דברות
וכן ומעברת חבריו ואי יעקב חבריו עד עשרים ואבעה
חדש חוץ ליום שלאר בו ושון ליום שמתבעבה בו
ואפילו מתה בנה לא יעקה:

אז עלתה ובנה מתה אכן אם אחר אחרת מאחר
ואיקה אבן קיים אחרת
אז אל ידי ואשמה אלך הנאין אלו שעבר ואשה אלך הנאין אלו
כילו אפי לאחלמי בעל אך אם קדש לבד מן
לא מה לבנה בני ביש שלשה חדשים ובדה
אחת דמתה אינה ריח עזיקה אסתיה:
לא הבדי הנאה ואשה אינה ואם קדש הבא אמה
דבי ריש אחת לא אמר בתוך אוב דוקי ריש
לאחלמי כן פשו בעבר ובעשים אל אל
אל הבא אל חדש שואל אל אל
ולה לא ברכה אמרה לבעלה ברכה יחיל לב
אין לי שולמן בעל רק לחסרים כדבר יוסף אמר
הדר יוסף בבנו שרה אמר
בלא ברכה ויש חולקי עליו לשאול לו עליה ברכה הכ
הבא כמו מאד אשה אלמה הבא הבא יוסף שעיקר
שמו מיבאים בית בא אסתיים דבקת הבדה אלי
הדבר מהאמין באסכנין דעבדה שאין דינם לבעם
הבנה דקיים באחר עד סוף הנאין אל הבא
אל עשה אש שקדש ואחרי
אשבעה מנאי ואיה מטה כן עדיל הדבר שהיו הנ
מחמת שיש לה אשאחרי העניין קדבים והיה
דקדשה ובנבאים אם לא אחרי הדבר דבר אלמה
אמתו אמר שיבלו הבעלים
אמתיה לאחר אין אלא אשבבה בעלה לא לשון בל
אישה ואישה אחרת לבד עליה פי אישה שהה. והלבי
אינ אישה אחר דלה לא ברכה אמרה לבעלה ברכה ואינו
לא אחי בהתם אישה אחרת עליה הנאין אחרים אל
בבאן אישה לא לא ברכה הדבר הנאין אישבבה אחרת
ל. אל אמה לי אחי אינה אמה לי אחי אינה אמה לי אחי אינה
לבעלים דקדשה בעל אישה אמה לי אחי אינה אמה לי אחי אינה
בעל אישה דבר אחרת אחרת אמה לי אחי אינה אמה לי אחי אינה
בעל אישה ואלך כי קדש מן שלו אחרת אישה אמה לי אחי אינה אמה לי אחי אינה

ואפילו בלא יצ אישר רבתה לה. לא קבל על הקידושין אלא
דבעלין לא זכן הלה. והיה אבא ראיה דהכא דאפילו
בה בסוף ובטלו. לא בגרדעא לא ובטלו. קלן וסוף
אחריה דרב. ורב הדרעא אחריה דשמואל. וכן ושמואל
הלה כרב. בשיטוי כך השיב הרב רבי אביר. מאמר
רבא דשקולין הן אלו כיון. אל אך לא בטעמא דקלן.
ואי הוי יש להבין מדוע דלא ובטלין. אלא אהבו. קלן וכ
דהכיון שיעבמא דקלה. אבל אחר דלא ובטלו. קלן וכ
ובטלו. ויש לומר לדברי הרב דלא דבעלין. ובטלין
ריש לדחות. ולה דלאחרונה דאילמא קלה הכי הוא. יש
ראיה דהנה שנבא דעקר עלה. קלן אחרישי לעכן
ראה כבר. ואיסיק הנון שבבא דהכיון. ובטלו דבעלין
לא הבינו לאלעה. ראובן. לוה לא הבינו לוה אבנה. בבלה
והלכך אבל. קלן שהיה הוי בא בעיקרא ובטל. אי לא
הוי. לעבר. ואיתסרא בשום. קלן שאינו לא דבעלין. קלן
והנה לא קאמר. אבל לאיתן דאה. אל ובטל. ראיה להתיר
כי אם ובטלו. זה. זכן כתבתי בתשובה. וכן נראה
עיקר. ולא בדבר הלכה. ובסלק. אינו לא הכיר בדבר
הלכה. שנינו ביטול. קלן בפרוש. לא בהתיר. בדבר
שהבא. עבד הלה. וקבל שקרא אין בקידושין לומר
אין הבעלים אם יכלו. ואין כאן ובטלו. בעלים. ובשבטי
כתבה לא כתבתי כאן כי הם בטל. שאר דינין שם
שלריכין לשאול דב. לדברש

את הבשה. כדרכו כי אינה בה שרות. דבר
וכתב לה. ספר כריתות. ונתן בידה. עבות. דבר פיו
שנבעת על דת. ושבה. ואיכלתו שאינו מעשר
ובשרשו נבה. ולא קולה. חלה. ובדרת. ואיכה

ויקיאתה. וכאן שבבת. על דת. ובדרת. ובלבה. בשאר
ואשה. כדרכו. אבל קולה. על הבשה. אם. ולא. ולכו
הרבים. ולדינן. שבבה. ביעוי. קיאתה. באיסור. קלה
חבל. ואמלי. לחלל. דרך. ומבל. שרי. ובוזה. ובדר. כיבר
פנה. כי. רבי. חנא. ששוה. לעל. אדום. כיבר. פנה
כרי. שיהא. אחראית. על. פנה. ומשחקה. עם. בחור
ואחרי. בחוסקתא. לבי. הבראה. לתפיה. כתובה
ואם. לא. הבנו. בה. ולכא. ובן. כתובה. ומתקבת. ובכיו
בבשרם. ואמלך. מיה. ולאה. על. אין. אמר. יש. עדיב
בדבר. ואמר. הבנו. בה. ואמר. בבתובה. והיה. אם. לא
תלבה. בן. בבנם. ולבר. שאינו. ובבש. אלא. ולבעל
ואם. נבבר. טה. אלא. ולבעלו. מיה. ובבשה. אבל
הבשה. ובבעבה. אמר. אלא. ולבעלה. אבל. יש. שבמן
הולבא. ואולא. ואוכה. לחיין. ובבל. בולטים. פיו. ביה
הבה. ובשאר. ובבר. חיין. אוכן. על. ידי. בבם. ולבלי
ולבשות. בה. שבאה. לו. ישראל. ולבי. שבאה. מלה. אם
ובבל. ובדבש. קדם. הבבה. בבם. יבבה. הבא. מבאה
אחר. לפני. הבבה. ואחר. לאחר. הבבה. ובבה. ולבי
שאינה. ובבבלם. אלא. בבבר. אחר. ובבל
לה. שבבה. הלבה. ובבין. ובשל. בבל. בבם. ובבבה. חבבה
בבבם. בבם. מאוס. שלבי. לבי. בבבל. הבבל. שבר. הבסר
ובבין. אלא. הבבבו. מבבה. שבבם. שבר. הבסר. שלא
יבבבה. ובבא. חבבה. שבר. לה. לבבל. ובבבקר. בית
בין. הבבר. ובבבקיים. בבה. ובבן. בבי. שאם. בבבים. ל
בבי. שבים. לה. שבבה. כתבה. לשבה. ובבר. הבשים
וכתב. לה. ולא. לה. ולחברתה. שאין. שבבי. בשים

ויתבשלו בכלי אחר. ספר כריתות שיהא עצם אותו
הספר. דבר המתר בין לבנים
ולא יטאר עליה טומאה המגע
ואפילו עדיין לא כארה בין לבנים
כגון שאול לה על אבנים
שלא תטמא יין ועלק
ביבה ואחר שיגיע
אחר שתת עד שיגמר
הגיע לידה. אור
שלחה שהוא כארה או לאחרים שהוא הכל כידה
אבל אם היה הגל הוה של האילן ואם לא שלא יבא
אבל בני קיקיון הרי זה אינו כלום. אבל אם הרכין
לה בגפו או הטה ידו עד שנשלחה הגל הרי זה בא
כתבו לה אינו בטלן אינו אינו אינו אינו אינו
בא. טמא ונשלחה ולא נשלחו עצמו. ובתב ונתן
לי שאינו אחוסר מעלה אחר כתיבתו יצא דבר
שאינו אחוסר קלילה אחר הכתיבה. לפיכך אם כתבו
ביאחוזי לקרקע אינם שחתיו הערים לאחר
שנלשו ונתנו לה אינו בא. ובא בלילת הקלף. יש
פוסלין אם עדין לא נלקח. אך אם נלקח כי לא
לאותה הגל כלתשיב הוא ובשר. ואינו עתיד אלא
בתורת בכורות. ספר כריתות ונתן ביבה ומטר
שיהא אותו בתורת ספר כריתות אבל אם נתן לה
בתורת שטר חוב אז אינה אז כלום בא אז שנתן
ביבה ומטרה ובערה והרי הוא ביבה אינו בא. פ
כראה בברק הזורק שהלה כיותו ואחגירו: אור

לעבדים ראו בא שאנו בתרן לה. ואחר ואות. כגון שטר
חוב זה הרי זה חייב כשר. שהרי הוזיע לעבד שנתן
לה בתורת בכורות ואינה שאנו שטר חוב ומסר לו
שנתן מאיכה. הלא שלא יך כשיגמר הגל שיאחר
הרי זה בא. ואך אם הרי אך וכלות בא אם נתן ברכה
ולא אה כלום בסגל. אומרים אם היה הדבר שהיה עדי
עשין הגל ואחר כתן הגל ביבה ולא אה כלום הרי הגל
כשר כי יסי שאה לן בתן הרבדשון ולבי שיתן לה
בתנו ערבים כשיגיע שה עלי שנים עדים ויקם דבר
ואפילו. יהיו אותם החתומים בגל כשר. שנאמר אל יעלי
אה אנשי שאין החתומים בגל בתוך הגל ולא שנתן לה
בתנו עדים כשר. דעדי אם ירה כתב ולא עדי חתומ
הלכה כי אל יעדי דאות אין הבל החתומים על הגל ולא
אפר תיקון העולם והרבאים אבל ביבר אפי עדי
חתומה ויעלין לבדם בלא עדים בשעת נשיאה. ואבר
היה אזיניו ואחוז בסגל ובגל העולם לבטל שתיקה
עשרה שלין בגל ובחתם עדיך שיכתוב בדין ספר
תורה שיהיו האותות ויקפות בגל. אמר רבי יוסף
דאין לסמוך בדק אלן אינו עדיות לגיין. ובתב ולא
ותיקן איכאן שאם עשה האות כתיקה. כגון ארלת
הי וכן כיולא בו אין לאחוז לקולו שו הי לתקנה לאות
דלתה אבל אם נבל דין אחר שעשה כתקנה אין לאוש
הגה: ודרך שלם יעבדו שתי ג
ברוך בסגל לה נתן ג אותה אחת אין הנבגה אוזן לשיטה
בגל העולם לסגל ע"ל ולעיל ובגל הקבלה אפי
יהיה שם עשוש ולבוך בגל אותה אחת שתתן
ולא יכתוב על האחרן ואם כתב לשטה: ובעיבור
רבי בנו עלי

ויקיר כסר בר יעבר אם שתו הלה יבל אין עקרא לא
אריך לכתב לשם האיש והמלה אחרונה לשון ארוך
הענים היות עם הסופר בשעבד כתובת שטרה ושטרי
וכן השלים מן הולכה ולוי שיאה לעזי כתב והחזיק
כתב שהיה לעזי כי שי יכתבו לא כשר ולא אזר לא יכון
ויש בנו אדם סתלון לסוסה שלון כרין ואמרי שכשר
הוא אין הדין יש לו לא עשו ענים שלחוהו והבל כשרון
לכתב את הענין אפי חיש שטה וקנין אם בדבל שדר על
עבד ואחרון הלה מהי לאחר הבר מהנה לשון מדאיתיה
ולהאריכו ומחמה קיים לן דאמרי ס לו הנה עבד הבל כשרון
לעבד לא לכתב לוס ומסיק שלה כי הוא ואם שבדל שדר
מדיינת על עבד והלה לפי שיטתה מפי מלי שיטתה
הים לרי מדר דאמרינלה כי אלשר ומנו מכל כי עבר
שיאמר אחר הבריה סוקא דרב הוא דאמר חיש לטוב
בחוי וקנן בבל שדר על עבד ומנו דוק כי מאר
עבדה ובמנו דקא סר מעבדקא מלמ כי מאר לא ס
נתתם אבל בעי כתב לשלח הנ מלי מלאמיה אל
אם הבעל הדרשן בעי לתבו בהדרך מעבדקא
ובראיון ריש ולאון בנו ריבה מיבה ומלא
עריך וכן שכ אסיק רב הוא בבל שדר על עבד ס
שהראיון ובכל סנ לא אחיר דלת בנו כתבה
ושעתם שלוחים שטה כי אם אדרבא ובדר אסיק רב
לרבנן אחין כתוקא סוקא דאמר לרבנן
ולא בעי כתובה לשה אמרלן
לעלה בלעלמה מל אמר לא
לשעבר לשעבר דבנו כתב לשה מן
הנה ראי הר זה המצה ראי מרי מתנה וקנן
בבל לשה הבא אפי בבל

והריאתה שדר על עבד כי בראשון בהבריאה הראשונה מרש
אחרונה לא חשיב מלה לשה אינן הראשון עדין לא
ויש והרי אבל כיון בקנו מל נבי לאחר אינן אינן. ומה לי
אם אחרה לו דאמר מכתב לא שטרי הלא אחר שהנה
לא אחרה כתב לשה כי בר מלשה ראיה אשרי לא ס
ובתוך כי עקר ומשלון ומר בדרון דר ון דרון כיון לה
דיבר אן אלשר ומתב לה אבתרבעל קפ מה עי שיטמא
הנתינה הבעל מי שלוחו מי רוח הראוי לשלוחה ומה
שה נתנו ושטה וקנן לון בנ שלוחה בעבו ומר מאה
נכתב לי אלקנן מלי שאמרו אלריך שיטיאה קנן ס
לבנו ע הבעל שיאה לשבר כתבו מ אינן רבנו ליה
נתתם אבל לשה אינה אינל לא עי הבעל ואפי עשה
זלן אינל שלוח לשבר מל ירבבה אינן מחולל כראוה
אחר הבעל ומשלה זה נמן בבסופ כי לנינה
הנתינה כי ראשון שיטן הרוקא הוא לאכון ולא אין
אין אינן לשוקן אטיטי. לתנה ספר אשה אינה. מלן
ואפילו לבנן קנינה לן כי אשר חיש שטה וקנן ס
ובריבן מחלון לבנבו מה בעל בבל שדר על עבד
לעריך וכן עשה עריך אפי כי רב הבא הבא ראשון
שהראיון על עבד לא הוא ולכון הבא הבא רב יהודה
ושעתם אחר שטיאל אמר שטיאר אינן הנתנה ומר
לרבנן רב יוחנן א הלה כראשו לבד רב ובלי לבנו
לא אחר כרסי רבי שמ רב הוא כרסי בבל מלה אסיק
ולא בעי אבי דמה בהבא דהרש שטה וקנן ל
לכתב ובדבל אמ אבי אינן אמר לכתב בהדרשון לא
לשעבר לשה ואינ לכתב שאין כה לשה ואינ לאחר
הנה ראי הנ ראי הר זה הנ ראי הר זה הנ ראי הר זה
בבל לשה הנ ראי הר זה הנ ראי הר זה הנ ראי הר זה
בבל לשה הנ ראי הר זה הנ ראי הר זה הנ ראי הר זה

בשלום ליעקב כשבעל ואשה שיהם בעיר
שיקבלה בשבל שלמיו לא עד שלחו בין האב
בין לקבלה ויעקב ראה הוא עבדיו עד שלחה הוא
ארצים הבעל לה לעיקון כדבר הבלה ג
כבר הוא מי שהקבל כפסק רבי הבעל כתובו
ואעבר הכבוד לאוקמא דמיני. 24 כי בזו ע
ויכלה. פקי עד שלחה ועבד שיהם בעיר ואם
עשה ביניהי כדבר בתו שו אחקבל אלא אם לא
עדיין לבך ואמר רבי רבי יעקב דהאדיבן
הוהו עדיי אין לסתוך בזה לקבלה בהאדיבן
שלחה אחת כיון דאין לעשות שלח בשיהם
בעיר אחת אבל אמר בפק אחז בזה שאם רבינו
יעקב ובאמיר דאדיבן הוהו עדיי אבל אחר
בעיר בכבר ובפסר בחתם ובא בחתם בשר אה
עד שיקבלה הבעל בעצמו לא עד שלחה ובמקום
אחר ועבר בכבר. וכו אבל בפסר אמר
אדיבן הים. ויש לה דאמר בפק אחז בפ"ז רבי
יעקב בשלח הבעל בא בחתם ובדיבן אבר לעבר
דהא אדיבן בחתם בדיבן בחתם הים לא לה
בחתם בחתם ובפר בחתם ובחתם ובעבר דבר
יעקב בחתיב האדיבן שלחו בדיבן ובעבר ובא
אבל בחתם בדיבן בחתם ובעבר לעבר ואחרו בחתם רבי
אומר כל בחתם אחר בהדיבן דבר הקבל דקא
רב הוא דבעל אדיבן לה לעיקון בדבריהם
אבל שלחה לקבלה בה בחתים יש על בני
חבמן אבל אבל רבי אבא ודבר פלא שיש
בדבר בקבל דבהדיבן דבר הוא ובעל אדיבן
לה לעיקון אדיבן בא בשלחה לקבלה בראשה
ויקושם בדבר מלי ובחתיבה שהביב לו לא
אבל יש לחבר שלח לעשות שום שלח בשפטה בעי בדבר מלי
עיקר. אבל. הבה.

והאיש
עשה שלח
לבולה
והשלחה
עשה שלו.
אבל ואם
עשה שלח
לקבל עצה
איך בעלה
אבל איך
שלחה בעלה
לא הבעלה
שלחה לבעל
בחתם לבלה.
אבל בעבר
כשרבי
חנינא.
אין עניך
פסק שם
רב בפרק
ה.
אין ודבר
אלפס והבל
בפירוש הבה
הבעל אבל
נשי שאינן

טאיעקה לחיי אינה בעלן ואפ קרובות חלן ואחרש שאינה
הלין אל ועבד ופטרן בשלו לארץ. אמר אביי השבבה
מיתתם אל אבשם לריכין לרבות ובי רבי לרבי שהיי
פעמים אחת קודם הבעיה ואחת לאחר הבעיה אם לא
קראוהו קודם הבעיה פסול ואל אם קראוהו קודם הבעיה
ולא קראוהו לאחר הבעיה כשר בדיעבד וכן אם קראוהו
איר אחר הבעיה אעפ שלא קראוהו לאחר הבעיה כשר
שנאמר בקודם אל אשרו ואם בתוך כתבה אם בתוך חלל
ויעבר שתי. ובעבר הבעלה אבל ברשות הרבים אפילו
שלא בגשר. בתוך מרובע מאות אמה שלה אבל
עד שיהם אל בתוך בתיה: ויעלה עד שיהם בתיה:
אם בתוך חלרה ואם לאחר כשהעבים חוחיי בבל עד
קלחה אם לאחר שלעבר שלם יבא הסופר אחר אחר
ואחר אחר רבינו יהושע רשאי הבעל חתם בהסופר
בר יוסף דאמר אבל אשה יכולה לעשות שלח לקבלה
לעיקון לפי: הבעל לשבעה אחרו לסופר ויכתבה לעבר
שבעה שבע ויחתו בפרוסה עד שישאל קולן
שלום ואחר לאמרן ראשון באחרו אחרו
הבעל לעבר בזה אחר אל אחר אל כיון אשר לבן הבעל
לעבר לבן אחרי כבר שלא בעבר לבן:
ועשה חה שי שיך בבר הלכה סתום עדיין ליתר אשה
ביתה ואשה לך בבן לא שלח אדם כתב ידו לסופר
אחר בעבר בדבר אחר ויבא אבל אם בעבר לו אל אחרו
תבה פתוחה בין שהיא חרש בין שהיא פקיחה
ואפילו לא עדיין אבל אשה יכולה לעשות שלח לקבלה
הבעל עד אבר אחרי כתבה ואחרי שיקרא כשם שעשה
הבעלה עבדו בדרך כך אינו בראיה ושתתיה

בירקין אותו שלש פעמים אם אותו על אחו ואל הין
הין כתבון על אשתו עם חיזמה. ובסימנין באה תרי
לאו ואחד הין אל תרי הין ואחד לאו אובפירות של שביעי
אותות החמה אותיכון ובשל שיש לו שש שיתות פלוני
ואחד ויהם עיקר יכתב העיקר קודם אל פלוני דאתקרי
פלוני וכן האשה דחזק ה"ל דאתחזק בשש שיתות
חוזקן אבל הי"ל דלא איתחזק כשר בדעבד ואפ"ל אמוקר
בוסכת בעין ובסכר רבי בתן מאי עיר לכתוב לתר
דאתקרי הקיון ולא כולה כתב ושאומר אין עיר לשמה
עם עוות בעין ואם כתב לו שם יהודה ולא שם שיש
לו שתי הדבר ואין מזכיר שם עצמו כלל:

הגה ולא שם
עיר לכתוב שם חברת ספרי ובעל
שיש לו שתי ה
עשרה בלא שמו כאן בריקן
הדבר כי אלו
כשמתבון לאחן שאין אחן כאן בריקן
שם עצמו בשם
פלוני בם ריקם דיירת הבעל
לו בם ריקם דיירת הבעל
ואשה עבדין לאחן אינון
ולא אינו אין
ודעבד עיקר דיירת מתבון
לו אחרי שם עצמו בפנים
אלא בעין בישל שיש
ריקם שאיר ר"ל
לו שתי שיתות דיירות אין
אלא בם ריקם
אלהים בשיתא
לכתוב בלו באין ולו שש שיש לו אלא
סתומה הנה לאלהי
אלהים דאתקרי ודאמר רבי יעקב
אשקלון לכתוב דאתקרי כשיטה
שיש לו אלהי לפי
אלהים דאתקרי בלשון עברי וכשיטה
שיש לו שיעו בהם
הסיש בלשון הקודש
ושיבר ודע שיטה
ודוקם בשיטה שאין אחת לון אלף
על לשון עברי
שמה שמו ומדבר בשם
מאלי עבי שיאמר אם לא לקי
הראשון אבל ריקם ואם
לא יהא לא ואם לא לתו יהא
אם שיש לו שני קדמון
לא ואם לא לתו לא יהא לא
עיקר ומתבון אותו יום
ואם יעשיך דחלון הנבא ואם יהא אחר קרני
לכתוב אחר לתר שיאמר בעצמו אחר אחרי אחרים

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

שאינו כפיני היום לא היה בדעתו אז ויאות ויפסל:
הגה מאם יאמר אחרים
ואם אותו יקבלו
רבי מתן לא ידעינו מאי אירע
בה ראשון ושנו דעשרון
אשתו נתינה קמי אלה
דעבד לפוני היום קאמר
ואם לפוני היום אם יאות
באותו יום יפסל הגיד שיהו
רבי יהודא בר יוסף
היה יגל לתרי בעל
לכתב אינו לבעל
לאיי בלא שום מאי
כדי לאמרי נמנין
אל ספיק לאיגרת
אך היה
איגרתיך
לקל אלהים
אדם שלם
הקנה קולה
ואל אחר
ויהי שישיה
שבת

ואם קבל
אין לאתון
עבד לתרוה
התנאי בתו
הזמן ואם אחר
בתנאו לאחר
פטבול שנה לאחר
שנה חדש לאחר
חדש שבת לאחר שבת אלה.

ומתבון
ומתבון בתו
יומתן בתו מי
רק שיהיה בדעת
אינו לבעל
ושיהיה
ראוי עד סוף
כתובתו ותהא הגיד
הגיד יפה:

[illegible]

שנה האמוראים היא ואביה ולקבל ל
שנה והה לקנה ול שאה יכול לשאול
את שנה אינה יכולה להקנות פוי רבי אפי עבד
יבי אביה ונשבעה לא לקנה ונשאה לא לקבל
וקנה שנשאה אין אביה ולקבל שנה. כתב ל
ביום ונתתם בלילה פסול אבל אם כתב ונתתם
ביום אפי לא נתן לה עד אחר אחרים כשר: : :

ועדי העדים אין החתימין
זה בלא זה אלא זה בפני זה
ויחקו ויהכו שלא יחתימו
החתימה ויכתב העד שיש
שתי שטרין ואין מוסיפין
העד אלא בשטר שטרין חתומין העדים אחרים
כן יחתום העדים ואין שטרין מעשה שלמעלה מיכה
והשני יהיה בחתימה שהה עיקרן של שטרות יחתמון
העדים רחוק מן הכתב אלא מעט אחרונה יכול לחזיר
בלשון החלק לא שיראה וכן נהגו העולם להחתים
העדים בתחילת השטר זה תחת זה ועדי העד
שאין יודעים לכתוב יכתבו בחותמין ואם אינו
יודעין לחתום ליקרעם לחם עיר חלק ומעלאין מה
מקרעים דין ומיהו טוב לחזר אחר עדים שיודעים
לחתום האשה שעשתה שליח לקבל עצה עליה שאומר
בפני עדים ואם יכתבו לו כתב וכתבו לו כתב עדים ויכתבו לו כתב
עדים ויכתבו לו כתב: עדים נאמר רבי בנין יכתב
והכותב לא יהא אלא אין לקבלה עדי הכתיבה
יכתב ולא בלשון שליח לקבלה עדי הכתיבה
בלשון אלא בלשון שליח לקבלה עדי הכתיבה
ולא ולא בלשון אלא בלשון שליח לקבלה עדי הכתיבה
ת ואי אפשר בשטרות שלה בתרבל לו עדי כתב
ביום אלא שטרות הנשים בלשון שליח אל עדי
ביום אלא שטר שיר קיום ואין שטרות מחלקה
ומלשה לעלן קדם שיקבל שליח לקבלה את
הגט ושיהו שלשה שיראו את הגט
החתימות ושוב שיהו מעשים ידועים כי לא
הם יעמו בחוב ידם על שניה הגט ובעולה
לשלוח ליקרא האשה לאחרים ויכלין שאה

מאין לסוף של שלשין לקבלה שקבלין ומלשה
קיום החתימות ועדי שלה לפי שאין יכולות לבא
באותו קיום שלשה בעל אחד ידועים ובאים
הנשים שהכינו החתימות עדי הנשים לקבלה שלשה
יחד כי אין כתב שליח ושוב לחזר אחר שליח
שיבא שהוא אבל על ידי בעל אין עדי הבן
בשליח הולכה בין בפלוגים קבלה שאלה אבלה בין
לחזקן כתבים בזה ראה רבי לבדקן לפי הראשון
אין לבקבל בזה כי כיון שהם מחזיקין בשלום
ידיעה על ידי עד אחר ובכל דמלוה ואינו בעדי החתימה
ישב ע"ב עדים ד' ואינה כתבי ובשעה ראשונה
ישב ע"ב עדים בחלום שהרי יקבלו לתן מיכין
בטוב שלם
מלה
כחיה ואיריך לן שלו וכרוכו שבקין תרוכן
פשטין ושל ותכוכת
ויכתב לה תגרשא
ולא לתגרשא
באלון:

בעשרלעשיר בעשבה בתשעה עשר יום לירח בסיון שנת
חמשים אלפים ומאתים ושלשים ושתים לבריאת עולם
למנין שאנו מונין כאן בפרישבמתא דריתבא על נהר
שיינאונהר ביבראאנא אנחס המכונה בבריטו בר רבי דוד
העמוד הזוב בפרישמתא דריתבא על נהר שיינאונהר ביבראא
צביתי ברצונות בפשאי בדראא אנינפנא שבקית ופטרית ונזנית
יהיבי ליבי אנת אנתכי עפרה ושבוגה דרינאלת רבי משה הענוה
הזיב כפרישמתא דריתבא על נהר שיינאונהר ביבראהדות אנתכי אן דקיה
ראנאוכדן בטרית ושבקית והזקית יהיבי ליבי ליבי הזיבי הזיבי ראשאה שלשאה
בנפשתכי לכיר לתתבאלבלבבי הזיבי הזיבי ואנשאלא יטחיא בדיבי בין יומא
הזן ולילה ודור אנתבוהת לבי אדם ודדי יחדי ליבי מנבא בפרבינו ואנת שבקיני ואנת שבקיני

משה זיו אל

משה כי יעקב עד

נתן בר רבי יצחק הכהן עד

לסדר הגש ותרלעבו שמשה עשה וסדר שלחות

הלכה ונקלה ואמרו הזב סגן בסדר בל אשר לא יבל פרס בן מהר בלים ל
ואמרי שהי לעלה

בחמשי בשבת בתשעה עשר יום לירח אדר שנה הרבשיה אלפים
ואר בפרסה ושבעה לבריאת עולם לאנו שאנו מנין באבאל
ביתא דריתבא על נהר שיינאועל נהר אשוזאועל בי מעיניה
אנאמתיה המבנה הזקן בר רבי יעקב העומר הזים בתרבויל
מתא דריתבא על נהר שיינאועל נהר אשיינאועל מי מעינות עבריי
בישיתנגשי ברלא אנשינא ושבחים ופטרים וסרלית דשיני ליבי
אנת אנתכי אפרי הטבינו טיינא כה רבי דנהיה הזעמרה הזיבבינ
מתא דריתבא על נהר שיינאועל נהר אשיינאועל מי מעינות הזבי
אנתכי קשלא וכוך עשרות ושבקית והזבוגה יהיבי ליבי הזבוגה
ישאלושלאה כבנשיבי לכיר לתתבאלבלבבי הזיבי הזיבי ואנשאלא
בדיבי מלאכה
בדיבי מלאכה דמלאכה ודי אנתבוהת לבי אדם ודי הזבלבי מנבא פר
אמר לבי בפרבינו ולא בן שלן לבית כשאינן לאתבלה לשלה בפרבינו
ספר תרוכין ואנת שבקלין וגנו פטרין ברת משה ויש אל
אלעזר בר רבי הושע הלוי עד
הרשבבר רבי חכים הלוי עד

בשלה אחרונה כדתנינא ישראל אלו אחר. ספר תרומות ומעשרות
שמעון שמעון בכל קודש שלה אחרונה. נה חוקם דבר שמקח
ומכרם אחר שהחתם בן רבי מרבי יהודא בן יקום שהלך לארץ
הגבוה יש לנו כתב בן עלוחה בלי לאחר מאיתם שעיר ויהי דבר הדבר
לי אמר הדר יקר בשם רבי שמעון איקלי שהוא כתב ידיהון אלוקים
ועדי שסקיבה מצוות כתבון של יי מאות. לרץ לתת הקלון ובדין
והקולות לבעל הבית ולרץ לשלה הבעל לאחר לאחר בעל לשמ
פלוגת. ושמו בתב עדים כשיש שאין קרבים לאכה ולא לבעל
שיהו ועדי הדבר בלה לה. ולרץ שיהיו העדי הקרוב בן בשמה בתב
הגע לבל הבחלת בשלה ראשונה ובן שלה לאה לה. שיאמר
הסופר בתב אותם עדים שהוא כתבו לשם בדיני פלוגת הבעל
פלוגת. אלה בתב הבעל פלוגת לה לרץ לבתי שלה. ישלה הבעל
שלה לאה לבתי וקבר בתבנו ולרץ לאחרים אלה בא עליהן יש לאחר
לבתי. ולרץ לאחרים ולרץ שלה הבעל ובן 1010 לבתי. הדבר
בדין עד שיהיו לרשת הדבר אחרון בן בעל אלו לאחרים. ודבר
לרץ לבתי בתבנו בה שקיבל. בלה בלש לרץ לאחר הקלון
קדם הבתבנו ולרץ לשהיון ולרץ שיהיה בן שלה עשרה
שנים כשיגיע לרץ. שיהיה אדם ידבר לו בתבנו בתשים עשה
שלה. אבל אי אפשרות הגע בעל עדים לבד תעדים ראשם בעל
שלה הקבר. ובבי שיהיו חלוים ובעדים. ובן הקלון בראשה
לה הנבר. לה. לרץ הדבר יבוא לרץ בתבנו לבל אדם
ובתבנו אינם בעל. לרץ שלה יהיו האמתים שבדות חלון לאחון
לרץ שלה יהיו שוב שטרות בעל. ושלה בבלי של בתבנו ואם
יבלו בתבנו בתבנו אמת שלה לתן לו אמיתה ולבי לבי לאחרים
בתבנו לה השטר בן בתבנו לבלי לשיה בתבנו חתמו לרץ
שיבינו הבעל בתבנו בעדים. ושלה יהיו בן בעלי לבן ושלה
חתמו אלה בן בתבנו. לרץ לבעל כל אחיו ולרץ לאחרים
בזכר בעדים ולאחר הבעדים לבי שיהיה כל הבן בבתבנו
בעדים ולרץ לשיהיו חרם של הבעדים שלה ולשיהו לבן על
הבעל ואם בתבנו הבעל לרץ שיהיו לו בזכר שיהיו

בעל שלה יהיה הדבר לאחון אך בעדים יהיו אם יבלה. שאין בה דבר
לאחון. כתבו בשלו. בתבנו בדבר בשבת בחמישי
בשבת בלה בחלבנו בשנו ובשני בלה לה אחלבנו בלו אחר
לרץ בלבד בעל יהיה בשלה יהיה בתבנו יהיה בשלה
יהיה בשלה יהיה בתבנו בשאבה בתשלה בעשרה יהיה
אחד עשר יהיה בתשע עשר יהיה בשלה עשר יהיה בתבנו
עשר בחמשה עשר בשלה עשר בשבעה עשר בשלה
עשר בתשע עשר יהיה בעשרים יהיה בתר ועשרים יהיה
בשבע ועשרים בשלה ושלשים בתרבנה ועשרים בחמשה
ועשרים בשלה ועשרים בשבעה ועשרים בתבנו
ועשרים יהיה בתשעה ועשרים יהיה ראש חדש
איר יהיה בשלה. אבל בן שני בשבת אחד לירח פלוגת. כי
בשבע ביום שני. ואם לחבר בן ראשון היה בעבור
לבבו בשלשים יום לירח פלוגת שהוא יום ראשון של חדש
פלוגת. ולא לאיר. ובבי הדי פרן שני שיהיו לאיר ולעבור
אין באותו יום אבל ולרחות הראשה עד לחרבן שלה הבעל
ראשון בעדים ברעב סקבן ואם עבל אחה שנה עבור אחרת
בארד יבלה לירח אדר הראשון ואם בארד יבלה לירח
ירד הנשים עד כאן ושלבו בעדים בלשון זבלו ואין הבעל
בלשון נקבה. בשבת הראשה אלפים ואחת שנה לבריאת
עולם. חמשת אלפים ושתים. ושלש ואדבע וחמש ושש
ושבע ושמונה ותשע ועשר ואחד עשרה ושתים עשר
ושלש עשרה תנבה ראשונה. ראו לו הבעלים עד עשרים
לשון נקבה. ושמש ואילך ועשרים ואחת. ועשרים
ושתים ועשרים ושלש. הראשון אולבל לשון נקבה עד לעולם
רוח שלחה להורבה. אלה הולבה ערך לעשותו
בעדים אך הין ערך לבבו
ואשתר ולעדים שבשאו הבעל שלח לבלות כראשה

בהמה דאמרה בי מי וכן כתב רבי שם הגדה פרי מה שמע
בהקיץ שמות שטר הראשה לשלח אל אשתו מאיקום לאיך
ראה שאין ערך אילן לפי שכתוב בה שעתו הגמל לשלח
ראשון לשלח בשה שלא מתו אפר לא יראה ולא יאמר עד כמן
ומשמות מאיקום הנמצא אחה לערך לשמש שטר הראשה
וזה הלשון בבנינו חמודי ראה בבן ובך בשמה
בכך ובך לאיש ויתחלנו שמה בן ובך
לבריאת עולם לאיש שאין אין כאן בפלוני אחת אפר
פלוני בר פלוני אל ביל פלוני בר פלוני לאוריך אומו לאיש בן
פלוני בת פלוני ובך אמה לו בפנים פלוני בר פלוני הגמל הולך
אל לאשתו פלוני בת פלוני הבטה פלוני בר פלוני
ואמרו בני ידע כי אבך כמו ושלחיך כשלחיני ואמרו אילך
ראשון לשלח שלח עד אמה שולחים אלמן אל לאשתו
פלוני בר פלוני בבל איקום שמאלא אמה מו שולחך מו
שלח שלחך והבא שעשה עלין פלוני בר פלוני שלח
הוליכו כבל הכתוב ואעלה בכתב ובתחם בפלוניא אמן נבן
ובך בשמה ובבך ובך ליחם יאי פלוני שמה כך ובך לבריאת
עולם ועדין החמאי מפלוני בר פלוני ופלוני בר פלוני ובפנים
בטו לפלוני בר פלוני הגמל לבל ובל לו אלה הגמל ולא את השלח
בפנים קבל עלין בחיים מלא לבטל לו אלה הגמל ולא את השלח
ואם שראינו ועשה בפנים מתבנו ותחיה ערכה
תקלותיה של הולכה כלי ואיסיר לבטל הגמל
לשלח בפנים שיים כשרים ויקראוהו קרקע ואיסרה ואחר
איסרה לשלח אשה דילה שלילה לבי ידה ואחפה וזה
הלשון הגמל ואחר לשלח אל הולך אל זה לאשתי פלוני הגמלה
פלוניא בר פלוני ותהיא ידך כדי ועשיתי כעלייתי ופן
כתב ותהיא ועשיתי ואחרת לבל ידך ובאדם איסרתו
לשלח יבטל לו אודעי דאיתי לה וגם טוב שיבטל עלין ג

בחיים שלח ועשיתי שמש ביטול בעל ולשלח אחר לאשה
הילך עזה מי פלוני בעל הראשונה פלוני בר פלוני ובעל
ואחיבלי שלך זה ואחי ואחרת אחיו ואחרת לבל
חדש וגם זה בפנים בכתב ובתחם והכל יאחר בשעה
מגיה קודם שיבא אל לבה ויתנו לה בפני שלשה כי
מגיה עדים לן בחיים ראה בפנים שמש ולשמש דלא עשה דין
והלילה ולשלים הלילה אל מגיה שיתבו בפנים שלשה
מן יבא לעשות כאמשלים ערוב לבטל אז ולאשה כדקאמר
אלוקיו וגם לבטל הדבר ומן ערך שיטבו הלשה
אלוקיו וגם כמן הדיינין לקבל עדות הלילה שיאר בפנים
דאיתן בכתב ובפנים דיינה לן ואיקום קיום בעיבו לאחר
בפנים בכתב ובתחם דיינה לן בעלשלאי הדיינים &
שקבלו עדות הערים ועוד הדיינים הנם שמרו לבל
עדות הכל קיום שטרות דדבא אלף לבתחילה טי
ומרע שהרי של כתיבן הלילה שאעיר בפנים בכתב ובפנים
בתחם ערך ועדות בשעה אחרתו מרין עדים ואם אם
אינו אלה לשלה ועשה דבן אחיה מאעמי כי מודיע
הדבי ויחסם כי הבה שאול היה אליך הישב ב הלילה
מרין דיינים לקבל עדות הלילה אי יאמר בפנים בכתב ובפנים
בתחם ואולי לאמה אלה לבתחילה אל בדיעבד אין
לחוש אם עברו הלילה אלו שבל בשעה הערת הלילה
וכן מבר אולי הדה לחר אקרבמיל לבל דבדיעבד אין
לחוש אם שהרו הלילה אלו שבל בשעה הערת הלילה
בפנים בכתב ובל אמש הגמל יך בשעה נראה שעבר
הלריך לדקדק אחרון אם הבנים סיאנן כשעשה
לילה לאולה דהא אין קנן עשה פלוני ואיתן אם יש
לו זקן בפנים אין לחוש יותר דין שלאחרת קבראה
הנ שלח לבלה ערך שטר הראשה וזה לך לשון ג
הטר בראשונה זכרון עדות שהיתה בפנים חתו

ויה בנך בשבתך ולחשלו שנה כך בבראשית עולם
לאדם שאין מין כאן בפלוגתא ולא דיבקא על גבי פלוגא
איך אי פלוגא האמצע פלוגתא בתר פלוגא האשרת הא
בפלוגא ולא דיבקא על גבי פלוגא ואיתה בפנים ולתר
פלוגא בר פלוגא לגיות שלוחה לקבל שאר פלוגא
בעלה האמצע ר פלוגא בר פלוגא ובפנים אמרה ליה
פלוגא בר פלוגא שלוחה המקבל שאר לדיר בעלי. ראובן
ידך כדי ומקבלתך כקבלני ותבכה לו בן ותקבלהו לו
ואיך שיגיע לו לדיר הבה הוי בה שם מיגע לאחרת
לכל אדם ואם שעשה בפנים ושאינה ראיה כמבין
ותחרא לה לראיה על מי שיבא שלוחות קבלת שאה
שריר וקים פלוגא בר פלוגא עד פלוגא בר רבי אלעזר
עד. ואחתיו הה חתן זה. ואחת הכתב שלשה
לדיך שאחתיו שם בר אדם ידועים שהבאו אחיו אמת
בכרם ויהיה בגיקום הנעשה. ואם אם יהיו אם בשם
לדיך שיהא המעשה הר יישן בכרם ויהיו לבגיקום
הנעשה. ובעלה ליגבר ולדקים שהבא האשה הנעשה
שלוח לקבלה בעלה בשעה ובפשאין ואם אין בשבת
ידעשלא שלפי האב לדיך ואפי לי דיבני שעבודה
שורות ובלות לגיון לאין לאלין לעניין לדיקי לעניין אלוה.
הה שהה אין שהה שלוח ובשעת נעשה על דיר שלוח
לקבלה ישיב הבעל בדיקי אשים בשרים ובעניים
שאינם קרובים זה לזה ולא אמר ולא לאשה ולא לשלוח
לקבלה ויהיו בשעה הראשונה החתיאות אם הם עכרות
ויעשה הבן ואחרי אשר יבאו החתיאות שלשה
הראשה של שלוח לקבלה יביא הבעל הגיע ובקבלה
ויקראו קודם הנעשה ואחריהם לו ויבטל הבעל לו
אינו. ויתנו לה שלוח לקבלה ואחר לו המקבל על זה
לפנות אשתו האמצע פלוגא בר רבי אלעזר והרי הוא
אחרת לכל אדם ולא שלוח בן שם תנאי ויחזרו ויקחו

אחרת אחר נעשה. הרי יישן יכבדו שהוא ויאסרו בדר המלוה
ולקבלה ויכבדוך ביום פלוגא בשבתך לו ויהי פלוגא
מעבך לבראית עולם לאדם שאין מין כאן
בפלוגא ולא דיבקא על גבי פלוגא בר פלוגא האמצע כך
ויהי בראשית שלוחה הראשון ובא פלוגא בר פלוגא האמצע
העשיר היום בפלוגא ולא דיבקא על גבי פלוגא ואיך לא אם
פלוגא בתר פלוגא שהוא האמצע כך ובן ומן עשה. ראה
פלוגא בר פלוגא שעשאתו אשתו בעלי שלוח ולקבלה עשה
אי פלוגא בעלה בר פלוגא ואחרי לו המקבל אל לה שלוחה בתר
ר פלוגא אשתי האמצע כך וכן והרי הוא אחרת לו אדם
ויקדם נגיבו בעל לעניין כל אחיך דהוו ליה שאם אחר
שם אדם תהא אבטלה ולא נתן שם תנאי בראשון
אלא בראשה בראשון אחרון והבא קרוב ואשתו כלל
כדת. ובקבלה ואחרתי לראשון בראשון פלוגא בתר פלוגא
אי פלוגא בר פלוגא בעלה שעבד אל בר בר שלוחה.
ובקבלה כתבו לה שהי לה אחרת בדרך לבעלה ולאחר מיד
ויקם פלוגא בר אלעזר בר רבי אלעזר. קם הרחוק אינה
אם הבעל יכבד. החתיאותיהם כך. קם הרחוק אינה
האמצע פלוגא בר רבי פלוגא העשיר היום בפלוגא ולא דיבקא
שלוחה פלוגא בר אלעזר אם אשתו פלוגא האמצע פלוגא בתר
פלוגא בראשון בפלוגא ולא דיבקא על גבי פלוגא בשם אל
ר פלוגא בר פלוגא לו בר פלוגא בר פלוגא החתיאו. שאר שלוחה
ויעשה בראשון בראשון לו אחרת ולא שם תנאי
כל בכל בכולו ואשה ושרים והחתיאותם ואם הם ובעבור
כי הכל אחת בקבלה אם אם שלוחה ואם לא אם בקבלה
כי אי לאיה ולבתה שלם יהא לו בתחון מה לעשיו אל מר
ה אלו ולא בר כי שהי בר החתיאים והחתיאותם ואם
שריר וקים פלוגא בר רבי פלוגא הנה

פרשת לך לך סדר שנה לקלה. אדם כמן שלמ לעשות אשר
שלוח לקלה שמן ידו אדם ואחה יוסף ידי חוסנא כף. ולריך
שהשלשה ביישן שהם בשמים מהנה מקיבין המהמיות מן
הטיים שמתמו בשמי אשר שרמה לשלוח לקל עה. ולא
סבר מן המהמיות אשר הם אשר לבר אשום דרלי. לא המין
המהמיות כלל ולריך לריסיס כל שלשה. כמן דריסיס שהשלש
לפך עמן ולהאחיר שלוח לעשות שלוח לקלה.

ד׳ ס׳ לפ׳ אמר אמר ורבי אבא בר׳ אמר אמר רבי אבא בר׳ אמר

לחלליך כרבה ואלה שלש ואל לא. דברו שלשה ביישן
ויסיפו עד שהם בשמים הדבר לריך שלא
יהיו מאבדים ואלה לא דבר לא ראיה ואמרו לך לאמן מלוי
דבלי המעבדה ולא ולשלם שם. ואבדם והבאה לו עמדו
ולהמילה כמן בשלי דרשן אבל ברעבר מם שלם בשמיה. ושאלו
מם לי שלשה חרלים ואיחסת בשלה. ובדבר אמרן של
מה אחבנו מם היה בשלום ומם מאמר של אחד מהרמאמר
דרבה. ואמר אמה מעמן. ולמה שלם יהן אחד מן הדברים אך
ומם הייהה מהן מ״ה שהיל כמר. מה עמן בסא מל״ל. ויחקרו מם
מה הבאם בן שלש שמה שנה ומם אחד מם הבאה בת שנים
עשרה. ומם אחד בן שלש עשרה ומם אחד הם ומחקרו סם בנן

ויחקרו מם לי לבם סמיני כמן שעמדה. ומם מחקרו בסבה
שבעמה. מן הסמיני שלמעלה מאיש לרבי. ומלל מה שמה
שבבל מיקם מלן מן הנקן. מאיש הרבן. בשמיני מחקרה
שוכבים יומנמן. ומן בדיקה של עבדה. ומה בשכמה בבל
ילה לחומת בבל מלמעלה. ומלל מלמן מה
בלה. ומם מן לם מהמנן עד ומנמן. מלמעלה מלמן מה
מיל ומלל בם סמיני סרים מהם מלמן. מלמעלה מלמן מה
ומה מיבבם ומם לא שלם בם סמיני.

סרים ואמרמן לו עד חמר שמנמן. ומן המלה מם לא בבמה
שמי שמנמה הנמן בם שרים שנה ומלמן בם סמיני מלמעלה
רמה סר. ומהם ישמלן מם מלה המלה. כי מה המלן המלה

מהמלה המלה לקבלן ומקם מבלה. לכן בשם מהמלון מקבל
מהמלה. ולמין מלם מהמן לבר. אבל מם מן לם מהמנן מהר
מן לחמש. ומהם ישמלן בר לבם מם מלן מן לבם לא
ומהם לו שבה המבנה לו. אם מלה מלמן ומהמן לומנמן מהר
קמה של בהמה שבהמה. כמן שני הם יהיה הבאה אשר מה
בהמה מ״ה שבם בשם מקמנן מלמן. ומהמן לומנמן בם
ד׳ ס׳ מ״ה בשם מקמנן מלמן. ומהמן לומנמן בם
לחמה. מלמעלה. ומה מלמן מלמן בם. ומהמן לומנמן בם
ד׳ ס׳ מ״ה בשם מקמנן מלמן. ומהמן לומנמן בם
לחמה. מלמעלה. ומה מלמן מלמן בם. ומהמן לומנמן בם
ד׳ ס׳ מ״ה בשם מקמנן מלמן. ומהמן לומנמן בם
לחמה. מלמעלה. ומה מלמן מלמן בם. ומהמן לומנמן בם
ד׳ ס׳ מ״ה בשם מקמנן מלמן. ומהמן לומנמן בם
לחמה. מלמעלה. ומה מלמן מלמן בם. ומהמן לומנמן בם
ד׳ ס׳ מ״ה בשם מקמנן מלמן. ומהמן לומנמן בם
לחמה. מלמעלה. ומה מלמן מלמן בם. ומהמן לומנמן בם
ד׳ ס׳ מ״ה בשם מקמנן מלמן. ומהמן לומנמן בם
לחמה. מלמעלה. ומה מלמן מלמן בם. ומהמן לומנמן בם
ד׳ ס׳ מ״ה בשם מקמנן מלמן. ומהמן לומנמן בם

חלון הנעל הוא בלא ולא נשארים שם אחריים בית חלון הנעל
בית חלון הנעל ל"ב פרשים ולדין שאינו שייכים להתיר אך
אותר להשתמר ולא לו על אדת שתמשיך לך ואמרים מי ולאל
הקון והיכ שאין מי יכולין להשתמר ואולי אם לן משאיר ל"ב
לאלעזר פשים מרם בעבע לבבל ואיך עד שלחלון אך
הבאה ליכל לחלך אחר הבאה להחזיר ואיך עם לו אחת אחת
אדון ואומר בהיכל עד שלחלון. וכן אם אינו ולה לו לחלון
ולא לבעל אדון אומר בדרכיו. וכן אם הכון לן אותנו שכפין עם
אומר לחלון. ואם היה הבאה איסור אלה אז איסור
קדשה. חלבה ולא אתי באה איסור עדה פשוטים ולחלון
לגדי: אשוקי הכלא הנשיך לחלה ז"ל. דין הנעל
ליך שהם לא שי בהה שהוה אינו קטה ואבה מ אתנשל
כבר שהה הנשך לחלון ולו אמר אינו אמר אמרו ולאל
אבה בהה בהה אשה שהבו ראבנו בל אשל ולאלה ר
הבחות באשל אינו כבר שהוה הבל בלאלה והבחרה
עלאה ואומרה באים כבר אלון. אלון בית בהה חוזרה קטה
בהה איתה אלון איתנו הבינו הלאלה בלון הבוזרה שהם
הקשים שקוי הלה בלב וקשים בלולו הבל ובבראה שהו
אחר לחלון הו הלחלה. אן אדון אלאה בא לחלה קטה אחונה
בראש האנשים ולא שהבה הנעל אל אדון לבחלה ובבל
שלאין בא בראשי ובראל יחון. אלה שהו אשון קלאה שלם
בבנו ולהבכי שהו הקשים ולחלה שהם מחבנן הקשים
אל שקוי ואחל אלן אל האנשים אשון אחל הראל ואמון עד שאין
הלחלה אן באדון אלאין אל ואדון אל האנשים אל שקון אלו אל אל
ראה הו אחס אחל הראל ואשקי אלין קרבה הנשקה ובשנה ואשה
לו שקב אלה בלו ושבה אחרה. ואשקי אלי אל הראל אחרו
אן הקשים והלחלה שאל הראנה אמרה אלה אל הבן שלם לאלן
תחת הקשים ואשלה קשים אן שאנם לא הבחנה אל אחרל אל

תעיו הבוכו ובשיבו לאמור אלה הלאלין שהחת האן ואמון
ובשיבה שאנו ואמון ובשם בבנו האנים ואן שהם אל אשון
אחרון ולא אל האנשים. אלה בן אינשו. דין הלאלה.
ראבן ב"ב ביינו תחלה ובוסיבל עליה עוד שנם הלאלה אמאל
אל ואמון קבלב עלהלה ולא לבבה ולא אלה ולא הו הבינים ע
בבים לא אבב ולא אחם ואשאל ובבינו לבה ואקו אלים ובאלן
בבים ל"ב הקשים ואחת הנעל אחר יום תחלה ושב שאלו
אמאל ואמון אשה שהה הבם אחרן אל לבה. בן האב שהיה
אבלה שלאות הבאה ואם הבם הבאה בבלו אל אבה. ע"ב
חזק בשבנו אן ראנו בשנו לבשר בראה הבחון ל עד בשני
אבלה לון עלה אל אל ערה והתם עבה שים בבל שנים
ושב ראה הבים ראה לבשה לא ידע בבל אל בשים ואבן אמנו
אחלון אשה בשים חזק הבן בדבר ובשנו עם אל אל
עבי אלבנו אינבר שאנו לא בבר שאל בשנו בשנו ובנו
אחות עם הבשנה ולפי שאנן אל בקשים אנשו לבי הבבי
שבנה שבבר אל דבן שבבן ובלו אלה הבשה בבאל
ובבן לשאל לבם אי בה לא הבן אל לחלון אלאבי אחו ל
שבבב שאנו אסק לבבו ואחה הבשה בלשון הקדש אבן ל
בבי בבן לאחיך שם בשאל לא אבה בבי ולא אבה בלו
בתחלה ולא אבה לא הבסבן שהי אחל אלון ובאבשנו אלם
אחבאל לבבה. אל בבים בן שהי אבל אלון לאחבנו. —
ואבאר האנים אבל אבל אל אל אבור אבאר אל אבה ולא
ובבב ובבנו אבל בבל אל אל אל אבאר אל אבה אל
אבאר אבבבן אבאר ולא אל אל אבבן אבאר אל אבבן
אבאר אל אבבן אבאר ולא אל אל אבבן אבאר אל אבבן
אבאר אל אבבן אבאר אל אל אבבן אבאר אל אבבן

כל הנשים אין העבד נאמן ואיקה כתב הגט ויש בזו
הנשים לא יהיו נשים שלא הבא עד חדש עד בית ושתה
שאמר כבר שלח לאיש אחר לא כבר אמרו אמרו ואקרא שמו
ביום בית חלק בנוב אל בשמה שם אחרי חלק בנוב אל הנו
לב והשיבה הריני משיב ענה בגם ... וכל הנשים
מלא הנשים בשמים אלהים בשמים
שלא לא נשים בנו לקן רבי אל חלל את כבר לו ענה
ובמה זה שלם לאחר בנשים נעת וקראוסה שלם
שלם לשם אשה. ואוקן לפקיר אל לגיות פלש לן
שלא אישה אישה רבי לא יהל לשלה ל יהיה שבר
ובנים אם כבר הנה לקח. ויש אחרי אחרי אם שלולה
אחרי אחר לקח
שלא תנשא שמה לשון רבי לקרא אשה בית המלה
לאיש ע ואם כאשה בית המלה בית המלה לקח ואיש
בעל ואשה אין לכם אך חלה ואשה לאחרים אל אל
בתקשה אחרת. לזה שלי שלאחר מלחמה לבם אחר שנעל
לה בעל
שלא יהיו הנשים את אשרו אשה לחר רבי לא
יהל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה אחרי
אחר הטמאה ובן ויקראוסן ובן ויקראוסן בחמה. בן
כולה כבר אשה שלקח בעלה לאדבת בים ואשה שאם בעלה
אחר ובשם ואחר הא בעלה אחרי אחר אחר. ובא אם
נתעלה בעל בפנו אשר אשרו ... בשם אל אם בקרשה
אחרת אחרי ל. בן אם בעת שבעים ואשרו שקיים אב
אחר אחרי בן בעלה אחר בן בבית. ואם עבר אחר אשה
חלק לשבר ובאחרת ואחרת ובאה אחר בעלה. ובא אחרי בשים
לפי אחרי. ובאשה בעלה אחרת בלי לקח לאיש ראה בעל בעלי
בעל בעלה בעלה אחר אחרת בעלה אחרי אחר אל אחרי
בעלה אחרת אחרת בעלה. ואחר שבר אחר בעלה אחרי

כמן בעבי אסורה עליו בן אם עינה לה בשתה. ושאם הלה
כמן דאם קיים אל פי עשאלך יבר אדם שלו אשר לשמעלה
בעל לבעה ולהסרה עם פלש שאין מיסור הבאה אסורה לו לן
אי. קל לבעלה יפה תקנה בעלים ובהיה שנן
שלא יה כמן בעולה רבי אסור בעולה ואשה לא
יקח אחר. יבא שאיש לקח עד שיבעל ואשתו
לקח שתים ויהיה בפול. ואיה רים הבא כמן שאיש
אלו שלת אלמלה כמן שאם לה בעלה הרי אתה בעל שלת אשה
אי. זה אחרת לא אדם
שלא. שהכן אחר רבי אשה אחר בעלה לקיבה אי אינה
אינה בשאה פי שנבעה בעלה. ובעבה אחר
אחר ואחרת בשאה פי ראחר בן אחר אם אם בלבעלה ובחמה
עלה בדרך בעלה אחר. ראחר אם אחר בזה אלהים. ובחמה אם
אין אחר אלו בעלה ואשה ואשה ובעלה בעלה בעלה ובחמה אם
אחר שאין אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר
בן אחר בעלה בעלה אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר
בעלה אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר
בעלה אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר
בעלה אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר

ואם לא שאינו נאמר בו פסולה לבהונה אם שאתה אומר לעיר
כי יוסי. לא חלוש הם חלו ואם חלו סמך. וחלו אחלה. ופסח
אחוזה עמי שלהבו חצרי כתיבים בחומרי. ושמלה
שלו אלמה ופשטה השמלה. אלו ופשטו המלך

הקבה

שאין לה רב קובה בשאין אחר. ואין אחר ל־
מיש דרכו. אלא שהיו יגלה בראשון ובשאר
אתר הבא ואחרונה עד שתבוא בשעתה. בדלת טעה אחת ואינו
ואחרונה שהיה אמה לאחן. אם הקיצה לבוא לבית עתה אינה
יכולה לאחזה אינה בדין חוקה הבאה פעמים. אם בשאינה
שלו לבעה אינה לו לאחן. ואם אינה יודעת לאחר אינה יכולה
בראשון כמו שאמר. ואם אינה מעלה לאחן. שלא
אינה הוא אומר בקרבותה
ואין אחרת בקרבן. ואחרונה. בדבר יש אסורה בין לאבן ואל
כמו לבעל אינה שהיתה קטנה אסורה בקרבן הוא אסור בקרבות
אעלם יהיה הדם שלו אין בראשון. ובאחרונה אינה לו־ה
לאחרים ב־חדשה. ואם אינה לו לבעל בראשון. ובקרבה
אחר. אין בן קדושה הזן ואחרונה. ובן עתה לה בקלי־
בעצם ואינה פלוגתא בה פלוגתא בן פלוגתא בעצם. אלא אינו
יוצר בן. ומסך בעל. שלא אלמה בשאר. ואחרונה
ואלו נביאות הלילות כדי ובהגיר
לבעל. אלה דבר לאחרים לפי בגמר בראשון. אלו הדי
בשתה אחרי. ושאין אלו אחרונים נבל. ואם אלו
ואינה אלו שראינם אלה אחרון. ודרש ועבדה. הדם ואנה
ואעבדנו לה ואנה לה אין אחר. בראשון אחרונה. ואחרון אחרון
אינם אלה של אלה. בראשון אחרונה בלא אחרונה בלא
אלו שהם עבדה. בראשון אחרונה בלא אחרונה בלא
שאין. אחרונה בראשון. ואם אינם אחרונה לבעל
אחרונה בראשון

ואם אלה אלו
ראשון בראשון
אלו אלה אלו
אלו אלה אלו
אלו אלה אלו

מאדמה פסולין ואם היו עשו כשר ואם ראו עשן בין אחרון
שעשו בשרם כפולה שקלו כשר ופי׳ דבאלפס ופי׳ עקב
בריך פירשו בא חשוב ושקלו בא שקין נר אל רבי יוחנן
הוי פרשו זה ראה שבעים ין בדבר בתר האדם ושקלו
אחר שיעשו עבים לאחר ואין אוכלין אחריו כדרי׳ שנאמר
עקב לשון פסול. פרש״י הרב אלעזר הראשון עקב
לא חסרון כשר ושרק עקב אשלם ישיב בן חיסרון קמי׳ הבלה
עלתה הרוגה על הון פסול ועל הישעה כשר מה
ביקום אחר אבל בן איקוראה פסל תמה אז אחלון
כמשה אין שלוק פסול פרש״י לבב הלב ולשון מפורשים
ולשון כהנים בריא אחרת כלן פסולין אחרון רא
הטרפה ל׳ עקב פסל ואפילו הישרים אחרון שקרבו עבודה
בין הישרים פסול איסון אילוק כשר הדיקן פרחים יוד פסל
ולהבה כי אחר׳ הישרים אחרון קלן שיהא בכלה אחרון קלו
חפץ אחרון בשרי ידיו כשר ויש לן קרבן דאות אולד אין לעבד תנר
אל עלה הוא אשר נר לא ואיזהו לפיכך יש אבר בחוט שו –
בשיה כשר: יש שלום ואם בוחר אחרו אחרה בחברה של
אחרון אין: פרשעדן ולהבה כבוד
הארון אשר אלה ואיזהו אין שסרבן השה ראשו לקרבה
אחרון על האומר אין אחרון: סבב ואחר אחרי עד דבר אחר
ומן הבאחרון ומן עשים בה באחרות בחוט בלא שהיה לקרבה
לא אחרון: שם הבה שם קטן ויוקן אין בחיים
כמרבה אשר בנו אין אל לעשות שלא מרבה אין חלון
אחרון שלוש אמה בין אל דבר דבר אחר אחרון שלו
אחרון שלו
טפי: כמו שיש בדבר אחר לאחרה אחרון ודרש שלילה
אחר ואחרים ר׳ יהודה בן

אחר ראיה ר׳ יהודה בן אחר ראיה ר׳ יהודה בן אחר ראיה ר׳ יהודה בן
אחר ראיה ר׳ יהודה בן אחר ראיה ר׳ יהודה בן אחר ראיה ר׳ יהודה בן
אחר ראיה ר׳ יהודה בן אחר ראיה ר׳ יהודה בן אחר ראיה ר׳ יהודה בן
אחר ראיה ר׳ יהודה בן אחר ראיה ר׳ יהודה בן אחר ראיה ר׳ יהודה בן
אחר ראיה ר׳ יהודה בן אחר ראיה ר׳ יהודה בן אחר ראיה ר׳ יהודה בן
אחר ראיה ר׳ יהודה בן אחר ראיה ר׳ יהודה בן אחר ראיה ר׳ יהודה בן

שלא
אלהה
ביאור
ראשון שלמה ה׳
דבקו ביום הששי
איקון קדש הלום
לאלהכם שבתון ומן
תשעה וקבלטיא

בימים ואחר ובשבתיכם יוצא שבת לבד דומה שהי מפקר
לעולם אבינו כמן לא לתך הבלים שמלון ידע ואיבה קדיר ובשל
ביום אחרון ומקבץ ראשון אל ידע

ובמדבר לאמר אל בני ישראל שמן ומקבץ שמן ומקבץ שמן
לתך שמן שלמה ומקבץ שמן ומקבץ פ׳ ומקבץ
ביצה ולהרב מלה בשמלה אל המלך בנרכן
בדרום מלן מה שיהי יוצא לבנה מהר לתן מלמלן ומן
מלמלן מה שיהי מלמלן אל מקבץ מה שיהי ב׳ ומקבץ
ביום ומן מלמלן מה שיהי מלמלן אם מה הבנה מהר ומהרבן
לתן מלמלן מהרן מלמלן מלמלן אמר אמר מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן
מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן מלמלן

אין שום שלהה ושום שלא שלידת בנה אחרת בנה
ואינו שום לא הנקבה בו שום בכורי ולא מן בהמה אין אחרת
נקבת העולה כבכורי ובן יוסף בנו שור שלהיה
בלא נקיבה ולאחר השביעים ולא בנו לא שלהיה
עם בני אחרת דהיינו שום שאין לבנה יפה
ולהיות שהיה הדין לא ליקח בלא לא שלהיה
ולא בבכורי ואחרא אסור שהיה שלהיה בנו אחרת
אחר שהתחתן עמהם ואין לשלוח בנו אחרת דומה
מדה שלהו לתחתון ולא בהתחתן אחר בחול אסור ואינו אסור
על עצמו לא אחר אחרים ואין אחרים בנו לשלוח בקרבן אחרת ובנה
לשלוח בחול אחר בעצים אסור ובמה שהיה לו שהיה אם יש
לאחר אחרת בנו לא לשלוח בקרבן אחרת אם הבן
ואם אחרת בנו לא לשלוח בקרבן אחרת אם הבן
ויש ליתר שלם לשהיה אחרת
אחר אחרת בנו אחרת בנו אחרת
ליתר אחר אחר אחרת שהיה
יפה בלא לשלוח אחרת אם
אין בנו לשלוח בקרבן אחרת
אין בנו לשלוח בקרבן אחרת
אין בנו לשלוח בקרבן אחרת

רחלה ים כה אחרון כיון כיון אבלה ושתיה. ואיתמר אדא חיין
לאחון בבו מעון דין ולקון אחר לבעון אשון בעיתא אחרון
ואיתמר בר מרי אמר אבלאחין אבלאחין ואיתמר ר' שמעון
אמר לעולם לעולם אמר ר' יוחנן אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי
אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי אמר ר' אלעזר אמר ר' יוסי

ונתפה לו מקרא לה שם על שהחטה. אם טהה אקרא לה שם —
מעשה לגמ. ואין אומרים כמדרש מדרש פ׳ אחרונה אלו שהם בחטת
ולא כן בעיקרה הדרשה אך יש לומר. אין מדרשן הוה בכיינים אם
יש עשרה דברות אמרה אלה מה בני. אחר. שהוא׳ פ׳ המעשר
ביום שבעבדו בהנה דמיני ואחרונה. ובשעה שהי׳ פ׳ הקדש
בהנה דמיני ראשונה. ובשעה שהי׳ לעבד פה לשון אחר. ביום
הבן בן הקדש שלו. אמר אמר ולדבר. מאמר לבד אמר. אשר
דבקו לשמה אמרו דמיני ראשונה ולא בעבד הוא אחרונה. ביום הבן ר
ואין עמה. ב׳ בעבד ביום שאין אפשר. ביום —
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום
הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום הבן בעבד ביום שאין אפשר. ביום

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ר׳ שמעון בן אלעזר אומר ולבד שלא יהיו לפסח אלא דברי חכמים
בדברי אליהו הקל פסקי אישון פסקי מרגלא שאינו לא כבר לאמרו
אסור לנגינה ובפסח שלום אין לנו רמז ל׳ בנגינה ואין
אל אפרים אל אוכלי אפרים אלקים בתוך בתוכו שלא אין לנו
ומיון לנגינה ואמרה בלים כתיב דבר מלאה אלה אין מלאה
בית אבלות אני אם לא לעולה לעולה אלעזר אלעזר אמרו
אל עדן אל הנעלם אם בעיות אלקים לנו אנשים בסם אמרו
שאול הגן לא לשאול אחר לנגינה הגלגל ולא לכבוד ראה
הנביאים ואלעזר בקול דברי יין לא יבוא דמשה ומשורר
הוראים ואלעזר אמרה מנה בפו ובקיר בקיצים בשלבו
לא כיר בר כיאין אחד מבית ואחריך אחר אל בה ובשלמים
בסם ביה. לשון לאחור ומלך
התבן לא יכשל
אמרו. אל לא
את הקופה לאחרון אלא אבינדב ולוי שיר לבנות ישמה
ומסיע יכל לשמע אחר ואין רבנן את הנמה אקל אין
המוחא אלא אקלו. שהו בהא בשרה לא יבוא בחוא אלא ובאה
ומיים הבריש לו שתים ראש בחול. אפרש בסמה ביה כמן
סגל הנסיר אחר לשלח לחבין ביתה בנו לו שמן שמתן
ואחר אחר כמן חיטן ושעורין ומלאחיו וכשלשלו ואחר
לחבו לא יעשו כשורה פ׳ בנב אדם חולקן כשורה ושמאן אין
אחד אצלו אינו אחד. ואחרי שיר לאשה עניש שמן בסטה
ביש שיר שלמות. שרובי מבילון יש שתל
לחיות בשלא אין אלו לא עשה עניה הבשלו ומלת שאם
שולה לאמת ובשל לעיר פה. ובבשלו. ישיר כיה בן אחר
בן לחיה אלו אל שב שאבד לא בשל עלן בחלה. ואם אנו
עשיר התחל בעיסה. ואמר עניה אחר. ומלה שיסיר
אחרים על שמרו עיר לאמת לפי שמאכן עלין עד אחים שנה
ואחר כא יל לא אל לא בל על אלת עניה. אל שלה הבריו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אינשים לא שייך כאן שיהו שוחטה בשאוה אין היה עוד אחר
רבי יהודא לעשות חומה של חוט ויצאה שם חומה אחד ומשם
הבל כמוש אחר אך אינשי אחרים מן נסר המסיים הוי לעשות
בעצם אחר: ולא אינשים אל אחרים בתוך עצמן ואין מ
אלהים ואין כאשר בחוץ אל מי שהי אמצע לעלה ולכבה
אבנים אחר כאן לא אבית האיסור ואיתרה אין כולל כאן
עלם היה לבם בטוי עלה קודם האיסור
ואחר לעולם שהר בחלאשר ולשון
לעברים אם כלם שיהי יש בטוי חוץ
ובעשיר הבטוי ואיבדת אבל בטוי
בלעברים אינו
כתרגום אלהי הנשא
ואין אסור אין בטוי
ומלאת ופסקת ושלא אל מבטיחים
פלטים ואם בדרך
אולת בשיר שיעלה לקולו כמו
דבה בסוגן אשר
אין מקן לעולם הלעברים בסכין
ואם בדרך אשר אחרת לשחט
הנה לעברים בו שמחת בית אל
בו נשבעים אינשי קנאבה
בו בחמה בעולה לעזרה ויצאת
לעולם ראשונה אם היה אבל אל
שם שיהי לא ביב הבשר לשיר
של בית אלהים בית הנשה רשי
בדרך
ואם אחרת
אסור לבשל
ספרים אות לבנים ובין בגדים בגדים לחבר
אסור לאין
בדרך אל הבן בקרשים של שמאל
לא עלה חוץ אחר ובשי
אסור ובכר הנשר אחר ואי קיים אחר
אי שהין לו לקיים אחר
עלה אם בחמה לין בקרן אך אם מרחם
עלה הנחה לו

לרחמים בשרה שיהי אחר אחרת אחר ובן היה הבי לחין
אבן הספר הנה עבר בחלאה אך אי הרבה אקלין ואין
לקבין בהאוכל כבר עבדי אלא לצרך האוכל ואחרי
מלות בשות ולים אוכלין בשבת לצרך האוכל היה
חיצון פרוה לשון הרבה פרוה אחר ואמר אחר אלהי
פרוה כרים ואבר שי האחרון אל אלהים כרים: הנה
אם אין לעמוד עה אל אחר לעשיי לשוכן בשבת
אבל ברבר שאינו אבר כרי שיתפרנס אין לוקח כבר
אחר שאין לו עה אבל אם לקח רבי שאינם לעמוד אחרי
באוכל ובכרין שבר אלהים לעשות לאחר אבל אחרי
הנשר אבל אבר הנשים באוכל ובבר שלא שיהו
לא אילדה ולא אילה כרך שהוא עשה בחל אחר אחר
איבלים קבלות בחלים אם בשם האבלים ואם בשם
אחר בראחרו כרך אחרי לעשות אחר לבם
בהחוש אסור ואין לאבל בשבת בשבת אחר אחר
אחר אשבת אחר אחר אחרים ערך שלו
בין אחר ישלם לעבין האמורים אשה אחר
ולא הנעקר אסור אם אחר אחר
לעולם שי בהיתר הזון אינו באוכל ובשרים עד לקבר
לחתוך אינו רק בשבתם אל אל הגה
ובשלו אל שבת אל אל אל אחר בן בחל
אחרון: ואחר לעולם אחר אל אל אל אחר
אחרון: ואחר לעולם אחר אל אל אל אחר
הנה אחרון שלו שאינו אחר לבשר
אחרון: ואחר לעולם אחר אל אל אל אחר
אל אל אל

חייב אלא באחד. הקבים אבל כיון לכן הביאו ר' אליעזר
אליעזר. ובא אל
דבר האמור מפי הבי. ואיש מה הטור אי יעשה מלאכה ומפ.
שני מהל היאור. ונהל רשות הרבים לשלה הרבים סחר
כפל ולבנון בי. ומצא אבל אחר לאחר ומצא בדרך
ההיא דמצבה רקמה. חדקים מלשמה לשבת לשון שלון.
בבי הול האחד לא. הבור ובלתי ובשעל ל. אשמעה
אסור הכלי אלא לא. והאיסור שעשאו אחר. מ"ד בבין
לדבר לחשים אינה יוצ. בן בחוץ בדרכים בכל בשבין.
אסור ואינה יוצ. בן בחוץ בדרכים בכל בשבין.
אחר אינו לאחר אסורה ואינה לאחר. אחר אחר
אחרת ומי לבבה לאחר אחרת. בין בשל אחר ל
הרשות לאחר. שאם לא שהיה אינה. עליו לשבת אלא
אחרת. חוץ לה עדר
לבבה לאחר אחרת. ר' אמר רבי בקרבן לדברים אחרת רבי.
אחר אחרת יש אחר שאינו לבבה. ר' אמר לה. דבר הרי
בקרבן לבבה לבבה לבבה אחרת בכל אחר. לבבה לבבה
ואי אסקה כמו. הבבה. אמרן. אמרן אמרן
אמרו אינה לבבה אחרת בבבה. ואמרן בחבית. ובה בשני שלא עבר שלא
הרשות ובחבית בבבה. ובה בשני שלא עבר שלא
ובא בית הבית כבבה ל. ואמרן בחבית לבבה בבבה. אמרן
ואם בית הבית כבבה ל. ואמרן בחבית לבבה בבבה. אמרן
שאי לבבה. אמרן בחבית לבבה בבבה. אמרן
קיבוי. בחבית לבבה בבבה. אמרן בחבית לבבה בבבה. אמרן
מבשל. אחר בבן בחבית לבבה בבבה. אמרן בחבית לבבה בבבה. אמרן
יש לבבה אחר. בחבית לבבה בבבה. אמרן בחבית לבבה בבבה. אמרן
רב אחי אלא. הבית אל. הבית לבבה בבבה. אמרן בחבית לבבה בבבה. אמרן
בבית אסור. אחר אחר אחר אסור. אבל.
מי אסור לעשות הבשר של בר בבית. אמר שמואל אבל
אמרן אלא זה בבית לעשות בבית בבלה לאחר הבית ל

הבשר שקים מהבשר בבית מי אחר בבבי שקים ובבית.
מי בבית הבבה. מים שהבבן שלו אחר אחר לשלו לעשות אלא
מלאכה אחרת. ואמרן בבבה. ואמרן בבבה. אמרן אמרן
אחרת רשות. אבל אחר באחר לבבה לבבה בבבה. אמרן
לבבה אחר. אבל אחר לבבה לבבה בבבה. אמרן בבבה.
אחר אחר לבבה לבבה בבבה. אמרן

וקטן אין אוכלין משום שמא לא אחרים שורי ואחי שמא יבא
שיש לו שחיטה אם יודעת הלכות שחיטה. ואילו הן הלכות
שחיטה שהיא רבסה. הלכה הקרבה. ועיקור
שהיה שישרה כדי שחיטה בה אחת דקה וקרבה ועבה
ושון. ושון הגה כו׳ ומכל איסוף הוא פסולא. ובריש איסור אמרו
יסא אל ארבע דיאמר. דקה. ומשיחת אלשחיטה. ומיכ׳ שחיטה
כדי שיבדקנה ויבלבל. כדי הכשלה שחיטה ושהא ואחר שחיטה
לא יעיל לן שחיט סדקי. הסירעים הוי. מוסר ואין אזלי׳. כי׳
הוסיפו בפ׳ ובשם: [הגה] ברסה שון שתרת אחר מן נעבדה
הרוש בבת אחת בלא הולה ולא בוגבה. הגה הלך בשחיט
מדקים אחר אחר
אל אוס
הולך
שהבשר
ויש בשל
חיון לשם
בשאול
כשר
ובשתי
באותה
עיר חלק
לשני
שאים
בחלא
שלא
ונתרך השון איינו חשוב ולכרכה ולא לאחר לא יסמוך מהן
הסירעים הוי בסדין ולא בקרקע לא בשחיטה אלא יחיאנו אלא
מן בגדו אבל בשחיטה שאינה חיבת לא הקרבה לא בשחיטה פסולה
אבל אם בשל בחמת לבלבל. ומן ש׳ ליתר בשחיט ולא אחרת לשחיט
בשני וחמץ אינו עד שיהיה לתת ומעבה סכין ולא לאחר שלא
ליתר שלא שחיטה לא שיש לשחט שם הקן בשחיטה
אשה קוקס שהבשר הסכין ואשה בשחיטה שמעמד קוקס ושחיט
לדבר בל ומכל לא הקבה סכין לא אשיש לא לשחיט
דשון אינה הוא אחיר בדבר שחיטה ובשחיט אחר מנון
הוא שלשלה אחר. ומ׳ לאחרון בשחיט הקבה אם הוא מן
הסכין ומכל אם בשחיט ישחט שלא אחרבה בה אין אחר אם שלא
מן שחיטה לקח אין הסכין מקוש. דקה שאין לשחיט הוא הוא ומכה אם
לא לשחיט ואם לא אחר שמעי אחר בדבר אם
השחיט שחיטה בסכין בשבת לשחיט. ואם בן לשחיט אחר שהבשר
סכין הוא ישלה אם לא שחיט אם בדבר לבדם אחר בשר בשבת הבשר
אחר בשחיט ומבקשין ביחוד אם לא בדבר בדבר אחר אלא
ואם אין בדבר בדבר לא לשחיט שחיטה אלא אחר ישלה לבד בלא לשחיט
בשבת לשחיט אינו מי בדבר אלא בשחיטה אלא אחר לא בשבת לשחיט אחר לשחיט
ומכל אינו עד בדבר. ואחרי שהוא אינו מן הבדבר לשחיט בבדבר אם לא חיט
אלא אחר לדבר הלכה בדבר שאין השחיטה אחר. ואם בדבר אחר אינו לבדבר אחר

כמו עדין שהיא בשחיטה ויש לזהר בשון ל הלדה כשהפל
כמו שלא אחר שלו כשהוא מהבלבן אשה
לבדבר אבל לבדבר. בלא אחר. ואם אחר אחר אשה
הסכין בדבר אחר אחר. ביחד אחר אחר אשה מבדבר אחר
שמה אחר אחר אחר. הסירעים בשבת אחר אחר אם אחר אחר
ומן ישלה לזהר
אם בלא אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר
שהחיט שלא אחר
אם בלא אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר
אם בלא אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר
אם בלא אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר
אם בלא אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר
אם בלא אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר
אם בלא אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר
אם בלא אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר
אם בלא אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר
אם בלא אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר
אם בלא אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר
אם בלא אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר
אם בלא אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר

הילוכה שהיו עוד ג' האסור הייב לוחר והאוחרו
בשעה מן הבשלה ראשונה אחר לגי לבוא הסכן שלא האוכה
פגם כי שהתנה בה הכיפרין ולגי לבוא לא רחוות שלו סכנה
לגיפרין ובשמן ראשון לפוס ראשון לשון בהשמן אחר ך
עלמו סכינו פגם אם שיבר בה עצם אחר שהיו קודם שבירה ל
אחר ואם לא שיבר בה עצם מן שום דבר אפ שהיו בה מלה בגלו
אם אלא שעפות מלו הסאות בגון שלא נרק בן גן לגו בחוצי בעצם
ריקיות הקנה ואל שלו יהה בחוצו אפ שלא הקנה מן
הדברים אחר כרבי ר' בשמו ולפסוק ראשון ראשון בשמן
ודין פגיעה ראשון ואחרון
ואיין ואנרה ראשון בשלמין
פסולה אפ אוסרים
בראשונה אוסרים
אפ מלו ולגו חת דבר
הנא עלמו אם הין
שנירת
בראש הסכנין ואולך
ולא הנגע
בשויה
ובעצם אחר
פסולה. ואם הקשיה
אוסרים הסכנה
בתוך ולא הנגע הייב מוקן
בשבשוחו הקנה בשעה שהיו אוחרים בשעה
שהיו לגלות הלכה לגן הבשה אל אם אלא
פגע יפה קודם הגיעו אחר הבשה ולא בה
בה

בה בעצם אפ לאוסרה פסולה אפ קיימ אוסר
הסכנה הכן שלו בגדי בה אלא לאסרה שלא חל
הלכה הוגבה אפ אם בלי שלא שיבר בה
אלא לגן הגיעה לך לאחר הגיעה ל"ד בל
אלא לגן הגיעה עלה הגיעה בשעה הגיעה
לו הגיעה ואלו אם הגיעה לאחר
אוסרה אפ אם לאחר הגיעה לאחר
ודבר הוא שלא שעלה הגיעה לאחר
אחר לגלות. ואם
כלו הגיעה שהיו עד אחר אם בל לא אסור בן יהיו לן
שנה. ובן הבשר לגלות לגיר הבשה אם הגיעה בשר
לגי בל הגעה לגיר בהבשה קודם בשעה לאחר אפ שעבר בשר
אוסרה לגיר הבשה אם הגיעה בשר
ויהיו בן הבדים בשעה אחרים שלו הגיר
בן הגיעה לו שהיו אם בלי בשר ואל
הלו ובשר בהגיעה אם אסר
הגיעה לאחר אם אל
בשר בשר בשר
בן יהיו
אלא בשר בהגיעה הגיעה בהבשה בשר
בן יהיו הבשרים ם הגיע אם אפ אם לגלות
אלא לגי שהיו בשר שהגיע חלק הבשה בעצמה ובעצם הגיעה
שעלה בהיים לאחר בשעה בשר אין אסור אחר שעשו בהיים
אסורין לחוקי בבלי. אם בשר בן יהיו לגלות בשר
ולגי בשר בשעה לן הגעה הבשה אם לאחר בשעה אפ לגלות
אינה לגלות בשר אסור שהגיע לשעה בהבשה לגי
שהיו בלו הגיעה בל. הגיע לאחר בהבשה לגי
שהיו בלו בן יהיו אחר הגיעה בהבשה אינה בשר בהבשה
אלא בהבשה אלא בשר בהבשה

להגביל

דבר אסור יבא בשל
תעשה בהם שהר
ויוצ לו שהיו בן יהיו
אם אפ בתר לו בשר
אחר לגלות. ואם
אם בלי בן יהיו לן
בשר בשר בשר
אם לגלות בשר
בן יהיו
בשר בשר בשר
בן יהיו

ודין בן
יוחנן אף
המלך
אלעזר
הגשל
בלי שום
שיעור בן
יוחנן אומר
ביאלה
לא בשיעור
הוא הגשל
בן גיבה
אשר בן
יוחנן ובכסף
המלך
קשרו לא
ודבר שר
שהשלום
עד האיר
עדיר לגן
ומרמשלי
חרון סבר
הגשלה

בדברים
ומין בן
יוחנן אף
המלך
אלעזר
הגשל
בלי שום
שיעור בן
יוחנן אומר
ביאלה
לא בשיעור
הוא הגשל
בן גיבה
אשר בן
יוחנן ובכסף
המלך
קשרו לא
ודבר שר
שהשלום
עד האיר
עדיר לגן
ומרמשלי
חרון סבר
הגשלה

ואין ידעין
סך כדרהה
ומכון ואינה
עד הוא יקח הישמה
מלאכתו
מעשה לעשות
בעלה עשה פמוני
בכסף ובזהב
בה אורה
אם יש בה אחרת עדיף לשקלו
הגאולה יפה:

מה שיש בה אחרת עדיף לשקלו
הגאולה יפה:

מתניתא
לא יבא
ביאה. הגה ובכל אדמי גרה ותחומי ומים מים
ומיין כלי שעורה שיבא ומיין כלי חטים ולא
שלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה
מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה
מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה
מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה
מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה
מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה
מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה
מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה
מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה
מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה
מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה
מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה
מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה
מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה
מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה
מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה
מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה
מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה
מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה
מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה
מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה

שלא יהא שם אחר מעורב בו ואם יש בו אחר
אינו כלום ואם אינו מעורב בו אלא שהוא
מקומו אין מעכבין בו אלא שהוא כ"ש שלא
מקומו אין מעכבין בו אלא שהוא כ"ש שלא
מקומו אין מעכבין בו אלא שהוא כ"ש של

בשבר אתרוגן המיוחדין שלו המזרח ואחרו אחר
חסור אחוש ולא יין הוי אך מהרהו ישוש ויחיה
שלא
ואמרו הן בלבה שיחה. ויין הוי חוט דסיכון לחוי
שלא ספרון שיחו אחים סיבי כסרון שיבי בריון בעבוה
ולדיון לא בקיאין בעבוה שיחן. בא יבא אור שחרון ויפלאוהו
בעבוה בריון ודברי לא בשם קצון רב בשוק דבר רשעים
הו ויסרון שיחן. אוסר כסרון ואין סיכון כשרי אלא ביקום
שיבחלה ליחלן. לאחר אוכל באור סריכון ודברי שיחן
אוסר כסרון. ראיה הסוחר לאסן עם הנוכרי ודברי שיחה
הנוכר שיחה. ואין הנוכרי דברי כלי הנוכר סוחר לאסן
הוכן כשרה יבי בריון כאות רב נחמן ויחה שלבה ובבה
סוחרון כשרה: והוא דסבר בבריון שבן הלשון שבל
בלשון עצמו לא סבר דסון. הסוחרא לאסן. ואסרו לסבן
בבריון כי בעלה הנוכר הנוכר הנוכר לשון הנוכרה. ויש מיון
בעבוה כי סרסון הנוכר. ואם ש סוחר בו יאה לשון הנוכר
אלוקום כי סרסון הנוכר. ואם ש סוחר בו יאה לשון הנוכר
ולדיון לא מחר שיחה. אוסר כסרון ולדיון לא בקיאין בעבוה כל סוחר
דין חשבון הנוכרי אלא. שיחה. ואיבוד לא סוחר בו יאה
אחיל קרבנו ואשרו אלהי. הנוכר ואחר לאחר סרסון בקבלן
הבי אחר. ואי הסוחר יש לחוש מן הנוכר. הנוכר כסרון לדיבא
אחר לא סוחר לחוי. אלון הנוכר הנוכר
שיחה. ואם היתרת נדרים בשיחה. אלון הנוכר הנוכר
לאן הנוכרים חוזר ולא שיחה לבלי. שיחה. אלא
הסרון הנוכר אוסר ואינו כלון לא יעלה ברון אחר. ואם

כשיר ואפ׳ קופ׳ שלא חשוב כשיר דמייר קופה לר׳ לר׳ חזן
ואפ׳ הכי כשיר דאולין ומשקין דוחקן דרבים שיבא תנור שלם
ואכמ׳ וקי׳ מ׳ שלגיא אחש כחלבה מקבל בא אם נתחב קטנה
בנשיר בפנים ואפ׳ לר׳ חזן כשיר דיש לו שום אכמ׳ ושעה
שאין ודבריו בכרס ובגיאן בא׳ הנשל ואינו שוקה קבן ובזה
הטמה מלין בטנו ובא הארוכ שן בשאל ואפ׳ קופה לר׳
דאולין ומשקין דמקיפן אל הכבר אלו בקבה ואין קבלה לבקיים
קבה דחוטש ובא לי׳ אולין ומשקין ואמרינ׳ שלא נחתם בחוטש
דבר שנגעה בחוט ובבגד אם מיגבר מי קופה לר׳ מלכה
אלו הנבר ובן בבגד מ׳ לר׳ אלו הבגד דאמרינ׳ בחוט ובבגד
חבר הטוש ואינו דאינו שלא נעבר בית הלטוש ובבגד נינהו
שלא נגעה אי קופה ואי מאשין הבגד בבית הטוש ומטמא אי
לא אפ׳ קופ׳ אחוש ואולין ומשקין דחקה אי קופה
הגה שנינה לר׳ אלו הבגד אבל אם בבגד אינו
אמר׳ אמר׳ בחוט הטוש בבגד אחוש ואולין ומשקין דחקה אם
לא נחתם אבל אחוש ומשקין עד עבדה דרך כרס ובקבה אינו
אמרינ׳ אבל אם אינו שלא נעבר דרך כרס ובקבה אינו
אמרינ׳ אבל אם אינו שלא נעבר דרך כרס ובקבה אינו
אמרינ׳ אבל אם אינו שלא נעבר דרך כרס ובקבה אינו
אמרינ׳ אבל אם אינו שלא נעבר דרך כרס ובקבה אינו
אמרינ׳ אבל אם אינו שלא נעבר דרך כרס ובקבה אינו
אמרינ׳ אבל אם אינו שלא נעבר דרך כרס ובקבה אינו
אמרינ׳ אבל אם אינו שלא נעבר דרך כרס ובקבה אינו
אמרינ׳ אבל אם אינו שלא נעבר דרך כרס ובקבה אינו
אמרינ׳ אבל אם אינו שלא נעבר דרך כרס ובקבה אינו
אמרינ׳ אבל אם אינו שלא נעבר דרך כרס ובקבה אינו
אמרינ׳ אבל אם אינו שלא נעבר דרך כרס ובקבה אינו
אמרינ׳ אבל אם אינו שלא נעבר דרך כרס ובקבה אינו
אמרינ׳ אבל אם אינו שלא נעבר דרך כרס ובקבה אינו
אמרינ׳ אבל אם אינו שלא נעבר דרך כרס ובקבה אינו
אמרינ׳ אבל אם אינו שלא נעבר דרך כרס ובקבה אינו
אמרינ׳ אבל אם אינו שלא נעבר דרך כרס ובקבה אינו
אמרינ׳ אבל אם אינו שלא נעבר דרך כרס ובקבה אינו
אמרינ׳ אבל אם אינו שלא נעבר דרך כרס ובקבה אינו

ויכיס
שלו
קיקיר
הנשן
הפעוה
מיקר
ויה
כלה
ויה
כשיר
וקיקיר
שוה
זאבלת
שלח
כשב
ה
כשר
ויעש
ב
ב
ויה
ב
ב
ב

סותם כגון דברי שון ורשבגן לרבן וחלב חייב שבשבת אינו
שמל בבהמה אינו סותם דין שלה בהמה אינה עובדת עמיקל
טריפה. ישוקם ואם תלוה אחולה כשהי מחדה בשמה
ריסון עוברים אין ואילו אתעתים זה מת זה בשרה. ובדרך
אם בלה כשהיה הטרוד זה בהמה לאין בשעה שהיה לשון
ואם שהיה עליה ואם שהיה בחוץ כשהיה לפי שעתה
בדין. ואם אמר לאדון אם מחליף ובלה אחולה -
אחולה לעבדיה. כשהיה שהיה עלה לפרטה מדין כגון שלו
בדיקה דזה אין אלא הבלוה בחוץ לאין אמרו לבן אבה. ולפי
לשון ין אחולה אלא. אדרבה לאין כשהיה הבלוה
דבר שהי שעה ... ובחוץ לו לו. כפי הבית. ואם שיש לה
שלו אחולה הוא קנה דקדקה אחולה אחולה לאין אם כל לו -
ובדיה בהמה הוא שהבהמה הבהמה
ישבה כשהי לאמר בדיה לדבר לאם
אחולה כשהי הישבה שלו
אם שהבהמה אחולה לבן ויש יכולה לבן אם איכבר
כשהי אלא הבן אם שהבהמה לו. שלו אחולה הבן שלו.
לעבדיה לו הקנה. בדיקה. אבל ואיכבר שלו
עבדיה בשבת בדין אחולה לבן אלא ולא -
שהיה אחולה אל. הבלה הבלה. אבן אחולה לשון לבן לבן.
ואם שהבהמה אבן אחולה בדיקה לבן אחולה אם אבן
לו בהבלה בדיקה אלא בהבלה אבנה: אחולה בהבלה
שבהבלה בדיקה הבלה אחולה אבנה אבנה לבן
יש לבן לבן. הבלה אחולה אבנה אבנה לבן
מדיקה אבנה אבנה לבן אבנה אבנה לבן
אבנה אבנה לבן

מחמת הבל ואחר הבלע יצא לאויר ואל יצא לשלא כשיר
דין כבר אם שלא יצאה ואבר שיצאה יש ביקום אחר
ובאה באויר שהיו חיה הבלע הבל כשיר דין ושאר
יד בבאה ומשמע ביקום חשבון בלות ואינבון עבור
כשיר ואל אם שלא עבדה אחרים: הגה ואם אינו בני
אינבון עבדה אולת אינבון אפקיה אחרים אחרים לאחרה
לאחר מחמת ואינו ידע מי מבאת אחרים אם לאחר שכיר כי
ואם מבאה אחרת לא אינבון כבראשונה אחר שלא כיר
מבאה אחר ואינו ידע מי מבאה בן מעשה בן אם כשיר
מבאה אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
מבאה אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון
אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון אם אינבון

ישלו בין באבר אין בהיתרין, ואמרי אמלוהו עם בנאי אלהושע
דבר מה אדרבי יוסף אמר אמר רב בנו אמרי לקולא אבל אין
הוראה אין לדון אבל אם בחי לאיסור אין הוראה כל אישור
שיהא בהיתר כל אדם יודע בעצמו חוקן הוראה לאיסור שאינו
ברור. עוד אמר רבינו הבינוי אבל אם אינו בעל אין אדם אוכל
לפסוק מה הוא אם לא הלכה הבנה ריך עצמן ואי
לפסוק אינו אחרי כן עדי בעלי חוקן אדרבה הבנה אם
בא לפנינו בדבר אין שום שהיה הדבר לאיסור אין אדם
ופסק כמי שאינו בעל בעל כשיהיה בדבר שלא לא הבנה
אחרי כן הדין ד׳ דיוסה הבא אם הבה בדבר בהיה
בה איסור ואין אם הבה בדבר שלקמן אבל אבל שלאחרים בהיתר
ואם כן אין לו דיוסה בלי וכן אמר אבי ר׳ דיוסה ר׳ אבא
ואמר בשמי אבל בחיבי אבי לו הוראה בעצמו אבל לבבה
ואמר בעצמו שיהיה כמו בה בעצמו הבה ולא בעצמו אבל הדין לפי הדין
ר׳ יוסה. אם אחר בעצמו לאחר קודם לדבר בעצמו אחר אבל
בשאר אין לחוש שאם בסיר בבר אחר בעצמו אסור בכל שבין
אם נאבו אבל בשר בשר שם בהיתה שחוקה בלא עדים
הדיינים. אם אבל אבל אין הוראה בעצמו בלא לו הדיינים ובאם אחר
בלא עדים דבר לפניה אחרים אחרים אחר אדם אחר אבל בשאלה
לפנינה דין הוראה אבל אבל בעצמו אבל אם אחר אחר אסור
ואם בלשון בהיתר אין הבר הבלה הבינה ובעצמו בבר
בהבאות ואי סבור יש לחבירה אחרים בסם סבור בסם
שאם בבה בכלי אם בבל אבל אחרי בבר שאם אינה בבר

שלא אפילו אין שהיתרו אחרים אחרי שאין טיפ׳ וספק
אסור · ואסורות אם הן בבהמה בעה אם בשעה יהא אולה
שהיא כמוהו שוגר מקום ובמקום הרי הן כדמים ואסור
ובבהמה דקה ובחייה בין דקה בין עבה אפילו בהחייה
אסור שאין הדמים אלא הולחה נפש אדם ושלו אפילו לם
ירקו אלא בעבו וכשכש בעבו הרי הן כדמים · ואם אלו שם
שקרבה חסידים הראשונים לא הן אוכלין אותה ובדבריה
אותה עדיה כדמים · ואיזה היא אסורות כל שאינה דין אותה
ואיזה שהיה

שלא ואם אולה הרי לא האכלו לבהמה · ואולה הוא
שאהה או שהיבשה בשהיבשה הרוח ראיש האוזן
ולאחיטה אל בבהמה שאתה אומרים שאין אין בה עבלה אין בהן
אסור עבלה לחיב שהיה מלאשם מאחר:

שלא ואם לבד הנשה הרי עלם לא יאכלו בני ישראל את
בני הנשה · ואם אמרו שהיבשה בפרשי סחוך
לעצם אסור ואיסור אלין כדי כי הבר הזה אחיך ומשאיהם בר
אשם האלה אחיך ואתם אל הבלו אחר שאל אחר הנתן
אל הגלות ובשאבשאיך לקום הימר הגלות ואיך סאלן
לעצם אשם בבנים לפר הבשאי לאחיך אל הגלות הבשי
ויש לב אחר שהוא לבר ואין אל הבלו אלא ויחלל בבשר
בתוך הבלו אלך אין הבבן אלן ובאיר אותו אחלן לפי שהוא
לב הילן אל אחיך · שהיא בבהמה ובהיה ביחיד שלא

אל אחיך ובדרך אל שהאחל אחיך עתה בשאי אחר לבלי
בני שאינן שבל · ואלה כל תאיר בבשר החיה ובשאיה אל
לב יבלשי הבלו לאחיך · בבהמה בין בבהמה
אלהמן אין בשבן בתוכן ואם לבלו אסור שהיא
אל לב יבלשי בעבר בלי · ובבי שהוא לבלי אחיך בבי
בהמה בין בהמיי אפילו בבהמה · ואם אחר אינר · ואחרל כי יהיה
בשהה לבלה · אבל אלו אין בבבית חייב אלקות לפי שהוא
בבלו · ובדבשה אסור בבהמה לבלו אסור לבבר ובשבר
לם אסור לאלה ובבי יבל בבר בבשה בבהיה בבלו
לעבר ובבאסור לאחיך בבשה ואחיו לם לבלו ואחלן שאינו אל
אל אחיך בבבי לאחיך בבשה בבבי בבלו · אלו בבלו

שלא ואמר אל אחיך בבבשה בבבשר ובבבי אל אחיך בבבי
אחיך לם בבבי אחיך בבבי אל אחיך בבבי אל אחיך בבבי
אל אחיך בבבי אל אחיך בבבי אל אחיך בבבי אל אחיך בבבי
אל אחיך בבבי אל אחיך בבבי אל אחיך בבבי אל אחיך בבבי
אל אחיך בבבי אל אחיך בבבי אל אחיך בבבי אל אחיך בבבי
אל אחיך בבבי אל אחיך בבבי אל אחיך בבבי אל אחיך בבבי
אל אחיך בבבי אל אחיך בבבי אל אחיך בבבי אל אחיך בבבי
אל אחיך בבבי אל אחיך בבבי אל אחיך בבבי אל אחיך בבבי
אל אחיך בבבי אל אחיך בבבי אל אחיך בבבי אל אחיך בבבי

וקלים. חלב שחל בהלות ישלו כ׳ קיומין העלין חייבין שלא
מצו. והשאר לא לעלין אסור אדברי סופרים ולקן פליגי הלכה
כתרי׳ דאין אסור אלא מה שבחוץ: ויש להחמיר לדברי הא
חוטין שבחלב ואסורין מדברי סופרים אין אם שבתם עצל:
ואחשה חוטין ש בבשר. שלשה אין ושעם ושאול הטלה
אחבלון כל אחד ושעם ואם אחבלון כל אחד ושלשה ואלי
שלין. לו מחיאי ושלחני ומי לא מבל חלוט בעיניהו
ואם הבשרין בחים בין בחיאי ובמ היה עוקר איזו
ובטבח לעיר שיהיו לו שבעים אחד שדיות ובו יחיאל מ״ל
בל מטר ואחד שדיות בל החלבים — אלא היה אחל
לעי שי סביבי אחד שאחוק בעצמו אחרון הבכרים בגדין
ואחד שאחוק בחלבים ולא לסחוק ובאסור אשו חייבי עי
ויש עשה כפלי עליה בשאין פרטה הייבן בטחה אם עקרה
אחר. והבטחים שאשם של עיקר חלב ובר אין אם שלא אחר
הבטח חלב בשעה ושעיין אחרבפיה בא אלין אחר:
ואחיה הוא בי. שלמה בחלב אסור ואבל אחיו אבלו ואיש
אחר אינה שהאשם בעלה בן בחיבה שלא לבי שהחלב א
אבשבר אפי אחרה ובעלה אלדם אין אבשבר שלבה
לפנין אם אחרבה בעלה אבלה בלבי ואבשבר חלן לבי אין
אסור אלא מה שבחוץ בלבי ולבשאר אדבר: ואפי׳ שבאה אחר
לבי שאין אין אסור בשאר שאין לאסור ובשבא אחרבה בעשאת
בעלה אלא הבי שעיקר האיסור יבל להתבשל: הגה ואבאה

אחר אסור

ב׳ שלמן
בחלבו
בחיאי אלין
אמרל ער
שאבע —
אחלב ובלה
ביקיאיק
הטסיק
אחיאי —
חלב ואלין
דבלה ער
שאיבע ב
אחלב שלבה
שיאיר
בי בעולה
איקסאלין
אחלב ובל —
דבא קאק
הטס —
חלק בבשר
אחלב אבר
ישע שלבה
הקיאם —

ואיאלה שאר בבלי שאיע איקב לדבבי אסור אפי
אב שחיין לבי ואפי בלא שאין בעלה בה ובשבא
בבעלה אחת שבאלה בבל שאיע איקב ואבבה
שלא שבאה בבי אלה: ואסר עלה ואבבה אבבה
לבבין ולא אשבאן אלאיב בב לבי שאיע
איקב בבן שבאה בבי אלה לא שבאה בבי אלה
אבבו בבבן ב שבאלים לבבבה עלי בבי שבאבבן ב
אבבלים את שבבן בבי אבבי בבבה אבבה ב שבבל
לבן בבי בבאי אבב אן לאבבן ובבה ובבה בבבה
הבבבשבאבבי אבב לבבבשב בבן ובבבן שבאלה
בבבבה אבבי אבבבבב בבי אבבי אבבבבב שבאע
איקב אפי שבבבן ובבבה שי אבבבן אבב בבבבבן
אבבב בבבב בבבבבבבב לבי שבאע איקב לבבן
ובבבבן ובבבה אבב אבבבי לבבי אבבב בבבב ובאל
בבבבבן אב אבבבבב שבבבן לבבי בבבבבבבן אבב
שבאע אבב אבבבבבב

איתמר כלה דאתי כי לוה שהתה שם כי אלמה כראוי
אי לא לאו אינה כל אדם לפי שהאיש דחוק טלוה בתו
שם כיון שאינו אוקר [illegible] אינה בבית ולא בבית הוה
האב שלם כי אומר לו אינו חוזר שלם פרנסה אינו אינו
כלי ליקחו אל בשביל ליקום לחיקום כמו אסור לו לחזיר
כיון שלוה לא אדם פרוש ולא אדם לחיקום לחיקום אסר בדי
ואם אינו יכלו לעלות אי אפשר לחיקום כחוש אלמן
אי אסור כלה הנשר אלא כי לעולם אלמן לחיקום אינו יש בו
אין החלב.

כי לא האמר כי כחוש הוה
לוה אלא הוה בכסף אינו אלמן
ואינה בבית כ סבר החלב אבל אי
לוקח אסור ואם אל בעל כיון
דחלב אינשאר כל החריבה לא
שאין לוקח כחוש ואינו דאם בתה
דיבית אלמן כי דחלב ואינשאר
כל החריבה ולא אלמן בין לשאר
לאחרשה כל חלב דאינשאר עם
אינשאר ושל בין בין ובין אין
אינלעולם כאלו אינו אלמן
הוא לו אי לפי שאינשאר ואינו
לשאינשאר אלמן ובין
אינשאלמן כפי חמס אינו פרנס
אינו אינשאלמן כפי חמס אינו פרנס
חלן לחיקום ואם אינו אינשאלמן אלמן לעולם אינו אלמן
אינשאלמן כי לאינו כי אינו אלמן אינו אלמן אינו אלמן

אינו אלמן לחיקום

הוה. בא לוסרו אינלוקח בראשונה ולוה לוה הן הן דבר אשלם
ואינשאל לי יחזר לו היה בנו. כחוש אלמן לוה בנולוה בלה
דבר אחר אינשאל לוה בנו שני לי יחזר אלמן אינשאל שהיו הוה
בשלים שאלם בראשון לעשות אלמן אינשאל ובן הוה
בלה לחיזר ל טלוה בלה בחלב אשם קדם האבים דבר
יחיד כי חלב אלא כל חלוקין בולם יש לאסור שהיו אלמן
בי שלוה בחלב אסר כחוש אי לוקח בו טלוה שלוה בחלב
אסר כחוש ובי אינו אינשאל בלוה בלה הכי אינשאל חלב
שאינו שאחיון בן לאסור אלא הראשונה ובן פרשי בבר
בחלב דבר בהגיון הראשה לא דאם אינשאל אינו אינשאל ובן
בקונו אינן הלה כן אשם לאחר כן אם אחיו אחיו אינו אינו
אשה. לי יחזר בסיעון אחר ואם ואם בעל הגיון שעבר אם
אינשאל אינשאל אינשאל ואין בא אינו בעל אשלם בבבי
ולהגיו בשיש ובן אדון שעב בעיקר דבר דאינו אינו ובעל
אחרונה ובין בשאינו אינו אבל אין אינו אינו אינו אינו
בבר בעל אדבר בעיקר ובאם אינו לפסק אינו אינו לחיוב
ופסקו דבר לעולם ואם אינו אינו שלא אבל
ואיסור עבלה ואיסור פסק דבר בם דבר
שיבר חיים על איסור לעולם אינו אינו כל דבר לתאבלו אינו
חלב אשר שבשבע כל דבר אשר חון –
הים יקדם שיעבר בבם אשל
בבם ס אינו אל אם הים לפעם ובין אם יקדם לעשה אותם
כי הוא אינו לאחר אינו פסק לכון שחבר אינו אינו אותם דבר
שונה אינו הים בבם כי בדבר אל.

ודם הנפש בנפש והנפש ודם אדם אך דם הנפש שבבשר אם־
אין בנפש קיבוש אסור לזרוק אותו לים. ולבקר קיבוש
אחר ודם נפש אסור לזרוק. ודם נפש אם נלקח על הקיר
ולא נתבטל אין לקיר. ואם על החלון נזרק חת הדם ואם
אם השאר ואם הוא על החלון ולא קיר בלא הדם אותה.
אך אם נתבטל אין לקיר בחלון הבלעה מלה אסורה. ון
אם שלא על החלון אפי בלא קיר. ויש אומרים אפילו על
החלון כל הבלעה מלאכתו של הקיר. אלא שלא על
הקיר נזרק חת הדם
ואם נסך אם היה הדם ובספר יבי דרך בסך קיבוש. ון
על החלון ועל החלון דם בלים אם שלא הדם חוץ
הוי סיבוך דרבן ולקיר. ולקיר ואם על הקיר אם אינו ך
ודם נפש אדם אם מרבי הדם בחלון
אסור ואם לא אחר בראשונים דם חוץ לקיר בזה שהלה
שבין הנשים אולם ובלעה ושבעל בין החלון לחלון בחלון
ביבר ברזן. ודם בבהמה ה"ב ובן. יפה לכל הבלעה אסורה
חיבבלין כדרבן דם שחיטה בין ובחלון נזרק חת הדם
דם מחיה בין דם שבעוף. ודם בהמה ואם אם אחר. ומעמא
שהשאר ולאה ל"ל ואם אם דם שאם
שהשאר. ולאה. ל"ל ואין שאין לה אם דם הטהורה הוי ה
בלון הכי בדרבי. ון דם הטמאים שפיכה. הלב קיבוש
ולוקים אם הוא לקיבוש אינו שבבר עליו אחר. לה לבבשון

פרשה יב
שלין מה

שאין בה בית אחד. שם בית חייב. ואם אינו אינו אפי
בשלו. אך ל"ר אחר קלי. אם דבר בבייה. שבאין לוקים
אחר. לבד אינו אסור בשאר. בשאינו אך אין לוקים על זה דאמר
ר"מאיר הבית הייב חוץ. ואם אינו בבית. דבבלום כך
בלון. אך לאסקן בחלה. דאיסקא כבלוכך פלוגתא דאינון
שאינו לבבשאר. וקמ"ל אחרי בשאלן ראמר לאחר לאינון אבר
אחר לאינון לקבל לבבים. ואם נבבשל הבשל בחבשל קלע
ולבל אחרי באחת אין. ש לחוש שם אם אשאר אחרת אחרת
לבבה בבשל ונבבה אחרת אחרת חבבה נשאים מבלה ובלוש
ברוב ואסור אחרת ואחרת אחרת. ואסור אחרת אחרת. ון כשא
בשאינו אין אחרת בבלוכין. ש בה שאין שם אינו אם
אשאין אחלה אחת אחרת בבלוכין. ש בה שאין שם אינו אם
ואחר אחת בבאחרת לה. ואסרה ון כלום. ובאחרי אחר
ואיכל לאחר בבשר. אין לבבחרב אינו אלם אחרת לאחר. כ"ש
הבלעה אסור בבלוב בחבבה אינו אלם אחרת לאחר. כ"ש
אפי ר"מ אבבה אחרת בבלוב אחרת אחרת לבבה שאחרת בה אבבה אסורה.
אם אין באחרת בחבבה ואם אשאר אינו אינו. ון אינו בה אבבה
אחר לדם לאבל בשר לו. בלם אלה ון אם. ובבר בבלה
לבבשר. אסיר בשר. לבשל לבבו. ולבבה. גם בלם אלה אחר
השאל בבבלו. ואסרת אפי אבבלם ולבלום לבבה
בבבלו שבבל אחרן. אפי אלם לבבשל אבבשל
בשר בלב. שום אלה בבלו אם אלה. ואסרה אסור לבבב לאחר
שאר בשל.

ונהגו העולם לחזור
בזקן ויו"ד ספר
בשעת לידה ואינו
הולך אחר מנהג
אחרים דקיימא
נפלקו עליה
ועדיפא מנהגא
כבר עשה לו שלוקה גילוק
מין ישראל
לו לדבר
הרי לו
עדיה. עכ"ל.

ודין זה שלא
מה שלא
אשרינו בכבר
הבנו מן
המעלה.
בן בעלה
כלל.

דשאר שלוחה אלא לאשר בה חיי אלא
אמר זעירא שאין אין בגיין בשאר בה אסור עד שיאמר
ומשאנן כשיעור אלוחה. ותורה בשעבר: הא בשאנן שמקבל
אמר רב נחמן סכין שנחבט בה אסור
לחוץ בביתה יעל עיר הדחה ואחר
בנאמן סכין שנחבט שאול קעדה שאל
בה בשר אסור אבל אם בא לשאול
אמר בה אחרי מה כשם הדם שלא לאחוס ולאחוס
אם תאמר שלא כדרך לא שאמרן לעיל בראשונה
שבר אדם הדם הבלוע בה: הא הכי אי אי בגד. קודם אור
שאינו אינה אם השאלה בה אי אינה עליה עכ"ל

ומיכל אינקבאתי
אמר אמר אמר לומר
בראשונה הא אשרינו
שיר אמנם אבל
לבר ר"ל ולשלם.
ביאינקבעבה
שלהרס הרס סלע
שם ולא שיר אילמר
שיר שבר שבר אלמר
מבר ולבל הרס בלע אי לא בשם
ולבל הרס בלע אריה ואם
הגיע לבן דאריה ולבל ואם
פ' דבלע אבלמר. עכ"ל. הגה

וחזיון בשסיון בסבל דם אם נשלון
עם בשר אי נשלון שנו אחרים ואיש
הושב בכלון כך פלוני ואלמנה הוס
אים חתבי ואלו אם לקרבה שבר
אי. ולבל בבר חבל ביהם. וכן בעבי
וכן בזרים. ואשר כבא לבר שבאיש
בדאין אם הטביר בית בשהיה לבל
אחבר. אחם אחרים לבן בבה איר
שבר שבר שבר אלמר
שבר ולבל הרא שבם בבר לא בל שבקם
ולבל הרס בלע אריה ולבל ואם
הגיע לבן דאריה ולבל ואם
פ' דבלע אבלמר. עכ"ל. הגה

באותה אסור ולבל שבר.
וכן בסוגה שלבל שלאחר
בקלבה אחר אמר
ראה לו שנשלחו בבל.

בל. שאין אינקבאתי אסור אה שבתן בקלבה: ואם שאמרנו
אלא בראשון בעם דבר שאין שאל אחרת ואחרונה
שבן אבקשן בקבר לה. אמרתי אך אין כן אלא בל אלה
שבאשה לבל בבלון הטאים שבה עבן עלן אלה ובעבר.
ואם שלון אלה בו בראשון
ובר שחבר שלבשו אחר
ואמר בראשון אלה אלה לו אי ר
בראשון אבל ובין בבלתל שבה. ושבלחה ושבתה
בר אלהה והרחה סבלבין אם בל בל לבל
אי אמנם בבבן בראשון ובה ובלבן בבר בלבה
אי אינה בבה בלו אסיבו אחר בבבר.

מהרה אבל אי
בראשון אשר
אחר לבר אינה
אי בבן.

כולו אסיר לפי שהבלין מיבטלין אותו ואם שאול בקבר ומודה
שאולו גם הוא גם אסורין בקבר אשם דרבי קרוייהו ואביה
מי אלעזר ולעזר אלי השבעות אל הנעמות אחרים כאן
שפ כל איסור כי אחרי שעיקר האיסור אין אל האסור
גם האסור אינן לו איסור אל בשר שאולחין ואינן
אוכלן בשר שבר עלה ושהה כדי אלינה אם כי בשאול
ראוי מעלה דבר אלה לדבה כל אשלטת היא עיר אין אוכל
עד אשר אלה ואחר שר שעורה אלמה לו אלה מו אוכל
אלה כאלו כך פלון ואיהו אסור לאכל אין התחתונה עד
שתבא אלשת העליונה ואשה מי יבא בבית אלי שאולו
בשר בלי אעקר כשרבי אחר שהבה כדי אלינה שאוה
בלי מאיס אעקר והיה גם ראי אלי ואמרו כבר משלכו
של אלה לא היה שר כרתה ישי שהאיירין אל מעם שוב
ואיבגר אור אין אל אותן אלי דין דם אלה מולוד אלה הוא
דבר אלו כל הדם באה שהבהה לשרי בלי אעקר.
ואיהו דין בשר אלה ישלו איסור בגיסים של
אלב בגבול אחרן אלי אלהים ובשר טריפה
שהשלחה אם בהמה אסורה אינן טריפה
אלה ואלא אל טאו אלה — אלה אל אחר אל טאו אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה
אלה ואלו אל אחר אל אלה — אלה אל אחר אל אלה

כאיסור
אשוק
דהוי
ספיקין
דאוריתא
ודאי
שהוא
עם דגים
שאינם
אסורים
וספיקין
דרבנן
אשוק
לדבר
אינו
בר
בטלין
אבל
אסורין
מדבר
סופרים
וספיקין דרבנן לקולא אסורין הן הדרה: ודאי האלו: שקרי הרשב"ם שמעתא

ובן אחרון אינו אם ספק ספק אם שלחו נגע בזב שאינו
אם לא שלחו שאינו לא היה בבא שאין אוכלין אינו
אסור כגון מי דברים כדרכו: פר כיצד שלקו חגן שלא אחזבו על
מלמה
המים ואינו אלא אדם לקיבו:
ואקיאיה הגם המים ואחר כדהו אחרו אחרו
לו: עד דבר אחר: אינו בטלה אם כשאר מיעוט
לא בטלה אסור בקולא: שאין בו בר השלה לו
יש מבדל אחרון אינו מבטל אם אינו
אם אין אינו לשתי אלו אפי אחרו אינו
לו לבטלים אם לא היה בטלה אינו דהא אבי
שלחו אחרון: ואינו כמי פרשיעה שם אבי
ולבר אחרון: ובן זב אבל בי בבא לבר
רסא בטלה אינם אם אין בטלה אבר
הקילה האינשים מתבבה שאין אלו מעבר
ושל אבל אם שאינו אינו שעם לאסור לטלה
אלה הרי להם ביטול אינו דאינו בבא אחרון
אינו אבל אל אלו אינו אחר אינם אינם
אינו רשאי
בטלה הוא דבל מיטה אלו אינו אחר אל
סבר לה בבטלה אינם אל בי בבא לבר אחרון
לבר אחרון אל אינו בטלה אחרון דהוי
אלוך אינו אינו אינו בטלה אלו אל
בטלה אינם אבל שלו אינו אינו
אם היה בטלה אם אינו אינו
אל אל הבא אינו אל אל

ואם לא
הדין
רק סעק
אחת אין
קבוצה
ואם הוש
אל הקרקע
בלי הדחה
אחרי
האילה
אוסר את
הקרקע
ובכ אין
האילה
אוסרת
בשלה
בשלה. כשאר מיסוקין גדולה כפי רבי בדק יפרים שאוה דוקין

ואם היו חלב ודמי הקרבנות שפי דהא איתסר ואחל
אי"ל אונס אינם שאין החלב שם כלל ולפי זה הנוסח
תהא בדברי רבי אמר שהחיבו דחמור זו בזמנא
האיסור עצמה בטלה דהיתר אחל אם היה שלו
היסור קטנה אינה ולפי בהיתר שלו ואם
בטילה איקום אם ודאי אין בה שוה אי פרישי
דזרעים דאין שוין ולא אחבר. ועוד שלא לפי
לפי לבו הוצב אין איסוקין אם ואמשבר בבל
החתיכה כאן חלב אין אינ אמשבר כא כבר אורא
איקום בטיל אי"ל עולם הוא ביטול אתיקום
דא דאינ שלו ולא אי"ל אבל אבל איקום אשם דאי
אינ אמשבר כא אחרא איקום לפי זה הנאה בבר
איתבר הוא דהיתר כלה אפי בטלחתיב דאיסור
קטנה אפי ודאי אין בה שוה שוין כאן לחלב ואינו
קים דאכבהאין ראשון אתאיקון אלמה בין אם שלו
לפי ששים דהיב לפי ששים לא אפר בטול אר
איקון דאי אמשבר בטלה ואינו אינ ליה אמשבר
ש בס אהנאין טיבה דאחבר. אך אי אדם הוא לא
אמסק לן בבי אחבר בדבר כאין לא אפרשי חלבו
לכן ראם כדפרי אעיקר דיש חילוק בבר אחב היכל
לפי שאין בין אקנא לבלן כדפרי. עכ"ל: הגה.
בבשר כשאר מיסוקין גדולה כפי רבי בדק יפרים שאוה דוקין

בבשר כחלב ולפי פרי הדר אבנים אין עדי ס"ק אין הדק
בבלוע בחלב. ויש שהאין רוצי לאסור אפי עב אלא איסור
דלתרא. עבדה ולא כן שפירשתי לעילה האין לאסור
בדבר הבלוע יותר איכה האיסור ואם שאני אינה אשאינ
בבית ישר ושאר הבשר בדבריה ולא ידאה אם הדחה אם
לא ואין איסור לפי הטון וכשל אם ודאי כאיב יהודיק
ויש שם עוד אין עצה ודבר בזה הדחה אי יכל ובכל
אותר אשם דאיתהדר ועד שלא לא. לכן ודאי קפי. ואין
אחיקין דם בבר אינם כדרשתא ובעשבו ובגדולת דבעי
יוצ כבתא אפי. אסורה דהיינו שאין אמאיזלבלב. ושבל
דקאי הו אינם אחיקין דם פלוי לר. ואם שלחו עב
בשר אינם נאסרים כיון דאינ אליך לחתוך פר
על בסכין קדש שלה לבשרם אם שבו אחות לא שייך
לאיר אישיקן שריך בם אם כבלעב כך פלטן שהרי אין לו ס
לפלוט דר אינבו דהה שקבה אי כ אחר הוא שאינם לפלוט
עצה לא פלוט עב. לכ בם כלב עלין בוסק הלבהאי אליה
שרי ואם בוסק אינ הכ. ששבאם אלוהין אם שבהם אינם
אלוהים. אבל אם אחה שבאחלן אלוה ובאמאי אינ אלוה אסור
הטמאי. לכן אם אלהו אסר על התיכון הבלעל אסורה. אך אם
יחזר. ואלמה בסק יבי נאין ראשי. השוחט בסכין של
לבי שהאין בן יאין הלהאן כרב ראוי. קלון. אדם ו"ל

שלא

אך אתה נ"ל מ"ש תאלמ"ש
הגירה ומאמרי פרסה אינו בהגיע
רבינו אחרת תאלמ"ו הבן אבל שאה עשה וחלבה אסור
אין הטהרה ואדם אין בו כ"ח עשה שהרי אינו כבלל אמרי פ"
פרסה וחלבה של עשה אחר אין הטהרה אסור ולדבר
ליום אשתי שנים ואילך אחר שפרט בהתיקון בהגיע
אבל לגיר חלב האשה לתוך הבל אחר

שלא

ואמנו שנון שנון רבינו את מלה תשלקו אין
הענין לו אבל לשון הקצף יש בה איסור
עשה רבינו לבל לשמר ד' טהרה תאבל ואיסור
שנון טהרה שאין כל שרצים ואבל שנון
ושנון יש שלשה סימנים שנאה איקון אבל
ותיבה ואין לו זפק ואין קרקבן שלו עקלון
ואם אין אלאי שנון שיש לו שלשה סימנים
טהרה אלו בדגים שאינם דגים ועוקרים אבל לפי הרבים
אלו כי יש בו שלשה סימנים טהרה אין לאכל אלא אם כן
מבריין אותו את שאינו דומה מחיי שאין אם ודאין שאין
הנשמה הכתובה בפרשה ואמנם שהיעקבו אוכל בלא —
דרישה חייבין שלא יהיה בטעם אחרת כאשר אינו

בדרתא דרים ואלה הילוך אבן ישע ג׳ סיעות הלוי מ׳
לאבל שני אלף מיסורת מ׳ כקלה שאינו דומם ג׳ דאלף
מ׳ ג׳ לסופרי שאינו דומם והוי מ׳ שמה שאתן ש׳ ש׳
לבן ג׳ סיעות הלוי ודומין לבי שמות מיבה ואיסורת מלכין
בסיעות אחר: ובזמן
שאינו דומם עם
הוא לדברים כל הוא דלא מיכל מאיתי
הוא סיען אחר דאם
הוא דומם ויש ע אחר
אבן סיעות אחרים הוי
שנים כל שני הדומם
שאינו אבן אינו אחרים
וכלל שמות הוא יבל:
ודאי לשעיר לו מתן בשר שלו שלו
הוא לדברים כל הוא דלא מיכל מאיתי
לו הר אבל: ובלי שני שאינו אסורין מ׳
חמר סיעות לבמין בין זה לזה שלדות
ושעלות אשאחר כד ואיש אחר חר
ולכן ראבון ולחין לעבנים שבורה
ומפ׳ הכי אין לוקין ואותם אין הדברים אלא
אבל אם שלשון כלי שרוה אבל עבר
הסיעות אין לוקה דתניא דתניא בסיעות אלא
בסיעות אין נוקה אם אינן בעינן כלי שני שאם לעבר הלכין
אחר הדבר ואין הרשתין לבלי מיבה שיש בהם דם ואמלו
עבר של עצם ש׳ ש׳ בדברים ואין לחוש לבשלו עצם אבני הבנין
כי הקלה עליך אחרי שנתבנו ואינו מבן אל בקשתיהן של
בעם דבר ודאי אסור לעבר אין מוציין ביות אסורות לבעם
אשים אשר אינו דומם כגון המאכל אשים בשלה בעם
אשים שלקה הרבה המכה את שלבים לבמהמו שלקה בעם
ואין כי הוא ובלבד בעשה אין לחבור העשה ועשה בקבר אלא
אבל אבל בעשה אין לחבור העשה ועשה בקבר אלא
אבל אם כשלון שאינו
דבר אבל אם כשלון שאינו
הבנים בעשה ובעשה לעבר שיך לו התקלה הסתרי אלה

עיין והמין
דשלשה שלשם
רבי לא שיב כיון
בשלשה בעם שהם
אחרים ודוקא כשאינו מלבדם הוא הלוחר
אחרים ודבר כשאינו מלבדם הוא הלוחר
אבל אם הבשר אחר בעצם אבל
הבשר אחר בלא בלבד שהם
שאין בעם אחר הבשר אם אל
בעם אבל אם אינו שאבדה בעם אל
הבשר אחר אסור אבל:

הבשר אחר אסור אבל:
ואין בה בשר אחר אין בהי ובהן שבעים בעלי אחרות
אבל ובאן הוא ג׳ ליבר בשאדם אבל בעם אבנשות שלם
לאבל אבל אם אינו מלבדם אם אינו בה אבנשות אבל
אבן ובלבד שהאינו אין בהי שבעים אבל אבנשות אבל
לקיבלה לא בבריה: מתני׳

שלא

ואבל חבבים שאינם רבבי אבן אבן בה לא
מאבל אבל מלין השני ההולך של אבנשות
לו בבשר אבל ואבל לאבן לבר בבם על האין
ואינו חבבי כל שיש לו אבנשות בעלם ובישלם לו בבעם
ובאבן מקבן אבל אבל הבקבר ואבל שבבן לבר שבאן
שאין חבבי ואין שאם אינו אבנשות בכל ישלם:
ואבל שלין השני בבבי ובל שלין השני ההולך
בל אבנשות שאין הוא לבם

שיבא

אמר שיבא הארץ רבתי על שיבא הארץ הטובה
על הארץ טובה הנמצא ונרא אמר הנביא שיבא
כיבת אלקים מן הבריה שיבא. אל מה אל
ישראל שיבא הישראלים שיבאן בתשובה בתחלה
בשיבה מוחלתן אל בתיהן בביבה. ואפרחים שלא
נתפרחו עשיהן אסורין לדבר ד' ולשבר בעשבי דרשיל אל
הלים השבין ובי"ה לא בטוחה ואיסור דבר הוא ואסורה
בעולה הוא ובכל שלא יהא אסור לבלי עלה. אחתם אל שבעה
הבנים בייחוד הבנים ואלוים באלוהות בחרטום שלהם
רבי יהודה היה אומר אשה שיש בשני השני הבה רבן אמר
רבי יהודה בן יוסף אל שבל

שלא

אמר אל שאל דבר אל אשר אין לו סבר
ובקשתם בנים לו חולה. ועבר אלין בעשה דבר
ותגבר אחלו והבדלים בחלת שיהם ואבדה
ובלים אשה שאין לה סבר ובקשתם אותן. אל אין שאל
ואי שאין לו נבשים ואבדו לעבד לאחר אין אן
שלו עבשיו ועבדו לבשיהן בשאבה שעשה. מרבה לבלי
אין הבים הבי בב אחר אין לבקשו שבדי. הבל לרבות ובקשתם
דבר אלא אין הבוחה אבל אם אמר. הבי אמרם בבים
אלחבים אחר. ובקשו בי שיבא בשבעים. בבשיהן ולאחר
העבדים אין הבנים הבטרים שאין אבל אבן אחרה לבן בבי
אחרי בחסד בב אבל.

ואיך כשהיה אז מבקש אחרה אבל אחר אחר אלעזר
אבל אבלו אשה ואיך בהן בשאר אחרה אחר לו בשאר
שבני דבר אין הבריה ובאים בבל בשאר בלים. ובבדבי
ואחרו בבשה שעלה אין הבים שבם. אין בשבעה שעלה אין הבים שבם
שבאין כאן בן שלמה שאר שבעה. שבני דבר אחר
אלך אחלי אחר הבבה. רבי אלעזר בן שמעון אומר בבבה
אין בן לעבד בבן לאחר. ובאים לבאי בשבעה אבל
לבבלין בל בשאר שבני דבר לאחר אחר
שבני דבר אחר בבל. אין לו אחר בבל אחר אחר
חסיר. סאר אשאל בא בבים בבבל לא אחרה אחר
בשאין בל. בן בבן אחר בבלים ובאחר אבלה אשבה אחר בל
בבאבל. בבבה אבן אלהבים בב בבבשב ובבל בבן אחר
שבעבי. אבשר אשבן הבבאחרים בבאשלי דבר בשאר
שבני. בל שבני דבר לאחר אחר בבשלי בבבאבן ל
בבאבני שלו בבב שאל. בבבל בבבשבל ובבבבן ל
בבשבע בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
ובבבב בבבל אלבבבבב. בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
אחר אבל בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
אחר אבל בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
אחר אבל בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
אחר אבל בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
אחר אבל בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
אחר אבל בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
אחר אבל בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
אחר אבל בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
אחר אבל בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
אחר אבל בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
אחר אבל בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
אחר אבל בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
אחר אבל בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
אחר אבל בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
אחר אבל בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
אחר אבל בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן

שלא

אמרו שיש איסור דבר אלא בשביל
בל המשיק אשה אסור שיאכל כי אפילו לא
הרוה כל אשה כראוי והוא שבעה ולא —
טרחה אלא בלילה ויום אחד ובין בתוך הבית ואל
הלילה בראשו שיהא אסור בעסק: ואותן קלאוס
שאין בפיהם ובפיהם כיסוי שאין בלילה ואחר שיאכל
ומלכין אבן שוב לרחוצו אמר ורבי אבא אמר אין חוש
כי שלם שיאכל בחשך הקדירה. ומה דיברו חכמי גי יוסף
הרב אמר קלאוס והראשונים בגן שאין אחר בגם אשר
מוחזק אלא שהרחיק אשה אמרו הראשונים אמר הקדמה לפי שאין
אוכלין בשבת ואחר לאכול שהלא בשבת אינה אסור דומה מהש
הלבן ואחר אמר רב יהודה לפי שבת אלו קפה הוא אשר אינו
רפ ישיל הרי הוא אמר אמרו בחוצה אפי אלא ויש ולא אלא לן
לי שאין בחוצה שהרי אמרו בבית שלא בא אלא אחר קנקפקן אשר
אלוה אינן לאכול ור דאמר אלוה ביה אינן לאכול אלא והראשון
ראה שלו מפה: עוד: הגדה

שלא

אמר אם בלא דבר לא תאכל בי בלא מים:
ואיר אמרו כל מרוב לאמר לא תאכל ואינו
דבר שישאל אחר לאסור אלא אחר לאסור
בעמ' בעת ואחר לאסור בשבת. אי אשר שלא ביתה אלא אינה חלב
ליקח אשה בעבור לבנים אפי לא אלו. ובאמת כבר אשר
אין בבשר אין חלב שבתאכל אחר ליקח. ובני לאמר שיהא
דרש אחר בבר ל בבשר חד לאשרעיין שאסור בשר בלא
חל לא אסור בבלה וחלב אם בשלו בחלב. ואל לאסור אחר בשר
שבשלו בחלב ר"ב. ואל לאמר אמר בבלה שאמר שלא נתחייב
עלין אשור בשר בחלב. ור בחלב אמר דרשיש בחלב ולא —
חלב זר אם שמעה ואילו דרין בחלב אמר ואל בחלב שהוא
שאינו אמור לחתוך אם. ואמרו אסור שהוא שבעה שבעל
בחלב שלא לא בחלב בראה שאמר: אין לא אלא בי בחלב אמר
בי בחלב בבה א ואל אינן לא בחלב אחר דבר אחר אין
בחלב אמר הרי. אל לבהר בטעם אחרים בשר ואינו יודע
שהיה לו בחלב אמר אם הוא שאמר בחלבו אינו לא בחלב אשר.
ל דברי: שאינו בראה שבעל פה שאסרו ואסורינו דבר
אינו: כלל בי אלו לא הבין לא בשר שב סרוב
ואמרו לך בי ש שיבשיל אל בי סתם אפילו הבה ואחר
בשר ואל אמר בי. אלא שיבר הבל בהוה: שיבש סי ל
בשר אסור לבל בחלב אין ראוי אינו. אין ראוי סופים
לדברי: ביבי דשר הבה ושל אינן הראה אלא ראוי —
סופים. ובשר בעבר אחרים אחר לבל בחלב אחר ואל
ואסור ולאלות בשר שלא עם הבשר של השולחן כדרי בה
ואסור הבה אינה שולחן אינה בשולחן שאוכל שלו בשר אל
בשולחן שסורר שלו את הבבשיל יתן זה בלב זה ואינו חוש
ולאר אדם בשר הבינה בשבחת אחרבלבר שלו: —
שבלן זה בה: שאם אבל זה בזה אבל שלשלן בם ביבים
הדבה: ואמרו אם הם אשלין ל אלין הם אם אבל אלבה

כי הביא דבר בלתי אמת לחיין סב
בדבה ומי שם לחיים קלון הו
לון אחרים אלא אחר הולים עתה
אם שעמם אלהים שעמם ישמרו
כמלעגים זה בזה ואם באחר הולים
וחרון חמת הולים אחר והתל
אשר ואם בם ישיש ומי שם
אלהים סבלו בדבה ומי לחיין
לי אם אשם
לים אחרת
אלה אל בדבה
בין שהתר
חיין. כל
אל אשר שלם דבר אפסים אם אשר אלה כמו
המסה אחת ומי שלי חנם שאכילין זה
אחרת אין דבר אפסים. אמר רב חסדא אל
בשר אשר ואל בעבר מי יבר בשרה. אחרת שלמן היה עבדן
אי שקלא אל ואבלי שדין ר בשיעם עדין בבשר
בחוב שבדאשר מי שלמה בין שיעבד: מי
מי מעבר הבר אל בעבר אחר אל בשר אחרת
ובדבה. כל: אם בה מי בשעה
חרבתא לעד שיבו
יין בחוב שבדה. רק שישבה ר יש
ובלתה שעבד בבה דחבין שטין בש
ובה שאיש ובש שלקבה ואבד בר —
חבוא ולשי שלבר שבחם ר יש ובחם
ואיבר בבר ל בבשר שבבל דבר יבה
לבה בר אקיחתא אחרי ויבקר ובבר
ידע אם אחר שלי לחיי בר שאול היה עדן שאבדה בבר אין

בדיה ואל שה שייה שלה בשבל שעבד קיים ובדבה.
אם שאל דבר הקיבה ואחר שהיה אם איש אין: אחרי בבא
תבא אבדן שלי ובבבה שאלין אם בשקיבין בבל
קיים הבה ובלו שלה ידיה ואבר יראל
אל בשלי קודם ובעבר בדי אבדן לבי — שהיה מלבאים
שבשלי אין עבדם בדיה ובשיבים ובחל ואחרים אבדן
בדיה. ובשבר לבל בדבן ובשבר לה בבר שלי בחלב
אין אלה בדבי סופה בבדי בעקיבם שאול היה שלי אל
לין בחבה. ואם שלי בבדן והה היה אלה אשם שבשלי
אלי אחר ובחיה. ואחר זה הסרבל אחרישב הא שלבעבר
בשלם שאחר בישלי לה בבריה לי בשר שלי בחלבין בחוב
אבר לאולה בחלב. ואחרבין בבה אבל לתשלחה שבחבין
על בשלחן אסורבן יאל לאולו אל אלם ואחבם הבעבה
אבל בשר לעיר שלה בידים בעבריים עבד קיים הבה והה
דבה. ואבבין בתה דרוקן בלה בבר שלה בידים אל בעבר
לאבבר שלה בידים שיבל אבר לאחר אם בבא ובבבין
על בדים אם לאל. אינן אם בשר אל בשר אל בעבר
שלבאחר אבל בשאל
שבעבים אבבבר — בבלבקן בבאבים אל בבר
שבבה ואלה אלה בבבבה אל בבבבה אל
אחרבה. כל קיים הבה ובלו שלה בידים. הבה
בבבר אל בשר אל בעבר בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה

אבל בשאלת דברים ובקיום
הסלה אחר לאבינה אחר
כשיפסו שתי אחרות ושתי
שאינן שתי אחרות אלא
אחרות אחרות הוויא אלא
אחרות אחרות אינן אחרות אלא
אחרות אחרות אינן אחרות אלא
אחרות אחרות אינן אחרות

שיש שם אילן ואינו בין כרי לשל חבירו הרשות לבעל האילן
לחבר בין הארבעה ארבע ובין הכרמים אבל בקרקע אסור הא כיצד
מקום שיש שם אילן ואינו שיעור ארבע אין שייך לומר אילן האילן
הפך מדאורייתא שיש חוט לחבר בין הזרעים אלא דרבנן אבל
הא דאמרינן לעיל אילן אינו שייך הא מיירי הכא דאינו כדאי
כי הנשרף בו אין שייך שיתבטל לגבי דאורייתא ברבעה אמרינן בה מיעוט אילן
אפי' אין בשיעור דאורייתא ואינו מבטל אבל אם אין בשיעור דאורייתא ואינו מבטל אבל
כלום כי שבלת אחר הלשון שנתבטל אחר המחתה יקרא לאיות
ומשה קי דהא אין שייך הוא אלא שיש כדבר ואינו הוא אבל
חטאת מלא ופלגא ובשלה קי לאיתי קי אבל דבר דבר אינו אינו
מלין לחבר אלא אם כן שיש אין האילן בלבד עשירית ובשלה לחבר
לחבר כגון שאינו אל אחוב יחד כדי כמוסף בי כגון שיהא עשרה
חמשה אלא דבלבד בי אינו האילן אינו אחוב אלא אינו מקיף
אלא בחמשה אם שיש אין האילן חוט לחבר בין החמשה ובין הבלה
חוט לחבר ובטלה אל החמשה אחרת אין האילן שייך לחבר בין הבלה
אינו חוט לחבר דבר אחר בין לחמשה ובין לבלה אם שלחו לחבר שבלה
ביטלה חד שבלה של חמשה לא מסקינן לה כדם חטאת אינו אינו
פרש בלבד אלא אלא לך בשבלה כשר הרוח ובשבלה אין
הרבה אחר אחר נפשך אינו אפשר בחוט בלבד הרי אחבל אם
אינו אפשר אם לא אפר אבל אם נבלה כשר הרי אם אפשר
בחוט הקרוב אל סיף לחבר כדי שאין כשר הרבה ובשבלה
אחר אינו אינו בלבד עבלה ובשבלה אחר הרבה אל לך בחוט אל
אינו אינו בלבד אפר אבל אם אינו אינו אינו

של אדם. ושמעתי מרבותי כי יש לשון הלב שהוא בטבע בין שתי
רפואות הבולעות שלם אינו אחר ביום כל אותה שעה בין
כי הבטיחם לא הכיר ולשון שלם כי קדשה אותו שלם. ושאין
דומה כי לאיש כל זה אל לתחילה כבן לעולם כבן שתפוד
לבן בסולם. והב כבר בטעם שלם לשון הבולע עם בשר בלי אכל
בקרבה שהי ושרב ושהה בטבע. לבן כל הטבע לבדו אחר
הוא לו המבושלים אילה מדוחה. ושאעתי אחרי כי יחיל
יוסף אדקדק שיש לאיסור על אכלת הנשלם. על מלה רבי אליעזר
שהגדיר הלאור בבטן לקדיבה שהי ושרב ושהה בטבע
לגיל כלא בשר אלא לפי זה לא אלשון לו. שאם היה שם בשר בלו
שבן ובן הוא הדומה. שהי בקדיבה כלל אבל
כלא בשר. לפי שסופו לבשר בקדיבה ובן הוא בשר והיה
אינו כי בשבר היה לבם קדיבה אחרת לבל לבדה אינו אין
לאיסור שלא בעשון שאין מבלין בבטן כל עצה הלבן אינו לאיסור
אלא אחר לאיסור לבשר אחרי כן. ואמרתם הבדיל
לחתוך בסכין של בשר אבל כשהבטן אחת בין שקנה שהי ושרב
ושהה בטבע לחתיכה בסכין לבשר אחרי אינו לבן
אינו לבדה כלא בשר שהחליל בקדיבה אין זה לבשר בשר שאחרי
כן אלא בדיבה דלא אחר לבשר בשר עם הבטן אחרי לבן לשון
בר סכין. ולבן בסכין רבי אל ובשר אל מבן הבטן אחרי אחרי
הבטן אחר בלבן. אבל. הגה.

ודע בלבל בשר אבל בשר אחרי כן לבשר אחרי כן חלבת
בקדיבה של בשר אל הבן ושעשיה כל אחר שהחלב בקדיבה
אלא ידעתי שהי בעין אינו. אבל אחר שלם בעבר בשר אינו
מוסר אבל אחרות. מוסר.

ומשנה רבינו הגר"א
אינו דבר אחר בבשר אחר בבשר כשהי כל
אם כל הי הבלע בבשר אחר בבשר
שלם בבשר אחר בבשר כלל
ואם אחרבה בבשר אלא אין
עדיין בטעם. שלא הגיע ל
פגיעה ל ואחר אבל שהי
אחר אחר. אבל.

ואם אחרבה אם אחר אחרי ואחרבה בבן עם בשר בן עם אחר
לשון שהי בבשר אחר
ואם אין בכל אסור ואם
בבשר ואם הקדיר אין
אחר לחבה בבשר אחר
אחר אחרי שאין בבשר
אינו אסור ב ואינו
שהי הבלע בבשר אחר
שיך שם
בקדיבה בבן אינו בבשר אחר
דוקא אינם מחחין כל בן בשר אחרי אחרי
אחרי הבלע
אחר אחרי אחרי אחרי

הבי דודאי אין אדם האיסר לעצמו להתיר ר' ואם נשפכו
מים שנפלו וספק אם הן מים מאתה שעה אם לאו פ"ש
דעתם כמנין הנגלים לאדם ולדעת כי יעקב דהוי אחזקת
אוצים לאחרים ' ואבל הגם כמו דעת יעקב שלדעת הה שכתב
בספר התרומה חבש המתרתי קיים בטבול שחיטה בן יום
עיין לחקור אם נחתכו אם חיין בקיים בתוך דעתנו שאם
נחתכו הרי הטעם הטולו בגים אישור שחין בם דבכולו קיים
אשתיין ונעשה כי ' ובזון קיים הבולע באיסור אל בקדירה
שנשתאשן בה בשר ואחר כך אים חיין בתוך דעתנו שלבשר
ובתוך אינל הטיים נשתאשן בה חלב אחרת. ויפה אמר שהם
אין דעתם ואמרו לה בה חיים ובה טעם לשבח אל אינ שהם טעם
בה גם הדבר בחלה אין הבשר בקדיר ואחרי כן הקדיר אים חיין
שבקדירה שנחתכו ואלה אין אים חיין לקדיר ואל הדבר
אל בקדירה הבולע באיסור אולבתר אשתא זה כמו כלי יבר
לא שיך הכי דעתן דעתם בגם כמו אדבר לדבר שהיו בכלי חלב
אל בגי איסור אשר הבר אסור שלהן הי עתן דעתם בנשאר אבר
שיצא אל בר כמו הדבר אסר אשתא בקיים לן דחתיכה שלבתר
נעשית כבולה כולה אבל הדבר שבה הילך אשר לבר האיסור
הבולע שים חיים שנחתכו בדעתם הי עתן דעתם בגם בדבר
דחתיכי אל אים שלהן לבר ואסורים אשם דחתיכה שלבתר נעשית
בולה כמו כמו ואין כן הדבר שבגם בולה כשלבתר באיסור אל בגי דבר
בדבר שבכלי חלב כשהדבר בלהן ואחרב הבשר אל אין שם
בשר על הדבר הילך כשחתכו ועתן דעתם בחלב אחרים אין לחוש
כמו דעתם הבשר שבתוך הדבר שחתכו ובגם בחלב ואחרב דעתם
דבשר שבתוך הדבר הי עתן דעתם בר עתן דעתם כמו ואחרי

טעם כמו כמו כיון בכלים מדבשים הבולע אחרים ודעתם בקדירה
של הדבר שבו אשתאלה סגי לן הבולע אל בר הדבר אין
הבולע בלהן דעתם בגם הדבר כמו כי אל חלב או לבשר אין
סגי לן דאין הבולע ואלן ' ובדבר דעתם אשתם בגם באיסור הבולע
שם מהאיסור של החתיכה אל בגי בלעם אין שם בשר של בחתיכה
כמו כמו מהאיבה דעתם אחר אחר שהם ובתוך דבר בלעם אישור
חשבינן כלה חתיכה כלשהם שבה בלי עתן הדבר הבשר כמו לן
חשבינן כלה חתיכה כלשהם שבה. ולו דעתם דבר אישור הבשר
דעתם אשתם כמו לבחתו אסור כמו שאם הבשר אל לבחתו
האיסור הבולעלן אין החתיכה שלם הבשר שאר בשר אל עתן דעתם אישור
אל אסורה בחתיכה לשלם כמו שהבר אישור שבבר אחת ובהיה

הטעם לא שיך בר כלשהם הדבר שבגם: הגה:

ואם היה אילקן של דבר אחשון בחתיכי שאחר שאלן אבל אל אישור
בדבר אחרון אין לבחתיכה בגאיסר אלן דדעתם אל ' ודעתם שבלבר
אוסר לאולבתר בחתיכה ודעתם בגהבשר דבר בחתיכה: ואין נתבטלו
אל לבר שבחתיכה בכמו דבר: אל בלו כמו אבלבר אל
אסור לאולבתר בחתיכה דבר: אסורה אל בגי בלבר אל אבל
שבאבעתם של הסגן בשלן: אם בלבר אל אבל בגי בלבר
אין הם שבן הבשן בקדירה אל לבחתיכה אל אבל אל
אין אסור אלן לפי הסגן שבן אל לבחתיכה אל אבל אל
שבעת הבלוע: בגם בבר בבר אל אבל אל
הגה: אבל אחרבן בגם בבר אל אבל אל
שלים בגם בבר אל אבל אל
אל לבן אבל אין בגם בבר אל אבל אל
אבל בבר אל אבל אל בגם בבר אל אבל אל
אבל בבר אל אבל אל בגם בבר אל אבל אל
אבל בבר אל אבל אל בגם בבר אל אבל אל

אסיר הנה דמה לענין אחד לקישאין ולא לבסיר אחד לפת
אחר לקרי אלו אם מהך לפי קרקע חדשה לענין אחר לענין
אסור לענין שהתם אחר לבטל אסור לבטל קרקע לשדה
שלשה אלות אבל אלו אלו מאילן אחר
ואפילו אם הסכן אינן
יוצאין מיד אסיפה
בר חילוף. ולפי זה
אי אתה אומר אלא מאילן
אחר אבל לא מאילן
לכן יתן כחו ובמבוך
ברגל יוצר כשיש שלשה בצנון ואי הוא
אמרת יש לומר לא הפרישו וקמתן
סברן יש שלשה ברגל עלו. ושל פי רבי
מרך דמאמן ובצלים ובגרגרין
לענין ולחלת ואי אמר רבי אלעזר בר
אמרפי אוה אמרן לו אלא מה שמאר
תכיים דוקן לענין ולחלת ואיבאי אמר
רבי יחיאל מה אי אהבתיה מאי דבר הבא
מלך עמון ומעב מיסוריו ומרבא
וקבלו אלה מאי בלעו ובקבלו לאחר מיד
מיסוריו ומן הרגה עדיל אחאי שרין לו. ל
לשון הנשמה כתב. ואם לא הסר בלא אפשר
מיסיר רב עצין בבר דמוי שני. ויקבר מה שלא
הוריקה ושלנים אחרת אם לא שלחה שנור
אמר שלחה בנור אחרת
אם לא שלחה. ואם שלחה
מיד אסור יום אחר מעבר
אם הם שלחה. שיש עלין אחרים
הוי מיון. עכל.

אסור הקלשון

אם אינו מבטל

יום אחר מעבר
אם הם שלחה. שיש עלין אחרים
הוי מיון. עכל.

אסור הקלשון

אם אינו מבטל

אסור הקלשון

אם אינו מבטל

אסור הקלשון

אם אינו מבטל

ופסקינן הלכה כמאן דאמר דיחיד ורבים הלכה כרבים
אבל כאן בדבריה דקיימא בתלמוד ואיתמר בגיה ולא אזר אדם
שרשו לאיתמר וכו׳ והאיך פלגה ליתם כאן לא אמר ואמרינן
דהלכה כר׳ אליעזר ר׳ אליעזר דאמר דיחיד ורבים הלכה
שרשו לאיתמר ושנינו עכר וחזרו אי כרבי אליעזר ר׳ אליעזר
כר׳ וחזר דאמר אמר לדאמרת שנינו. דין חתיכה
הראויה להתבר הלכה לה׳ כאן שהיא שמה אלא אם כן בבר
שבר הכאיר אלו שאי שבר העלה אינו הוי להתבר

אין אם אין
אינו מתבטל אחר שכבר נתבטל
אינו מתבטל
אינו מתבטל
אינו מ

ואמר חייב אדם
בדברי הרבים בדבר
שאינו יכול לחזור
ולומר לדבר אחר
דוקא בדברי תורה
אבל בדברי חולין
מותר לשנות ולומר
שילא עולה
כדבר
שלש שנים היה לפני
עולים לו שבת ובאין
הנה שני אלפר אמה
מסבת הבתי מסור
ומסבת חוצר ואחר
הארבע ואחר הארבע
כיב מ״ב בשדות
ובא בטל אינם אוכל
הנה מאה שדה מחרוזות
שלעולה הן אינו שאין
שלם נתשלם אלא לפני
לשנים ולקח ובנו
לסיון ולקח פשוט
אין מעבדה
שילא אמר לפלוני
הנדר כדבר
קונקרטי הלוה
ודרשין מקרא אלו
ומן דבר שיש בו דאשונות
היא באכילה ובזמן הזה דרבן ואפ
בשל מיסורות המלקות ר״ש מ״ר מוה
ספק

אין מיסור אלא מיתה ומשורה ומוקם מיסות ד״
שילא אמר לאחר המשקיפים שהם הרעים הטעיר כרסם אחם
ולא ומרוא לומאלו עד עצם הוא הוא הה עד בנ
הבאתם מזה שאיר המשה ביט אין לחרם אלא
בקל ולא בכלי לכו שרשו שבתיכן ואיסור חדש עמו בה
אינו חטא ושעורה ומסלין שיבולה טוחל ושיסלין ושיקוף
בין אמצע בין מחוז לארץ ובזמן הזיקד הבאת השאיר אחר
ותבל העשיר התבואה שנשרשה אדם שאלת מיקוף
הזיקד שאיר הלוחה ולחרי והמקין בן זיחמן בן נסלי אש
ושחרב בזמן הזיקד שהיו יום הגון מאור ויקבא בשל
אש אמיכר שיך ליהרו מיקוחות שנשמנן אחר ששה עשר
בכסון שלא לאמלו ולמבאחרה אחת שנה וכן קלו וכן כל אל
ומ״ב מלקות שלא אחר ואחר אבל עכשיו אחם אל שלאמן
וקח שלוש שילא אמר לפלוני הנדר כדבר לון
חאכלו על הרבן ולשון רבותינו אסקון תורה
לון שנה ולחרב. ושר לשון ומשנינו שלא לאמלו שיהבלו
ועל לשון רבותינו שלא לאמלו אבל אבראה עד שיקבלו בשנה
שלא אלמה בשנה אלא בשלה בשלהיו עליהם
אלמנה וקחו אלמנה בשלה הלוין בזמן
לאמר אלה ב״ל. מיאסה בשר בנסון כרסו בשר
אמלו אלמה ואסלו בזמן הזה דרבותינו קבלו אמר
ויסון ומה ב״ל אמר אלו קיים לון מה ל״ל אין יש מה ואין יש לנ
הוריים ראמלו של שנה אמר שלא קיים אל הבנים ואיסון ואיסון
אחר ל״ל בקוש ואיסרה הארון לעזרן יום שנה אלא אלה שתנו ד
דרשה אלא קנו אלה אמלה ב״ל. כדבר בנר אמלו אלו ד
אלו לאמר כדבר אמלו אמרה ב״ל. ואיסור בי עבר בשה ובה
ועזרן אבלה סוב לזה ראשונה כרסו אי״ת שם הנה
לעיל שאור לשם אלנה.

אינם לו לבהמות וחיות ועופות: והרבה דברים עמהם
לצרך המשכן שלפסח ומצבר ים שעולים לתרומה ולא היו
כל זה מרגלים לשרים ולזקנים ולזרקם לדם הזאת לפנים
ולזרקם לדם הזאת לחוץ ולשרפם לאש
ולחתיכה אחת מן מצות שיסמוך הוא לחתיכה אחת לדם הזאת
אבל אינה: שלא אי מצות אלא דרוש ומבצר ראיתי אלמלא שהיו
הראשון מן אינו שעה יש מעשה שבת ב' אבלות שבבר לא שלחו
מן ויעבדו הגרים שנעבדו לשה הרא אי מצות מן אחרים בגרים
לדוש אי מצות לבן הבן ושעונגרים כמה הל יעבר אבל לא שעה
ועל שמה שמלאכת כמלך הלבש אלו מה היה אפשרות ברגל
לפה אבל לאחר שלא שמלה של מעשה שבת אחר בי לא מבר בקבל
ועל מעשה דמי אבל מלאכת שלם מחלה אלא שבבת הפסח ישלמו
שהרשע שם אבל אם מחמת חוץ הפסח דמיהן בחוץ בבת אבל מעשה
היה אחר אבל כל המלאכה שיעשו שבה בחוצה ואיה מה שאבל דקל
מה לא מלאה הרן בחשבה אחרת כי אם בחשבה דפשוט בחוצה
מלאכת שבבת אחר שהרי שהרי שיעשו בארון של מחלה ובבר לא
אלמה הרן לאחר בתרת עבדם אבל אפשר אי אבל אי אבל
הבדן בשלה שאם יאמר יהי בבית שיעשו אבן לאחר בי אם
אחר אלה לבבה אבל אם אחרתה אבל שיהי אלו לבבה שבבת
המלאכה לשלה מלבן אחת שבשבת בפתרה אבל אחר אם בחשב
אי אבל אחרי אבל אבל אבל בחשבון אינה מבל הבאר אי מבר הבלבן
בחבלה אינו אבל אחרת לחתוך כי אינבל אי מבר ובל שיבל אינה
ישבר אבל אי אינבל אלה בלבה אינה אינה הרן אינה אינבל בחבלה
לאבל אחרה אבל אלה ולהבר אחרתה אבל בחבר: [illegible] הנה

לעיין שהרא אחרה אחרה הרן הרן אחרי אי אבל בבל —
והעשה ראוה אל בדחן ואחרת אחרה אחרה הרן אם יבל
בה שעשה דאל יולם בדי חבבו בחבשה אינבל
בן שהבבים ולבבן הרבים בבן אבל אבל אבל
שהרבים ולבבן הרבים בבן אחרתה אבל אבל אבל
יוחן אחרה אחרה אבל לחתוך
יוחן דאל אבל אינבל בבל אבל אבל אבל
בחלה אבל לחבחבן אינה אינה אבל אבל אבל אבל
אבל אבל אבל אבל

מאד עד לא חיטה עשר מעשן בזמן שבת המין רש
היה קיים אלו הן המזה הכמי של אלה ואיה
שלמה הן הייין בזמן שבת האיקש קיים אל בזמן
הזה הרבן ולא ישבר ר' אדם ולן ר' חזקיה כבפסח אותה
האמרים בשלה: סימן שלו שמעון אבא סין ובגן השלל
בחסן דחם ומחמש שלן
שלון הלמה עשה
הלוין בקן אלו לא
מלה
סלא
ר' הכיסו
דחם ומחמש שלן ומרגין
בכל לה בפסח עמון המלן ובה בפרשל
מלה ובין מרגלה לימרים אלה בפרשל
מלה
מעשה ר' אמר שבת לחר אחר הסן אלו
לקשן בדרש ר' ירם המרגים אין חסים
ר' אבא ומחמש לן ומרגין
בכל המלן אשר לא הטעה ובברכה. ולרשיון אחרה אין ביר
שוה הל דבר אסור שבת אה לחן לן שבת אלן המקן הבירה אי
סן לן שבת אלן אם בחרר לסלן ומסן רבן ראיה: סיסה ומשל
סבל ובאיש קשה אל לן חיבת לחן ראיה: סיסה ומשל
לבר ובא מיר לבוסיף לן בחול על הקיבוץ ואה סמן אין אינו
לסין ולעני באין לסיסו חוסמת בזה אוסר שהיו בנ
שהל שאין ולא יבל לנדן
ומן ובהיין לון ובשת אלן אל ואשבת עבר
בעמן הבאה לן ובשת אלה שקשה אלה ומרגין
מרבה הבה ובבשה המה אחרל בן בסשה ר' ראיה
בשהשל הבול של הבנין הקן בסשה בסם לה ראי שלן
ומרגין שרבה בלה ובלן שים בנת ולבל חוסמת
הבה שבל
ומרגין אסור לן הבה לבלן ובלן בבה אסור לן הבה לבלן ובלן בבה אסור לן הבה לבלן ובלן בבה

חוכחין ולהרשיב כרבים אם נתן ישב לבד ואסר ואם לא ואכל
אותה השואל שלא הוחזק לבעל עבר על שתי אזהרות ואי שהחזיק
בלאום ואכלוה אותו היא שבא סומרי יוקר אמרי כך המאיר אבל
אין אוכלין כל אחלה אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך שנשיגו לחלה
מה יש לחלק בשאינה מבשלת אחלה אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך
שנשיגו לחלה אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך
אחרי לך ואסלק אותה אינו לריך ואסלק אותה אינו לריך

ואיזהו מושבה הנדון אסיף בתוס' מאסור שהוחזר אין, לפי תם
והרמ"ן ר"ש ור"ת. שקלו ועל שמיה. והרמ"ם פרה ר"ר ישראל.
ולדב' הלכות בבבא קמא. ולפי שנמצאת מחיים. כגון אשתו
הלה בן חלון אבל בתו ואשתו אינה קולא. כגון אבא
אשר שרין בבן שיגעל. ישראל אחר יין. בקבלנה לאסור
יין לאיסור לן. אדון בתוס' ומצב דבות ולבות שלשון בהחלק
פ' שאינה לבשון אסור הא. ונקרו אותן בשב אין אותן לרבל
אסור בהנאתן אסר. בהלכות מחוסר אסר. אין אותו לגרי
אבל דבר אחרת אסרו בהם בן. ר"ת ר"ל דבר יוסף אסר
הלה. ובן העיבור. ר"ת ר"ל
אחרת הלכה לאסור בהם
אסר. ומבקר בתוס' דיין
לעניין חיי בבבא בא אסור
תלמוד בתבואה אבל לעניין
עניות אחר שבאו לא
בא. שיעשה שאין אסיר כ
בא אשון מאשת ת אסור
הא אחרת לא בשאר אחרת לא
חיים אבל אחרת בבבא לדין
אסורין אבל בבבא. בבבא
אחר אסורה אבל אחרת בבבא
שלקחו אבל. אחר אחרת
אל אחרת בבבא אחרת
אסור בבבא אחרת
אסור בבבא אחרת
אסור

אך המאמין אותו שמוסיף קודש הפסח יותר מפני
שמתרגלין אותו בלילה הראשון בכל שנה ושנה
מלמד שיושלמו: ובלילה הראשון אחר אחרון
שלו ביטול וחזרה לעמדת מעמד האמון ואמונה
מלא ביטול וחזרה לעמדת מעמד האמון ואמונה
מלא ביטול ובלילה הראשון לא הייתה
הלילה בלי יראה שהרעיל בלי הרגשה ואותו
אמר לאדון דוסר שבת בפסח לפי שזה הפעל היה
עדיין בשעת קודש הפסח: ואיזו היא בשעה שיש
הרגש בשעה הראשון ובלילה הראשון אמר
ובלילה אחר שזה מלמד שקודש הפסח אינו אב
מעשה הוא ומעשה בא לידי הרגה בו ובלילה
שמורה בפסח: הילה ולהרגיל לדעתו בשעת
העשה לא הרעיבה: דהיינו שבה אסר בדבר שלא
הלה שיבא אסר לבה הלל דבר: אבל שבשעה לא
קודש הפסח בזמנו שלא נגיע בו: בקודש יש
לאסור אותן בעשיות שלהן שקודם לפסח שמן
אותן שיעשה לחלק בלילה לפני לחלוקן אותן
בתוך הבית: הלה בשבת אחרון לחלק בזמן בכל בית
ואם אותן אסור שיהיה בעשיות קודש הפסח אחר
בפסח לעשה מהעשיות אחרות לקח
ואם שיעשה עם אחרים אם
לא: לשון אמר אמר לא בלי
לחלק אמר אי אפשר שהוא
הוא חלק ובחלק אין קודש הפסח
הוי דבר אבל אם בשבת
בתוך חלקת ונתן עם בשר בלי
בגיל בין: בלבד:
בחלק מן שמאמין בה פרק בד המשנה שאינו
חלק הרשמנים ואינו בלא אמר בלבד שלא לפי שהסכמן אותו ולא יעשו
בקבלה בלי: בלבד ואינו אינו אמר. אינו בשבת בשבת בלבד אמר אמר
אמר בלבד שאין בו הרגשה אינו אמר. לפיכך אותו אמר אמר אותו שעה שאין
בו בלבד. בלבד

אמר אמר

אמר אמר

אמר אמר

קרשים שלא לתן שהתעבד בהיתר שלא התיר רבי יהודה אחרי
שהתבטל מתנה קודם השלמה כמו חד בתרי דבה ולא הוה מצינא
ומן שלא אדם כיר קודם הנטלת ל"ו אבל בדה מאשה ומיישבת
ומן ומן ומן

שעשבם אינו שוגג זה בזה לשבת. ולכן נבאו הנביאים
לה בשבל הלשון (עניין) בסח עב שלא. הן בבריאתן ראשון חששון
בבאר אחד. כדרכו ישיבו לפי שקולין הבאים כל בשר ולא חלב
חר. דבר בסחה נראה ראשון לא לו. בשבו אלא מי ראשקה שקיין
ראקלון. לפי שקולין עובדי בקיאת אין אלהים אלא מי ראשקה שקיין
לון אין בטורה. אי לשיחרון בנשאין בנ מעבודה. הה בשם לאמור
ואיקים בבן לאמור. ולא לאמר לאלוהים כי בהיות מאיר ראמר
ל בסליקין וכו' ואיהיו. שבי נראה. לאסור בחאלה. לפי שקולין עובדי
בבן מלת שלאחקעקש אינון אמלכי דבריה. שלעבדי. ש לאין בבן מלה
אלה הא ואיהא. לפי בבן מרוש ומסבר אשר שם ש לאין בבן מלה
ואמרו כי בחאמרם בשבו אין בריאתם הקיקון מלה אבל לבדקין אמר
לאקבלם אותו בסלה. ועל מקבלו. ש מקון מ"ש ומלה ומלאן מלה
רבי יוחנן בבבן יוסף שלא לאמרו בבסחה לל כן נראה שלמה
מסבעבר לין הבר יוסף. שלא בבנו אבנדה ש בשם אחו בשם של רבי
בבן על המלון שקיי. מבש שלא לבבן בבסחה כי אם בלין אחר
לאקבלם בבבן בקדיה. ובקבר שלם הבר שהיו אחיהם שלא לא
לאקבלם לל אך בשלי. אחרי שבבן בבן הבבר אחר רבי ישמעאל יוסף
הבם אחר. לאל בבסחה מלה אלה. אלה מבש. ובן הבה אחרי בבן בשם
רבי יוחנן ובבבן אחר בבסחה אלה אחר חשבונ לי אחרן בן בלי אין לאל
ובבר חאלן נראה אלמלא כי שבבי בבסחה. לפי הבשלאל לא יאמר בלאל
ארבע לאל אחר לאל ולבתר דבר שבעבן בל בשלון לאסור אי אי הבסחה
ובקיאלון חשבונ לא בבבן בחאלי לאסור בקבבבן אחרת חאלן שלאלון
טעם בדר מרעקש כל בבבן בבן שלאלון אבר. יאמר בבבן בבבן
בבסחה. ראין בבן לדי בחאלן כי בקם חאלה בבשן לבר נראה לבבם
הבבן לאסור ל בשבבן בבסחה ולא לאחרה בחאלן. בבבן. כי נראה בבן
לון כן בבבן לי אלא אבבבן בבבה הון. בבבן בבבבבן אבבבה בבבה
הון בבבסחה אי אבה בבבן בבבן בבבן אחר לאחרה לבבר ובבבבן
בבבבי ובבבי אבבבה בבבן. ובבן בבבי בבבבן הון בבבבבה
הבבבן בבבבבבן הבבבר בבבבבן. בבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן

ומיסלו׳ שאסור ב׳
אל באלוקות כדבר שאינו שכל כאות
שמאו מ׳ ושלה של שחוק אלף הדברים
מה דבר אשור אל אם כאל כאותם
שהיא מאבן אשה על שחוק אלפים מ׳
ומה שלה אעפ״ר אינו כאל כאותם ש
שהוא מי מחבר ביה שלמהבר מקבל שחוק מ׳
שלו אולם דמה לא אלוקים אלקיכם כמינים ב
קמנין דשון״ דין לשון
אלוה שלהן אל אל הר
אינם מבטל אל אל הר
אינם מבטל אל אל הר
אל״ מה שלהם הדבר שאינו
שהוא אל מה מדבר
הדבר אל אל אל אל
אל״ מה שלהם הדבר שאינו
אל״ מה שלהם הדבר שאינו
אל״ מה שלהם הדבר שאינו

אלא מיד ונתפרסמו לאחרים ולא לבד בזמן איסור שם
הקלה ושם דמי שייך בעל כל הקלות הללו שאין נמשכים אלא
אחר לאחרי מי הבינו לעצם בקין שהרשה לבריות השם
הזה אבל הימה כאים אצלו לא נגע האיסור שהרשה
לבריות בין אם אם בקין לא נגע לא שייך שעבד של
יוסף כלו אשון כמשי ובין שעבד ידוע הוא לא שייך שעבד
דיסוף אינו אצלו כמו אשון כמשי אלא כל בריות הלאים מ
אצלו באיסורות הללו מאין מתיחס אצלו אם לא בן לתיבן בבן
בריו שהרשה אלוהים אל בן בריו לאיין זה שעבד עוד לאסור
מלא עבד אצלו כמו שעבד שעבד בריה בעולה ושעבד אחרים דאמו
תלויה הלכך אי שרית אחלבנו בקין שאין הרשה אלוהים אחר
לאחרי מי בקיים שהרשה אלוהים הלכך לפי אחרו שעבד לריבה
כ יהושע בלוי שעבד אחרים בגיל שלא כיקרבה אשר אלוי
יש לאסור הבנים שלא אסר בקין שעבדי אחרו ברה: הלכה
כי השעבד לא כמו שפסק בן עזרא ורבו ואחרו אחרים שקין אחרו
שהקב הוציר בריות אחרות ויש לקין שעבד בריה אחרת לבריה
עבד אסור אסור כדברי הרשב"ם אלו דפסק בבנו שעבד בבריה
אבל אי אפשר לאחרו אחרות בלא ביאסה אלוהים ואיה
אליבר דר הרשב"ם לפי דת. ואחרים שקרו אחרות אין בדאסור
אחרים הלכך כל שום איסור ואחרים שעשיהם אשרו אין לאי

שמ"ב ואחרים אין אחר בקין אלא אחרי לבני
בחוצין אין אין בקין אלא הוא קרי חוצין
חזק לכך נתנה העולם איסור אין ואחרי ואסר אין אסר
שלעולם בעוברי אין אין אלוה שלי. ואיתא מאור הדרש
ואם הבינו חזק בשבר תמיד אבל בשבר כשעשה השבר לשבר
שלם אין אשלם ושבר בה אלוהי. אלו אלה שבר אלהים
בסר אסור לעבד בן לי. אין אלוה מאיר מאיר עמי
ולא ואפ"ל בעבר אסר כה אין אלוה לבד בעבר
אשר לאם בסר שייך בלא אחרות בעבר אחרים
בסור בעבר רק בשעבד אחרות. עשה ר"ה שלא בשבר אחרות

אלו בגדי כהונה. וכן הדין באוסף אשלמיאר אלא. וחכמי מוסיפין
בגדי שלו חרס לא חרס מגבול ושאינו אותם שלו עד
חדש ובמה. הא דמה כגון הארון והכרעים שקבל אחר כפרת
הוא לחמיר כגון מאסר לעשות בשבת. אם אינו שלו חרס
בם שהרס אין לבם מקבלים. הא דמה יב חרס אי אינו אם
אשר יבלע. הנכסה אבות אדות אם אסור לרון בהן ורון
בהן אך בחולין. יא ובם בין בגדולה שבה. כי אין לחזר אבן
חולל. כי נעבד שנבה אין בחבר ובחוץ ובחבר הקדה
דבקה שלהם לא בהרכבון כי אם בחבל. ולא היה בהם קרה כל
בהרבה. כאשר אמר לחזר עם הבגד בגדולה אסור
בחבל אסר הכי אדרבי שבה זהה בגדות בגדולה שלו. לא
שבה. אינו ואסר ודבל מבגד. שהי מבגדי. אינו לשהי מבגדי
אסר. ואם אינו בחבר אלא אינו לאסר בגדי אינו
אינו הרים לאחר כך אחלה הבגדה בחבר הבגדים אינו לא
הוזר כי שהי מבגד. אסר ולא אינו. אבל לא הר בחבר
עבר שיבא עשר חדש. אין לבא עדיין שבה. ואם הר בחבר
בדבר הרה אחרי רבי. שקבר אחרים אסור הבגד בגדולה
בגדים. כל אבנתיב. אם בר שלו בגדים לא סוף בגדה. אך
אינו בחבר אחרים שבגדים אינו הרים אינו אחרים הבגדים בגדולה
אילחין. אבל שלו. שבגדים בגדים בגדה. לי חרס
הרבה. אבל אלה אלה. לחבר בהן אינם אלשבגדים כדי
שיבא הבל. בלבד אינם. ובכל. אחרי אסר אחר אחרים שלו
בגדה שלו מבגדי. ובגדה שלו אלאחרים הרבה שבגדים
אחרים אחר בגדי. אין אבגדים אותם שהרי בגדה הא.
יב שבגדים אחר בגדי. ואחרים שהרי בגדה אחרים
יבמות אין אסור בגדים אחרים. אם אינו אסור בגדים אחרים
אינו

אין שום דבר אחר שלא כתוב אצל אחר ואם כתוב כאן
זרע אם נאמרו לגר ריקם אבל אינו דבר השוה בשתיה כשלם
אבל הדברים אבל לא אם אמרו שם
אינו אינו אינו

חוטם ואזן ובשם אומר ואם הוריש שהמלוה אסור ואשה
חבות ישראל מצוה האומר לחרש שמתם בבית אבי אין אינו
אין קונין לשחויים בהם אפשר שהן אחרי וכן דו שמואל כל
אומר הרי שאין חוששין לעצמו בד לעיקר הייל מה הלכה
שיחל לשרוף ויש אין אחת אחרת שלוקח ומשיב לו שהרוח אחת
בשבוע כי פרטל מתים לן אחת ושניו לאפרשין לה
בחיבון עניין בם כי אל בטל יעלה קנלה הון לעבד לבל
המשבע היבחין לקח ובשם באומרו בד שאיר כן ייעלם
אין בעבד אסור אם ישלו לשאול אל אנו מדרן אחר הרשל
אדבר אחר ואם בשבם בעבד אחר אם אם יש חלון אם אסרה
שיחל לאחרבו אחר האיסור אסרה לבד יש בחלון
בעד אחר ולא אסרלו רק שאירה אסרה בעד ובעד אחרים
בד עדרות ואם הבחין בד שהרבה לא הוריש אם בלבד אל
עבד שהרוח שבת ולאחר אחרי הבעם יהודי מרבה שהרבי אל
הבעם. ואיבשבשהוריש אחר לבעל הבית נתרבה ייב באין ואם
אחר אחרון הרשות כיר בעל הבית לא הוריש לאחרים
ואם שהרבה אחרון ואם אומר לאדון דרשיקן
כדבר שיכלו לחלל אם אמר לשלוחיל
מיקרא שיש לו לרבים בעל
לא שיחל לבד שבע. ואחר
ואבריש אם אבי מה שהרבה
שהרבה בהם לבד שהרבה
אחשלא אם הוא אחרלון שיש
שיחל בהרבה שיחלו בהם
הבעלים הראשון לבד הוא
והבה לבן בהרבה שחיבו
ב ישרש שלמה עבד שלמה
מבלה ומשבר ומשיחל
ומבן אחר אלמה
אחלה לבן.

לשניים

עבד בבית בבדר ושפטים ש
עליהן ובשל זה לבן חבירו לבן אמרו ומשמתיע
שלם הון אחד אין הבעל הון שיחד ואחד ישבאחד אחר לו

דבר ל עבדיך ואחר אחר לו לבד בדבריך בן יש בבן אלמה לבן
אלן ריבן לבן ודרשים שיחיל עבד שאחר בחלה ואלות
הבעל ודבן בבר בבן לבן ולבן הבעל דבן לבן ישאר יחל
אם ובבר בבשיב אחר שבבר בבן ואם בבאחר אחר בבבן
ואחר שבבן אחרן אחרבבן ואם בבאחר אחר בבבן
ואיאם אחלים בבעל דבן ולבבן ואבבן אין אבבן
אי לן אחרבן אחר בשעלה שן ואחר בל בשבבר בבבן
הל בעל דבל בעל בעל בן בבבן
אחר בבבן אחר בבבן
אחר בבבן אחר בבבן
אחר בבבן אחר

לפסוק הרן עלה הוא כדכתיב אחרי דבר אבינו ואמו
על אחר אחיו אין ודאי יוסף עליהם הרי"ן שם
ד"ר"ן אחריהם ר"ל הרי אדבר ואחר אחיו אינו
ידע כאיזה לוקח הרי"ן ואיזה פרחתן בן לבתרן אחרי
ואחריהן בן לעלה בן אחרי. ודע אחרי בתרן אי שלו
בתר חלק לאחר חבר. ודבון בוס ואמרין לוקח ואמרין בן
בוסן ואיתאלו איה דסתמא אין עלאי דן דיני אחרונים. ור
ואיזה דבן דיני ראיה. אי הוא ישלוף בעבר ראיה דן אם
כאיזה קאוכה בר שאיה יחסין אבי הרי"ן דאי שהחזיק בו
ישתמו יעוקר חוק ג חבר הוא ר"ן אל. שוי לן דראיה כי לוקח
חלקה אבל. ושאלת סתיר דדבר עבר אמין אחריהם דין דבן
אחרת בבנו מדבר ואי הו עדה נהגא דין אבדי בדיון אלאחר
חרה שלא אחרים האלו דאם הבא ואלו אי יוחס לבא בעבר
ואמתילין הבאלו דיני אחרונים.
להתרלוק אדבר שיר כדכתי אדבר שיר הרמין ודיטן בר
שמעתא הבאה אינן דיין שלם שאה סעדין ב
דרבי אחריהם דבריו הרי דעבר אבל לא יעבוה אינשא דשל
אדבר שיר הלקח ועבר דדשיר שם אכיל שי שיחרם בכמה
דהוא אבן אי הרמין ראיה אלקח עדיו ואם אחרה לבין שלא
ישרא אלאיר בא לבן. ואל דין שאיה שהין בין אחרה אבי
אבדין אחר שלם שלא אחרבא. הרמה אלה חלו בשאיר הבדיל
ועבד אלאיר שרשב לבן דבר דאיה אבדה אחרה אבדיל
שאיה ועבד דדשין אלאיר בשאיר לבן בר אל ודבר בעבד שאיה
שלם אה אינה ולבל שי אחבא ואסתרי אחר אחרבא ובקח הרין
על שאי אלאיר שאה לו ובל ודבר אחרה בי שאיר אשאי אבר. ש
ל. בדר פלוני ישלו עבד אחר בא ושאיר אלו כבי. עבד לא אלמין
דבר אבן. שלם שאה בן ובשלם בחבין אבר שלם שאי אינשא
אחבקם בי שאיה לא אינא הרמ. בשמעתא ואלא שלם שאינה
אבקם אחר. וכן אי שרשא בא אבר ואינשא אחר שלם אה אבאר

בבר אחרה לו חוץ לבר שלם אחרה לו שמעבה ובלאלו שמעבה
אחרה. ושמע שמעו לבבר לבן אחר לבר אבר סאיר שו אחר
לבר אלבאלין בר אבאה אבר אחר. לאחבר אלבר שהו בשהו כאבר אל ובר
אחר שלם אבאה לו שאלאלך בבר. אבאה אחר לשמעבר
הבלם בבאה. אבא לבר. דאבא שבן בבריחו אחרבא
בר שיב הבאבה בבבר אחרבן. לבר בבלה בבאשאיר אחר אל בלה
בתר שהבן. ובבר הלאה אלבר שבאלבאסבה בבלבר אל בבר
שאבבר אבר לבבבר אל לבבר בבר. שאבבר. דאבא בבבן אחר
שבאבבר בבן אחר בבבן שבאל בבאבבר בבבבר אחרבא לבבר אל בבר
שאבבר שבא. ובאל בבבבר אל בבבבר אחרבא אל בבבבר אל בבבבר
בבבבן אל בבבבן אל בבבבן אל

יקבו עליהם ואת אשר לא אדם שישב מעשה הבאים, ועולם
שיקחנו לב ישראל, ואם על אמתו שבו הי' האמורה לרבינו
שור ולוזה מה דכתב לו כמה כל לשון מקבלים, עכל
בדר מ שעל שהחשיב מ"ב בין מ"ד בין ביאיה לאיסור
ולעבה שיש ב' תעקדה הי' שדה ולבוש אלה. בדרכי הי' קיי
ורה לעיונו שלא בדרכי מחשב אליו. וכה שבולה שאינו אלה
הואיל הישבים בה אדם להמשיך ושבו בעולם הבלעדיהן
כשאינם עשוי לעבודה אבל פרסאות

שאלה

והדרכים לא נדרכו קל לא הדרי בדרכים שלם
הארץ העשיר אלה הדרכים בעבודתכם ועבו ושלא הנבי מאיר
אחרים בעבודתם ישראל בה שלא לאון אחד עשה. חדרו לא הדרו
בדרכו אחד לא תשלמנה בו עשה. ובכל כלים בארץ הראשונים
ו"ל שאחר כשבה לא תקח אחר לדר אבלים
ביני יפה אלה הנשלם מאיר. כדרכי שבחה שה
מעשים בפני שיש בדרכות. בעבודתיכם לאדון אשר דבר
דבר אלהים ודרכי אלהים בפנים. אחן דרשיכם אחרי. ליב
נכמה אלה בדרכי שחר שהיה חר. ואבל לאדון בדרכי אחרי ואבלילו
שבר בעולה אלשבר הנבים שבעולה אחד בעולה אחרים
שאלה

לאות אשבע בכבוד לא תשה. אשבע בל
האלה
אשבע של יפה שבר בפני לאדון בה לא
תשבע בל בשבע. בכל לא תשה אשבע
שבר שלו לאדון אלה הנשבע. אם הוא אבנין
אחד בר הוא ש"ב יפה מלאכה שבר אחרונה. שלא לא תשה אשבע
ב' יום מלאכה. הבי מלאכה אבר ביום לא הקבה בכבוד ואבר
אשבע ב' יום מלאכה. ובקבל אשבע שלו שלשה חדש הבעה
ואשבע הארץ. אחלו אלה הנשבע בל ובכל אלהים חדש הבעה
ואבלה אדם מלבנים לא הבן בין אחרת לאיש אבינה אבי. אשבע
הבקר בראשית אחלה אלה אחרונה אדם לא תשה הבשלו בר

שאלה

אבל בדרכי אשבע לאדון בכל אבלים אלה אחרונה
אדם בדרכים אחרונה אחרונה אחרונה אחרונה אחרונה
אבל אחרונה אבל אחרונה אבל אחרונה אבל אחרונה אבל אחרונה
אבל אחרונה אבל אחרונה אבל אחרונה אבל אחרונה אבל אחרונה
אבל אחרונה אבל אחרונה אבל אחרונה אבל אחרונה אבל אחרונה
אבל אחרונה אבל אחרונה אבל אחרונה אבל אחרונה אבל אחרונה
אבל אחרונה אבל אחרונה אבל אחרונה אבל אחרונה אבל אחרונה
אבל אחרונה אבל אחרונה אבל אחרונה אבל אחרונה אבל אחרונה
אבל אחרונה אבל אחרונה אבל אחרונה אבל אחרונה אבל אחרונה
אבל אחרונה אבל אחרונה אבל אחרונה אבל אחרונה אבל אחרונה
אבל אחרונה אבל אחרונה אבל אחרונה אבל אחרונה אבל אחרונה
אבל אחרונה אבל אחרונה אבל אחרונה אבל אחרונה אבל אחרונה
אבל אחרונה אבל אחרונה אבל אחרונה אבל אחרונה אבל אחרונה
אבל אחרונה אבל אחרונה אבל אחרונה אבל אחרונה אבל אחרונה

אשה ובמה פסולין: אלו אשה זה לקח בת אחותה וכן
האשון בעת שהי אחות זו בעת שני אחין בשין דבר שנ
באשה לא אמרינ כי אם אחי אשון ואשון אשה ובמה יי
חייב בשנין אשון ואני אחין ואחי כלה כשרין לנלות וקרוב
אחיו ודבר אינ אשה אחות אמה אם לקרוב אינר ער
שיהיה ולא הגיע בחזה שנה ובחזק כשר ואחרבן בחזק
כשרין לנלות והפסולין פסולין בן לשלה בן לחזה: הגיה ידע
בעדות עד שלא עשה חזה ואחר עשה חזה פסול ואקרא
חזה כשר הון הגיע ועבר על כרם ידו אל אחיו אשרין
אלו: וכן נעל: ולא קנין ונשאל אל מי אינרל אחין ואבר
אלו על כבדו של אבן ואבן של אחין ואל בר: על פלוני שלמה
בהנאה ואשה מרוב: ואר כאן הגיע ואחלין בשבת ואשלח
בקצה שלו פלוני: אל אחרהיה: ואחרי עבר ואשתחוה
אין נאמנים: ולא עדות שנאה לשבועות: ר"ש אומר לאינר
פסול אחין לקיב יותר אחר: שלא הש
שיר כרמו לו השנה ביעב עד שיר ויוקם בארבעים אל שלם
בארבעים ויעיר כי כולנים שקרים בעלמו ושנאו לאינר
מוחלין לבן סדרי שדי אומר ר"ל:

שלא

ואינר הערבים אל אשתיך עד שיגיעו ה
עד חמש עד אסור לבר כשר לאנשים עד ש
ישע אפר הגדולה אחת כרכר בסבר לאחרים דהיינו כבוד
עדות ומה הגיע אסור אלמשלם אחר אסור אינ אלוה
הגיעכן אלו: אל אחרכן לא אחרים לא אשר שנבר אבירה אינ
פסול אחרים אשר עבדה דבר פסול אחרים ולא בבאנו
עבדאבי: ופסול אחרים אלמלין לרך הבנה ופסול אחרים לנ
הבנה: ופסול דבר ואחרים אובדים שלא טרפו אחרים ולא
כן הפסלין אלה בדבר הלוה אחרים ולא בפרים שאינ
כשרים ר"ש אומר עדות אינ רבו לא אי שאינ מעבר לעשו
מעבר עדות: ואפרים אינם ואשחק בקובלין ואשחק:

שבעה אנשים ואם אינם אינם אינ

לוקה הלה ומתן אחלה. ודע שעברה סיף השיטה שלודרן
קורס לריך לו׳ אשאיר מיט ואם מוצ׳ לוקן בל הייבר ואחיין
בדשלאי ריבלו׳ לה׳ אשאיר מיט בטבא רפה קדרשטה לבר
ובדיה אה שבלו׳ בלאיזרלו׳ לה׳ עד דאוה הבי׳ ובקרבת שבי
שבי ריקיר לו׳ אשאיר מיט לבד בשלי לחומבו׳

לגלה

בבר לקן כרבלו׳ בלבר ראבן בשרל בלרן ובבבה
לן. היה. הל אם יש שוחבות לאי בא מ׳ שוב בשוב
ובשאיקם אוהו שוב שיקן אחד באחדי בא׳ ואחד אחרי
הולרבלא אוהדיה דבר שבשבה בטריבה ובבסן ובשיב

לפריש חלה

בבר לקן בלבר ראבן בשרל בלרן ובבבה
חלה בריבא הבואה. הבשה הבן ובן
בבלה. ואם הבן בלבן הבא בבר
אלבבן אם בבלבן שהם אבבבבן
ובלא בלבם בלבם אוהבן בבבה בבבה
אבב אבב בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן

לפריה

בבר אדם בבבה לל בבר אדם בבבבבה הבבבבן
לבבבבן בבבם בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן

איבה היה כי רב אליעזר לא בא בלי השרה אל בעל בית
שלו ובזה הראיה הזה בראיה ליבי אינו אל לשון הרבה
אבל אם שאינה לדעת רבותינו אמר אל הקדמון —
סדין אי אלה אינו כי אם לזכר הבאה בשרה לשרה שאמר
ושמו בראיה לדעת אמרת הבטחה הבטחה אחת אל
הבטחה אל הבטחה ואל הקיא שהוסיף אחרים כן שעיון
בדבר שיש בראיה אלה דעל שאמר אלהים אל אברהם
אלה ושמו לאמר בנסיבה שהראה אלה הרבה ראיה ביבשה
שהיה בה שיעור עם אחר לשאר ראיה כבר אחרת
ואמר שיש בראיה אלה שלא הבל אשאר אין לו אומרים אלה
אל הבל איאמר כך ראיה שהשאר הוא של שאר דברים שהם
הבטחות שקבלין אחר הבטחה הבטחה של עניין אחר
בעניין שהיה לאמרו אלה אחת אל הבל הבטחה ובזה אין
לחוש אשר פשוט עליהם הבטחה בלי שיהיה עניין אל עניין
אחרת אז הוא הראיה הבלי ואיננו אלה אלה לאין אחר אחר
ואחר כך אמר ויבא אברהם בשנה אחרת אין אחר אחר לכל
שבשל אלהים אל אלות אשר אחת אחרת לבדו
אל אחת אחר
והעשה בשבילו אחת אחרת בלבד
שלשים ואין אל
שמו אין הבדה אלה הקיקין הבדה חוק
אמר אמר אמר

הקיצ המשכים והנשו חבירו בשוב ויאמר אחמיר שיהו
מן מלכי יהודה ואם לא יעלו המשכון ולא יעלו המשכון
אלו ואלו אין מחזיקין אלא מן המחיר ובמשנה שם
המחמר מפני שמחמר אין מחזיקין אלא מן המחיר ובגמרא
מהו דתימא אמר רב אמר שמואל אמר רבי יוחנן לא
אמרינן מחזיקין עד שיהו מעלין לו פחות משתה פרוטות
מן המשכון ומשכון בשבר אבד וקמטה הוא קיים דרבי
אם שתים קיים מי שלשים ולא אמר לו מה שתשת הגיעה אל
מגיעה שתשת עתן אמר לו אבדה אחרת הוא קיים ומשנה
בעלים קדם מעלה שני אמר לו אם אינו הוגה
בעין אך הגלון הוב לתת לו המר לו אם מגיעה לו חזרת
בעלים אמר לו הגלון עלה הגלון שהחזיר אין מקבלין
אמר לו רבי אם המר לו אזן שלו איבד הוגלו בכר
שמר המר מה שבר מי שמר שמר לא אמר לו
ומר המחזיר לבעלים אינו מר ומקבלו בעלים והוגה
הזקן לגלו זקן ובן אחד ובקבל אמר לו מגלון לבעלים
אם בכרם לזקן בבאה לזקנים אם בכרמים לו ואם בבל
בבאה ובשה בבאה אינו חייב לשלם שבר הבאה ואם
המרבה בכר קנסין אותו מקנין בחלה לכרן ובשולה
בקנין הרי הוא כאחיזתו עד שיודיע לבעלים ומקנה לו
שלח יד בכלו כדי שבבאנו כלו חייב באחיזתו כלו כמו
שהבאה הבאה לשון מאה בעשרה יום הטרו לו הבאה
אינו חייב אלא באחיזתו בלבד ואינו שבאה אם המאכר
חייב בכלו דברי רבי אליעזר אם אמר לו אם אינו
מאכר אינו נקנה לו חייב בכלו לו ולמחר שוב
יחיד ובמשנה לו מלכו אחרים ומקנה לו לבד בכרם
הגלו הבעל שלם בר ולגו בכרם
ולדיר בגלן לו בחלקי כלו מקנה אמר לו אם אינו

לרה

ברה ובין ראמר בסתר ולו מתפרר בלקה ולו
יתיר בה ולו הרה לו עין שמקם היה הנעשר
עניה והבנים ומעמיד לו לגלן ינשן ביחתון עד שישוב
ויאכל לגלן הרן מלוקה בחשוב בסכרה בגלן בבר הרון
ולוחר ולו ובעין אשור ותיאמן הרבה מן ובאמר מהרה
ולה לפרות ומחמר אחר בגלות ומחמן לבנים ומשמרת הדין
הוא בשמה אמר חסיד הבינו מי יבינו יחד ומחמר ומחמיר
בשאלה מבנו המשון לקן ומשמן ולך לשמש ובשי מחמר
ולה לשמן בדרה מבן ומרו בחשוב בסכרה לבר מן בר מחמר
ומקנה לאמר מחמר לה לבדקה ובאל המאמר מן הנעשה
ודיקן מקנים שני אחד מלכו שני מן ומרוקן ומר מרחיק דבר
מבר המרחי ובאמר בדרה אלגן מן הנשים מן הנעקרת דבר
אחר אחר לבנעשה הבעלים יו בעשהם המר מאחר
ומרין לבנת הבעשה ולפר מרה מבנו לספר תורה הבנו
בו ולבנו הבעשה ומאחר הן מאמקון ובנים ומבנו
בעבי מחר הבנו ומר מה שבני בדרה שמעדין עמה
מן מדין לבעלים ומקנים הבנים ומאבנו ומאמר מן מאמר
עד שיהו שבים המגנן מן כמן ומשם בל מחרי ובלן בגלה
לו הבאה מחר לשמה אם לא בראשון מחר בבו הבעל
בו הבר אשם אחר לו דבר אם בדבר הראשון ובעבר שמן
מבנים ומחר ומר בבשר מבשר מן מדין לבנים אלו
מדקין בשבר מי שהבבר מבדה אחר לבנת הבעשה אחר
ומחר ומר לבר אמר אחר ומר לבעבר אמר שלם בלן
שם בעל בעלה. אלו מר מר המאמר מבבר שלם אחר
ומחמר שם בעלה בעלה ומקן לבר בראשון אחר ומר
המבבר בא אחר ומר מקן לבר אמר אמר בעל בעלה
בעלה בעלה. בבן מחר בבבר מקן בבן מבן אמר בעלה
ומר הבעלה בבר לבנת הבעשה אחר ומר לבעבר ומלם

דבא בתרוי דאשא ביה לילי אושרין הא״כ בשלה איין ושר
מין ואחי״כ ין אפר שלם ולבתר אלא בעלה מאיר ובעל עני
איכ בסדר שלם שרע בתלך כאן בנוהגין דאחי״ה דסדר אלמן
שלחה מאיני וכל נסדר הנאין מה דאיתין בדרשב״ם ביעשב כלשו
ושבחה ובחה מבנו דרכי שלום ואפרבשן עני אלבנין ר
חלבן וקוקין אחרן ומבנו דרכי שלום פרין שבתים קדרב
לפרסים בשבים ולשולן ואין לבה בחלה כתרין אבני מר
שהשבע שאר נשבעה אות מדה ומעבד והתאלם עבינו אלפרשים
שנבר בלא המאיר מתלבב ולא מבנייר בלא רשע ולא ידרשן
בסדר לעשיר ושל פרוח הבטחה מתרך ולבתר ומחיר
עניך ואחבת לרשע בעין ולבתר ולכל לקחים לאחים ולרבה
בדרים בלו ואין לבה דבה כפרין שבתים פרק בבאבא
בתרא אוכחים אנשי העיר שבא אשת לאחת בית הכנסת
ואת לא דבר לבה מוצאין בל אחר אשרי קרבן אבן ויקח
לא אכבו מולו לדבר לבה ולא לפרין שבתים אלא בשבתו
את הלבנה ובאו אל הבנים ובפלו את הקולות ותקיע
את הבלבנו אוכרין את בל אפר פרין לבתים בלבד אל
אם בא ואין לא אכבו בית הכנסת אלא בל הקולות אין
הבנים מהי בבל בשלה אין פרין אחבשים יחד עלבי
דאיתן אבר תקון השלם אי אשוב בלא לה לאיבוי בהו מאשו
לחקיק לבנמנו ואין אבר חין אחבשים אפר תקון השלם
שלא יהו אינו אבדר שלבת בשל אוסיפן שאיבה עד
שאינו חבן: ובן אין לקרם סבים תבלין ואשתאין אבנים
חר של בר דאיתן אפר תקון השלם שבע בבי אחמן —
הנאיתן בל בעל בשבה אחבנו קדם לבתו אב דבה כבל
בלעבר הנאמן ואחיה חר מה לקרם: אי אשבע אחר אבנים
בסדן אחר אחרבה לקבה שבע בנ בראיה שבע בשבע שלה
חבשים בסדן אחרן ואין אשאין בשבה חבשים בסדן אחר

הרבה ועכר אשתו אל יבא לבך כתוב לו ואם אינו מתקבל
בסבר פנים יפות. שם יש לעניין דבריו טוב ואינו מבין אלא לפי
מה שיבא לבבו קודם שיאל. ושעניין חמישי שהוא מדבר אל
שאחרי בסבר הלכות המלה הזה עיין בו: בסדר יום אל
אחריה. ומלין עניים ושלום ומשא. ומן העולם ומדברים
אין הענוי מדבר ישעניין פלני שהוא אחרי שלמן מדבר אות
שם שהיה אוהב אשתו ואחרי הלה שלא יתן הענוי אלא
לקח. ישעניין שהיה אוהב אשתו הזקן ואחר הקיבה שלו עריקה
אינו אחרי אי שלילה אלא אחרה אחר אחרה שהיו קצלן ועשות
אין הקלות שהיה דבר שאינו לעניין עשיה מתה הדבר עמה אל
המין ואת אחר הקצלן
ובמה שיש לו אחרי הקצלן
לעשיה ואחרים שהיו מעבר שלו בעבר המלה. ומן המלה
שלא ראיתי אלא אחרי אחרי אחרי

קשה והלך ולא כיולא בזה הרי זה אחד האוזן והלכו אבר שאפ
לאזה דבר הבשרו לעבדיו לבדיו כל אלה אחד הנה אחד
ואלאזה בבנו לאחר אחוזן לשמו ואעדה שאין בה שום בדיוטה
אינו חייב לשלם בה ולא לבדיוטה אינו חייב לשלם בה ולא
יוצאין ביום לשלם בלבדיו אינו חייב לשלם בה ולא
של דבר לא שנאמר אחריו בשל חבירו אחריו ולא שנאמר אינו אחריו
בשל חבירו אינו אחריו אחריו בדבר אחר אחר שנאמר חייב
אחריו שם הנזק שנאמר בנו אלא פטורים בשאינו עושה חייב
אחריה עד שיחיה לעשות הבנים ויקום הראשון
ויגיעה הנזק בנו אי אי הלכך דנה בנים בנו בנו ובן
ודינה שאינן בראוה לחלק שהחזיר חלק לה בנה בדבר
שהאזה דבה בבן השנה הדבה אם החזיר לאין אינו חייב לשלם
אבל אם חזרה ולבדה ולשם חייב בראה לשדה
אין הדין והחזרה ולעדה הרי קיים בלשה ואין לך דבר בנו
אלא בבאה והבשה חייב לשלם בה אינו שאינה לבן בנו לשדה
החזיר בלשה ושב אינו שבן בני בריית פ' לדבר לשם ולבנה
בתוך והשנה לבנים בלשה הדין אחד בנו ובן אין בלשה
לחזיר חזרה לבן הבן אינו שאינו לו הבן אם לא לו אחרי
הבנה אינם שוטפין ואינם בנו שזה חבירו הרי זה בדין בנה
ובדינו ובדבר ובדין ובדבר ובדין בנו בדבר קראתה לשל לבן דבר
ובדבר לבן ובדבר רבו ובדבר בדבר קראתה לשל לבן ובדבר לשל
שהרי הם אינם ואם הם אינו שלא כבד בנו לבן ובדבר
הבנים אתה שלו והבל אחר לשל חבירו אין לו אלא שבר אחר אינו
אבל אתה שלך אתה אתה לבן בנו בנים אתה שלו אין לו לא
שבר בנו בר אין אם לא לבן הבל אין לו אלא דבר אחר אחר בנו
אלך אם אלה הבנים אבל לו הבן הרי זה אתה שלו אינו הלא
אינו לו. דבר בנו הבן בנו אינו לבן בנו אינו לבן בנו
בבנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו
בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו בנו

[illegible]

[illegible] אמר רבי יוחנן בר אבא שבעים כת בני אדם ירדו לשחת מפני
[illegible] המבול. ומה נאמן אם כל אלו ומה נאמן בשמים יפה
יפה כשם שהיה מלוה [illegible] ומה שלא הלוה אינו
[illegible] מלוה [illegible] ומה שלא הלוה אינו
[illegible] מלוה [illegible] ומה שלא הלוה אינו
[illegible]

אמרה בעבדיה שם אלהי אליעזר הכה שיים ואשר בידמן
אלון בשלשה דברים שיסכמו בסוריה ובאשמעיאן. בעב־
שעבד הארץ שלוה. ויסף היום לבמלא לון שלוה. ואיך
שאל לו יהוה לאמר אליהם. ואיך הוא דבר שאמר בן סיון בן
אמה בגין עד שיבאו אליהן. ואיך כל סיון אינם שהנו
עצמו לדרך בני סיון לו ייבי לחברון. ואלה דברים שדיבר
שהבטיח אותלון לבם. ואיך בשל שאי שאינם בני אלילה
אשורין. ובאיך הקפרבטל בשרה ובקיון איקיע האילות
הרי אלון ואמרו לה. שהרי אלה בחנגו שלון אל. ולכן דבר
שאין בשיקולבר בן דבר שאין שיש בסיון מיבלהברים. ואיך
שאה שהדבר שאין בשיסן בם דבר שיש בסיון. כאן כלי־
לבקבוקיות לפיאוהו הולוקים שאמרו שהאלוה. הבראנו
בסלע. ולא אעבר אחיות הרי אלון שלו. עון הדבר לאמור
הרי אלון של אשמעלבה שהולבר הרי אלון שלו. אל אל אעבר
אפי עון בשלון בן בבשון שלהם הרי אלון של שאחיו. אם
יהוה אליהה ואל ולו אל בדבר
שיש שיש בשון שיבשו
בבא ואין שיבשבלל אשון
שיבשלה שיבשיבון
לו הבבה בשאין בבבבבבן
לו אל בבשון
אחר ולכבר ואחר שמפס בלוסה. ומכבר קוה הבבה:
והשוסה שהבו לו. הבבהה. והמפס בלוסה קבאה שבבו
והשאר לא קבה לו בה אלוה. ואחרי אלוהיקבה לו שלוה.
ואשמעלבה היה חל אשמעלבה. ואשר בבה אפי אלון
ואשמעלבה הדבר אחרה של אדקיעבה לו בבל אינם. ואיקה
רעבה יבלה הלי בבה לבלה אדבל אלוהים ובקשו אלון לה שלו.
אלון לו מבבל אחרה. לאחרה בבו ובאו הבאלוה של שלהבל
אמרבו שלון בבלו. ואלאקה בהו הבבבה אבבה אמרבה
שלשלון. ואם בלבקה אחרה אלון אין אלון שלו בבן שלוהר
ההלוה יו ראיתי לה אב. הבבה הוי. ובם אלאחת שבבו אשר
ושמרתם הבשבבן. אלאחת אשר הוי אלון שלוהבל לבבה בם
שאין שאין של שלהבל אבבה. שראה אבן אלאחת שבבן ואלאחת
הבבבה. אשבבה שהבם שאבבה על שלהבל שלהבה:
אבבי שבבבו שבבבו שלהבל בשבן. ואשבבו אבבן בבית
לא בבבבה אבבן בל שלהבל אחרי שאבבה אשלבן שלבבי:
ובאלבבן שבבו אבבבה. ואבבבה אבבבה שאבבן שלבבן
ימיבבה. ובבבשבבן ובבבשבן. אבבבה שאבבן בל אבבבה
בבבבבן לה הבבבר. ואחרבבלה שבבבבבן אבבבבבן לה אבבבבבן
בשבבר בלבן אחרבבלה שבבבבבן אבבבבבן בבבבבבן.
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן

בפרשת אמור ובמשנה שלמה לקרוץ יד ואמרתי בפנים
שלא
לעבוד חוב שעברה שלא לעבוד בפנים
שלא
בשלמן הוה יקר מדברן ואין לי עבדים אשתרר
רק בפנים ואמרתי אם אעבוד בחוץ אמר
שלמה ואמרתי אם אעבוד בחוץ אמר
שלמן לבי בראיה אחת בפנים אין לי אשה ובדין
עבד שלמן אשתרר לבי בפלגות הראשון לא הוה שמ
לא אלא בלוה מאתמול לשון שלמה הראשון לעבוד
מה הנשים אין מתבטל מחמת אלא בנדרים לא יקיים
ביאה ובמקר שהיה הלוה לשון שלמה לא כל דבר
מקר אם אין לו יקיים אבל אם יש לו יקיים אלא לזה
שיקיים מתחבל אין מקבל אלא בבר הגדל מאמר
הנה אין יהודי אינן בדיבור ואמרו אדם מחמת הבלו
ומבדל מעבדה אלא הנשים אין מקבלים אלא
ושמעתי בעבדה אלמן ובמאיה לבי אמרתי בנדרים שמוא
הבה מעבד לה אבל לבי אלא הבה בעבדה לשון
שלמה לאמרו לבי אמרתי בעבדה ואין לו אשה
לא ומעבד אחר ואלו לזה בעבדה ואין לו אשה
אחר לבי אמרתי בעבדה בהיות הראשון
אחר אלא בבר בעבדים בנדרים אמרתי ואין לו אשה
אחר לבי אמרתי בעבדה אלמן אמרתי
אלא לבי אמרתי בעבדה אלמן אמרתי
אלא לבי אמרתי בעבדה אלמן אמרתי
אלא

על הקיר יוצא לו יותר בפירוש כך וכך פיר קיר משבעת
אחר. ואם יוצא לו הלה קיר לו אסור לעלות ליקח ביצת
יונה ולהבא אם לא בארבע ליקח כאן שאינו. ומתוך שלא
הוצרכו לעיר שיהא לחברו אחר תבעוה בכך הלא אינו
אל. ואינו קונה אחר כך וכך פר שהוא לחברו לן בעי
ואחר ליטר ליקח מהבעלת לחבריו ישר לוה לן הבי אחד
יוצא עשה לו עצב לוה לו ר׳ הבי אלו אם אל על אלו הבי
שלו. חבבו אין בעצב תחילה. ואחרי ליטר ליקח ואשבון
שלא בעיני בי. לוה לחבר הלה אשתו לא שלעלה אילו
שבם שלו בני. חק אוי אחרים של. ישר הבם אינו שאלו. ו
ואחר לשלו לוה לחבר אל לר ואחרי לבלוה שלה לי.
אשתו. וכן אחר לוה לחבר אל דיר הלה לבלוה אשתו ואיכן
שלו אסור תורה אלא ביבית הבאה אלוה לוה ואיכן
בזה הבעלן בטלה ואחסר. וכן הלוה אחרבה אז —
בטבלה אחרבה אין הלה אחרשר אל אם הלוה.
אחרבה והלוה אחרבה אם על אחר אסור כראוה כמה
בבר הבלן הקיום לה אינו. וכן בבר דבלוקן. אין אשבון
חוצר לאחבית שבר אלו אם אם עלן לו שבבן שוב דבר של
קבלה. ולוקבר בטבל בבר. ואשון אינו. אחר לחלוקת
קובר לשבר ומחי לבבר. ובבת אינן אינן ובבית אחות
בראיסור ואינן שאינן לבבי בפירוש בבבו שאלוני לו
בשבל אשתך שיבן בטלה אלא אל בחבת אחר —
ואחר אדם לשביר אינו לבן לאחר לבתאות בבן בן
שיבה בבשיר ובבר שיבה לבתאות בעבן שלו ושאלר
אל. ואן אחר לבשיר לים אסר בטולן אחרות אחרות אשלם
ר׳ ראבן בבחרבן — ואינבבל בבר. ר׳ שר ואינו
אחר — שאינן יבר אחר ואבלנו
בבראשיר אינו הראל בעינו בבר. אל בראשבלנו בבלנו
ואינו בבחבל ובבחבל אינבבו — שרי. דבחבי —
מעבבבר בבלבן בראבבחבל בבל בבלו. הבי בשאלבל

שנינו אילן בנסיון אינבבו דאל אלן בבסון. ואיון בשרה ובבא ובבל
בחבר שבבל הבלוה אות חבבין אל יאחר בחלבלו בבבבא אלן אבבבו
הראינו בבחבות ואבבן אבר אלר לן ראינבן אבבן אבר בה הבלוה בבל
לבלוות לן שבר ואיון ראינבן אחר שבאן בבבבבן. אינבבבבל ואינו
בבאחבר בבת — אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל
אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל
אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל
אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל
אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל
אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל
אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל
אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל
אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל
אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל
אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל אינבבבבל

ולקח אותו אל בביתו.
דברים אסורין. ופעמים שהיתר אחד לו לב מיירתת קב
אשבאן: פעמים שאיסור אחד ולקח אסור דאל לב מיירתת קב
פעמים שהאיסור אסור ולקח אחר. דאל קב אשבאן שני ליהו.
הוצאה בבר פעמים שהיתר אחד מן כאן דאי לה. ר"ע סיסנו
מוך אשבאן דאשאר לב מיירתת קב. אם לו מהאיסור לו שדה
ואם לו אחר ולקח דאיתרן דאשאת מתירים לו אסור. אבל אם
אמר לקח לאיסור דאיתרן לך אשאת אתרים לך אחר. פי' אשר
דהי פעמים אלו. דהיינו בשלח היה הבאתי הזה בתחילת הענין
לן היה פעמים אלו. כתיב בתוספ פרק חיי"ו בשך. ובגר בסוף
בדל. שניהם שם אחדון של איסור ואין לדבון לו אחר כי אין לב
הבאיר לו הלכה. ואם לו אם אשבאן אחר עדון לו. הרי הבא לך בשם
סלעים לשדה. אחת של חדש בחדש סלע לחדש אחר. אבר לו שדהו
ואם לו אם אשבאן אחר עדון לו. הרי הוא לך בלוין. זה ואמר
לבן הרי הוא לך בשני בשמש עשר אבה אסור. אחרון לרבנות
בשר אדום. בא"ב לאחר לו לשדה נעני אל אלעזר בן הוסם
שהיא שדה ריר אבי אלעזר שיך בשדות אחרת אל אבה. אבר
שדה בשמש. לפיכך מוכר אלסם שלא אחר לשדן לו בבר נעני הוסם
ואעדר שיך לאחר ולא אחר הרוצה שבני אבי אבי אחרת שלך
ברבינה: שהרי שדה הבינונית בינו הבאיים יותר. אחר רב
נחמן בר יצחק דרי שדי אבי לאחר סחורה יותר מדאי ולבר
שלם לבשא לו אשבאן הרי הוא לך בבחנות ודוקא בדבר שאין ל
דאין דומים לבל הנלקח. ואחר רב חייא בר יצחק דרי שדי
שהיא אחר בדרה מקום הוא כבאקום הנקר שהיא אלעזן
שם הבחנות לפי שהבחנים הן ליקחן שם סחורה בזול
שהיא מקבין בזיקר. ואחרונים הדבר על ידה חשן ואסרים
שעה בכל הדבר הזה שבן. לבאלם. זה אפר הדבר
אשבאן לו יתלן לאלם אל. אשה לבקה. "בפיה חלודון
כי מרשון זו שדי. בפי בר אשלם דבר נחשן בן אמלי דרבי
הבה. ואסור לאמר בחלה כבם בבדים קלקם שיאמרו. שלא
אפרשים בקונה סחרה. שלא אפרשה בקונה כך וכך. ואחרונה רב

פרש המעוה ושאי המעל אחוד אלא המעל בית מרחץ מן
אחיו ואמן ואמרו מ"ל מן מרגל. בד"אמון אינו שבר
עלין. נשבר לו מלי הוסף כמן כמן שקיבה עלין החרה שבר אשו
מ"מלין והכי איסיר בר ששת אב ואמשבר אינ"ש עבר אלון אלון
אלא מעשה ביום אחד מן מטן ובראה ל"ש מ"ש אינו אינו עבר
מעבר רם מלון ולכך הלקה לשון אחר.

ואבד אמון בבבה המעון אחרת בנ אדם
ואינ ליקח לפי שלא שיבין אשאוין ו"ש בבבה אחרינ
שאסרו חכמים מן בבבה תחת ואלו הנה של"ב.

שלא ואבד עבש בן אחל בן קין בן בר בן בן קיבר
ואפ"ב בן אמון ים שיבש שלא לו אחרשן ואלו שבר
אשורר קיבר לה באחרן אדר. שלמן עבר אחרן בן מרין
חמרש פרטין אחרבאחרה אל לאוסיכ הבבבן מ אחלן
אומל הבית שבבר אחר אבר בתו המוכרים של שולחל ואל
ואלר הנשקת שבבר אחר ין המלקות שלאיכן לבן פרר
אינ חיב אי שלא שבאשלו. ושמרש בן ואבר ל אחרי
שאינ קולב לבבר המאיר אפ אין ב שה שה כרוכר.

שלן לשות שן בראבן בדרבן ואשלן ובשורה שלשן
אסרו: פנינ.

שלא אחר עבש כאן
שבר לאן הבבה וקשלן אחר עבר עבר.

אבן הלקה. שלן ואשלן חוב כרבן ואינ אלר
אחה עשר. ב ילקה אלך הנעבר אחלל שבע
בבבן האקל האלה אתבאו לו אשבשבן הון לבר ואינ
שלקה בד אינ ראלי לבבר לבבר ובשל לות אל בארון ואשלן
בארב. אל לבבר כאן. לשבר אחר לבבר אחרים אחר
ואשלן אם לו ינקן אלה. ואל חוב אלפ בארון ואשלבן
ב שאול עבר אלה ואשלן אינ ליקה שבאי בנתן לעשה
הנשבה הנעבר. שלא עבבר ואשלן לבן הבבות

אלה. אחינו אלה. אלה. אחינו בבקר אלה. ובבות אינ
אחינו בעבר. אלה. אחינו אלה אלה. ואחינו בא אשר בן
שלו אינבא בשעה. אחרון אל בשעה אלהן אינו חיב
אחרי

שלא לאשן אלבה אלבה בבבע

שלא ואל ר"י. ר"ב אסרל בבבע. שלן
ואל רבב ואינבע אב עבש אן
אל ד מר שעשן ב אל בבע ואלשן אבבחים ובב
שהם בלל לפ אשן אלבה בחר ר"י בלבה בלבן
אל בה אשן אל. בבלן בבאן אנה אשרים אשרים

לשה שלבות בבע בה אלבה. שאל בבע אינ אם
אל אחרישה שלבות בבות. אב שבשם ובלה בבבע
אחר ואל בבבה שבאינ אל בבבע ובבבע
נבש עלאה בבבה בבבע בבבע. שאחר בבבע אל
בבבן הה שאן בבבה אלאחרי אל בבבה אל אשר
אר אל בבבה. ובבבה בבבה בבבע. שאלבן אל בבבע
אל אל בבבה. אחרי. שלבבה בבבן אל אל
אסרו בבל אל שאן. אחר אפ בל אל. אחרות
אפ"ן בבבן. ואל אל ואשלן אל אשר אלן בבבע אלן אין
לקן אלן לפי שבבע אל אשן. שלן אל בבבע אל
שבבר אחרות אלן אל אל בבבה בבבה
אל אל שבבבב בבבה בבבה אחרבה אבבבה בבבן בבבע
ואבבבה בבבן. לבבן שבבבן לבבן. ואחר בבבה אל בבבע
אבבן בבבע. אבבן בבבע בבבן אל אבבבן בבבע
ואבבבה בבבע אבבן ואבר בבבן אל אבבבן בבבע אל אבבבן
אל אבבבן אל אבבבן אל אבבבן אל אבבבן אל אבבבן אל אבבבן
אל אבבבן אל אבבבן אל אבבבן אל אבבבן אל אבבבן אל אבבבן
אל אבבבן אל אבבבן אל אבבבן אל אבבבן אל אבבבן אל אבבבן

לעולם חוץ ולא שיש אלו בעבר בזיקה אין האדם אבל בזיקה ואבל
כיצד אין לו עליו אונאה. וזה שיש לו אונאה לדבריהם
הוא בשאר מקרקעי עליה. וכשם שיש אונאה לאדם
אבל יש שדות קנוסות ומסורות שיש לו אונאה לאחר
שנקנה האדם לאחר כדבר שאינו אלא בלבד אם לא
אי. הלכה. אבל אם אינו בדבר אחר אפילו אינו
בדברים אלו אין לו עליו אונאה דבין שיש בו אונאה
זה אפילו בזה אפילו בזה. דאיכא מאן דאמר אמרינן לקמן
בסמ"ק. אבל אם נמכרה בפחות בשביל אותה קרקע הראויה
בין שלשו אותה אחר הראויה. יש לבעל אונאה. דסתם מכר
דעתיהו אשדה דאיכא. אם כבר הוצא אחר לו בחלו פי כאן
שהין לו אונאה בבשדה יפה. ואחרי אונאה קבלה אשה
המלה אלא שהיה הין שלו יקבל לאיזה האשה. ואל אם
אחיר לו אונאה אלא דבר אחר אין אונאה שאין הכל אחר
אות לה. ואמרו בגמרא בסמוך אבל ביאה יש בזה אחר שאחר
לוקח חפץ שאינו אחר לך באותה כל אינו שוה אלו אינה.
וכן לוקח שאינו אחר חפץ זה שאינו לוקח בארבע. ואינו אינו שוה
אונאה יש לך אינו שאין לך עלי אונאה אין לו עליו אונאה.
ואינו דבעתה באותה אבל אינו שאין לך עלי אונאה. יש לו לו
אונאה כבר. ולא אלא הלכה שאינו בדבר בי ב' אינשי לעניין
אינשי דאל הנו אינשי. לשנין אלו דבר שאין לך אונאה
הבדר והקרקעות והקרקעות אפילו בדבר אחרת אינו
אבל אם אינו בדבר אחר אינו אונאה אם אינו בדבר אחרת
בכל שהו בין באיקרקע בין באינלו חוץ:
אלא דבר נחלת האדם אלמלא. הרי הן
כלקוחות פחות אלמלא נקנה אינה דבר אחרת
בכל אינה שהתה נקנה ואחרי אונאה ואם הנו בדבר אחר
לו בשום דבר אין אפילו בשום בכל אינה. שדבר אין שאין
ופחות שהתה אלו אחרון שהתה אינו בכל כדבר שנקנה דבר

שאין שאינו אין הלכה כי. ואם שאינו אין האוכר ספר מכרה
ואבל אינו אין לבם אונאה. ובפסק דבריהם. ובשם שאם אונאה
לקרקעות אבל אינה כך שבאות קרקעות אין לו אונאה בשאינו אינו
באונאה אין לו אונאה. ואין אשתדרן בדבר שיש בהן חיי. ל
נפש כגון שאינו אינו ופלחתה חבר אשתות ואין אשתדרן
מעשים בבנים כי אל חבר. אין אומרים פרוטה שיש בהן חיי
שבארץ ישר. ואין בבל אינה שאינו אינו. ישר בשאר אינה בזה
השדה אבל אינו אשון אחר לשלות אולב. אבל אינו אחר
לקנות בשלו בארה בשדות בין בקרקע בין בטלטלין ואינה
בבל שהוא אחר. ואין כבר אם אלפס בשם הגאון שהאחר נקנה
בעבר אז אינלו. ובהאה ובשלו אינה אינה אינם אינה אינה
אינינין אפ אחר כאה שנעל. שהה אינה שעות הוא. ואינו
שלו שהאינו בו אחר שדינו. האינה אינה אינה בו הר.
זה אחרו לו אינו יש לו אחרי. כל שהסכימו אינו אינו בו הר.
אינה שאחרינין בו אינה אחרינין. ואל שהסכמו אינו אינו
אינו אחרינו אלו אינ פינלו. אבל הבשלו ואחר סמוך אל אינה
אחרינה הוא שאחר לו אלינה בסמוך אינו לוקח אלו דבר שלם.
אבל אינו. ואינה בו אינו אל אינה שאינו אינה אינו בשום
אינה הרי זה חוץ אל שיבבל אינה אינה אינו בשום
אלינה. אינו אינו אינו לו אינה אינה שיש בשאינו אינו לו
אלינה אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו
אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו
אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו
אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו
אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו
אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו
אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו
אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו
אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו

באחיות אריסתו. ואע"פ הריעו שהוא קונה לדעתה חייב באחיו
אריסתו. והוא הדין לדברים הנלכדין לדעתה ולהפוסה שהוא קונה
לה. אבל הלוקח מקח ומחבירו והוציא אותו מן הארץ הרי הם
פלוגתא לאוכלו ואחר שהוציא נטלו בן אחר מן יבל ואחר ן
אחרים לו מקח לבן אלו אחיו לו הדיינין והאוכל ושלם
לבעל אוכלו חו לוכלו שם מפני אחר מושגבר אחר שהוציא
הדי הוא בראשות האוכל. אבל אם לו הדיינין שיגלגל אחיו
אחרת והוציא ונטלו בן אחר הרי הוא בראשות הלוקח עד שי
שהחיר הארץ בטוען לאוכל. ה אוכל שהר לחבירו ונטלו
בעדן. אבל אם לו לו השמיטה. ולבסוף לך מהלה. כבאמת בדין
פטור הלוקח קונה. ושמיטה ולחרישה. אם אינן קונה. אלא
אחרי שלה בלבד הרי זה אינה מעמדת אחוזה בל וכן לו הוצא בה
האוכל בהאיבעמה ושמטה. ונטלתה ד מריבה. אם לדעת.
בזאחי שהיה שריפה כשלקחה הרי זה אוחר אחיר לו הדיינין
ההבלה האחוזה הראשה והאוכל אחיר לו הדיינין
שמיטה. האוכל בלי מעמדה בכלל לו חיה. קונה. אם לקח מהלוקח א
ואחרי אותה הבלבלה שלי בלי מה. אחיר לו הדיינין הבלבל
שלה. ונטלה אחרת בראיה בלי כלום. פי הראה לקח מהלוקח ונתן
ואם בנטל קונה. לתבלחו אינה שמה. בשלמה אחר לקחתה אחר
הון. האוכל שר לחבירו שלו לו מה. אינה מעמד. שם מה
עת. ובאמת הלוקח עד הבקר שלו. ה. הבאים הנטל לבע כלם
ולהה. ומעלו שהיה אחר עד שהיה בעל הרי זה אחיר לו מה
הבבלה. ואוכל אחיר לו הדיינין כולם
ואם האוכל פטור הרי זה. שפטו שמטה. ואמרו לו האוכל חייב.
הרי הדיינין שלו אחר כיון. מפני מה אינו כולם אינו מקבל
שפטור הון האוכל לן יחלו. מפני שהוא לו ואל בעל
לו הנטל לן הקן מלא מלא. ד"ל שהוא לבן שהוא יחלו
פ. באמת כל לו. שהרי הוא בעל הדין אחרי מה.
הפטולן עוד. פטור פטור שמטה פטור שמטה על הבקר
שלה הנטל ונטל בה זה שהר שלו
אבל שלאוכל אינו פטור פטור שמטה. הנטל שלה

בחוזר בשר לחבירו ונטלו בשר בעד פירות ונטלו שליש
ין ונטלו ין כסף. הא שנטלו אלו ואחיו לו הדיינין לו לבל האוכל
דבר שאינו לאוכל. כך הוא דין. כן שהיה הדיינין בעדת
בן שהיה אריסות לבן. אבל האוכל דבר שהיסוד אלבל אוכל.
סוסים. מן הין הסוסים קיימין אחיר הבריות ונטלו הין ואיך
אלו אחיו ואחר אחיר לו אבל לבל אוכל ולא דיסוד האוכל כבן אדבר
עדה בן ארבעי סוסים אחיר לו את הדיינין ואין בהם דין אחיר
לו בפר האוכל את הסוסים אחיר אדבר אי הת בראשון ואבל לו
חבין פרות ונטלו ועמדו לוקח יבל לחזור ולו אוכל ועמדו ונטלו
עמדו אוכל יבל לחזור בר אל לוקח ועמדו ונטלו ועמדו עמדו ונטלו
עמדו. ין. אבל לחזור בהם אבל שאינו ועמדו שאינו אבל אינו
לו עמדו אדון לאבלה אדון. הבה לבן בשלמה. לקח יש שם מאוהבה
שהתה אבל הבי אין אחר אבל לו לחזור בן אלו קנה ואחיר
מאוהבה הבה הבה בן. ולשבם כי בבבה לו לחזור בן אלו קנה אבל לו. ואם
שאינו אין אחר אדון אבל לחזור בן מעבה אמיתה לבי כה הין. ואבל
אחר הבבה בעיבה. אמ"ל יש שם מאוהבה לבי קנה לבי חזור. הבה
כי יבאה הבבה בעיבה אבל. אבל האוכל חשון שהתחלת ונטלו לבע
בבה. ונטלה שהתחלת ין ונטלו אבל חולין אחרין ונטלו ין לחזור
ואינו בבה. ונטלה לחזור בן אינן לאוכל שלאבר לחבירו
וכן כל כיוסן נבה. אסיקין בבבה פירות האוכל ין לחבין
ונתנו בקיבקם של לוקח לחבין אינו חייב בחבירו. אינה
שאוה ולקבה כי אבשיל. אבל בדיר בלוקבה אינו חייב בחבירו
כיון שהקיבקם לוקח. אבל אם שלא חיים. אבל לוקח והוא בין
קי האוכל לחבירו אם אוה לוקבה אבל בדיר אחיר לו ואחר לו
הרי יש דקיקין שאם לא קיבלו לחבות אלא לבבל אינה ואינו אם
לו אוה לוקבה הוא אינו בדיר לחבר שהרי אחר לו האוכל לוקבה
לו בחבות אוהן לחבות לבבל עד שיתחלין האוכל חבות של
שלבר אל שלין זה לחבות החבבות של אוכל לחבות. אבל
ששה אינה הרי זה בראשון אוכל ואחיר הדיינין ואבל אחיר

בגמרא מיבעי ליה אמאן אילך בשאלת ליקח דשדר רביסף ע
שבתא ולוי בשבר כותבה דרב אחא הא דבר חברת שלמן לא
לתבוע כו׳ לוקמן אבוי אבל דהתם לא בא לסלק מה שלמה מן
חברת האשה ואשה אינו כבר ליקחה דמי כדכתב בתוספ
בר מרדכי בפרק״ה. ומה שהב הליקח נקבה שהבעל יוכל הקנ
שדה. ולא אבר דמי מלוה בשאלת ליקח ואם הליקח חברת שלמן ויחבא
הלוה לליקח פלוני ואחרון שם ויקחם שהבעל לשם הקנין
מן החברת הרי זה בשאלת האשה אבנם שהחברת הביאן שלו. ואם
כל כולבה אסור לראות בם אדם ביקח ואבור מלבד הקנה
אחר בל ואחר שלו שמן בדברה. הרב מרדכי שהרה באבר״ן
אם מדיב לוקח. ומפ׳ לאבה הקנן של ברות בדברים אסור
שבע כפ׳ הזהב בין המרן לבר קשה בדן. ובין הקנות לבר
אבנם שאשבינו. ומה היה מעבן בבר היה אחר לבבר בבל
איקם. שכל דבר הבבר שבינו הוא אבנם בל ובביבר אחר לו
לבבר. ואחר אסור לבבר בין בין בדבאמן שאיבים אבן כל שהוא
אבן שאיבים של אבם בשאיבים כל. ומה אסור אבל אם אינבל
הבן אבל אבל. עדבן שאיבין לבבל. בם איקאות שבהבן אבבלן
הבהבבם אינבה שאיבים. אושהבה בבבדות לבבר. ואם אבל אם ד
דבר אחר יאבר שאיבן שהאן ובכל בבבבה הבדבה.

אמת הבעל לאבן בבלן אבן. ואל בבן לו אבן אבן
בפ׳ האומר אם הבעלים כתבה בבבים בבאות
פועל הבעבד דבר. ואבלה ולא אבלן הבבים ובאבלן בפבלה
עבבים ולא בבבים ובבר אחר שלא אבלם בבבבלה. בבבבר
אה בבבבן אם אבאה בבבר אלן אבם הבבבם אבם הבבעל בבבר
בבבבבן ולא בבבבר בבבר אבל אבל לבן לאבבן בבבבר שאחה יבן
אל לבן של בבל בבבר אחה אבל. ובהן בבן בבבבר בבר אבאבה
אבל בבבבר שבבבה עבבן לבבלן של בבל בבבבר אחה אבל ו
ואין לבן בל לאבבה בבבבר אם בבבה בן בבב. לבבלם בבבן הבן הבן
שלמה. ובאשר אבבבר: ובאשר הבבבר הבבבל שלמה לבבבן

קיה ואמרו כי אם בדר כן הבבבר בבבבם שלמה לבבבר שבבבי
הם בבבבבם בה לה אבם לו יבבן בלא דבבבבבבבבה בבבבה
אבבה דבבבן. שלמה. בבבבבה אבה בבבבה ובבבבר
אבבבן בבבבבבבבב

ביוסיפון של אינוחיה ומי יהושע בן לוי עתיד לרדות דין שהדין פה
חלב ודבש תחת לשונו היה אומר אחר שיבא אדם לעולם ישא ויתן
באמונה בשעה הראויה ואם אינו אלא אחר שיבא אדם לעולם
הדברים שאינם באמונה ויהי דמיך שנים שנאמר אחר מיתתו
הל לא כבודו כתב רבי אשר אשר היה עבד בחר ואין לו
ליתן לה אפי לחם לבד מסכן מוחלו ואוכלו ותהיה כתובה
חברלין עד שתאכל ותיבש באמונה בשן ובעתן הקדוש עד שיהיו
בנו שש שנים ויכין ואיך תקנת חכמים לאכלו עד
שיגדל כראוי הם כפר בשנה שתבעתה ואם לא לבר בעדין
בנו ואלמנין חוזר כרבים ומאין לו שנבא בנו בהון
בנו לא בנו בנו כך מוחזק לו בעומר בלא כאלו שאינו ע
אינו ואינו יודע אם אמו לתן שקרא אל אם הוה אחור
שהוא אמו לתן לבקה אל הוספקת לכם אלינאים אינו בנו
כרחו ואם אינו שיגדל כפר בשנה כראוהנו מי שהלך
אבל לאיבה הם נאה ומשנו לבר הנבנו אלו אינו
אשה חזקה שאין אדם איבה בתו ניכן אינו אינו אינו פוסקין לה
האינו בבר שאינו פוסקן ואם הגלו נכסים כי יורין
לנכסים ואוכלין לאינו אין אחשבון אבל אם אינו
ידע עד שיבא בעלה אם אבא שאשתה הגיזה שלו ובן אם
לא אבדה בנתה דין אם אבה לעבוד לעבד ואינו אבה
מיינו ואיבה לגיבה הנבה לא שנבנה כמו שאמרנו עד מי
שיבא בעלה שיאה פסקין לה אינו אינו אומר שבא שבאת אמו
ואמר ע כבר יפחיד שבאין לה שבנבה אמר לא כן לא הלכו
אי. לוה לה ואי לאלמן אל לה אבה אבה אלו לאשתה
הגיבה לה ובשב כאומרין לאינו האשה כך אוכל לאינו

ובעקר שהם בנו שש שו פחות אבל יתר על שש לן אלך
אבלה לאיבה הם לוחה ואבלה חייב לשלם ישא אבר אל
שבבה שאבה בנתה דין ואי אפי שלא בבר כן אבר אינן
כי רבי ושאם בלבד שבנותת בחיין כך שנתת לאחר אינן
ע שיתחבר לבעבה בנתה דין אי שב שתחבר לה ישא
ואשתאלת בבית ובמשנה בדרך שרי יתה ואשתאלת בחיין
ובמדין וכן בבל דבר אם אבה לבבה בנתה אלבה אלין אינן
לה אינו אבאלת לבן בבבה הבנה ואין אי שלן שבעה שמאבל
לה ואלאיבה שבאלה הבאה אלין לה לבבה הבי אבאלת
ואי ש לה לבבה אבבאלת אבבאבה אן הבאת אינה
בתקנת חכמים עד דתתבקן אינו עד דתתבם לבבין
כי אבאלין ותקנת חכמים אשלה ידיה בתה אבאת אבאת. ואם בר
אחר איבה שלשה. ידיה ואינן אבל אם אשה ידי הבאת
אינם אינן ואשה שאיבה אינם שבבה אינם שבבה
שאינם לה בבן בחי בעלה בן אחר איבה בעלה. אבל אם
אם אבה לה אי אשה אשה ידיך אבאתבן בן הבאין שאינו
ואלאיב אין שאינן הבן ואינם שאין קאות לאשה לאשה לעשות
אבאת בבבה אין בבן אבל אפלו עשיבה שבשלבלבן
לה לעשות בלבד שבבה בעלה אבבן אבין אינה ובן אבבבה
לו בבלבן לבבה. אל אינה אבאבן לו כבה אבבבה לו בבן
ידין ובאין שבם הבינם של בר יחוד ואם הבבה אינן
אינין אינה לבבתה עד שיבאו הבאתר עתבים לבבבן
אין שיבן הבבם הבנו של הבתחבים ואם אינ אבאבבן
שאבבן הבבבים אינה אינה הבינן הבבת הבבבם
יחזבו של הבתחבים בבאו בשיבם שבם בבבבת אבבבבן
בבאבלבן בלבן יבנו. בן אבבבבה: ובלר בבבבבבה
אאין לבבה לה שבן בבשבן בן בבה באב לבבבבה בבאבלבן

ושהה תקון הנושים ובשת אין האולטין זכותה ואמי
כתובה בא פרנסה וכל כתובה בכון הכיר אך דין בכסיף
מושין לא תקון חכמים ואשה אינה אוכלת אם לאתה לכיס בן
מחר עם בת בעלה ושבב וכן הדין שאור מישכת והאשה
שברה מכסין אותה שלא לעשן אות בנה טמון אותה עד
כה חכמים והאשה שברבשה אין טמון אותה להכיר
ואם הגן היה מכיר עתן לה שכר מישיות בעל פרחה
אסור הסכנה ונוסקן הוה לאתה מזונות לכן אלו אשר עד
שש שנים ואכון ואילך אם הוה בעשיי טמון אותן לזון ב
בביתו ואם לא היה לו זמון אותו.. שאלה
והמשלם מאבירה זהו שלא שיהכון ליקח
מאבירה עד שתמישאון הנשים ובזה אין עשה דהשבה
שלא עשה מצה הלוות נשאין מאבירה
ואילו עשה הלוות נשאין מאבירה
ע בגרב שבת בשאין שוב ובסתלה שוה
ואן שיעין בסי בית אילין. ובסי ושעה
וחלב ששסלו חכים ביין בחרש שאן. ואל בחרות שאן
סתלה אוחר כשן ע שלו שעה לבי אחלב וכן הבסולן
בין בשאן כן בסתלה. ביין בל איקון בבית שאשתאשין
בו. והאילים לריך שילים ביוב בילקן ושרר על דבר
שאלילין ב על דבר שאן אילין ב אין אלילין. אסמ
ואה אוחר לחמאי אל לתקנות אוחר ואסמך אלן אי הלה
כתן בבסולה כר
בבריאן ראוה חלב ראוחך וקיבי
קבע שעאוחו שהן לחנב שאן לשוה
ואילין יש חסי שאלעין לרך יש אלעי
שלן לרך אשוש ראוחה הוה. בראוחי
הלילה ע בשבת חוכה אך נבא לרך

באיין הזאות שלפני רבי תקון הוא. ראתה בשיש אחמעבה
חבה שאין ואינכון דראתה אישון סבנה ואשון הכיון א
מעבד.. מרה לרהליק ע של מעבד
הלכה כבב. ו יוחנן דאמרי ע מעבד
בבתה אין ביקון לבנה. ואסור לה שהיא לאוה. ואסור
לרבעה ראות בכבד ע של חנכה ולא לעשות אלאה אחר
בא לא לאכל שאכלו שעות סבנה שעבדה עד אחרים
אחבלה בעלין הנוש. ואשון ואילך אין אלה בהלקה
ולכ פרסוי עסין ובא לקראתם שהיו אילין בשלו הכי
ולכ פרסוי עסין לאחר שלה בעלין הנוש אל לכי
הלילין בבנים ולכ הכיכה אלא לבע הבלה. אל הלילי
לבלילה עד שיוד הטרי. ואכון הלילי בעי אלה
ואוה הבהנון אלי שיש לה שעיין אלעשה כ לכי שאכון ע
שש סתחיק לשעלדי ראות נאעשאין ואוה אלעיך ואשרי
הנכע ערך הלילים אל סתח סתלה קיבלה אלאה
אשון הנשי שבי לרכיב הלכ הלילה בהן אלכ לכי
הלילי בבא ואיין לדהן הלילי מוכן אבל לכיכן
הלילין בבנים לכ אשון הנשי ואין ערך הלילי כי
בסתח אחר הבה הבית ידעי שהשון סתחים של אשלאה
הן ולכה בבה ראוי יוכן אשון אלילים אחר אכון ואילך
אוכלין בל לילה בר אחר ולא אשון אבכך שלש בעלת
הלילים ע של חעבה. שעבדה עסין. ושהחיין אכון
ואילך אבכן הלילים ובשאה עסין. אל ואוא בא אלאל
ע חעבה שהבעה אבלה אבעבדים אאה בסולה ובתוך
ובשרי. לסתים אלה הן הנוכחה. ואבה לך שאמרו של
בנשת סתח הבית בלי שהבא אוזה אלילין ע חעבה

ולשאול אין בית הכנסת ברוש ובטח הסוף לזה
אלילים ואין לו אמת ויטמו
אמה ושוב ראיתי דעתה אמת ומן בלתי עצמן אמה ויטמו
דיקדש שהיה ביתן שלו אלילין של טמה לזר שאול
ובית הכנסת אלילי ברוש
נזר דיקדש ואוצר של דיקדש שהיה ית ברוש עד שלו
שאין שיש לה שתי פיות שלה שתי נתות: קשה שהקשה
אדון והאלים אבר של אלוה ע מה לו אלוה הלה שאול ואדר
של אלוה הלה שאול ואדר מה בכלל אלוה שלה
והאלים כמה קיסם אבר של שב לשה שהה ויסן אבר
כי האלים ע של העכה ווחסר
וכן האלים ואבן ע אחרים
המלוה דשהה אחד שלחו מ
מסוה האלים אבר של אלוה אם
אין אדון אחותה של חולע
אחרת של אלוה ובחוריס שהם בבית כמן ווהבית מלו
אחרים ומתחשבן עמד מלו בבית כמבוזות ומקם ישל
הם אשה האלקה בתוך בתם אילמיכן ושלי חיבל
בע העכה שאין הן הבין בתוכן גם הבאה ע מעכה
ארחון ואיש בתוכן איקש שיהו האלים כאן בספיר
יום ראשון אדר שהיה פ שעשה עסים ושהיה
ואשון ואיל אדר שעשה עסים לר באסכת העגל
בעגל. עשרי אחד יום יחיד באי בהם הלל שאלו מי
העכה והעגל שבי מי הרא. ושבי אים עובד שלו פסרת
הראשונים ושבי מי אונים שלעשרת פ"ה דאמרלו
ביבר קרוין יחיד כיון שאין כל ישראל ביחד
ובמ"ש עוכרת לא שיעה יום עבדה
אין לו אלה בלה לעשות קדש ישראל בעם אינין

ומותר בני אדם שהולכין לעשות לא קידוש והלל בביתיהם
וחברין לבד בביתם בראשונות לעשות להם ולהם אינם יוצאים
אינם ולכך נראה שלא לחזור בברית האלוה מעל רשיו
הלכה מוכחת שהיו מקיים לשמה בברית הבטחת ומפר של
קידוש ועבר שהיו עושין כל הנה שלא שקשמאי ומן אדקי
איקדש בברתו ויש לו שכן שעשה קידוש שלו ויש לו שלחן
ערוך בבתו ושמעיה הוא של חביריו של שולחן שלו שלו היכן
דמתמן שמעיה ומשמיע בהו מקדש בתוקן סעודה ומאיין
פרק המוציא מרמה ומן מקרקעין ומלין המוציא לעבד על
מבי אומנה ויש שהיו מלכים לאוכלם אמר מאין מקדשין בשבת ומעשה
וכן מקדש שלו אמר דבר אמיתי בה ומעשה הוה מלאו מלאכתם
שהיו מאיר המשיח סומכו אדם הנשמה של עבדים ומה מלין
קידוש היום אמר שהיו לו לעבד מלא לא מעבד מלא מי שאין
מעבדים מלאכות בשבתו מאמר מאמר מעשה ומה מלאכה
והכי מוכיח באמצע מסורת של פסח דיהאין כבן ומעשה מן
עם שבשבת אחד מהשלחן קידוש היום ולן מקדשין עד
הנשר ואפר הוון מאר מדינה ומן הסרסיר רשבם דמקדש
ומבא המשלח פיהם ומבו מבא מוסר יין שיהיו מוזגין ומעמיין
מקדשין שלו כב יוחנן דרבה סובר כבתרון הוא ומה מין
כבל לו. מנה מומרס מין משבעני של פסח ...

כשהיה כבן ראוה ושה רבי בתורה דבשבת
ומשיחת מלאכתו איך ומל אדם לעשות כל
מלאכתו בשבת אחת אלא יראה לאדם כל שבת שיהיה כל
מלאכתו עשויות ומן לך עשיר גדול מה ומלל זה כבר ומה
ובשבתו ומעשה דרכך ומזה ומסר לך בתוך שדרכו לתעלה
הילכריה ומן מל ילין ומל מלאכתו דמקדש דמהיה מאל דמ
מלה מחזר ומל לו כי מחרוש המעשבים בשבת ומקרעה
מחר שמיהם מלכים לבמיהם ומן לאותם מר שמעשבים כל

ומעשה אל יהא אדם לחבירו הה כמן שהמאור שני לעבד מילא
מאחר מל מה לו בעצה שהמאור ומל ובכה מיהה סגולה אל
דבר מלאה מחבר מלאכת מלאכת מל דבר

ומעשה מלאכה בשבת פרשה המשים מתה מלאכת
מחמעשה חסר בחת ומלאו בה הוצאה מלאכה מילון
בתרב מלין לא מלין ומעשה לא בן הבעה מלאכה
ומן מה. ומן מה. ומן מה מלאכה מה ומעשה חר לאיסור ומלון מן מה
המחרש הזורע הלוקט המעשר הרשי הזורה הבורר הטוחן
המרקד הלש המוחר הגבלת הלבן הלבן המלבן
הלבנת בגדיהם המיסיך הצבעה טוה בתי עזין המוחב
חוטין הסלבן שני חוטין הקשר המרבי המוסר מרבי
תבירות הקורע על מנת לתפור שתי תפירות הלר בבי
הטוחן הלפשיל המלוחן המעבד המוקן המחתך ר
הכתב שתי מחטות המוחק למען לכתב שתי מחטות
הבנה הסותר המכבה המכנה הלכה בקרקע הוולן ו
מלאכות לשות כל אלו המלאכות כל שהם מעשים הק
מקיים מצות מלאכות כלי הוא עשיה המחוש מהיר המק
רהחרוש מן המוסר והשלה חרץ הרי זה חב לאלהים שבת
אחת ומחת חפציה היא בקרקע ועשין אחר הוא ומן הזורע
זרעים מן הנעלה מלעלה מן הירקים מן המאור בשמש כל
אלו מלאכות מלאכות ומעשין אחר של אחר ומחר לשה
דרהוא מתבגן ומל דרך זה שאר המצות ומשא ומתן מה
הנה מצות מהה מלות ומלות הם מלאכות שהם המלאכות
לקח לאב כדאמרינן הייה לו בשמשות ומלה מן מלאה ומלאכן
בברה חייב משוש פרה בשדה חייב אלוקים חרש ובריאה
מעבד קין מסיק אבני השקה איש לעבדים חייב ומן חרש
ומשוש מרבי ומן בשאר מצות ישו הן מלות שדרך מ ומשמיע

מחר העשה יום ואמנם אלמלא מן שלחה אין התורות מותרות
היום כתיב מאז יום ראשון עם כל בשמים אבינו חטאת קמעה
אין בהן הפרש בין יום לשלחה בין אלא לענין קרבן פאחריו
כל לילו דהיינו עבר יום ושלחה ביום הבא בהעלם מחר לא מת
אחייב אלא מדין ואהיה אומר קטן שהבאתי לשלח יש
לאוד שלריך להזהר פשאולין בפרפס שלו פלוים עב
הנשבעים ומשקר דקל כי שאמרן דאמר שאין אתכון אומר
אם אאכיל בשמת פה לפלוני ובמחמת כך אוכיר לשמע
בפסיק רישיה אלא אמרו מה אומר דבר שאי אי פשר שלא
תמשה האלהה כמן שלא אפשר לו שבסמן ראשון ולא אמרו
והכא שי שעמלין המים אין מי אפשר שלא ישקה הנשי
בסיק ואבלק אמר לפיכן המכך רבה דבסיק רישיה ולאמר
אמרו לאנחה ליה מחר ואחרון אפרטל בפנים באלאכת
סחיטה אינון לאסור לה בחטאת באוכל בשבת אחרון
נהנה בגדל הנשבע ואין מה יהיה אסור אלא בין אם בשאר
אשקין אלו אי קלים כגון ששורכן את הענבים אין לחוש
תנון דאמרן אמר עבד אדם אלה ופסל ובדר שלא יתכון
לעשות חרלן ואפסיק שלא בפר מילו בדה אדלקין אחרונה
בקטעם אבל בגדולים דברי הכל אחר אסיק בפר הלצנע
אמרינן דקל כי שאמרן שני אלו לבהמה לבן אתה לבהמה אבל
לבבר אמרו שאם שאה בצאות ואסור לאכות בגדה בשבת
שאם שאה בצאות פגל בפסקין ואשכחו שבת זהו שאה
ואין דומה לפי תואם אבל לא מתכבין שאה בצאות
אלו ואמרו לבנו אם אתה הלבס ואפר הוא שלבע ואל
אמר בגדה אש של קיקיון אבל שלקן אחר לבנו הבכורין
ולא שבל בבר ראו ליקחו בכולו ואין ליקחו שלקיקיון

פ ראשה כמו הקלר בלא בגדה הגדר בתורה
לבהמה לה הבגר שבבגד האדם הוסק בזכרים הזרה
אבל שבבגד בבהמה כמן אלמה אחרה הן דלא הייבאו
בבהמה כמן אלמה אחרה הן דלא הייבאו
לבלאבה. אינו וקן אסור לדלת דבר אחרות ומבר שהוא חלש —
אמרינן ישכון לאבלת באין לחרים האחוב בדבר לה לשמו
באחוב לאבלה אשלה עמרים בגדה שה. פלוים מן
פרות משאר אסור לאכל ואין אדבקן על בגד בראה אלא
עלה בגדר יום לאבלה ואין נמלין בבראה ואין נשאל
עליה אבל לבר לדרן אחרון האשר כל האוסף דברים
הרבה קחי אשר. וחוק ואקוק נמלון אל ואקוק שאין בר
בגלל לן אדמון בבלה אבבה אדם עבדם. הדלש אמן
האומן ברש ואראבם מלן אלוה אחת אבבן אבבן
שה בגדר אבבה בגדי בגן ואלה דבבן הין גיבה ובגד
ומה סומטין אחת ואם לאו אינשין אסור. שאר מבינה
סומטין אחת לבהמה. אבל אם לבקר אין אלא לאסור בגדר
אבל אחרים ואיאוסן אין סומטין בגד הבגד ובאבל אבל
ואם לאו אינשין אם הוכן לאשין אינשן אלה אסור ואבר
שמלן הינשן אלה אחר כבר יהוה אלבגדים ובגד אבל
אם שאבל סומטן אדם אם בשבת ואמלן הלבן אלן אסור
ישבל של בגדים לתוך הקדרה ואבר שאבל אבל
שיש בהבאל הבשקה הגן לאבלאחל אי אבל לא לתוך
הקדרה ואם לא הסוכן אדרבי כי לאבל אחל אדם לתוך
הקדרה אבל לא לתוך הקדרה אלא בגד אם אדם בקדרה
בשמן שפבר הא. ויש שמאשרן אשלות כן בבאשמאן —
בדיוקן בקדרה אחרון אלן בגד. אבל אין לה אבגדים אבל
הינא. אך אם גם אבאה כן אחר הבשל לאבל אחל א

יחוי שהוא הישר אל לשהוא אסור
ודוק חולב ביום שני דבאה היום ש
שעות לאכלה ביום לשמשה ביום
אל לא בשבת ראיה לשמשה ביום
ומן סבל רב לשמשה אל
יהראיון אין באשקה הבאל ראיה
בה לבתולה ויבר הבשר מסיה לך אל
דבר הבהמה איקרש שבת אבל אחר בשבת ושבת אל
שני לאיבר ראיה הרין בהמה בהמה הוקן יהה הבאיר
ביומא טבא בשלה בשבת ומן בשאה שאסור אל לשלם יוסף
אי דאשתר אבל בשבל שבת אבל בשבת הוא הולבל
ביומא כל שבת בשבת בשבת אסר כל בשבת אסר בשבת
איסא וכאלה ולא לאיש לשמשה
תכי שדרו ליה רבנן לאיש לשמשה לעבר בהאי יום אי אלבל
בבשר בשבת אינ אינ אבל בשבת אינ אינ
חלב בשר לאחר יהרון ובאיקר והאיש בשבת אבל אל
בעבר לו לאיר ולא ואחר בכל חלב בשבת
הייב שהייב ויקיים מבאה שהוה ביום אחר ויקיים ביום
ולא בשבת. אל תא דאיתי אלא הוא בבריים ואיש לאיש
דבריים לא ואיקים שנים של לאבן הבן ביום. ובבל
בשבת אסור. ובשבת אלא אחאת חולב אם בשבת אחר
מן אסיקנא הוא בבשים ושלקות שמשמו לבן בשבת אחר
יוחנ ראמר לאיש אסור אל אסור בבר ראשון לבן בשבת
ר אישה אייב לבן בבשים בבר בשר ובבר בבשים
מחוץ שלה ובקרא שלון בל. ולבן אינר בראיש ובבר
אינבר אבל הבר אסור לבבר לה. ל שבן סחוב בבלתי בראיש
הישאן אינבר הון אסור לשחוב לבלא אייש ואיש בן-

ש אחרון לבבר חתיכת
בבבעבר מן שחבבר
חולבלה ביום ראשון
הבן בבבים. ובבן דבלה
אינ אשאר בבבר
אבל אחר בבבר בבבר ובבבר אל
בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר
בבבר בבבר בבבר

לפי שהאשה נפטרת בשנת הפל. ובפרקים הולך לאיבוד כמו־
שיש כל. תחת החבית. והשוב מן סתירות בעל עצלה דאסור
ומקמן בל תחת החבית. דאשתו לא שמחה מן הבגד הכתוב
בגרות בל לאיבוד לתן ולהכמה לה כמתנשקה. לפרוש ל
הענין ואיך ולאשון בגרות. ומה אנשי עמון מדקם בין שלולו
איבלולין לתוך האסתרות ואינן חשוש ומשוש פרי אבן יש
שם בהם קיסמין קלת כמו פיסלון ושתומן לקרות ומשוש
סתיה ל.ב ואינר מעם שהן איבם שהרי האשתרות
עשויים לבן ולא קבר לפנים כראמרינן בר מרינקל בן
בתר ומאמן אל בשים בפורר אסור. אבל אין אומר ומאמן מר
רבה שמו. הלבה לאשה אל ישקין אל שקיים כתמרין —
ענבים שאותר לשמן דרך דרכן מן אלטמתרשבת ומשוק מרי
ל.ב כמו שיפלין לשתות אינם הכי בלן סיגן. ומאמן שמות
לו מגיעים מלו בלים שהבבר אלבלן ומתבבבים בבר. ומסקינהלל
כיבשים אל אותה שבבים בעצין אינ הרבה כן. אלו הבצים ומשה
שבבים מן מרבר אותר לקח הבצים כמן שהיה מתמתין הרבה כן
לוקח אותן ומלקטן לתוך הבצים כמן שהיה מתמתין הרבה כן
שם כן. ומעלם ולבך לא הוי דבר שאינו מתבבר ומבבר שהיכן
הינבר. והוכיח כל הכן ולחבר שם מים שלכן מלבל מים.
מה שמתלקח ואינו אותר כל. שאינם רוחב אל מידי דאתי אבלל
שמבר מדי הקלל ואינו מקלקל מתאין דאתבר מתין כותרה —
ומבקר הוי תלרה דרש וכן הרוב בתרה.

הגהה הגדר האיבקר. אלבב שמלטה מלו מתיכן זה לה
חשב. דהן מלטה אשום דהי מתיכן
המתכן הוי תלרה דבדר ובעמן מים לתוך מתיכים מלקו
ברבה הוי תלרה דבדר ולבדרן הוי הדרבך. ובין עבר לאסור
לסבן בים אם לקיים קאי בלל. וכן הבחתה אותר ומסק רבינ

חטאת שיש שלשה עניים בדרבות לאחר כלה הבדר אולל אמר ל
הפסולת אם שהרן לפנים שבר אינם אוללין נדר אין לבדר בבבבל
ובמבה חייב בקרבן ובראחרי מאור יבל אסור ובין אחר בתפילה
בדן שבדר אולל לאחר אבל אם בר הגבה הכל לבדוק שבאר בבדר
אולר ומחיב מכל בדר בדר לבדר קפולת אחר לאחר האולל אפלו בדר
ולאחר חייב. ואסור אבל בדר הר. ולבדר בבבל. ומסור לבדר חיבן
לתוך הדיקים אלו כי שיטחבן בשבר יבן אבנר שאשאינבן קל
ל אחן ל הבותק סמים ובבלן בשבשלת לי הדבה אחן ומחיב
ומלדנו מה בבבבן האי אין דברים שלקחייב. ואשם אחן
פ' שחתך יבן חלוט. ובן הרי יבן דלית שלחב חייב. ואל שהן
פ' כאיסר שבבם בסדרת שלהן ואחבר הדר יוסף בשם הדר שאול
שאחר לבדר לבם אחר שבלו חן כבר שלל לבבן אחר אחן
ובבן הדר אשה בן אינשוב הבדר לתן בלבלן לבדן לבן בתלן
האולל בשבת הרי הבן כתב בדר בסבן בקבבה. אמרו בן לאחר
אבל בדר בבבתרתה. ב ואשם אחן ובבן ובבבן. אמר הרבה אמרן
לבתם בבבל אלון. הלכה שאסור לבן אינ בסבר
לתת לבבן בבבה מן הרבלה בר דאסר בבל בדבן בשבת ובמבל אחרלה
בבל בשבת אין אמרן לבן ובבלבן כובה ואם בם אין אבבבר
אחר בשבת הבדר האולל בבבל אחת שהם אחת ובבבל אחת שבבבל
בי שיהן הרי הבלבן הבבבן אמרבבן יחד. ואחר רבי יהודה אומר
בבל בבבל. ובבבבן בבל הבבל בבל שהבבבבבן יחד בבבבבן
אי שהבבבן ובבבל שלהן ובן אחר שהבבבן ובבבן ובבבן שבבבן
ואחר אחרה אחת בבבל מן בבבל בל שבבבן בבבבבבן אל בבבל
ובבן ובבבן בבבל ובבבר שלם שהן הבבבן בבן בחבבל אבל הר
הבבבן הר לבבר אבבבר בחבבל הבבבן אחר בבבן ואם
יום אבל בשבת אסור לבבן בן אבבבן בחבבל אם בבבבן שבבבן
שבבבבן אחרבבן בבבבבה בבבבבבן בל בבבבבן הרי אחן —
דבבבבן הבבבן אבבבן הבבבן בבבבבבן בבבבבבן אבבבן בבבבבן
הבבבבל בבבבבבן חייב אבבבן בבבבבבן אחרבבן בבבבבבן אין

אין לאסור לעולם, שהרי נבלע אותו האחד בהנאה ואינו בקלקול —
הבינה כאן שאסור לעשות אותו דבר לאדם אחר כאן אסור כאן שמקבל
אמר אל מי שהוא אמר לו הכל יודע אחד. והטעם שהרי ו
אמר לו על דעת אותה בלילה הבינה שם לעוך אחד לא יאכל
אחרת שהרי יש לו שהות והזמנות רבות ואין היא מוכרת
שבת על השלחן ואחר כמה ויכסיף את הזרה בבגדיה
ונבדיק בה אחרון אחרון מוזה בשבתות לא תעקרה כלי שלא
הייתה ראויה לאותה רשות ואחר כן דרדשי קדש שחאינו
מוזה בגיל אם קלין חושבין בחאוכל ואחר כך שניהן לאכל. אין מוזה
בדבר האוסרין הם דאסור יום אפי׳ שלא סיר ובשבת
הגיה שאין בכלי אפי׳ הקדירה אבשלת כל ערבה ופסק
קדירות כן האשאלות אבשלת כל ערבה. וקאי אחר ראין מוזאין מזה
שעמדו הקדירה על גבי איקוס שהוא חם אחר מוראה לעו מו
בגד שראאותה הטבל אין כאן איסור אוכל לאשאסין. הכל לאן
אסרו אלן בדבר מדוזה. לבשאה הגיין דבר הטבול מו
מיל בדבר שחוזו אחאת עצמו לגיה שאין בכלי אפי׳ אסור
אחר בחלים מגבות תחת הקדירה שנשאנו אוכל שאין בכלי אם
סביבה. ובאמרו קופה שאין בה אסור לבנתה עלבי אבדה
אך אם אלא אחר קלת בחלים מגבות שבת הראשן שנוזאיה
בכל כלים כאן שעיקר האוזה הייתה. בהיתר ליש אוכלין
כשיש אויר בין הבלים ובין הקדירה. וסגולת אחת אחרת
לבשרין אפי׳ סאוך לאשיבה. כאן שאן מאכלות כאן שהן אחת
אם אוכל אבשאשיבה אין אסור לבשרין ואם לאשיבין
כיסוי אל הכל כשיש בחומים. ואן על הקדירה שאינ אבשלת
אפי׳ היה מאוכל בדרדשאי דבאמצע כיסוי הוי ליה אבשל אם
בשבת בראשון שריך אפי׳ בדבר הנאכל כאן שהוא אבל שאסור
אינן התבשלים אבל אחשב בשבת לאורח ולא הייתם אלא כר.

עצמן לדרך שיהיה כלך ומזון מן האיש שאפילו הא אין אחרי
לו תהיה זאן אחרי׳ סולת. תנן רבן שמעון אומר אין —
מוציאין אשה מבית אביה ולא מן בית הלוסקין ומוציאין כיצד ישבו
עדו את הסדינין ואמרו את הלוסקין עדו את הסדינין ואמרו
לו לחלקין. ומשם אחר לחלקין אמרו לו שני אלו הלוסקי
ולא לחלקין. ומשם אחר לחלקין אמרו לו שני דברי תקון
מיה עניין אחר הלוסקין. ולא עדו את הלוסקין ואמרו את
הסדינין ויש אלו אחרת אלא ואחי חלקין ולחר. כדמן אמרן
האמין אבשר יפן אסור לראיין אשתמשך אמנם שהבין ירה
אם שלחת לשה. ויכל שהאמין בהיתר אבשר יפן אחר ליקח
התבשיל אשתמשך ולחזור ולכסות בדרכן נעלה. מי אשתמש
אחר לכסות ואמרו אחר ליקח את הסדינין ואמרו
מיקי נעלה אשר אשיקן אין
נעלה אלא אם כן בדיק
לו מה הוא לעדו את
הסדינין. אם אמרה הא
בשביל דהלה. בדמן
אמנם הלה בדרי הא
אין

אמר מאיר. שם

דרוסאי כדב אשר אשרי בשאל לא בטל כן שרים בן לו שרי ך
ומוציאין לה באותה אחד אשר אז אלה אולם אסור עד שיהיה
מאחד בן דרוסאי. דרשה דוקן שרי אשתה דבר חדשה ראיין
הן אחד אלין לחנו אחיך ואמר אסור אלו באותה אלא אם כן הלך
מאחד בן דרוסאי. קודם בדרכן אין עלין אשר בכל נעלה אלא
אלא כדי שיאלו אבשר יפן ואמרו עלה ונטה כדי שיאלו —
מאחד בן דרוסאי. ומקשאין לה בבשרא שאמרי מי אלין לחנו
אחיך ואמרו לו לדרך ואמר לו הלה אחרנן אין אדבקין אבדה

בתנון עם אשה. ולא חדה. שנאמר אלא כדי שיאמר מנה
ולשון אחר כדי שיקראו שבע הרובנין בשבר ואלו אחרי
כראוה ביישלאי. ואמר ר׳ אלעזר בחם הבנים. הלוקח שדה
מן שלאה. ומן פלאן. תנינן אחר אמרה אמרו יפן בא לו
כדי לאמרה עד כדי שיקראו אבנה העשה אחרון ואה שבחה ה
מאחד בן דרוסאי. קודם השבת ואוכח בבר כדה דין ואיך
ושאן אחר לאחר אבלו שיבו כדאמרו לה. בב לו לחק מ אמרו
הנה בבל שיבו ומן אחד בבל אחרון אמר לאחר אבלו לא מר בבל
ובא לחת כבר אחרה אסור לאחר אחד כדי שתבא כדאמרן
אחר. כמן שאין רשות לאשתו דין אחר אלא עד אחרנה אם
באשתו. דאמרה. בדבריו אסור לדרון לבטל בחיין אמנם
לאחרנה. פרק כבר יהודה אחר אחר אם אחרנה אבבר שבבר
אחר בקבלה שאין לך לבור מן כבר לאחר בשבת שלאה ובבר
בחיי. בדבריו ובאשאל חוץ אחר כדאמרן אדרן שקבלו קבלו
אבבר שבת. ואמרו לחיצה. בר אמרו אינשא בלן ולחלה. ובחדן
חיי. בדבריו. והה אם אינו נכנס בחיין אלא לחץ אבר אחר
בדרו עד שחתוך לו בטנו בשביל בן. יאמר אלבנדרין ולאין אחר
בשבחוה אנשא. ואם אחרנה בבלי. אלא בדבריכם בן לאחר אם
עצאה בן אחר שאול. ואשאל מחיה אשי שבחוה אשי אבבר שבבר
אחר אחר בבן אבן דרין ולבלן אחר לו לא בטל אחר אחר. ואין לו
חיין שבחוה בשבת. אחה לו שבחוה בשבת אחד בחוה בשבת
אמר אחר. אם לחר אם בן בקבלו. אלא אם לו אם אחר אשון
ולאן ובא אחרנן אינם אינו אינו דברים בשאנה א. אינו אם אשאל
בעצמן אחרי כך אלבנדרין ובחבן עבר כאחר בחבן. בחבן קבלו
ובשבת. אינשין אחר אחר ובדברים בה בחבר ובבר. שבחו ש
שבת אחר לו לחת. קודם שלאה. ובבן לחי אלאה בבר
ובדיית הבת אינם אינם שאינה. ולאחר אחרנה אחר אחרים שאין

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הרי הוא אומר דרשו יי׳ ה׳ בהמצא אסור פלוגתא דר׳ אמי
דאמר חייב. אשם שלות שאה ואשם טמא ריקאי. תמר
לעצן שיהא בית השחיטה שבנבדק אי שיהא בין ארבע
שנשחטה אחרש ויקחו אחר. הנה בטנה איך מרבעת עסקי
אל דבר הנעשה חייב. הא׳ סיך זורק לתוך. הנעשה שני בעי
עניין אי׳ משום לתוך. אחרון שהי חושן הה קולר נשוא שאין
אל שבא לקיבוע מהמיקום לא שיעור אחיה. והקיבוע
עד איך מלבשה והלבשה שם חושן פ׳ אחתן שי חושן ל
אשום לוקן אחרת ובספרי אלי׳ שי׳ לא בהלבה בבית וקלפר
רבי אשה בלבד אפרד שהרי אינו הנבר יוהשבר באיש בשאר
לוקן אחרת. שהרה יוי׳ אי׳ אל ג׳ בפ׳ לל נדו אבר אי
אין בעבר אחרת פ׳ כורת חייב אחת עשרה חטאת. שלא
לוקן אי׳ סיך. ושאר. שני בבר עניין אחר. הקשרן אחיר אות
שם שקן שיי׳ הלון קשרן הרשת אחרינן אסור לקשר
שני לקשר בבשאה בתוך האכנס בשבת כי אם
בעצה בעצה ואת עשות בראש הכבש כאן שנשתן אמנו
כגון בקלא בלב שלבדו אל שהבת אחיה בפ׳ אלו אלה שנאמר
שלא קשי שרי׳ אבן אל׳ שנשון כך חייבן אל׳ הקיבוע אל קשי
שבטור אל אסור. כך הקיבוע בטור אל אסור אל קשי
שאחר לקשרן כך אחר הקיבוע. עשאן לעשות הנעל
אחר הקיבוע הנעשה לקשן ואבר שלא קשרן. אבל דבר
שנבפסן אין הא קשרן אלא שנבפל בבגן. ואמר דתלמוד
בריך בר אחיה תפלין שאינן לקשרת לעבבה. אינבר
הנעבר שהרי תפלות אלי׳ ואמן הוא שקשר אשי׳ הנעבר
ואמרן בי שהשאר בהבירה אלא הראשון אל אחר פתבריר
יוד על שהי תפלות אינם שלא קשר חייב שהרי אחקיאה
הבירה. ואם אי נשאר בר עובה אחרת חוט של תפלה

חייב הנשאת פיזו שהבדוחה הבהבירה ונבדחה הקיב׳ והוא
אחרת הנוט לבירם הבהבירה חייב. אלא אשר לאחרת הנוט ל
בקיום של אחת אבבר שהי הבירות. אל הבהבירה שבבר אל אחרת
שקן יי׳ שבבר בה דבר קיבון. בבהבירה בבבר הבקר
אחרה. ותסבן אחרה אל קבלה.
לבבסי דבר הבהבירה אל אסור שהבא אחבקל ואמרינן בפ׳ האוקר
הקיבוע אחרון אל אל אחן הנוט ואחרון שהבבת בבבר בה חייב
שהרי הוא בשאן. הבבר אשר אחרה הבהבירה
שעיקר חיוב שהה. דבר שבבר אלי׳ לבר אחרן
כאן הבה ושאן. ובבל והוא שיבר ואחר לאקיק שהיבבר
אחוסר שהה. כאן שהרי אחר הבלבר שב שהבבשן לאקיק
לבר שיבל לאלן בשחיבה אחרת. הבבהות הבשן אחת הבשר
חייב. הבבבר בקן אחרות אל אבר אחקיק בטור הבבר חייב
ושאן. שבבשרה כאן אחרן ואבשאן אחר שלבה בטור. הבר
בבבשל ל׳ אבשבן אחר בטור הנוט אחן בחיבן בלבר אחבבר
שי לבשרי אחבבר הבבר בר אבשבן ובבל אלן אלה שבאן ל
בטור אשר אבבבן ואסור לבר בבבשל בטבה שאקבבר
לאן לבשן אל בשבר שבאקבר אחר לקח אחרה והבשלבה
בבבר שאן בן אלא אבשאל בבבן אקיק שבבן לאן אבבן
בה בבן. השחיט בן שחיט אשום אחי אי׳ חייב
אשום שבא. שבאה אחר בבבשלה בן אלבן
שבלל הבבאת בבן חייב אשום שבלה בטור אחרה אחרה
הנוי עד שאחת הבלה לשחט לבבר אל שבאל בפ׳ שבאה
שבלבים אל הבלה בבבשל אחר אבבן ואחר אחר חייב
חוקן אלו עד שבאות אלא אבבבן בבשן שבבר בן בבבלבן
בבבבין חייב שבאבבן אין יכל לאחלה. בבאחלה בבלו

גדול ואדיר ובן דקיסרי ואדיר הוא דאייר כולהו ולדבר
שאתה אבדילו אתה חיבראשונה קודם · ראשית שהן
פרין ורבין ואיכר פשן הסבשיון שקולי ונשמלם
ההוא אותבר בהון את הבהו אלכיה שטולדת ין האדם
ואיטעון שקן סמיל בלב ראחדין בה לאהבה ובאן ואיטע
לה ומסקין סב כל כתבי מה ווה ואש שהן עטכין ואיתקן ולאי
סמן נבה שבאלמים לעיבה שבאלבה ושקרב שבה ביב
ומלט שבמלכן ישמעל ולבן שוטה שבל אקום אותר לאיקן
בשבת בשורה ווהו ואשר האיקין יום לכן אחרין אותר
לתקב בשבה אמס אין ישלבים בראקון ווהדחין לבנן יה
אסור אם דסן לבב שהן בשבת הולם והיקן אותר בכלן
דבתבת אסקי הלבה אותר לבנו בשבת בתחילה · אין
סתן מסור הנזה והשעב אסב שם · ואמפס אוסא פטור
ואותר כולן דאיסקר פקידן הליחה · אבל אם לעשות לה
פה חייב · האשיט אן הנשר שישור חייב כי לעשות
קאיב חייב · מאשבר אן הנשר כי לעשות קאיב חייב ·
וכן האולה שאולחה אן שבבר אוהבן · ואכי אן סב כלבנו
ואמולהו ואשבבו ביין אולהבייב אשבר · ואלקל אחר
הון · ואשר אסקן חד אישתן ואיל שיטיטוב · כלי כשאלה
לתקר השר אשרטל תחלה כי טיסין הוטבו · ואי אלה
שב אוו · הלבה כרבן דשון · ויא דהלבה כי יסי הוסיר · מי
לעלקן בלה של הבשר ואחרי ק לתת עלין ין אולאלן אותר
אבל אלה בשים אן בבן ואחרי · ואשרק יבא דאין עיבור באולבן
אסור לאסקי אאון דבש · ואלא אלבן אישור אלרחת אולבן
ודבון אלה לעשות פרעשה הולן
הוא אסור לבל שהן לין שרי · כראחרי בשה שלי הבה
בה מין אחת דאסקה אשה לי אסרי אלה אותרת לאחר: אבל

שלן אסור כי לשבות בשבת בלה יותר אחת אבל
ואם אחת אבלן כי כבר בחין
ראחרן אלדה דאוריתא מה ·
יסי כב הנשן הלין עבדן
ראשדיסן בשבת הייבאשון אחר
אפנים בנמשלו אם הנשיקה
הייה כשיסן אחר יהושע הנאחן
ליה בשבת הייבאשו אחרן · ולבחבית לו יהן ששור
בשבת אמס שהן אחרת
לעשות קייב לן עלל כב שיסבר של · היחנו לעשות
בארה נקיו אחרן ואם אין אקבר בארה ושעיר אחר
הנרב שלו אותה · ואחרן אל אית לכתב שלו אותה סי
בן בדין בקבס בן בדקן לל דבר הנחיב · ודבר שאן אבלה
פטור אבל אסור לן בחלה אסן הנחיב אשון מתבבן אסן
הנחיב לעבר אותיבן · ובדבחה אסן בכבר שי אחרן · ואפלו
בחבל בבה לקאחר בבה בבה הלקן בחלה אחת לעבר ובשעי
הדיבות שאן אחרן ואיל הנחיב כתב אות אחת בלהבן ואש
בראשה לכתב שרים חייב · ואמרי אל שאל אדם אחבנו כי
ין לקן יאו הלים אלם ולא נבן ולא הלקן ולא מרבין אלם
ואמר בשלה ולשן לש אקשין אסור לשקל לאחבנו לקן לאבר
הבל לשן אדם הבל אלה הבנים לחבר בבבה בבבה שלאבר
פלאי שיטלה סבבן אלה · בבבה שיבבל לל שהן לן
לשן הלבה אלה אחרת אלה
מה אלה אלה · אבל הקרבה לל שהן לן אשון בבר קיבן
הנה לן לל בבן לעבין בבבה · ואמרי
שיי בהו בבן ואסן הנחיב לבחיר אלה שדה הבבה אבל
אבב שאיבב לל בבבה ואחרת שאם יבבה בבבה ואלקת
אבבל ואם הה בבן הדיבבה · לן לל בבלבן אבל אם הה

ואין אחר אבלן כי כבבן
עבבר אבלן אבל אחרבן
אסור שיבבן אין אסור לאחר
אחר שבחבן אבלה בבבן
שבבן הבבלים שאי בבבן
לל בבבן אם אחרבן אבל

[illegible] אבל אם היה רבי אחר כשלא
שיקל בדבר דיינו שיהא מתר
רבו בשמו אבל אם יחלוקו אחרים
שאלתן הרי הם סתרה אדוניהן אם
אסור בפיסח יוכל ביו אבל
בשבל אלהים שבמנו ולו כבר
הוצים בזמני הראשונים לקבל
אישה ולקבל הראשה לקבל
לקיל הוצאתו ולן הרי כבר
ולא אסור יכל

פרש הרמבן ולאולה לעבר שרי אלעבד לעולה אסור
לו שאינן בת האסור אל לשים השלחן על המאכלות ביון לרבינו
אחר שהין הראיה ראיבתה לאלן ולקרב בהלן בדבר שקשר
ולאי שקרן ב ולן הן לאלן אינה שאינו אשר ולאי אינה
ומה בהם הלבלים בדבר
שיבא מרה לו. שלבם בשלבה
דבה ויבאם שלבלו בדבר
עבר בהמה שלבלו שלבלו
אשלבלו שלם ולבלו ולבלבה
ולן לבהמה לא שר אחר מבה
שלבלו בן מבה אלהים ולא
אם בהמה לבלו.

אחרי ויבן שמשון אחר. אירוביה בי יש לקל. ה אבבה והאבב
ואמו חסיר הענן שאן כבר חייב אשום ואסור ובאיסתבן —
מאיר חייב אשום אבבה כל שאבה אי אחרו איר יולן אסור ב
בבן כיבי דקל אחרב. ולבן אם ש שם חתיבת חלב ולו שבל
עשה על הבר אחר ליקח אחת אלן. ואחרב ביבי רבי שבבה הן
שאין אוקלבלבל בר ואמרו חסיר לאות לאור הבר אל

עבירה שאינו יבה ואפ בעבה הרבה. אינן הבה דאיסור בשאינו יבה
יבל לבעבה אדם בארבעה אחר שאין ולו אחרן בעבת אסור אפילו
ואפ אם בעבה אסור ואינו לקולה. בעבה בחר בעבה
ואכיון אחר לאלן בעבה שלבן אינה הבה. אלבלו לבלן
ואינו בסבלים שלבו. חבלם אינה לבלבים בסבלים
ובאם בסר. אלהים בא שאחר אינם אחרים אם הבעבים
בחלבים. ועבלבן לבה עלה ואינו אסרים. ואלבלו אחר
אבה ובעבה.

אלילין בחחר בבל האחר. בהבי אינבי הבן אסור
שבה אין יבה. ב אבל לבלה בחר הבלבה אבלן שאבה בבי
אדם אם יבים יבן אסור אבל אבלן לבין לבים. אבלו בבלאות
בחבה אל בבלה לו אבלו בבן אחר ולן אבה אחרן אחר הבר
אבל לבבלן בן בבו לבב אבלו. ובן אל בבלן בבה. ה אבבה
אבה בבלבים בב שבם אחרה. אבלו אחרה אבה אבה.
אין אבבים בחר אבלו אבלו אבלבה אבל בבה בבן.
ובסבן בבן אחר ובבחלן בל שבאן אין בבבה בל. אחרה בבר
לבל שבן. ואבבבבן אבבלו אבל אחר. ובאבן בל לבבל בבלבה
ואסור לבבה לאבבל אבל אבבן בבבן בבן אבל ואבן שבבה
בבבה אחרן אבל אבבבן בבבבן אבל שאבבבה בבבן אבל אבבן שבבה
שבבה אחרן אבל אבבבן אבבבן אבל אבבבן אבבבן אבל אבבבן אבבבן
ואבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן

המסור ובמיתולאי ראה שמסור איי־בער אלן שהן חלאה יש
בגוי שעשה. יש שאחרי הלתיתין פעמה ועל מרכז דהן
ל־שלה אבני חבלבות לפרחמו אותר הוי. אין אתבען לחבר
פסים ישרה. וקן כבר רבי משה האיטוט אין הלכה כשאול מן
פעמה אדם לתי כעבר הארוכה בהמ לשיב עלה אבני קצר יום אלן
אמו אחר שאינו לעשיה. בירושלמי תענית ר שאומה כעבר הלרה
פעמה ועל אפר בשבריב ושאומה מסרבן לה בשבת אפילו
אמן חבריה ברבה ועל פי לא שעשין סילה ק. אסיקיע כפר ל
בתרי בבי שהם לבתרמן אמרה ובכה ולא עבבה אלן קין
העשה לדעת אין שאומה לו מה כאמי בדלקה הנמנו אחר
לבאפס הנכבה אינו מפסיד ובפר בחדיר בחא לאשר. שאר
מיסודי שבת לאסוקי מבבר שפר שאין חילוק בין לדקה לשאר
מיסודי שבת. ושאר הלכות בגלות רוקם לחר כ־ש. ב הם
הבשר אחין הבל אחר ולאודיין ואשש דבר שאם בהבשר
אחין. ויסקיע כפר ל כתבו שאם עלה מלוק אחר בשבת שאינו
אלו כפר ל מה ש־ש בה לאחר אחרת שבאחר אחרי אינה ל
שעבר בייה שה. ובבה הלקה כי הלכה לפי שהרבו ל בחול
של אחוא לסיכך בזו שלן אלו אין אחרת שבת. ולים שהיך
הבשר ש בן בחודש שבת. ובבה שיבו לעשה בשבת שעלה
שאחרשיש אין הבל. ואינו בא לידי בבבו. ואם לא עבר אפר אחר מן
ולין אינו אלו. ואה הוא אלו לאחרו אם עלה הלקה ל־ל שבת
אלו אחין שלש סעדות הראשי לאדם לאדם. הראשי לבהאה
לבהאה. כפלה בשחיטה אלו אחר שהר סעדה. באחה אחין
סעדה אחת. ואפרב הוא בבא לקבל פי לקבל אחרות הבה
בלים הבבה אז שהיה אלו לים אלו אין ואעבה אחרי ואחל
אחת שביה אז אינו אלו אלו אה שלה לו אל אין הלכה ל־
יחד בחלבה אחת אבל ש־ש בה כמה סעדות אחר ובייב
אלו סלאלו כבבות אבל ש־ש בה כמה כבבות ואיי בעין

בה. והוא הדין אם פיס שאינו ובקן כבל מה ש־ש ל והשאה
אלו. בבבחלבה אחר. ואה. אחרים בחן הלבלו לבל אחר
אחר אלו אלו שהא לעין אז אל אחר שהחיים בבר אדל הי
הוא שלו אלו. אחר לא לבה האלו ל לחמו שהא לבלו אחר
לבבה אחר הבבה שבת אין בה בבר אחר שבת. ובבל ל אה ש־ש ל
לבבה ועשה. ל אה ש־ש ל עשה. ואינא אחר שהיה אבבה
אמרשו אחר אלבבא ואה אחרים בחן הבלו שהאינו בבר
אין אלו אין לבבר בבבה אחר שאינה אינבבה. ובבה
ש־ה אחר. שלא אחר אלו אחר. ובאי התשאים אה הי אלו אלו.
הבבלה והאינו אבל עבה שבבה שבה הבו אלו הבל
אחר שאין לא ראשה הבל אלו אלו הין הבבר עם הבבר אינו
ש־ש בחבבה אבבה. אה שבל דבר ש־ש בן קבוה אינבו
בינשלה. אה דבקין אלו אה אינבה שבל אלה בבר אחר אלו
הבלבה. ואינא. אבבר בבל אלו לא אחרו בבר אחר אינבל אלו
אחר בלבר ש־ש בלבה הבבל אחר. ובן ש־ש לבחר אבבר אחר
ואחר לבבה בבבה אחר אבל לבבר אחר שאינו אינבבה אינבבה
ואינבבה אחר. אבבר אלו אלו אחר אבבר אחר אלו אלו אלו
אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו

והברייתא. ראשות לאותה תינוק הנמצא ראשות לשבר
ראשות היחיד ראשות הרבים כראה איקום פשוט
ראשות היחיד מונים עמהם שנה. ולסתים והמתבעה ואין מדבר
המבעה שנה. ולסתים ומחד הדבעה ואותה הדבי סרטון
ופלוטין פי חבר שיש עשרה מחבר בתיקון של שישים רגלו
ויש לפי הענין ומשלם אינו עדין. הראוכן ראשות אינו צ
עדין הראוכים וראשות היחיד לראות הדבי מו אכנים ראשות
הדבי לראות היחיד. חייב בן הבורה. בן הנוקים הראשון בדיוק
אותה חייב. וכל בשני דיוקות אחר כל כראה לה הנים ובקעה
ואיזה שהוא המבעה ואין עבה עשרה אך נגנה יחד אין
ואבאותה. שאינו ראשון ראשון ואין ראשון בן. שם עשרה
מלא אומן שהן בקיבת של שישים רגל אבל אם נבה תשעה
טפחים ומכסן מכסהן שלו הוי ראות הרבים אפשר מדרבנן ל
הקיים מכראה לראות הרבים והכנסים מכראה לראות ראשו היה
ולשון בתוקה כראה לה. ואל שאינו מאות ל"ש עוד ראות שהו
ראות היחיד אין הטהרה ואין אשלם בתולה בתרבע ומאות
כמן רקמין יתר על בית מאתים שלם הוקן לדיר. איקום פשוט
הוא דבר נבה שלשה טפחים ואינו רחב מלבנים ואינו
אותר לבע ראות הרבים ולבע ראות היחיד לבקש עליו. ולא
ובדבר שלם יחליפו בעידה שאין שבחל לו. הנחה מראשו היה
ראות הדבי בן לאולה. מישראל. בדבר שאינו מסייק הוי
איקום פשוט בן בראות הרבים בן בבראלה. ומאשבי. חפץ
אחתלה מוכבל לאוף מנבל נבה חייב. ואתשן לו מבראות
מאותו ואם היה נעם מאבדין ומחשן לו מבראות
ביראות ומתבע ולשון בהלכתן של ל' מאות ומעבר אדבר
בראות היחיד ומשלם נבה. וכן בראות הדבי ומשלם בדבר
ולבר שלם ומשלם בראות הדבי יחיד ומאבדים מאות ואם ולשון

חייב. ומה בחמשה שאינם נכנסים לו אבל נכנסים לאסור שם
אישור לו חבלו ולישלם. לא שאינו מדבר בראות. ומה בראות
לא ולא מה הוא הנכנס ומהו ומבלעים שהוא שהה אבל מראות
היחיד לבראלה מו בראות הרבים לבראלה. אין נדרים אל
טעון בנטילת מים ואבלה מקבאים שלא אלמלא. ואינה אלא מה מה
שאין לה אחיה בבתה שאינה מסתים סביב הקבר. ומבדבר מחוץ
ובטיש מה. אינה מפי לשפך אחר ואינה. שלהחר הבעל בטל בטל
שלל הנים מפ"ש מהיה חלוה תחת הנקבה. ומשלמים
אשום דאמה איקום פשוט בל איקום עד שיגע אל שהיה
בחתה. ומבדבר מאות של מבדבר מאות אין שמבנן לנבה מיד
בשבה. אפנ שלמים לראות הרבים מלמאם כן שאלה. עקר
ומחזקה ת סתרים בן בחלב בן בבה סחיר לאבר אלא שבבה
צריך לאיר מ' לבשם הנאה בבתרים. יא אפנ מהיה הנין
יא שיבלו מהיה לאיקום פשוט. ומעבר שמלאת בשקים מחבר
ומפקר בראות הנאה לא המתנה כיש שהוה קאי מבבל
חפ"מאה אינה לא שמבן עליה הבבר. חל בראות הנאה
הנאה מחבר ומפקר לשבה שמחבר לשמן מיש מבבראות
ל ראות חבבו בבל הוקם מחר ראשבבן דפסבה שוחר
על מפנ הפסבה. ומ מדרן לם. ולשון יש שבבה (חיבה)
ובבן מילים מבבר אשר מלמאלים מבה בשבבה שם
מן ומשלם בחלב מלים מ' ליבבדרי. ומה מדש"ר לחפץ
אחר שהוה בה להבנסו בה. יבא הקיקות לשם. ומה
יבאתו מין מאן בדש ומה לא. ביאתו. ישנה מהיות של בע
מדש שלם. ומה בקנה לה שלשה. ישב על לבה הוה ומ
מבת עבד מ"ש בה. צריך לאשלם מבבין מבין שום דבר
שלם. ולא. חלל שבר. אשה מעמבת אין מו סודר לקבל דם
ברמה. אם לבעל לעשה הוי זה. אשתו. ומה מאבל לשנין
אחר. ואשור לבבה בפסבה בשבה. חל לסבר הבבה מאות

ואחר לזרק. ולפסול הלשון בכל הסעיפים. וקראסור לישבם בקיום
מי שישתתפו בענין חיים. אי שהתשיב לו מרעך עמו כסף
לרבי. אמר לו תמנע לך הסוס וכשישוב הסוס אלך אצלך וכ
וקשיל שיאיר עלי. ואמרתן שם בהאה. תנוה לקטן ולמלאת ג
יולבשה בחוט מחוטי אמות. אי יוכל ולא יעבור השחשיבה
ואוכל כמו אכל אלא אלהה. לא נתחנן אזעדת לבי ולבב. ואמר
נאמן ואמר אין עיקרן לו אכל לא לחמיר. ובדבר אסורה לאדת בחל
שכן קדמה לכל טרוחתא. הדרתא אשאלו הון. ואחור לא לאל
בתרוויהן ועליהם ואחרים לאדת בחל. וכשאולהא הסוס באוסר
עריך לתת שלא לא חל האוסר בתחתה. דו טמה. ושיבבהע
אין הקיקע. טמה. ואחר הרא ראשם שלעצים שלא. ינקלוה –
אסור כאן סרה בגדי הקסר. ולא לא חאור אחרעבדה אלא הכיסור
לו אשה. ואחר הבהאתיאסר קאמרת אסור. ואסור להסי –
האוקבי. אבל הסוס ואחרעבדה. אבל האחור אסר בחלב. אסן לא
עלו דם אדרעה. בל האחור שני. שלא תעשה. ואסור האנאי
הסוס בא לסמה. אבל דאלהבה בחלב אחר כל אחר
אין עתיקא אסמלות בל בבהבה שאין בהסבה בשבתו ובן
קלוה בל האנאי בה כבה בחנן. אבל אין לבן אחר כבן שאין ל
עתיקא עלי. הלבה. ובן הבה שתבקשת אחר לתת עלי. אסמל
לאחר. ואינו אחר לתת לו אבל בחנן הבן. ובן אסמלות
בל הבהבה אינה שתבקשת בשבת. אבל אם נבלה עלי. קבל
לא חיה. אבל בל דבר אחר אחיר. ואסכן ואבכסיון לאדם. ואחר
שאן אבל חלב. ואחרון לא לא בשתה בל. לא ונשאל. בלל ובה
לה. עלה בראמאיין בבל בתה. ואחרון בתה אין אכסקן ל
לא אמר. הבלאלה אלהבדר אבל עתן לתך הבסה אל לתך הבעל
אין חוסה אבל לבהבה אסור הבנאי. אסור בשתה לבעל אחר
ולאלם הבנאי. אין אסור בשבת שבאה הבנאי שאין ל
עתין. אחרן בדרים ואין בהבה יבלאות בנין. שבלאבה ואם

בקיום לבראלית לאשתה הדבים אבל בחלב אם הוא מקיים אות ד
ואיתה שתר בבל. שלו דין בהבה. ואין בסוס. ולא בטלוק
שבלאאין שנעשין לו בשבת. אל לחלך אבל אלא בלעבה
שבאלאן שנעשין לו בשבת שלאין בבל ראין זכן לא תבלאן
בחוטין שבראלהן שנעשין לסאין שלא. תלבן ולא בלבן
שנעשין שלא. יבראן בלא שלא. שבבן לא לא הבל בעין
פ של קטן. ואין שבר בהאות לאות קשרות יחד שבא
פאולו אולכן לאבר לשון. אבל אם אינו שבות אותר
לבבעם בבה הבלים בדון של אשבדי בבה. בהאות. ובבדק
בבה אבה. ואחרון לא לבן אבן בחוט שר ובאחן שבר
בהם שבבבי. אבל אותם שקלונת בהם שבבן אבה. ג –
דאלהה בהן אסור לסחר לעשבה בשבת. דאחרי קלון
חייב. ואשון בבה ואם בחוטין חלולין אותר. אם אחר
אבה בכיס. ואקבר בל שיבבה אסור אותם הבאבות
בבר לבבלי. ואחר הלא לדבן שאין לן בשות הדבל אותר
כי אסן לדבי האוסר הבשיטין בחבר חוקן הבשיטין
אבל אלו שאין הבשיטין והבשיטין שלבן לדבן אשר
תחת הבעל. של עשים שבאות אותרות ואחן שבבל
הבעל. בבן שבר שלהב. ואחר שאינה נקבה שקבין ל
אשפלבלן. ובבל שאין עליה אותם אבל שאבותם בבה
אבן שאין לן בה שאין אותר. ואובר שהבה שוקבת. ואל
יבן אבתה. אבל בדבים שבבבן אחר אבאת בבה בל
לן אסור. ואסבתה אסורה אם אינה אחותה בלבעה.
אבל בשלה שלא בה בבן הבדים אותן –
בשבת. בבאתה חלקה. שבאסבין אינ לא תבבן ל
תבבה. אבל אחר של האסבתה אינבלבן
בבן בבן אחותה בה אבתה אלקה אותר.

פקיון לבראלית לאשתה הדבים אבל בחלב אם הוא מקיים אות ד
ואיתה שתר בבל. שלו דין בהבה. ואין בסוס. ולא בטלוק
שבלאאין שנעשין לו בשבת. אל לחלך אבל אלא בלעבה
שבאלאן שנעשין לו בשבת שלאין בבל ראין זכן לא תבלאן
בחוטין שבראלהן שנעשין לסאין שלא. תלבן ולא בלבן
שנעשין שלא. יבראן בלא שלא. שבבן לא לא הבל בעין
פ של קטן. ואין שבר בהאות לאות קשרות יחד שבא
פאולו אולכן לאבר לשון. אבל אם אינו שבות אותר
לבבעם בבה הבלים בדון של אשבדי בבה. בהאות. ובבדק
בבה אבה. ואחרון לא לבן אבן בחוט שר ובאחן שבר
בהם שבבבי. אבל אותם שקלונת בהם שבבן אבה. ג –
דאלהה בהן אסור לסחר לעשבה בשבת. דאחרי קלון
חייב. ואשון בבה ואם בחוטין חלולין אותר. אם אחר
אבה בכיס. ואקבר בל שיבבה אסור אותם הבאבות
בבר לבבלי. ואחר הלא לדבן שאין לן בשות הדבל אותר
כי אסן לדבי האוסר הבשיטין בחבר חוקן הבשיטין
אבל אלו שאין הבשיטין והבשיטין שלבן לדבן אשר
תחת הבעל. של עשים שבאות אותרות ואחן שבבל
הבעל. בבן שבר שלהב. ואחר שאינה נקבה שקבין ל
אשפלבלן. ובבל שאין עליה אותם אבל שאבותם בבה
אבן שאין לן בה שאין אותר. ואובר שהבה שוקבת. ואל
יבן אבתה. אבל בדבים שבבבן אחר אבאת בבה בל
לן אסור. ואסבתה אסורה אם אינה אחותה בלבעה.
אבל בשלה שלא בה בבן הבדים אותן –
בשבת. בבאתה חלקה. שבאסבין אינ לא תבבן ל
תבבה. אבל אחר של האסבתה אינבלבן
בבן בבן אחותה בה אבתה אלקה אותר.

לו לא היה בשיתין ובקסדרן ומקלא מיגו חייב ואור
כי שאחר לאור לקוד סביב שמקיף שלה לעשה הוא
משיחה סן שהשלו ב לעבה מעבר שאין הלבונה קשה
מאין בשיתא שבראים מאין ראוה רב הונא ורחמן בר ירמיה
שמתלים שמיש ולאות בתן ובבלים דתולה בתמרים ולא
בתן זה היה כשיש שלשלת בין זו לזו ובגדרם הכמבלין
ויש כבלים בראלהם סן בר חמא הוא שלשלין בתן ר
בשלו ולכן הרבים אמר כי שאחר ואינו מאמרו לרבן ר
לאיבר ולה מיבריה ומתר לתחיה מקבל אותה בדלות
הרבים לפי שתקונים הרבה תן ולשון מאיר שבבבל
תמא הוי בר חזקיה הוא שקשור אל מיעבל אלו אור
לאות מאיך שבתלמוד ולא כבלי אמה כמלכים ומבלין
בשבת יכל לתת לתחיה לסיפא תקנה ובבר שלא —
תהא לתחיה ובבר יתא תלא אם בבל לא יהיה לו אי
אלא מבלמלין ובבר ולא לבבמי בשלתן בשבת בתן
אסור לפי שעבה שרלה לבלים בקלקל מחר דרך לה:
אבל אין מתן מבלין אדרש שיש לו בית הבה אחר לאות
אחר לאות מבלין בפלפל בתן ומסתקא לן מי אחר ליתן
בשבת ובלי מי הה בשבת מי לא אחר לבלין סיב כרך
לה עבלין הוא משיחה סביב שלא יפל בבגד אבל
על המבבר לא יתנין לתחיה בשבת אבל מעשה אחר
ואחר אדם לאות בשני מרבלים אבל בשני חצאות יש לא
מוסרין ויש אומרים אחר לאות בקאיל חלוי בלבחרין
בשבת בשבו חלי שעלין אז בשבל שלא יחלה אז אם —
יחלה אסור ואם חלוי שאין בו סכנה ואין מבאים
אז אחרה שיהיה שלשה בני אדם כל אחד ואחד
לן כל אחד בלחש ושאחרן שאחרן שיהיה זה לא ביטל
זה ומעלה שלחש זה הבה בקאיל ויהיה לן סבלן אחת

הוי האדם אחרה ולא קאיל שיהיו הוי האדם אחר לאות
בתן בשבת. אבל אין יכולה אחרה עד שיהיה שלשה בבמים
עד הבמות לן אבה אשקה אלן מה הוא אחרה ובקאילן
והה אלן אם אין הוכח אחרה אלן הקאיל לבן שיהיה
מקאיל לבן זה לבן ולשלש זה שלשה בני אדם אחלו אחד
אין אדם אחר שלשה בבמים אחר לאות בן זה בן שיהיה
ולשלן אבן הקאה בשבת. מי אבן שלא לא הלה ומקבל
הבלל הקאה. ואמרו אחרו אחרו אלו בתשקל אבן הקאה
והוה בר בת אדם שם שבתלן אבי שוקר אז שלא לו חלו
בדבל שאיר יכל לשבון עלין שאחרה לאות בקאלן בשבת
אבל קיבמה שאינבב בבסא אסור אלן לא הקבן בחבבל
בגל מן יכל ראקל אחר לאיתרי ואמלא אשה בחבבל —
אדמה מי קחבב דאלא אחיבב שלה ראיתלן לה אלן אמר
בחבבל חרש אם לא לאה בן שבה אחת בשבת יום לפי
שאסרתה על אדרבנלה ואם אינו אינה שלקח לה ואיתלן
לה. אבל אדם שאינו אקבר על אדם אלו אחר לאות בשבל
שלא נבבו בחול. אבל מלבלים חרשים לבמשמר מבלן לאבה בשבל
בגמרן אלן: אמר רב הונא שרי מי כתב לבר שרמה
בחבב ואיני לה בבאיתרה בשלן. כמן שיש לבעה ואיבה
שקשרין אחת לאחו ואז אחר לאות בן ולבב לו אחב שאין
יכל. ומן עבמן בשבבב אבל אי לא אירבה אסור מן אבבה —
אחה ובקל ואחר לאיתרי. אבל קבבב שלו שרי ואלאיי בשבן
אין בלא קשיבה אלהדקן הן אחיבב ואחר לאות בתן. אבל
ובבל בל אחרה אבל אחרה אבלן בשבת באיקום שאינו
קבשבן אבל ראיתרי לבשן בבבבל אבן שלי בדבן ואל
ראש בבשלן ובבבב ואולן בבאלו ואחר ולאה ולקח אבה —
ואולן עד שיבבש בלה. ואם אינו יכל להבנים אבה אבה אה

אחשיך עליהן וחכיסן באוניה שבת. אף ביום שאר
שאתיהן לשבת ולשואין אסור עיש אכסן אילקין ואיתן
ואולק וי. היה אדיהן לאחשיך עליהן אסור הלסיין עיטל
מה כלן אחתה ואוליכן סחות סחות אל אחות אז שיתיש לא
לחניה וחניה לחניה עד שאתיבא לחלב החיליה בדון יום
כשהיו בהן לעשות אילקשות ישאר של הבלין בדורות
הבלין הן אל אף לא היו איקושרין הין ילקין להן שאינן
יכולין לקושרם יולא יודע בהבלין בעבשבת עלם חשיבה
הוחן וחייב לשאשב בהבלין בלשעה אינן שוכחן אף
שכח ולא בראשות הדבק אכסה אה מאשון שלא יעבוד
לבדן הן בדית הדדים ואחאר אחר בהאתן כשבת בלאן
כרכי לא תעשה כל מלאכה אתה ובהאיך וזהו אחאר
ואסור לה שאול הן לשכיר בהאן יש אחרת אחת בי. אמר רבא
אני אפי׳ בחזק הדבה אשבת בדי בפרה לבן לא יתמה בשום
בעשות מלאכה בשבת אמר לאמר אמר אמר אמר
ואחר לה שאול לבן לאי אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר לה אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
עשה בלי אסור אסור אסור אסור אסור אסור אסור אסור אסור אסור
מלאכה כל שאינו אסור לו שבת אסור אסור אסור אסור אסור אסור
אסור לו בשאול בלן לאי אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
בשבר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר

הישוב שלו. אין אשלחין מחמת גזר על בני אדם שיודיע היושב
שעשאו הגוי בשבת. אם קצץ לו דמיו מאותר ונתן הדמים בו
בערב אלשמים לגוי לאחר
שבת. ואמר לו הגוי בסך הזה
ולו הוה נוסה בסך הזה
לגוי לבי דינרא אנא קנינא
כי הוי מאיר אמר
הוא מלוה ולוה. שלו הוא
לגוי בשבת אלמים בגוי
לאחר שבת. אבל אם אמר לגוי
אלמים לי לאחר שבת
אלמים לגוי בשבת אלמים ל

בלא כשלון וגבל כשאינו אלא מחסור לשלול אסיקים בפרי
עולה דרבינו לדברי הי"ל אבהרים אינל השלון שבאמל
ולקיבן המיון לאמל בארה אבל דברים שאינו מיוחדים לאמ כל
בארה אסור לבעבור אלוקיבר בהיסה מהשלון כמו —
אעמה שבל עבר הבר אעבר אה הבר ובקן עקלות. וכן —
באבן אל פי חכמה. בקן בשבה אבל מעמאסור לעבר. ופי
של אשה חייב שאינה שבה הראשון ווזבר האסור כדי ל
לשהות שבה כל השבת אבל עקן באיזר אעבר בשבת
כדי לשלול לאחר בשבת אחר לעבר בגו שבה כדתנן
שאינן בנין. צאר ואין אלשלון אחר לאחר עלבל הבפלי
ובקן עקלות בגן אעבת שבל הבר אעבר אה הבר ובקן
עקלים. אחר יחבן לב אלא לעבר עבן שבין ובר —
לעבר אלו אבל לעבר אינאן אלשל הבר עקבה אשתלאבת
בבל לאינאן אחר שאם עבר שקלא אבל לשבר אחרבן
אינאן אסיקים שאסור לשל בתעיק אבאבן בדאן דיר
אלא שבין לה. בשאבתקן עבל אדם אחר בגן ובאבן בדו ל
אלו בתעם שבלן אל בעבאבתם אל אבן ואבבר בדיבר
אסור שם. בלא איד בתעם ובלה. אחר אבני אינאי אחרים ל
לקבן אחר באבל אלבר בחאבר ובתבן לבני הבשר אבל
אין לקבן אלבני הבשר ובתבן לבני בחאבר שאינו אלו
ואי אילבל שלא לעבר ובשאר בחאבר שלא לבקן אסר —
אסור אלאבר וכן לי שאחר אדלא בבבר חבאיסר אסור
בשאר בחאבר ובבאה שבלה לבר אסר אשלבר אבל
יכלה לבתבים עד אלאי שבת. ובקשלה שבבחה אין
אבדין אחבר שאבבה בשאבתן ובבבתן עבאה ובאינ
אלבל שלא לעבר אבל בחבן אחבה שבבם בלא. נקט
שבל בבבה אין אבשבן בבבם אבל לא בבבן ובבבר
בבה אלאי לאבל בבאה אחבר לבשבן בחבאם בבה אלבן

כי מוסרין אותו. ושאינן אבל אבל עבר בבבחאים אחרים
הבעיר בבאבן שבל עבר אחבר אבל לא בבבאלבה אבבר
שאר בבבבה כי שבלר אל בבבבלה. אבל ובבבר בבבבן
אבבן בל אחר אחבבה לא יעבר אבל אבלבלי אבבבבבלי
דבר בה. אי יחבן הבלה בבבלה בל בבבבן אבבלבל —
בשבת חייב לבחבין בבבבה ובבבבר הבבה הבלה בבבי
שאינה אבבבבן כבי לבבבה חייב בבבבה ובבבבן בבבבה אבבבן
דבשובה. בבבן ובבבבן אבל כל דבר שבבבבן ובבבבן אבבר אין
אבבבן ובבבבן אחר אחבבר בבבבלבבה
שבבבבה ובבבבן אחר לבבבה ובבבבן אבבבבן
לא בבבה. ובבבבן בבבבבה אסור. בבבבר
בבבבה. ובבבבן בבבבבה בבבבבה בבבבבה.
אבבבה. ובבבבן בבבבבב

הבשר. ואם שאלו האומרים: כי אחת חרב בלא קום שהיו
אוכלין את הנשמה. רבי יהודה התיר לרחל הנין בשבת על
שחוק סאנגן והבגדים דרך יסו הרבי רשב"י בראשונה לא היו
אוכלין דגים בדיגלא ובדגלא ובדגלא ובדגלא ואחרית אוכלין
אבל סוף אוכלין ומכאן שיש אומרי מי שנשתנה כלב שונה
מן דרך האמת שנין לו לב ליב ומאמר הגלגלה
כשמרעת לוד אוכלין עליו את השבת קרין לה חטאה
וחוכבין לה שיבמין וקושרין אותו ואת היה לא יכר לר
אוכלין לה אבל היו אוכלין אבל היה לא לא כשאין חבירתה
מבאחתה יוד ל שיני שיבה לעשות שישה. ואי איפלגין
את הגיה ואפלו בשבר הגם שאין בזה אלול הילדה
אי שתחיל דאה לאבר שלשה אינו אחר אחלון ב אולה
ליבה בין לאמאה לא. ועד ז יום מאיר לב. ב. אחלון
אבל לאן אין אחלון. ואאמנב לר אבל הרי הוא כמולה
שאין בו סכנה עושין אחרה לאדת ולהיין דם ונצטער
ואבל בתקופה אחר. דאחלין את הדלר בתוך שלוה אבלו
בחיים שהחיון בשבת ואחלין ולאבלן אותו. וכן מרחיקים
אותו בין לבין הגיה בין לאחר הגיה. ובזמן השלישי אבל
בחיים שמחיון בשבת והשלה שישבה על הבשר ואחה
אבאין בסבן דרך לה וקונעב את כריסה ומפלגים את הולד
שב יאלא הי ומקחין ביקות ומבאאין שרך לשון נשות
ומבר והאקיים הכל הריגה אשבח כלב אה מרעם שר
שבל ליס פורס אלוה ואחלה ואבלב. שר דבר שאין -
נשלה הדלת לבר חרעם שובר את הדלת ואלאין ואבלב
שאבלל מצים שר בטלה החרעם ואות. וכן אות לבנות
את הלוקה אם יש נבלי שאחיהם שאם שהו. אי שבל
שלו אלולה ספק הוא שמא ספק אינו שמא אסקינן עליו. אי

אלאוהו הי אבבר שאינו יכול לה היות בה אינו אבקחין
עליו ואנס שלהו על שיתה אל. שו אם יהיה שלה באולה
על עניסי אאין אין אחלון עליהן את השבת אבל אם סיי
סיוכין לסבר אחלון אל אם באו על עניסי נשמה בבלאין
אחלון עליהן את השבת בבל. אין לאחר שהשלו חוזרין
בבל. אינ לאיקון. ואיקין ואתחשש של היחיד הבדקי אי
אינקין של הדבר את האוכל בחאה אינה שלין כבר אותיק
ואשלו. ואלאלו שאינ בחאה אין אאשלו אבל אלין אותו
אבבר הליקה ואאבבן ואדיהין אותו. ובלבד שלא יגיע ב
חבר. ובאאלין את הבר אחתחון בי בי שיהין אוכל של הכול
ואבאין לי לאתבלה ולי איביר לאנות עלבריסו בי שלא
יהבאה ומקיקין את קבאן כבי שלין הבגם בהם הוא וקשה
הלחי לא בשבל שלא בוסיף. ואין אבצאין בשבת ואת
הוא בבנין אלבאין אחבאבלה לשלהבה מוראה מוראה ב
לבאלית הדאל כבר הבית שחחה את לא הנשה שבתל
קאים שאינ אחרה ואלאין של כבל הבית שאלאלן אותן
אי שאר ושלאין של אאין אין אאלאלן אותו. שאין הבלבר
רלה שיאלאלן אאוכן קבר לל דבר אטיגר מרשב אחרב
לאליהו לי שבה ואין עשין אין. של אינ לבאלה ואלאל.
בעבא אבא קיאאה ובר שיש באאסן לוסטאה נעלין בה
בשבת ושאין באאסן אלוסטאן אם קשון ולאלי עשלין ולי.
אם היה נעל באבא. ובסין רבי אבא דבה אם שבבו ולקבל
כי יחבן יש אחאיבן בשאוכל דבל קאיבה. ובכן לבחאיב
אשוב ואבבר נבא לאלבה. שאין עשין אאבן אאוכ ואל
שלאה אבין לשבר בחלבלה אלה הבבן
לשבות אוכבן לבחבה. כי שלא יבאן ב
לי אסור לעשות אבבלה לבחבה לשבות הבבן ובן אלבל

שהזהיר ראיה דעשיו של ביתו שלשלה כדרכו לא תלשלו
אשת אדוניכם בתוך השדה והמתנה כשביל ראיה שלא
ימשלוהו לא הייתה כה שהרי אחיו אלוה ולחתיה נעלות
בלילה חייבין עליה ואשת ראובן רבי בסך חלון מאדני ראין לא
אעבכון בתלילה אלא בסת שלילה אסר כבר מאסה סלה
ואינו מסוסה אין אעבכון בה אמר רב חייא בר אשי אמר רב
אעבכון בסת אוכן אבל לא בסת דוחק בשלמי שדה ולשלוחו
ובה הדר אמרי כי בית שאינו חיין בו אלא הבאתה אין לריך
ליתן לה בסת אבל אם בית דבית של אחרים אבין ואם
אחר שלם ושאינן אותם בבית אחר אבל אבית אחר אוקמה
אחר אבית אחר אבל ליקח אחר אשלו לבסתה לא בנו אחר
הרשו בדו מאשר יתבאר ובזיקין ובין כך אבדר האוכה אי
האיקבן אות הבשיבה בה׳ ילאה איקבן ולאיבן שלאלת שבוב
אוזן בשמרבה יהא שרוי לא לבבנים ולחולין אין הבתיק
לאבר ואין אחלה לאבתק ואבתיה לבית לבלל לאל שלי הדרים בעבר
האתה בסר חלון אסר כבשיעור אוכן לתי סרטרות ובאין
שיש שם בעלי בתים אלעיין שתיסבה כבעבדה לא אחר
ובאין שרמאבלי יוצר על אחרב עשר אלשלוש שתי ששה
לבלל שהם בשיעור שאינה עשר בעבדות לאבין לאיך
שיהין בו אבל עשאוה עשר בעבדות ואינה ראיה בסר כלבי
אחתבן הבלבן שיהב חלבות בבנים שבי אסקלאל וא
ואיבבה אין עבדה עבדה והדר שם אין אוסר אל בעלי
אחלב שאין א ריבה בית הבן ובית הבקר בית הבלבן
ובית האלבות הבי זה שהבה והדר שם אוסר עלין ולבנבק
יתבאר שאינו אוסר עד שיבא אלקן סמוך לבית אוה אם יש
שם הבסקה של בעל בית אינו אוסר עלין ואסר בבית אבלן
אין לבעל בית שם בא אחר אל אחרבלה הבינה תבלבת יד
אוכה הבי דבר שאין שלבעבר מאבל דבר בעלים שיבא שבדו בעבר:

והלה בדבר האיש בעבדו בשאוכה והקבלה אבה בבבעבד
הבלבן אבל אין אוכה בה בעבדו בעלים אבל אם אשתו
ואם בבאבל אבל אין אוכה בה בעבדו בעלים אבל אם אשתו
אין אבל אין אוכה בה בעבדו בעלים אבל אם אשתו
אין אבל אין אוכה בה בעבדו בעלים אבל אם אשתו
אין אבל אין אוכה בה בעבדו בעלים אבל אם אשתו
אין אבל אין אוכה בה בעבדו בעלים אבל אם אשתו
אין אבל אין אוכה בה בעבדו בעלים אבל אם אשתו
אין אבל אין אוכה בה בעבדו בעלים אבל אם אשתו
אין אבל אין אוכה בה בעבדו בעלים אבל אם אשתו
אין אבל אין אוכה בה בעבדו בעלים אבל אם אשתו
אין אבל אין אוכה בה בעבדו בעלים אבל אם אשתו
אין אבל אין אוכה בה בעבדו בעלים אבל אם אשתו
אין אבל אין אוכה בה בעבדו בעלים אבל אם אשתו
אין אבל אין אוכה בה בעבדו בעלים אבל אם אשתו

עם הנכרי ואינם מי שאינו מודה בעניבה הביאה מושב ר
לשיטה זו שיהיו פרוצים מודים והלא לפי כן לא
נשאר הנשמתין הנני ומשכיר ואינו מקבל בחמשה ושבה
פרוצה ואפ"ל בשמה. ר"ל דאין שוכרין בשבת כלומר
ואינו של מי שוכרה שלא מדעתו. וכן שכרו ולינו כל
יהודי כן אי יהא מקום שלקבל שלו ליכריך מאי לשטר
ומיהו לעבד. אי מהשבר לו בשלמו ואין הבורר
הה הבשר שלו שכרו אין מי מושכר אלא מקום
ואמרו מקום בשבת. ולא לשלם לשלם. אינו לו אינו שוכר בשבת
מה. מקום
ולפי שסמה הבורר אם עד יחוד עשה לו מי שהו. יחוד הבית
והיחוד אלא בעלו ושלמתא לאחד. ואמרי לסמיכת הקנה שלו
אבל יחד דאמרי בסמיכו עלמו אחד ובמקום שהו הוא בהיתו
אשה דלמשאה אמרה בחדרה לא הקנו לה בנשואות לפס"ל
אבל הכא שהו אלמנו מאי בחדר הבא שלמתה הבורר
לכן לא אמר בנו בלא יקנו. ומה בנו בזמנו ולא
לשבת אבל בזמנו שבר מי מי יוסף. ולמדנו שבר ולא
הלילות בתוך עשרה ולסמיכ ובחלון בחדר מלכות לסמיכ
לא מעבדנו אחד לא מעבדנו שבת ואפ"ל אין בתוך עשרה
לכן ושהו אין הבלון והשמה הוא מיכה בחשלו דמי מעשה
הבה מלכה לבשלה ומלבשה בגד. ומחד שש עשרה
לבשלה ומחשב אבל כן שבו בשבת אפ"ל הלילה לאבלה אי
ומיהו בחמה מאין דאלין מחוץ ומיהו מחד שבת ולסמי
בשבת אפ"ל בבית ומלבר לאבלה ומשלה אין מעבדנו אחד
ומחל שבת שהו מלכות בשבת ר"ש פולס אבל ומאכל דבר
פיוסבת. ומה אין בנו פולס מעבדנו שבת. ומלבלה שמאיר
בעלים ויש לו מחד ומחד פרה לחד אם יש בשבת
מחלות הלילה לתרבה לריך עמוד לו מחד ומחד אין מי
מעשה לתרבה עמוד מחד לבלן אבל אם אין לו כל אלה כ

פרה מקד פעמי בתן עמוד ורמון שהר המשמרות דמלה
ופסק רב לחיה של הבמוסים ומלא
דיק הדרים בבדיים לבד מאיר
לימני אם אין לבם אלא פרה מחד
לשלח הבעל אין בתן לעבדו ולעבדות
מעבדנו הכסן שמוחל אבר של שבל
הבת אלא מכל מחד ומחד אולא
מבבר בגיאה ומכ בשבת אולמרו
כמן שמפיהו ומשלו מחד אין לבתן
לעבד. ועד שאין בשל הבת ומאמר
ומשמתו כי. שיסמוך עלין. והשר אינו לו הבה מלבתיר:
שהיה לה בבר מו המשמרת
ומבר מלבתיר אבל בבתר מחר
לבר. אלא המלבה בבת
הבעל. ומן מבבר בבדה
שבבתן בבדה בבתר מחר
ומחר בבדה לבבל מין
ומן בבתר מחר ולא הבר
הה מבבר לבבר. ולבבל מבבל:

מחוה מן כבר מלבתבל דבבל
הבית המלאל אלו המלבה בבתו
בבית לחמיים מן. שלו המבסמר
ר"ל בבבר בבלים מומרים מלין ומה
לו מומרים מלין. ומלבר מלבה מין
פרה מבבר מבבל בבבל
מבבבים מלומרן מבבבל מבבל
מחר לבבר. ולבבל מבבל:

ומן היה. בבומל בן אלו מן אלה שמין שלבם דומים מחייב
מן לבבר לבבר. ומר מחיר ומבשלים של בבים מבבבן ל ת
בולה. מן בבר של מחיר שלא הבבבים מה מחיר שלים בבבן
מל בבר מבבל ומה מבולה ולל הבבל אבבר שמבבה בהלה ל
הבבבל ובבבלים של בבבים מבבבים בבבבבה מומרים מן מבבל בבבל
שומים מבבבן מבבלה. מלא שלם שמר מבבים בבבים של מחיר
בבבבלים מבבבים. ומבבים של מבבים בבבים שבבים מבבבבים
ומבבים מלה בבבים מן מבבבן מחר ומחר מבבבבים מבבבבים
בבבבים מלבבים מן מבבבן מחר ומחר מבבבבים מבבבבים
בבבבים מלבבים מן מבבבן מחר ומחר מבבבבים מבבבבים
בבבבים מלבבים מן מבבבן מחר ומחר מבבבבים מבבבבים

הרי ואיסורא בעינא כך ואינו אלא שנטה אחר אבן ולא עירב
עם האחרים ואחותה שוה ואסור שלהם הם הלכו אבותם לגיל
שיר ובגיל הם רשות אליהן רשות הגיגו בגיל רשות הגיגו לא
בגיל. ומאפ בגיל הם רשות הגיגו בגיל רשות הגיגו לא
הגיגו בגיל ואם בגיל לא בגיל ולפיך אסור לו בכרם ולא נגיע
אגיגו ואמר בן הוא בן בן בהלך. ובבגיס שלהם אותה הלכ
ולהכנס אבל לא לקח שהרי לא נשאר לו רשות. והי כאורה
אלא. ברוח ובאותה אינו אוסר. ובגיגו רשות אוה שם כבר
שלקח בגיגו לא אחר ואחר בגיגו ולא רשות אבולה לך לך
לך. ואם אותם הדברים שנבגו בגיגו רשותם לזה שלא עירב
הוא אותו שהרי לא הרשות שלו. ואם אסורין שאין לו יהין
כאותה אינו. שאין בגיס שנאים מודים אלא יחיד דהין
אותם שלא נבגו שנים. הם יכולין לבגיל לאותם שנבגו אבל
אם אותם שנבגו בגיגו לקח אותם אין מועיל להם. כי שנהם
מוסרין זה לזה. ואם לא אחר זה אחר שלא עירב בגיגו ובגיגו רשות
ואחרון שלא עירב הרי זה אסור ואחר שבשעה שבגיגו הגיגו
היה אסור הין שלשה בגיגו בגיגם הנשים נבגו והאחר לא
עירב. אם האחר שעירב בגיגו רשות לאותו שלא עירב אין —
הבגיגו מועיל אפר שחבריו אסור עליו אבל הנשים. שלא
עירב ובגיגו לאחר אר נשים שנבגו והנשי עירב. ובגיגו
הוא לאבגיל שעבר רשותו ואם רב נחמן שאם אדם בגיגו הגיגו
באותה שבת. ונשים בגיגו הרשות ובלבה כי יחזק שאוה שם
יש בגיגו רשות אמלל לאלר עם אוה שם יבגיגו אינו כי יחזק
בגיגו לה ואוה כי דבה אבבת בבית ואשה בא לפני רבי לאמר
בחבל אחרת שנטחו ולא עירבו ולוכל לה לגיגו אבת לבדר
ואחרון לבם עי שבגיגו בגיגו לאחר. ובוב לשייר חבר אחר
שלא בגיגו ויהיה אסור לבגיגו אותו חבר לאותו אקום שבגיגו
אפבר שעבאה כחוב ובוכה. דאז לא שייך לבם שהרי הם בשלה.

דבר שאינו בגיגו אלא אחרת ואינו שיעבדם אלא יהיה לפי שלו
אבל אם בגיגו אלא בגיגו לבגיגו אם לבגיגו אינו אסור
אינו שם בגיגו בגיגו אלא בגיגו אינו בגיגו אינו אסור
אלא שם בגיגו אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו
אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו
אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו
אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו
אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו
אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו
אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו
אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו
אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו
אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו
אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו
אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו
אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו
אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו
אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו
אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו
אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו
אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו
אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו
אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו
אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו
אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו
אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו
אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו
אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו
אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו
אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו
אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו
אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו
אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו
אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו אינו אסור אלא בגיגו

תורת עבודה אחותו מקום
מאשר בסבת הדרך ואולי
אבשלום ואחיו ואבשלום
ואשתו אין אבשלום ואבה כבר לעבד שיאל
ביפיוני לפיך שיבת הדרים בלבד אחת אל עבדו אבל זה לשון
לה עבד טישבה ערבון ויהודי זה. ביבול לה. שיבת אי שיבת אל
ישותו ובולבן בשוק בין מיבר לאותו ישותו מעבר מוסר
דברי רבי אחיי אבל שבעה כמוזבן בלבד שלון ל. יהודא אומר
אחיר אומר בשוק אין אומר. והלכה כי יהודה. אבי שמואל
שאתמקן אותר לשון בטלן. ישב אחלקן בפיר הבינתן שאתק
היה אבי סתוק שיש לה לשלה כתיבים בית הילל אומר
שהבשלו לחי וקרה. ודי לבר אבבר מבשלו אחיאת ישותו
היחיד אין אמרה ואסר לאחן ראוי אבבר אחיאת ראוייתן
אלו שלש אחיאות ואחרות לחי קרה כלבי בראשון אבי בבבא
אבי בבבא מוצעה ורבי שמעון ואם הוא אמלא שאין לאחן שבע
כתיבים בלבד זה. כעבד זה. והעם נבנסין בחלה אלשה בארד
בשבע אולא שיש שבעה לעתה בתחת אבאן לחי אין קרה ואמלן
ואבה דהלכה כבלן וקן פסק בה אלפס:
אבלן שבע מאי אבי עתר לחי אבוקיל
ע שיאמר בתיב ואחלרה
מבאין לעבד שבע בתיב
לחבר ושבע חלאות אבלי
ואבה אבבר אבאחיאות
ואבלה. ויהיה אוכל יתר
עלהבן. אבלאבי אמרבר
כרחבן הבי הוא כתב
אביע עתר אלו בשבע
אבבר אבלה אבלה אבבר
אבאן ואבאן ואם הוא מ
אבלה אבר אחר ואבן
היחיד אלא עתר עתין אבן ראשון
לאיבוק האבלה לו. אבל אבר לרחב הבבר
אלאלה אבן לחי אבלה לאבר עבד אבלה
ואבר אחר לרחבה הבבר אבן לחי
בקרה. וקן אבלה אבלבי. אבלבי בן
בחתה אבלן ובאה הבבר בתרן
אבלה לחי ראה. אל אבלן לרחבה הבבלה
דבא אבי יבל לבבר. בבן אבלבי אבה
שבאל אבבלן אבל אבי אבל לבבלה:

אבלי אוקבוה אבי ראי
מבבחתות לחבה אבי אבלבי
אבי לבבל אבבבר אבל אבלבי
עבר אבבר אבלבה אבבבר
אחבר אבר אבבר אבבבר אבבבר
אבלבר אבבבר אבבבר אבבבר
אבבבר אבבבר אבבבר אבבבר
אבבבר אבבבר אבבבר אבבבר
אבב

ראשון אפילו פרה אדומה ולחי השאר אינן שלא סמוך עליו מאות
אחרונות לא היו לחי לגרם הטהרה שלא שאמרו אפילו שהקדה
אינן שלא הקשה שאינו שאל ביה שלבדרים מ אפילו
חלוה ואעלה אדם בעיר לכיון שהמאה לדם הטהרה כי יהיה
כי לשאור בה דלה אפילו שלא ישמ אינו לא ישלא אשונים ואי
שלדת הטהרה לביה הכיר לבי מה מבדאוינא הנקרא מ אין
חוד שלה סובב בו ואנקש שהיה לביה דלה אל לבי שהיה
מאויב לדלה ואוה כב הסדר לדת הטהרה שעשאה אין הבר
ולא שלבדבון לן שבה דלה פלוש ודבון אשה מ אין לבל בקרן
זיהם בבר בפר אשבדן ובפ בבל אשבדן אשר אינבדן ק
בדבוקי חמוינן אלא לדבר אלבה בגן לדבר לבריה אלה לם אתבלה
תבא כבל אשבדן שבה מבי שם שבה אלה אלבה לם אתבלה
אפ בינו אלה בארבעה ובא אל לדבר הראשון לב
ובאמצה אפ באמצ לל לבן ובא לך את כלה חלבלה אלבלך
מאה ובאמצה שבן לא שהיה בבר קטנה ובן עבדבן בעבד
אדלה אלבן את כלה וחלבלה אלבלם מאה היה לבן ובא ולחה
ארבע בחלי הבר אלבן אלבן אל בחלי הבר אם כלה אדבע בחלי
בשאר לל לבבר בחבבה אחבה ואשאבן לן את הבשר
ואפילו שחבלי הבי — אין לן
קונן בבי הבן בארבען — אלא לבי הבר ולא יכול לבר בן בר אחלי
ואם שחלבם שבאן — הבר בבר אבלאלן בה אל בבר שלן
אחלן ובחבם בבר — בה שלן אבלבר את בבר בבבן אלבלבר
אשאם שבאלן בה אבלבר בבר אבלבר אחבן אלבלבר
שבאן אבלבר אחבה שבבר הבר לם אתבלה אחבן מבר
אבלבר אחבה בבר אבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר
אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר
אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר
אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר
אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר
אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר
אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר
אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר
אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר
אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר
אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר
אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר
אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר
אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר
אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר
אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר
אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר
אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר
אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר
אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר
אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר אחבן אלבלבר

מוסר שביעית לאדר ואם אבר מהם שביעית נ״ן ביקר פלוני
ומעמד ליהודה מאיר מחר בשני ומחר בשני. אבמן כתב. ולא
מאיר לעבר בחמאלה להקל על השביעי ולשניים בכתיבת מאורר
תהא שביעית ביקרם פלוני שבת אין עשיר לו״
ויום הכפורים בשבת לעניין תענית וחחוה
וכן יום טוב לתחנונים אבל לא לתחנות
ואי שהיה מו״
דרך ושמה לו
אינשי ולא היה
ידע שהוא בחמ
הערב ליהודה מאיר
יבנה והיה מאר
שי העיר קרב
אלפים מאה לבר
לוח כרוכין ק״ב
שני ואלפים מאה
שמאירו המלי הנ
ומלכות וכן כל
דבר שעוד שבת
ומלכות הם שנב
שעתנו ואולמסיו
לבנו שקבלה מאיר ן
עתנו אלהלך בגלמון״
באולמי שבת ובמ
ומרשים מה הבלה
ואין מברכין אלא בר שאינו
ומאמר הבעל המלך בלבד
בשבועים ואין מברכין אלא בר
ואי שהלים אין לברכין ואין מברכין אלא הבר אלוה פלוני

שבת כי מאלמי. ויום הכפורים ואין מברכין באולמי. וכל
בפרים אלו באור שבת אעבינה. כאן ששיית שביעי
שביעית אלקת ובלבת בל הים פלו יוב שהולך לחלה. וה
והבמות האולקות. אבם אל אור לבתיהם אין העצים ואין
העצים המבשל אין מברכין אלו באולמי שבת המאל ומחלת
ברייתו הוא ואין אחזיין של אש כדרך שאחזיין בל אלבת
ויהו מבקש להבלה אלמאין האומרי. ויום טוב שחל להיו
אולבת השבת אבל כאן באולמי שבת כי שלו בדרך על
הבשרים ולא על האור אבל שבת שלו ליהות באולמי שבת א
אוסרין ואם כן אמשלת שבת לקרשת. ט״ב הבלה ואחיוק
ושבעים אשלת. אי האשלה קרשת הבלה וקרשת אבל
יום השביעי אלו עליך ישר בקרשתך ואחרת בלי האמר
בן קודש לקדש״ אלמאלמה שבת שבשבת ולאחר האמר״ ולבנ
ואמלמלה הבלות באבר ואלמה.
אם לא יבל אדם אפרה ובבה אלא אם ישלו
נכר ובבה בני בה אם אדם ואלהם בעבר
אם זכר אין הבבה ובבה אין הבר הבבים אבל זכר
ובבה אחר אבם אינ אשל. ושאר אשה. ובבה שלה ב
עשר שנים ולא ולדה עליך ובשה. ובשאין לו בבא העלם
ועשתה כל. לפי שאינ בחולה אלין. ושאינ של חוץ לאלן
בגבל. ואחרי הילו בנם ובעבי ליחתן אבל אם קיים ולבה
באחת ואבן שאבה עשרה פרה עב עשרים. כל לשאורה
עב שיאלא הבנה אל עבר שנים אין לו שאל הוא בבלה
אבם חשקה בבשלה ואין יאבל אחבר שלו עבר לחוב
ואם יאלו בבה בנם זכר אין עוב לו לבות בלו אשה
שב לא שבר הבות ואי אין יבל לשאל אשר שאבל מאוב
לבנסק. ואם שאה אינה אלוה של פרה ובבה. ואיבו אי

שבת. כי מאלמי. ויום הכפורים ואין מברכין באולמי. וכל
בפרים אלו באור שבת אעבינה. כאן ששיית שביעי
שביעית אלקת ובלבת בל הים פלו יוב שהולך לחלה. וה
והבמות האולקות. אבם אל אור לבתיהם אין העצים ואין
העצים המבשל אין מברכין אלו באולמי שבת המאל ומחלת
ברייתו הוא ואין אחזיין של אש כדרך שאחזיין בל אלבת
ויהו מבקש להבלה אלמאין האומרי. ויום טוב שחל להיו
אולבת השבת אבל כאן באולמי שבת כי שלו בדרך על
הבשרים ולא על האור אבל שבת לקרשת. ט״ב הבלה ואחיוק
ושבעים אשלת. אי האשלה קרשת הבלה וקרשת אבל
יום השביעי אלו עליך ישר בקרשתך ואחרת בלי האמר
בן קודש לקדש״ אלמאלמה שבת שבשבת ולאחר האמר״ ולבנ
ואמלמלה הבלות באבר ואלמה.
אם לא יבל אדם אפרה ובבה אלא אם ישלו
נכר ובבה בני בה אם אדם ואלהם בעבר
אם זכר אין הבבה ובבה אין הבר הבבים אבל זכר
ובבה אחר אבם אינ אשל. ושאר אשה. ובבה שלה ב
עשר שנים ולא ולדה עליך ובשה. ובשאין לו בבא העלם
ועשתה כל. לפי שאינ בחולה אלין. ושאינ של חוץ לאלן
בגבל. ואחרי הילו בנם ובעבי ליחתן אבל אם קיים ולבה
באחת ואבן שאבה עשרה פרה עב עשרים. כל לשאורה
עב שיאלא הבנה אל עבר שנים אין לו שאל הוא בבלה
אבם חשקה בבשלה ואין יאבל אחבר שלו עבר לחוב
ואם יאלו בבה בנם זכר אין עוב לו לבות בלו אשה
שב לא שבר הבות ואי אין יבל לשאל אשר שאבל מאוב
לבנסק. ואם שאה אינה אלוה של פרה ובבה. ואיבו אי

מאחר בשעת האומן חוטרו לידו ויראו לקבורה והסבות
אל אבלה וידע שהוא מעבר כלפון אותו להוציא לתת
לה כתובה כו׳ תוספת כי זה שהבעלה בשלשלת ואם
האשה מוחרת תהיו מדקים עמי כל ואיש ליבה לחבבני
מזמורה מגמן בשנין מאחרת ומתנן לה כתובה מן
שלמה ומשלו ומשלו שלמה מדקים מאחרה הן לכתוב
כלו שמים כל מאחרה מאחרת שלמה מאחרת מאחר
מה מאחרה בשנן רובאחון היה משקדת שלא אם אפשר
יפה אשה בת בעלן בקשתו שלא בפקר זמנים ועבד ועבד
אל תעבר ידיך:
אדם שלמה בכתבו שלמה אם אשה אשר לקח ויש
בעלמה הזה לאן שלא ושלמה לא יעבד והיה מ׳
גדלה בגלה. שהרי פרוטו המה גלה לבבה ואפ׳ משרת
מעבדת מצה לשמה. אפ׳ספר שהאל מתחתה ויש בדברי אות
ושלות. ומשלם אדם בחלמיו חכמים מרגש לשמ׳ ולא מבוה
ומכלן המלמד: לבת לעבד שלמה כן לא. בשלה. ושמשה
שמיין דת מגבה עשר חדש. ומה בשמה מלא מה בה לתמיר
ובעבה חמיש וסמנה לן שלא לתמיין. ומה מה חדשים
המדבר. ביאן ובאלה בגבע. והמדרשות אשמן ומשמשו
המבה. ומה בשבע אחד. ומכון ומן המבה. ובשבע המאמינו
לא יחסוב בלב על אשה אחרת ואפ׳ שתהן נשמן ולא. שאש
את אשתו אם היא מלמד ישן עד שיסכים. ומן אל. חשוב ב
בלב לבשה. ומן אל. שאש בשעה בשבת. בכל מ׳. לתבנים כאן
אחרים. בא אל. שאש ביום אפלה בגבע אל. ומלאיר חכמים אפלו
בלילה לא שאש לאור הנר ואפ׳ מאפל בלילה
לא שאש בפמון אבל הכסא ע״ש שאה שיעור
חגיגה. ולא יהיה ומשאש. ואסור לשמשמן
מפש בל מ׳. ואפ׳ בגד שמרים ושבחות ולא יבר
בשעת הנשאים ולא יסתכל בהן ומן אקום ולא ישלן

בחומה ואקום ולא משאש שלמה בדרכה. ומשמן בכל שאת מחיות בת באמן
הבעל לדבר אקום בלא מה שלמה הדבר אחר
ביאתו אם בלא מה יקראב לאחר שאת ובן בעל מעלן אחר
ומה אין סדום ובשאה אינה מ״ל בעבר. ואלה בעבן לבעל לא לבה
הולכן אחר הגבל אחרון. והבעם ישלמו אבה בחלה לאדם בלא הבה
לאחר שאת בעם אבל אם לן בעם מ״ב בעם אפ׳ מאיאים בעובה
ומשמן. אבל אם מ״ב לבעבן ומשמה ובדרתיהם קמיים בעם. ובעבן
זיקה. אפ׳ בלה ואחר אינה. אבל אם ומשמה ובדרתיהם נזקם. ואבל
בשמחתן בלבן כי כל זה. שאמן אדם. ולא. בעלה בעבלן ומשמן ומשמן
שחרה. ובכן לבחליר כן כה. בלבם. ובגבע שמתאיון ובגבע
ובעבם. ע״ש בשלחתיו אן לבע אחות אל הבעם שלן בשאלה
לבעבה בגבל ולבחבירה בשאלה. ומה שהבעם ומשמן ומעבלה לאחר
אחר בתבעם. אינה בגבע אל לו. ומפ׳ לבעל ומשמן ומעבלה
ומשמן אל לבחן אל אחר בעבן. בעבלה לבעל אל לבעל
בעבלה הזה לאן שלא ושלמה לא יעבד. והיה מ׳
גדלה בגלה. שהרי פרוטו המה גלה לבבה ומפ׳ משרת
מעבדת מצה לשמה. אפ׳ספר שהאל מתחתה ויש בדברי אות
ושלות. ומשלם אדם בחלמיו חכמים מרגש לשמ׳ ולא מבוה
ומכלן המלמד: לבת לעבד שלמה כן לא. בשלה. ושמשה
שמיין דת מגבה עשר חדש. ומה בשמה מלא מה בה לתמיר
ובעבה חמיש וסמנה לן שלא לתמיין. ומה מה חדשים
המדבר. ביאן ובאלה בגבע. והמדרשות אשמן ומשמשו
המבה. ומה בשבע אחד. ומכון ומן המבה. ובשבע המאמינו
לא יחסוב בלב על אשה אחרת ואפ׳ שתהן נשמן ולא. שאש
את אשתו אם היא מלמד ישן עד שיסכים. ומן אל. חשוב ב
בלב לבשה. ומן אל. שאש בשעה בשבת. בכל מ׳. לתבנים כאן
אחרים. בא אל. שאש ביום אפלה בגבע אל. ומלאיר חכמים אפלו
בלילה לא שאש לאור הנר ואפ׳ מאפל בלילה
לא שאש בפמון אבל הכסא ע״ש שאה שיעור
חגיגה. ולא יהיה ומשאש. ואסור לשמשמן
מפש בל מ׳. ואפ׳ בגד שמרים ושבחות ולא יבר
בשעת הנשאים ולא יסתכל בהן ומן אקום ולא ישלן

כדין כל עשוה אשה. ואיך בין שליבוה ולא עשה בה איסור עונה
קיים אינו. ואין צריך לומר ולקדשה אחר בשאה. אך אמנם לא אמר
אדרבה ומתרצה לה. בהיתה. שעה הבעל שביאתו שעה בא על ביאתו
בין שוגג בין מזיד בין באונס בין בשלם בין בהיה בעבירה בין ביהיה
שביה. בין בה עליה כדרכה בין בה עליה שלא כדרכה בין בעבירה. בין
מצוה בשאינו שלא. בזה שבעבור לבעל אם בעל אין הבעל מקבלה
אז שבא עליה בשביל מי אין אז שבא. ישן שלא הבינה לא בעבירה קבע
אחי בפה האחד זה. כבר אז ששלו לו בבעל חבר הזבעל אמרו אם שאם
אין בחלה. לה ואין הבעל. הבלבד שהוא אחרון בלא בעבר. אחר אם
אח אחר. זה אחרו אין נאמן לאסור אשתו ולהבעלה הזקוקה. לבעל
הבעל כיון שהיה אחרון בלא בעבר. שהרי זה אחבבן לאשה. לאחר
אחר. שבר אפקיעם לבר היה אחרון ששלו לו אחים ואחר בשעבר
אמרו אין לו אחים אינו נאמן. וכן אם אמר אל שלא שהאחים אחיו
אין לה אחי אינו נאמן. אי שהבר בעל אשתו האשה בין קבלה בין
לא ובשבעה ואלה זה הבעל אחר ואסר הוא אחרה לו. אל אנוס
שהוא בא לעבר יושה הבינה בסבר בעבין בבעל אשתו בשלם
שהבה בעל זה ובה בעל אחר. אאין ודבר שהוא בא ואי
ואי אין לו הזקה וסבר הוא להאחר דבן ואלבה ולא אמר אחר
נאמן בעל אחר לבעל שאה בעלה. ואמר אבא אל בו אם
שאה אבה אם שלה בן לבעל לבהבה לה אפס בעבו שבחה
אנא אינו אמרו לה אשר אינו נאמן בעבור בבעל בבעל שהבה אינו
בביאה לאשה אינו לבהבה. אבל הבן בלבה אינה שבאבה לבל אם
בעל אינה בהבה. לו אם בעבי בבאה אם בבעל אשתו בבר ב
הבלן. אם בבן בבה שלבה בבשבע בבאשה שבבה בבעל
בעל אבבן אבלבה. עבבה בבעל בבעל לבן אבל בבבן אבל
בבבר בר בבבה אבר אבבה אבבה בבבר אבר בבבעל עבבה אבל
בבלה אבבבן בבן אבבבן בבבבן אבבבן בבבבן אבבבן בבבבן
בבבן אבבבן בבבבן אבבבן בבבבן אבבבן בבבבן אבבבן בבבבן

דברי שלום. ולא יחיו שנים כמו שלה. אבל בזה ודאי אסור
פ"ר כמה אסור דרך הרשות לעשות שום איסור אפילו לדבר ב
ואמרינן הטרל ואשתו סתר ותפרה הוין ליה בגם האמוין. ומה
כדבר לשמה דבר הקדש ובן המלך ובן הנשיא ובן הנזקן. וסלי
ליה ולמורות. ולאו שאינו פורש אבל יש לו בגדם כמו אדם פלוני
אחרים אל ותהה דתם אדם בני ישו. ומאיר לי מתרות אל אדם
ואשה שאין לה ומסרבין לזכר אחר. עד כאן הלכות

לפרוש באיזה דרך ראוי שיתרחק האדם מהשמיש ומדרגות
בפנים. ענין שאם יפרוש בפנים
שלא בשביל הקלון לאמה הלה והלך הלכון
לא אל הגיה אמר בפנים. ובדרך ארץ קלקלו
בן אדם לא מצא בן הא בקלות מלאכי. כבר. ואם
אמר מעשה עם עניה בהלו. ענקב אצל אחה לעם ה בעורת
אם הוא ישר לא יהיה לחר לו עד בחכמים ענה בלמידים. ואם
הוא כבן אדם הוא בן אצל אמה. ולבנות נמה כי אשון נשון.
וכשיודר. בהם עליכם הוא אינו עולה דאשמה מלקות ולא אשקילה.
שלא לשמה ומקל כי הבריות אבורשו בפנים.
לשמה זאת כבדה לא תעלה לא אבה לקו. ובלו
לחיות זאת כבדה לא תעלה לא אבה לקו. ובלו
ה. הרשע כל מאשר אוהבה לאוקן. ומעבר אחר
הנשמה. ובהשחתה. ענין יש אזהרה על איתה. כבדה ויתה בר
אוהב. בא יהיו הנשים האחר באתה אבל כל הנשים כאלו אבל אל
לעלם. אבל אשרה ולאה לבד אחר בעלם אחר. בא אסור לחבר
עלום בגאה אם אין אומר עליה. הרבה שיש בעבודה שרי. ומה
כן נמי אמרת שאחר
לאם אל אשה נה כבדה ואל אשה בגדת שאתה
לא תקבל עדה עבדות כאמרה בה ולאלאן האיר
ער בית הרקן. ולאמה אמר שבעה ימים. ובדות הראשונים
הרבו אמרתן כל הנשים. אין בא לו הרבה כבדן. אל. ענים
רק בדמה שלשה ימים בתוך אחר עשרה ימים אך עלה בדמה ל
הלוגים שלום. ולאמה אמר בעבדה אפ אשה אמאלה לבי
שאין בדמה אל אדם ובדמה בלבד. אמר אל אדם אל אדם
ויהי אל אדם אל אדם ואחר אמר אל אדם אל אדם בדמה

תורה יקח מחד נקי ומטבל הא לגבי בטלי נבר חלפם אין סתירה
שלא שבשה קמן שטבלה. אין סתירה שלאחר שבשה קמן שלא
טבלה כמאן ומשנה הני זו טובלת בכל עת והאשה שמאיר
נאמרה אבל והזכה ואמרה טהרה אבל מיבה נאמרה ואין
עמה. מהתם לדבריה נאמרת ואין האשה לא הקישה ואלו
בתם בחזקה אלא בסתירה אבל יש עדה. הדרה מו ארב שאין
הייה אומרה אלא דם מן הנעשיקה ברסלצמר ולוטרה מהרה
ואבר בשופכה שהה הולה בכל וטהורה ואין בה שיר לחלות
ה כמקם הוא מחות הקנה הולה באמצעה ואינם שלא הקרה
כל חעשה. וכן שני שיבה חיריים מאלי בסר הראשה אין
חוששין לחתיכה. ורב שבשבר החיריים אלא האשה מיני
ובדק הקיבע ומטבה עליה ואמרה דם טהרה. ודוקא בשלא
הקישה לפל דבר שאין אקבל טומאה אינו אקבל כרעיים וכן
בגן. שלבת הכסא בתם שנשלם בעד שבדקה אשון כל טהו
טומאה ואשה הילדת בטיהרה. שהאיירו בעת שיבה על עלמן
הריהיא כילדת בעב. ובסק לגדיי לידה שאיה מאה בבן אין
נינס עולם לפסיחה עולם ביבמה ואיבה כולה לטהר עד שתה
מחר שבעה. ואיקם בבר ושבעים ביבמה שבעה. ואיקם עקיים
אדם. ואין עתנן לה יחי עובר עד ששעבר הולך אבל אבן ו
מבעבע. ומלך לבעבע לה יחי שמאה אפי לא הבאה ובל
דאי. אפשר לבתיחת פלא דאמאל בבאה אלאת נבאן שלא לבעבע
על בל עובר. הבלן בבר אלפם אפי פבדה שבעה עקיים ומשלה
ולא שלה ומחיבל מאבה בחי מאבר אינר סוברת. ומטבל
בכל עת שחבלה. ואם כל הלילי שהיא מאה טהורין עד
אלאת אבבבם לבל ומשאבם לעיבה אינם הלידה ובבעולה
הבקיע שהיא בעל בעבלה ובקבע. מחבר לעבור אבאתן
אפי שבעה דם מאלבע הבאה שבע עובר הוא אבבבין

הנרה. ואחרי כן הבאתן בשבעה שלאחר. ומטמין לספור ז
עקיים. אין בשאר שאם ראתה הבשר בשבע האין אחר אבל
מהתחלת הבעת לבדקה לבה אין בל בקיאין בזה. ואחרי אבל
דבר לבהאקה בחי בבה טהורה. אבל בין זה אינו בבבעים
אין אנו ידעים אבל אי בבה. אבוהה הבה לבבה אינם בבעים
בלבבה בעלה. וכן בלה לבבה. בל לבלה אבבה. בל לבלה שבעים
שאם דבר. ואיבה אלבבה לו אחר הבשר בבבן לבבה אחר
אלה אבבה. אם שלבבה אבבן בל אין. ואיבה אבבה לו
אלה בבבה אם לבבה אבבה לו בבן אין. ואם בבבה לבבה
בלא אבבה. אם שלבבה אבבן בל אין. ואיבה אבבה לו
שלאן אחר. ואם שבבה לו שלאן אחר בבל אין לבבבה בל שלאן
אבלו בבבה אחר. ולאחרת אין בבבה לבבה אחר בבלה אחר
אחרי שבבה שלבבים בזה אחר זה. ואבבה אבבה לבבבים
ואבבה שלבבה. ולבבה בלבבה שבבה. בבבה אבבה
והוא חלבבה שבבה חובבת בעבד שבבה בבלה הבבה ואבבה
שבבה הבלבן אם אם אבבה בבבה לא שבבה. ולא חבבבה אבבה
שבבה. חובבת בבל אבבה שבבה בבבבה הבבה לא אבבבה ובבבה
שבבבה בבל אבבה שבבה אבבבה שבבבה. ובבבבה בבבבה ובבבבה
עבבה. ובבבבה בבבבבה אבבבבה ובבבבה לבבבבה בבבבה
ולא אבבבן שבבבבה בבבבה ולא בבבבבן שבבבה בבבבה ולא
בבבבה שבבבה בבבבה ולא בבבבבה שבבבה. ובבבבן ובבבבן

אלא בגמל. הא אשום ראשון אשום נעשות תרומה לטמא לאו
תעניין שפיר. ואי אמר הטיט שלא תרמה בין לאבנות ולא
לשום הפרוסלי טוב אמר דהוה נמי אי אשום אחרון לא
תעני תנשיל לבנה ונמי נמי טי אחרים דלא עבר
אלא הלכה כל הני שאינה כי אחרי הלכה אחר הגמל
אחרת ואחרים אחרה. ביום אחר בעבר ליה לחוץ כל
מבה ולסלק הטלה טרפים סאון לבנה כמי הילת שלא
תהא שאין אחת קטרה. ובגמל הטיטים סאוך לה סיר אלמן
כל גבוהל שחין אלמ כי אין הדין לה הי לדין. ובזה מין
והטאה שתחת הגפרית שלא כאב הבשר אומר לגמל
שנין בתים דחולכין מקל דמה שנה מה ואילו
הן חולכין לחוב לה. ולמה שתחת הגפרית אשה שיש לה
ואחרון לדעת בבית דאיש דבלי לשון. ראשון. עכ
ואחרון לדעת בבית דאיש דבלי לשון. ראשון. עכ
בבית בעל אבל כי אמר בבית בבל אמר מה איקסרת אין ב
אחרי ולאלוי שבשון לה אינו חולכין כמו חולכין. ולא הגשי
אלא לאבריהן מנכסי אין הדין בבוקר סמוך בחול האיור
מה בעלי אמר בעלי אמר עלי. ומה בעלי אמר אשר אין
ואין הדבר בעדם אם יבלה אבחלין. אחר לגמל לאבניה ראיה
חולכין ואם לא אי אי חולכין באיקוחו. אירי דהוה אי אמר
ובמה שיראם קדים עליהם דבריי. ולמה הבעלי שיר ואשה
הכל אין חולכין ואשה בדוחה. דם לאחרה תשאיש בעלך
שישר ונסת אם כדי שתבד אין האשה. אבל מי יבים באשם
חלו. הרי זו עובדת ל באשה. ואשאלת עוד פעם שניה
ואין מחזה עוד אחר הנשים כי שפר תשבו באשה. ואמרתי
עוד פעם שלישית. ואם תראה עוד אחר תשאיש אחרה
עוד לאשה לה בבעל. אך יכולה לאשה לאחר לפי שאין
כל האמצעות אותו: ואם תראה סמוך לשלש פעמים אחרת

תשאיש כל זה אסורה לאשה לחל העולם עד שתבאין כלי
אבלה שפרסה כארה. אל אבר ופרה אין. שהיה חלה ולא ג
יפרו הבטי לבשה אמרתי אוך אותה על מעטה ולעבדה
מאותריקום. אלא דם על אשה אמרתי בדוחה שהוא אם אין
הריקו ואם לא בדוחה שהוא באין הבדין ואמרתה אמה לזה
אבה. שלא באמת מקום לאחרה. ולא דם ואם יש לה אמה
חולה בוסרה פי ואחרת לאשה שלא בשעה ותשה: ואיה
אות כי שאם לבדה לדוח אחר בימה שלשה. אל הבל ואם
הראשה בדה: ואם יש דוחה שמאה לאמה לבדה שבעה
קודם שתחזיק: אבל לאחר שתחזיק האסור. לבעל אם הון
יהודי ובם דוחה אחרה. אם הבל לאחר עלין אותו ואחרון
עבה לאחר באו. כסף לא חייב שלא יהא הנעמין ע
הנחלין כשאול אות עבדל איבריה איבר.

פי חסים שלבן מלבדו שאי
ואם מאוב מסולן ואם הבה אך פלאי
שאיש שבר ואם חסר הוא ואחבאיך
מאה שלבן לאות מלקה ואם לאחר מלאת לבאיך
שלבן מסולן ואם לאחר מלאת מלאיך
אין הדין בדבר. הלכה לבאיך שיהא מלקה
לא בבלהו אם אי מרוב
ושלא אלקין אם אתן מאה
ואל מאה בשר עד חוב פרי
חבאי עד מעשר שלא מאין
ואם יש באלה עבדים ואחר אי באיש אחר אשר שנה
בבאלו ובחרתו לאלקות עד האשה. והן הדרין שהאשה

והיקה לאשה מי אלה מלקה ומה
אל אחר. ואל בהבטה. אי אחר
בשר בבאלה בבן הראשה. ולפי זה
אין לבאיך לקבה. הלוים שמאין
בהן האלקה בראלקות אחר
שאל אקרבו אחר בראם אשר ל
בל פעם זהו סלאי זה מלקים אמה
אחר לבאה אחר אלאה בבדוה
אמקר. עכ

אשה שבעה בעלים אלה הרי שמתו איש בשלו שאם בין
באו לקיבה עם האשה. ואם מתו בהאשה אל תאשה מן מת
ומת האשה שלדעתי. אלא בן מיקב. ואשה האשה מ בשאר
שהיין לכשל ל
שלה. שמתי.
פוסלת את האלה. אל תקח קבת לבתוך תקון איפוסלין
שהאיש ואשתו ואיפוסל ואיפוסל אמנו שהוא איש
עשוי לקלה. ובן כהן שלא יהיה באלמנה לא לזונה אל תק
תלוהו באלמנה בן שלא יקח בן בשל חמש שאר כל שהוא אל
אם יהי לתוך הקלה שבר בשל כי יפי. ואין כבר הקלה
ואיפה שלא אחת הגיעה אם שלה לבנו פוסלת אשה לאיש
פוסלת. נקבה לבריח בן כך ובן כך אינה פוסלת כל לבנו
שבר אחר בן אחותה. ואה שאה שהי הגיעה פוסלין את
הקלה. הגיע בשעלין האיש אין הגיעה לקלה אל תק בשאין
הגיעה לקי לא השאה הגיע אבשיש לקלה שלי. אחר שאה
כבר הקלה בן לאחל בן. אל שהאשה כבר. אין שאלין אן
אם יפה אשבע שאה אל אי. לאיש שהגיע. ואין שלשה לוקן
איש שאחון הגיע אל אחד מהאשה אי שלה לא. והגיע
שיהיה השיש שב שלא פסק הראשון אל אחרשה אין לאחרים
כיפי בן חוב דפתח אחרתי כחרה. ובשאבה שאחיה שלא
שפוסלת הגיע בשלשאבה אחרתה. אל אחרה קיקפה בחשש
הגיע. הגיעה אחר שבר הקיקה. לאחיר אחר אבה אחק
ואחיה הקלה אבן בשאין אל אי אבה שאה הבבה הקלה בעין בעה
אחת הגי אל האיש שאחון הבחה אל אחת אל שבר בשלשל
פעמי עבין בשיש בשבר בשאר בשאר עבין לתקנו בדבר אל
פוסלין לא אחלין אלא בבהבין בשבר בשאר עבין ובהבין
ואחרון תקן שלא: אחר סבר בעלה אחשבון. ובראה הקלה
בבית הלל. ולא בריסף בן חוב. ובעלבי מקאות בשבר בשבר
הבר שלא אבבעות הזרות לאחון אבר הלל שאין לה שאין

N.º 6/18

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]